

THE SENSE OF SELF, SUPEREGO AND EGO-IDEAL
IN TURKISH SEPHARDIC JEWISH YOUNG ADULTS

Thesis submitted to the
Institute for Graduate Studies in the Social Sciences
in partial satisfaction of the requirements for the degree of

Master of Arts
in
Psychology

by
Beti Hayim

Boğaziçi University

2009

Thesis Abstract

Beti Hayim, “The Sense of Self, Superego and Ego-ideal in Turkish Sephardic Jewish Young Adults”

The present study is a qualitative study of the self, superego, ego-ideal structures and identity conceptualizations of Turkish Jewish young adults between the ages of 21 and 23. Ten interviews were conducted, focusing on the participants' family structures, behaviors, beliefs and attitudes through the use of a semi-structured topic guide. These interviews were evaluated by the use of narrative analysis and in this attempt the Western literature and Roland's (1988) theoretical approach in describing the self within Eastern cultures were used as the frameworks of the study.

The narratives revealed a *familial self* construction with *symbiosis-reciprocity* predominantly in maternal and a mild *structural hierarchy* in paternal interactions. The participants were seen to be brought up with a tolerant, respectful, affectionate parental manner where autonomy is supported yet is accompanied by overprotection. A strong, well-integrated and non-punitive *superego* structure with a salient relational dimension, an *ego ideal* formation that holds highly internalized rules and standards for proper behavior, a sense of *we-self regard* and a *socially contextual ego ideal* were observed. The sense of Jewish identity manifested by the participants puts emphasis on fulfilling certain cultural values or obligations embracing family and community ties and conceptualizes inter-group relationships and intermarriage as a challenge. The sense of belonging to a minority group was strong. There was not a meaningful gender difference regarding these issues among the participants.

Keywords: Turkish Jewish identity, superego, ego-ideal, familial self

Tez Özeti

Beti Hayim, “Türk Sefarad Yahudi Gençlerinde Benlik, Superego ve Ego İdeali”

Bu çalışmada 21 ve 23 yaş aralığındaki Türk Yahudi Gençlerinin benlik organizasyonları, superego ve ego ideali yapıları kalitatif bir yöntemle incelenmiştir. Yarı yapılandırılmış bir konu rehberi ışığında katılımcıların aile yapılarına, davranışlarına, inançlarına ve tutumlarına odaklanarak beş kız ve beş erkek gençle görüşme yapılmıştır. Bu görüşmeler anlatım analizi yöntemi uygulanarak değerlendirilmiştir ve bunun için Batı literatürü ve Roland’ın (1988) Doğu kültürlerindeki benlik yapısını inceleyen kuramsal yaklaşımları kullanılmıştır.

Anlatımlar, ailevi bir benlik yapısının varlığını ortaya koymakta ve bunun özellikle anne-çocuk ilişkisinde birliktelik-karşılıklık içeren, baba-çocuk ilişkisinde ise ılımlı bir yapısal hiyerarşi içeren bir yapılanma sergilediğini göstermektedir. Katılımcıların toleranslı, saygılı, şefkatli ve aynı zamanda özerkliği desteklerken aşırı korumacı da olan bir yetiştirilme tarzı ile büyütüldükleri görülmektedir. Güçlü, bütüncül, cezalandırıcı olmayan ve ilişkisel bir boyut içeren bir superego yapısı, ahlaklı davranış için gerekli kuralları hayli içselleştirmiş bir ego ideali yapısı, bir biz-ben değeri ve sosyal ortama duyarlı bir ego ideali oluşumu ile birlikte gözlemlenmiştir. Ailevi ve toplumsal bağları vurgulayan kültürel değerleri ve yükümlülükleri ön planda tutan bir Yahudi kimliği ortaya konmuştur. Gruplar arası ilişkilerde ve karışık evliliklerde zorlayıcı niteliklerin varlığı ve bir azınlık grubuna aidiyet hissini belirginliği göze çarpmaktadır. Genel olarak katılımcılar arasında bu konularda belirgin bir cinsiyet farkı gözlemlenmemiştir.

Anahtar kelimeler: Türk Yahudi Kimliği, superego, ego ideali, ailevi benlik

ACKNOWLEDGMENTS

I would like to start with my deepest gratitude to my thesis advisor, supervisor and teacher, Prof. Dr. Güler Fişek. I am grateful to her for her precious academic and personal contributions to me throughout my years in Boğaziçi University. Above and beyond the academic and personal guidance she had presented me during these years, her wisdom, insight, support and inspiration during the last two years made this thesis possible. I cannot find the words to describe the valuable meaning of the moral support she gave me during this time, especially during the most challenging period of my life in this last year. Her holding, understanding, patient attitude and presence granted a unique touch on my academic, professional and personal life.

I am grateful to Prof. Dr. Diane Sunar, Assist. Prof. Serra Müderrisoğlu, Assoc. Prof. Bilge Ataca, for their help and contributions to this study. I thank them as the three precious committee members of this thesis for assisting me.

I especially thank to my friend and colleague Nevra Buldur for her contributions to this study and for the support and encouragement she gave to me during this endless process. I also thank my teachers, supervisors and classmates; Burcu Oy, Nihal Yeniad, Duygu Coşkun and Zeynep Atay who are the most significant people of my graduate life.

I appreciate TÜBİTAK (The Scientific and Research Council of Turkey) for the financial support they provided me during the two years of my graduate study.

This last year has been the most challenging period of my life and the support I received from my family, relatives, friends and teachers is nameless and priceless. Thus, I would like to thank Pelin Evrensel and Yeşim Tuncay, for supporting and guiding me through yoga in bringing peace, health and serenity back into my life

again. There are two valuable men I would like to thank to, who are experts in their fields, and I am grateful to them for their guidance during the difficult times I lived through. Special thanks to my dear friends and colleagues, Yeşim Çaylaklı and Reyhan Kanyas Bencuya, for their moral support, love and friendship. I also thank my dear grandmother, Rebeka Sarada, for her support and teaching me the importance of gratitude in life.

Lastly I would like to thank someone special, Selim Morlevi, for bearing up against all the odds we have lived through during this time, and for being an exceptionally supportive, encouraging and loving person. You are the sunshine of my life.

I am very lucky for having a beautiful, unconditionally loving and caring family. I thank my beautiful mom, Raşel Hayim; my precious dad, Jak Hayim and my dearest brother, İzzet Hayim for their support during this time and for always being there for me. Your presences bring a trustful blessing to my inner world and I praise God everyday for this blessing.

I dedicate this work to my family and my beloved deceased grandparents whom I never forget; Beki Hayim and İzak Hayim.

In the memory of the Shabbat nights we spent together...

CONTENTS

PREFACE	viii
CHAPTER I: INTRODUCTION.....	1
Ethnicity, Culture, Family Dynamics and Personality.....	1
Jews of Turkey: A Brief Account	2
Jewish Identity: Religion or Ethnicity?.....	4
Jewish Culture and Jewish Families: A General Overview of the Western Literature	5
Jewish Families in Istanbul: An Empirical Study.....	15
The Superego and Ego ideal	17
The Superego and Jewish Identity	18
Roland’s Formulations of Eastern Self: Familial Self and Hierarchical Relationships	19
Roland’s Approach Regarding Turkish Culture	23
Implications of the Findings on the Turkish Familial Self for Turkish Jewish Identity	24
The Present Study	24
CHAPTER II: METHOD.....	27
Participants.....	27
Materials.....	27
Procedure.....	28
Analysis.....	28
CHAPTER III: ANALYSES OF THE TEN INTERVIEWS	31
CHAPTER IV: SUMMARY OF THE RESULTS	274
CHAPTER V: DISCUSSION AND CONCLUSION	284
Limitations and Suggestions for Further Studies	292
APPENDICES	295
A.Topic Guide (Turkish).....	295
B.Topic Guide (English)	298
C.Consent Form	301
D.Transcription Notation	302
REFERENCES.....	303

PREFACE

Research on Jewish identity in the Diaspora may aid our understanding of how members of minority groups develop and construct hybrid identities, incorporating an individual's engagement with multiple cultural identifications within a plural society (Marshall & Woollett, 2000 cited in Sinclair & Milner, 2005, p.92)

In order to understand self development and identity within any ethnic group one has to consider historical, geographical and cultural context. When the group in question is a minority group in a wider culture the interrelation of the two groups should be considered.

The present study aims to describe the Turkish Jewish identity and self structure in young adults living in Turkey as well as the structures of superego and ego-ideal those develop in this cultural context through examining different aspects of the participants' family structures, behaviors, beliefs and attitudes. In this attempt, besides the Western literature, Roland's theoretical approach to Eastern cultures that includes the concepts of *familial self*, two of its suborganizations; *superego* and *socially contextual ego ideal*, *expanding self* as well as psychosocial dimensions of hierarchical relationships are also used as a framework in this study.

CHAPTER I: INTRODUCTION

Ethnicity, Culture, Family Dynamics and Personality

Ethnicity, race, and culture have inevitable impacts on intra-psychic, interpersonal and familial structures and dynamics. They consciously and unconsciously play major roles in our thinking, behavior and feeling patterns, in other words in the formation of our sense of identity. Ethnicity and culture generate a pattern with regard to personal and familial beliefs, attitudes, values, ideals and practices (Anderson & Sabatelli, 1999).

According to McGoldrick and Giordano, ethnicity is “a powerful influence in determining identity” which is transmitted over generations by the family (p.1, 1996). In other words, as the cultural and ethnic characteristics shape the dynamics and the structure of the family, the individual’s own self gets shaped as well. The internalized aspects of the family and the preferences of the individual himself interact and create a sense of identity. On the basis of his work in Japan and India, Roland (1988) suggests that the intra-psychic self varies according to the social and cultural patterns of societies and he notes that the familial relationships during childhood and adolescent years are involved in the development of the intra-psychic self.

Perhaps the superego and ego-ideal are the most influenced intra-psychic agencies during the internalization process of certain behavioral requirements based on the normative elements of the family and the culture (Côte & Levine, 2002). They both display cross-cultural diversity in terms of their configuration. For instance, the weakness or the strength of the superego depends mainly on the type of child rearing practices (e.g. permissive versus authoritarian) and the level of the

tolerance given for divergence of any kind in that specific culture (Côte & Levine, 2002).

Jews of Turkey: A Brief Account

Anatolia has been the center of various civilizations since prehistoric times, witnessing many cultural elements over the centuries. Today, Turkey is endowed with such a cultural heritage. Understanding the modern Turkish identity with regard to Turkish culture requires a broad perspective that includes the impacts and the interactions of the former nations and ethnic societies since "...no cultural process ever stands still" (McGoldrick, Giordano and Pearce, 1996, p.ix).

The culture of Turkey is an interesting combination that contains the very extremes of the past and the present; modernism and tradition; East and West. It can be argued that many elements of Turkish culture derive from Central Asian Turks, the Ottoman Empire and Islamic traditions. Yet, during the Ottoman supremacy, there was a multi-ethnic and multi-religious system in which separate ethnic and religious identities were retained including Judaism.

Contrary to the common misbelief, the existence of Jews in today's Turkish territories dates far back before their migration to the Ottoman Empire after they were expelled from Spain in 1492. On the basis of many historical documents, it is argued that a settled Jewish community was already living in Anatolia prior to the foundation of the Ottoman Empire, which lived under the governments of different states since 4th century B.C (Güteryüz, 1993). Jews were encountered in these areas during the expansion of the Ottoman frontier states, the establishment years of the Ottoman Empire (Güteryüz, 1993). During the fifteen century, many Romaniot Jews of the Balkans and Ashkenazi Jews of Hungary and France migrated to Ottoman territories (Güteryüz, 1993). With the exile of Jews from Spain, starting with the year

1492 and later from Portugal, many Jews living in the Iberian Peninsula migrated to different areas around the world including Europe, America, North Africa, and mostly to Ottoman territories (Benbassa & Rodrigue, 2003). From the sixteenth century onwards, Istanbul, Selanik, Edirne and İzmir were the cities in which the Jews were mostly living. 150.000 Jews were living in the Ottoman Empire around the nineteenth century; however this number diminished to 81.454 during the early years of the Turkish Republic. After the declaration of the State of Israel, many Jews around the world, as well as the ones living in the Turkish Republic migrated to Israel and the Jewish community of Turkey has diminished considerably during the first half of the twentieth century (Benbassa & Rodrigue, 2003). 15 years ago, the estimated Jewish population in the Turkish Republic was around 26.000, most of whom were living in Istanbul, around 2500 living in İzmir and small numbers of people located in other cities such as Adana, Ankara, Bursa, Çanakkale, İskenderun, Kırklareli (Güleryüz, 1992). Today, the total Jewish population in the Turkish Republic is estimated to be lower than the abovementioned number.

All in all, the lives of Turkish Jews have had ups and downs in the past century based on the rise and fall of ethnic religious nationalism in the country at large including the wealth tax in 1942 and the pogrom of September 6-7 in 1955, as well as the terrorist activities in Istanbul by extensions of international terrorist groups.

Regarding the history of Jewish people in Turkey, a brief summary is presented since it is necessary in order to understand the complex interplay of Jewish culture and Turkish culture, with regard to family structure, that evolved over the centuries forming a unique blend. Perhaps these two cultures never had completely interpenetrated and fused but formed a cultural hybrid. As McGoldrick, Giordano

and Pearce (1996) put it: “Group identities emerge in a complex interplay of members’ relationships with each other (insiders), and with outsiders. So we must consider a person’s ethnicity as both a relationship to whatever groups he or she belongs to and a sense of his or her relationship to the dominant culture” (pp. xi-xii).

It is also believed that within the same ethnic culture, geographical and generational diversity may create considerable differences regarding family themes and strategies; nevertheless, some cultural characteristics of Jewish heritage may share similar patterns across different locations (Anderson & Sabatelli, 1999).

Jewish Identity: Religion or Ethnicity?

It is important to point out that in Judaism, it is quite hard to tease apart the religion side from the cultural or ethnic side in the modern world since the subjective experience of it varies according to each individual (Neuberger, 1995 cited in Sinclair & Milner, 2005); therefore the Jewish communities are often defined as a *religio-ethnic group* (Sinclair & Milner, 2005). Studies, mainly in the United States, show that the maintenance of a distinctive Jewish identity in the Diaspora can be preserved without religious faith (Amyot & Sigelman, 1996 cited in Sinclair & Milner, 2005) suggesting that “...a ‘core identity’ is established in early childhood and remains relatively impervious to change, whereas ‘manifest identity’ alters with time and circumstances” (Ostow, 1995 cited in Sinclair & Milner, 2005, p.94). However, contrary to older findings, recent studies show that there is a growing tendency towards the participation of ethnic and religious activities in the present generation of American Jews compared to the previous generations (Sinclair & Milner, 2005).

Jewish Culture and Jewish Families: A General Overview of the Western Literature

One may ask: are the family patterns of Jewish culture and therefore their impact on the psyche different from those of other groups? Cherlin and Celebuski (1983) have argued that the distinctiveness assumption of Jewish families do not have a strong empirical base. They criticize most of the studies regarding this topic either due to being too descriptive, outdated or having an insufficient sample size. Besides, such studies are carried mostly in the United States. Yet, it is safe to assume that the same ethnic group living with different majority cultures will develop characteristics that can be differentiated from each other. There is a cultural interaction regarding family attitudes and behaviors between the minority and the majority groups leading to similar trends within a disparity. In other words, the Jewish culture and its extensions in Turkey may be different from the ones in the United States or in Russia. More distinctiveness may be seen between Jews and non-Jews in cultural and family patterns in one country than another due to the degree of acculturation or assimilation and many other factors (history, the outer group's religion, the degree of Anti-Semitism, the degree of silence of the community to injustice and etc.). Even the living context such as size of the city, the size of the Jewish community and the supportiveness of Judaic practice in that city can make a difference in the experience of ethnic identity (Davey, Fish & Robila, 2001).

Since most research is done in the West, a brief survey of Western psychological literature on Jewish family and culture will be given below.

On the basis of Western reports, it is suggested that a very strong family orientation that is cohesive and closely knit exists in Jewish culture and there is a great emphasis on the issues of marriage and raising children (Rosen & Weltman, 1996). Since other cultural groups also have strong family values, Cherlin and

Celebuski (1983) compared Jewish and non-Jewish family life. Once educational attainment and urban residence were controlled, the study showed that marital happiness, satisfaction with family life and social interaction with family members do not differ statistically among the three religious groups; white Protestants, white Catholics and Jews living in the United States. However, questions on more specific domains of family life, specifically parental values given to children during child rearing revealed a modest but significant difference among the three groups indicating that Jewish parents give a higher value to autonomy and self-direction. This study helps us to see the importance of being extra attentive to potential factors that can be disregarded before making general interpretations on cultural and ethnic similarities and differences.

Rosen and Weltman (1996) make the following points about Jewish life: Regarding family life, for more Orthodox Jews, bachelorhood and birth control are not permitted. There is a great deal of pressure on Jewish men and women for finding a good and accepted spouse. It is argued that such a pressure is exerted more on women since it is assumed that achievement of success will ultimately bring a good marriage for men. After marriage, determining the boundaries, connections and obligations to the parents usually becomes an issue for the young couple since there is an expectation on the part of the elders for physical and emotional proximity with their children. Intermarriage is quite a problematic issue in Jewish culture. It is traditionally viewed as a deliberate violation of family connectedness, especially by the Orthodox Jews. However, in families in which intermarriage is accepted for the well-being of the children many conflicts usually arise later on (e.g. with the birth of the grandchildren). Similarly, divorce is viewed as an infringement of family

togetherness; however divorce rates among Jewish couples are getting higher compared to previous times, especially in intermarriages.

Having children is an important religious and social requirement in more traditional Jewish communities since children are viewed as the “extension of the parent’s worth” (Zborowzki & Herzog, 1995 cited in Rosen & Weltman, 1996, p.624). It is argued that infertility is often seen in Jewish couples since having children is postponed due to educational and career concerns (Della Pergola, 1980 cited in Rosen & Weltman, 1996). Also, it is argued that for some families having children strengthens religious and ethnic identity (Davey et al., 2001).

Within Jewish families, the role of the mother is quite prominent. In Judaism, it is believed that religion passes to the child from the mother. This gives a higher responsibility to mothers in educating their children about the cultural and religious practices of Judaism (Davey et al., 2001). The stereotypic mother in nuclear Jewish families is described as an intensely loving, nurturing and caring person for her children and husband (Rosen & Weltman, 1996). As a mother, she is often portrayed as a person who makes sacrifices to the point of controlling, smothering and provoking enormous guilt in her children since she will never view the repayment of her sacrifices as enough (Rosen & Weltman, 1996). Despite the concern for her children’s social and emotional development, the Jewish mother is typically described as a person who takes care of her children’s educational and financial achievements since there is a great emphasis on education and learning in Jewish families (Anderson & Sabatelli, 1999). In Jewish culture, the expectation of being successful as a mother is not the only aspect of the woman’s role in life. Rosen and Weltman (1996) note that there is a feeling of the need to be the *Super Mom* and they add that; “Not only should they be well educated, have a good professional job, and

be a help to their spouses, but they should also be active in the community and know everything about their children's schools" (p. 625). Not meeting the expectations of the mother is usually the main reason of conflict between the mother and her children (Rosen & Weltman, 1996).

As mentioned above, not meeting the parent's expectations usually raises conflict since it is argued that "...through the child's success, parents are validated; through their defects and wrongdoings, they are disgraced and shamed" (Rosen & Weltman, 1996, p. 625). The guilt that the child feels is an inevitable outcome when obligations to the parents are not realized through achievement or other type of successes such as financial or marital successes (Rosen & Weltman, 1996).

Using reasoning, explanation and rationality, and being tolerant but overprotective are the major parenting strategies in child rearing in Jewish families (Sauna, 1978 cited in Rosen & Weltman, 1996). Compared to other ethnic groups, it is suggested that in Jewish families, the boundaries between the parents and the children are less rigid, in other words less hierarchical and more democratic relationships exist (Herz & Rosen, 1982 cited in Anderson & Sabatelli, 1999; Rosen & Weltman, 1996). Value is given to children's opinions when there is a family decision (Rosen & Weltman, 1996; Davey et al. 2001).

Educational and professional achievement and financial success are very important themes in Jewish families. It is argued that Jews value knowledge and learning because they were forced to move from one place to another many times during their history (Rosen & Weltman, 1996). Thus, it is argued that Jews have a strong motivation to seek portable skills and materials (such as money) as opposed incentives to invest in fixed possessions such as land. Rosen and Weltman (1996) indicate that today, for most Jewish families, going to college, having graduate and

professional degrees are mandatory. While such successes were expected formerly from men, recently they are expected from women as well, bringing a great deal of pressure on both genders (Rosen & Weltman, 1996). As mentioned before, Rosen and Weltman (1996) argue that the expected standards regarding success are usually so high and implicit that they may never be fulfilled sufficiently which may lead to a feeling of inadequacy and low self-esteem.

Life cycle rituals are important for most Jewish families. For instance, male babies are welcomed through the rite of circumcision on their eighth day of life. Most of the babies are named after their grandparents or other relatives, yet this tradition differs according to the Jews of different backgrounds (e.g. Sephardic versus Ashkenazi). For instance, Rosen and Weltman (1996) argue that in the United States, many rituals are transformed or discarded as time goes on. Bar-mitzvah (for boys) and Bat-mitzvah (for girls) are the other rituals, done at the age of thirteen for boys and twelve for girls, through publicly reading a portion of the Torah, symbolizing the passage from childhood to adulthood as it is expected from them to be responsible for their actions (Rosen & Weltman, 1996). In more Orthodox communities or traditional communities, this ceremony for girls is not made at all, or less valued (Rosen & Weltman, 1996). Celebrating Shabbat on Friday nights can also be viewed as an important tradition. Besides its religious meaning, it is a night when the members of the family unite and eat together.

In their study, Davey, and her colleagues (2001) used a survey and a semi-structured interview procedure with 48 families living in Central New York to explore how Jewish-American identity shapes and influences family dynamics. Their results will be reported fairly extensively below:

Davey and her colleagues (2001) abstracted seven high level categories from their data; “gendered decisions, negotiating continuity, family of origin, survivors, active learning, traditions and cultural religion” (p.328).

Regarding gendered decisions, the interviews illustrated the predominant role of the mothers in educating their children about Jewish religion and traditions. Despite the fact that rationality and tolerance are major parenting styles and value is given to children’s opinion, the interviews showed that there are negotiable as well as nonnegotiable obligations regarding traditional/religious issues. “Many Jewish parents articulate a tension between openness for negotiation and awareness of responsibility for the transmission of ethnicity” (Davey, et al., 2001, p.329).

Moreover, most of the interviews in the study demonstrated a continuation of the family of origin in terms of religious and cultural traditions. However, some participants who were not explained the historical and religious background of rules regarding relations with non-Jews were left conflicted about their identities. This shows that for some families explanatory parenting style was possibly not used in religious related issues.

Davey and her colleagues (2001) also indicated that Judaic practices influenced the child rearing practices of the subjects. In the words of one of the subjects; “Judaism helps us to structure parenting, to talk about kid’s responsibilities. Family and heritage values came from our families” (Davey et. al., 2001, p.331).

Interestingly, all the parents in the sample were in complete agreement when the issue of marriage was inquired. Both genders in the study believed that Judaism passes to children from the mother and their preference was that their children marry someone Jewish. Yet, they seemed to be more flexible with the issue of intermarriage regarding their daughters than their sons since the possibility of raising grandchildren

in Jewish traditions is higher when the mother is Jewish. This is quite parallel with the idea that mothers are responsible for educating their children about the cultural and religious practices of Judaism. Beside the content, the researchers argued that the mothers' active roles were also seen in their manner during the interview process such as talking more, guiding the children to utter their own perspectives and etc. (Davey et al., 2001).

An increased sense of belonging to an identity due to being a minority, the fear of assimilation and historical persecution were the other codes that emerged from the interviews. Pride and appreciation were attached to self identity for belonging to a group that has survived for thousands of years despite the historical difficulties which at the same time brings an obligation to continue the traditions. For some families, the impact of the Holocaust plays a major role in the inner world of the subjects who are the children of survivors, such as the belief of not deserving happiness, feelings of guilt and unhindered overprotective parenting.

Regarding active learning, in their study Davey and her colleagues (2001) remarked a shared way of communication between family, religious and other community members. This communicative style consists of liberally questioning family or religious issues, expression of personal opinions freely to each other, encouragement of discussion and explanation within a respectful frame. The duty of caring for both Jews and non-Jews was another common theme found in the interviews.

The following rituals and traditions were found to be important since it gives a sense of familial and inner stability. Keeping kosher and Shabbat were the most important rituals for the sample. For some participants, such rituals are a way of protecting family ties rather than religious obligations. Also, Davey and her

colleagues (2001) pointed out that charity and volunteer work, Bar-mitzvah/ Bat-mitzvah, visiting Israel, the Rabbi's influence, going to services and the level of Jewish activity at home were the other important codes in defining the ethnic identity in their sample.

As mentioned earlier, in Judaism it is quite hard to tease apart the religion side from the cultural or ethnic side since the subjective experience of it varies according to each individual. Parallel to this, Davey and her colleagues (2001) came to the conclusion that the subjects had described their connection to Judaism either in more religious terms or more cultural terms. Yet, culture was defined in various terms that also included religious aspects and visa-versa.

Lastly, being friends with Jewish people for the survival of the Jewish community and high expectations of the community in terms of education were the other commonly expressed themes by the participants in the study.

In general, the study of Davey and her colleagues (2001) shows in what terms Jewish identity has an impact on family structure and on individuals. Importantly, the authors underline the fact that the sample size in their study was small and participants were only from a small city in United States, therefore their sample cannot be accepted as a representative sample.

A similar study with Jewish young adults within a different setting is conducted by Sinclair and Milner (2005) with an objective to "enhance our understanding of how it feels to be different as an emerging adult member of an ethnic or religious minority group" (p.91). In their study the researchers conducted and analyzed eighteen in-depth interviews to explore qualitatively the British Jewish identities of young adults between ages 18-27. Their results will be reported fairly extensively below:

Under the two superordinate themes of *social identity* and *religious identity*, five major subthemes were identified in their study; *kinship and connection*, *awareness of difference*, *faith and observance*, *attachment to Israel*, and *commitment to learning and personal development* (Sinclair & Milner, 2005). Yet, only the first three subthemes were discussed in their paper.

The subtheme of *kinship and connection* under the theme of *social identity* is defined in relation to the sense of belongingness to Jewish people through a social network of family, friends and community. The participants of the study indicated that their families, being at core of this social network, had a significant influence on the development of their Jewish identity which made it an entrenched part of their selves. While divorce and intermarriage had a big influence on the lives of some participants, a significant degree of familial closeness through Shabbat dinners, relationships with grandparents and certain other family activities is maintained. The sense of kinship and connection to Jewish identity is seen to be influenced pretty much by a social network of friends that are Jewish, especially for those who left their hometown to study at a university in another town. A sense of commonality which includes a common language and mutual support also emerged as a theme under kinship and connection, which are pretty much related with the sense of familiarity, belongingness and the feeling of security that this belongingness brings. Besides these positive aspects, the disadvantages of belonging to a community also emerged as a theme under the same subtheme; such as the social pressure to comply with group values and rules, and the pressure to keep the family happy despite personal preferences. Yet, most of the participants in the study felt content with their roles within the family and the community, and didn't hold a defiant attitude in this regard. In terms of personal relationship and marriage, compatibility of background

and lifestyle rather than religious obligation were found to be important for the older age group who were non-Orthodox in the sample, leading to a preference for a Jewish partner. For more religious participants, this preference was also an important indicator of his/her commitment to the continuity of Jewish identity which is expressed with the following words by one of the subjects: “You can still be Jewish and not doing anything, you can be still Jewish and eat pork on Yom Kippur, you know, but marrying out is like the last straw, that is, like you know, you’re out. Now you’ve kind of signed yourself out” (Sinclair & Milner, 2005, p.104).

The subtheme of *awareness of difference* under the theme of social identity was related to the feeling and the perception of being different from the major society as an ethnic minority. The participants were found to be feeling ‘different’ especially in newly entered contexts such as university, work place, etc. The heightened awareness of difference was especially salient in the participants who did not frequently encounter people from the major society and who felt relatively more challenged while explaining to others about their thoughts, actions and values regarding their Jewish identity in new contexts; such as explaining why they prefer to spend Friday nights at home, why they don’t eat at places that don’t obey Jewish dietary laws, etc. The researchers of the study indicated that such awareness of difference creates a psychological margin between the self and the other, and the results of their study showed that the participants who were strongly identified with their ethnic identity were less open to interaction with the outer group and that they hold a less positive attitude towards the majority.

The subtheme of *faith and observance* under the theme of religious identity was related to the personal beliefs and the level of devotion to religious laws and regulations. Large individual differences were observed among participants under

this subtheme. The more Orthodox participants perceived religious faith, laws, values and ethics as the essential elements of their Jewish identity and they were stricter in adhering to the traditions of Judaism. For them inner-marriage, living in Israel, showing altruism were important aspects of a correct way of living. While their parents' religious stance had a significant influence on the strength of their religious identity, some of them indicated that their peers, as well as having attended a Jewish school or club, were more influential than their parents in their becoming more religious. Some participants who were not sure about the role of the Judaism in their lives showed confusion about their religious faith and identity. Yet, for those who didn't move between Jewish and non-Jewish zones and who were sure about their future decisions, the search for and the understanding of the meaning underneath the rules, rituals and the traditions of Judaism were in the foreground which is expressed as follows by one of the subjects: "...what is the reason behind the traditions, even if you don't believe in it and even if you yourself don't follow the traditions" (Sinclair & Milner, 2005, p.110).

Jewish Families in Istanbul: An Empirical Study

Before understanding how identity in terms of intra-psychic structure takes shape by the ethnic and cultural elements of the Jewish families of Turkey, it is important to understand the general themes, patterns and dynamics observed within such families in Turkey.

The first and the only empirical study regarding Jewish families in Turkey was conducted by Kaya as a PhD dissertation, in 1999, in which she interviewed 95 Turkish-Jewish subjects living in Istanbul. Parallel to most of the information given above, Kaya (1999) found that her participants perceive family as the fundamental

unity that is essential for the continuity of the Jewish community. Family attachment, family cohesion, issues around children are found to be substantial for the participants. Accordingly, these subjects describe the Jewish family as an interdependent unity in which every member of the family lives for the other one. The opinion of each individual in the family is viewed as important during decision making processes. In this sense, the families are generally viewed as democratic and not very hierarchically structured. Interactions among the members of the family regarding professional and private life is supported (e.g. new marriages or illnesses) even in cases where the parental approval is not strong. Cooperation within the family is regarded as important. Children, the education of the children and relations with the elders are highly valued. Jewish traditions including the Shabbat evening and religious life are believed to be protected and improved via the family. In general, the subjects in Kaya's study described the Turkish Jewish families as traditional, conservative, morally upright and secluded but at the same time flexible to a certain extent in being able to integrate with the outsider group. The role of the men is viewed as being successful in professional life, while the role of the women is described as the head of the family who is responsible for all domestic issues as well as the carrier of the religion.

Up until now, themes including family togetherness, childrearing patterns and its relation to Judaic practices, hierarchical patterns among the family members, the value given to marriage and divorce as a threat to family ties, the role of the mother within the family, the importance given to fulfilling of responsibilities and its relation to guilt induction, the commitment to learning, personal development and education, the meaning and importance of religious rituals and traditions, the impact of ethnicity, culture and family dynamics on the personality, etc. were mentioned. How

these issues are reflected in individual psyches will be discussed in the upcoming two sections, leading us to the topic of superego and ego-ideal.

The Superego and Ego ideal

In Sigmund Freud's *Structural Model*, the mind is defined as a composition of three psychic agencies: *id*, the unorganized part of personality present from the birth that includes basic drives; *ego*, the organized part of personality structure dealing with reality that contains defensive, perceptual, intellectual-cognitive and executive functions; and *superego*, the last developed part of personality that holds the internalized moral standards and ideals that are attained from the parents and society (Mitchell & Black, 1995; Fonagy & Target, 2003). A key component of the superego is the ego ideal and Freud (1965) defines superego as "the vehicle of the ego ideal by which the ego measures itself, which it emulates, and whose demand for greater perfection it strives to fulfill" (p.65). The superego emerges through the dissolution of the Oedipus/Electra complex and the internalization of the rules of the parental figures, cultural norms and taboos. The ego-ideal has its roots in primary narcissism and it holds the wish and effort of identifying with an admired and idealized figure. While the superego acts as the agent that criticizes, suppresses or prohibits the wishes of the id, the sense of right or wrong that punishes misbehavior with feelings of guilt and remorse (Mitchell & Black, 1995; Fonagy & Target, 2003), the ego ideal holds the image of desirable behavior where conforming to the rules of the parents or any other authority figure and acting in socially acceptable ways bring the feelings of pride, worth and accomplishment (Blos, 1974). While the basis of the superego and ego-ideal is set in early childhood (Mitchell & Black, 1995), it is highlighted that their development continues and gets modified throughout childhood

to latency, adolescence and early adulthood (Blum, 1985; Blos 1974). Blum notes that during the development of the superego “the object representations of the parents change; the child identifies with the parents and authority figures of later development phases and internalizes the customs, mores and the precepts of the culture as well” (1985, p.891). Blum (1985) argued that this structure can get altered particularly during the adolescent years due to dramatic or traumatic experiences.

The Superego and Jewish Identity

The impact of culture and history on superego development can be either directly or indirectly through the shared identity of the group that this individual belongs to. Analytically thinking, the traces of historical or present calamitous events experienced by a specific culture, religion, nation or minority can get nested in the discourse of that group affecting the conscious and unconscious personal structure of its members including their superego.

Piers (1983) try to explain the relationship between the individual superego and *the collective superego*, namely culture, from a psychoanalytic perspective. He focuses on three theological systems, Judaism, Catholicism and Calvinism and shows the contrasts among them; however for the purpose of this study Judaism will be the center of attention. According to Piers (1983):

Judaism is less of a religion in the usual sense than any of the major religions of this world...It is much more of a tradition, a way of life, and a set of laws and regulations. Jewish religious attitude seems to be based on obeisance to a law and not on a faith in God. By law I mean here not only the rules concerning social behavior, but also regulations governing private behavior, as an expression of the self's attitude toward God- or toward one's superego (p.337).

Piers claims that the Jewish superego combines elements of rigidity and flexibility (1983). There is a strong emphasis on the law, with a very strict set of

rules; this provides the rigidity. But these rules hint at a depersonalized deity rather than a personal God, which would be like a parental introject, to be obeyed. This does not exclude the possibility of developing a harsh and unconscious superego since the sets of regulations in Judaism are quite strict. Rather Piers (1983) tries to point out that through the emphasis on intellectual mastery of the law an increased control of the ego over superego is enabled in Judaism. It is important to ‘understand’ the law, that is, a stress on the use of ego functions. Further the rules refer to behavior, conduct rather than morals or attitudes (Piers, 1983), again mitigating against internalization. The flexibility comes from the stress on the sanctity of life and the importance of survival, so that the rules can be disregarded when survival is at stake. The idea implies that while the regulations are strict, circumstances can mitigate superego guilt. Thus the superego in Jewish identity may be responsive to contextual determinants.

Roland’s Formulations of Eastern Self: Familial Self and Hierarchical Relationships

The understanding of personality in the psychology literature is mainly constructed through the perception of the Western societies. However, it cannot be assumed that the Western model of self structure is the same for every culture and ethnicity; it varies across civilizations. It is clearly seen above how cultural and religious patterns directly affect family dynamics and one’s inner structure; and underestimating the dissimilar patterns of self structures in different cultures cannot be admissible. Roland (1988) came up with a view of the Eastern self that is different from the personality organization of Westerns on the basis of his studies in Japan and India. Accordingly, the *familial self* is the predominant superordinate organization of the self in certain Eastern cultures whereas the *individualized self* is in Western ones.

The *familial self* is conceptualized by Roland as the “basic inner psychological organization that enables women and men to function well within the hierarchical intimacy relations of the extended family, community and other groups” (1988, p.7). The *familial self* is responsive to contextual elements in the family such as hierarchic positions, while the Western self is seen independent of its context (Roland, 1988).

In order to understand the suborganizations of the *familial self* it is important to mention briefly about the psychosocial dimensions of hierarchical relationships. In *structural hierarchy* loyalty, deference, nurturing, and responsibility carry a great deal of value in the interaction of the subordinate and superior (e.g. elder versus young, man versus woman) (Roland, 1988). However, the inner feelings and the behaviors are not always parallel in such relationships (Roland, 1988). *Hierarchy by quality of the person* is the second dimension in which relations are governed by certain qualities of the person rather than the positions of that person in the hierarchical sequence (Roland, 1988). Respect and veneration substitute for deference in this dimension (Roland, 1988). Such attributions have vital roles in the mirroring and idealization processes of self formation (Roland, 1988). The last dimension is the *qualitative mode of hierarchical relationships* that emphasizes intense intimacy in relationships, close emotional connectedness, interdependence, emphatic resonance to other’s feelings and wishes (Das & Nicholas, 1979 cited in Roland, 1988). In such relationships there is a strong mutual caring and dependence, affection and warmth with full expectation of reciprocity and empathy; yet hurt and anger are inevitable outcomes when such needs are not realized (Roland, 1988).

According to Roland’s model, there are four major suborganizations of the *familial self*: *symbiosis-reciprocity (affective and experiential dimension of the self)*;

we-self regard; superego and socially contextual ego-ideal; and cognitive aspects of ego functioning. The last one will be excluded for the purpose of this study.

The inner psychological makeup that allows a person to get involved emotionally in intense intimacy relationships or in qualitative mode of hierarchical relationships is termed *symbiosis-reciprocity* (Roland, 1988). Intimate relationships, connectedness, interdependence, empathy and receptivity to others characterize this dimension. The other is experienced as a part of the self and self-other representations are closer containing more affect. Roland (1988) argues that 'I' in western cultures is experienced as 'we' in eastern ones and the inner representational world is shaped around we-ness (*we, us, our, I in relation to you*). There is a difference in the outer and inner boundaries of the ego for such cultures. For instance, in Japanese and Indian culture the outer and the inner ego boundaries are more permeable compared to American culture. However, despite this permeability, there is a second inner boundary in order to protect the highly *private self* in which a variety of feelings and fantasies are reserved (Roland, 1988). The issues of dependence and interdependence are very important therefore discouragement of separation has a meaning within such a cultural scope (Roland, 1988). Compared to Western cultures, wishing and wanting are stronger within the relationships even though expressing the wish may or may not be accepted (Roland, 1988).

Self-esteem issues are also conceptualized around *we-ness* including the acts of both the self and the group and this dimension of the *familial self* is termed as *we-self regard*. There is a strong identification of the self with the reputation and the honor of the family or the community (Roland, 1988). Thus, the inner regard becomes *we-self regard* as the life experiences get shaped around *we-ness* and

around culturally and socially supported idealizations and identifications (Roland, 1988). Hierarchical relationships play an important role in this dimension.

Socially contextual ego-ideal and superego can be viewed as the suborganizations of the *familial self* (Roland, 1988). As mentioned before, superego is a more unconscious aspect that regulates drives and affects whereas ego-ideal is more of a conscious aspect that is related to the ideal self. Roland (1988) argues that the dominant structure in Western psychological makeup is the superego whereas it is the ego-ideal in the Eastern self which is structured very differently compared to the Western one. For instance in Indian culture, what is correct differs according to person, time and place. In other words, the appropriateness of a statement differs according to the context indicating a socially contextual way of functioning, and it is defined as *socially-contextual ego-ideal* (Roland, 1988). There is a context-oriented ethic rather than a universalistic one (Ramanujan, 1980 cited in Roland, 1988). Fulfilling responsibilities, obligations, proper behavior is important for *both* sides within a hierarchical relationship and the expected appropriate behaviors are constantly sensed (Roland, 1988). For instance, in Japanese culture the interpersonal and situational expectations are very high which leads to a perfectionist ego ideal with a sensitive construction against criticism and failure (Roland, 1988). The ego-ideal of the *familial self* in Eastern culture functions like a public self based on a social etiquette and it is modeled after the conduct of highly respected people and also from the elders of the family or the group (Roland, 1988).

On the other hand the superego of the *familial self* deals with unconscious repression of aggression and sexuality. Intense feelings of anger and ambivalence may arise from unfulfilled expectations of reciprocity which might be highly repressed (Roland 1988). For instance, intense anger towards a superior in the

hierarchical relationship may raise a great deal of anxiety through a strict superego which may lead to displacement to those lower in the hierarchy (Roland, 1988).

The inducement of proper behavior in hierarchical relations and the inducement of shame for the forbidden act from early years on, usually result in punitive superego and ego-ideal constructions (Roland, 1988).

Exposure to different cultural ways of being can impact the Eastern self structure, so that more individualized way of being can be internalized over a familial matrix, thus leading to the development of an *expanding self* or bi-cultural self (Roland, 1988).

Roland's Approach Regarding Turkish Culture

Roland's Eastern conceptualization of the self has been explored in Turkish culture (Akhondzadeh, 2002; Seçkin, 1996; Sinan, 1998; Tokgöz, 1999). A review summarizes the results as follows (Fişek, 2002): Self structures of the participants were found to be collective, family oriented, interdependent but at the same time their self structures contained westernized components. Interdependence; emotional reciprocity regarding affection and support; togetherness, responsiveness were strong in the mother-child relationships of the participants. Also, permeable ego boundaries, *structural hierarchy* were found in family dynamics. *Structural hierarchy* was especially found in father-child relationships. The wish for support, nurturance, trust versus resentment of parental control and overprotection conveyed ambivalent feelings for the participants. Critical thinking, wish for autonomy and individualism were seen as the components of the *expanding self* but not in the emotional dimension. The tension between adherence, togetherness and independence was experienced as an internal conflict.

Implications of the Findings on the Turkish Familial Self for Turkish Jewish Identity

Congruent results are found regarding Roland's concepts of *familial self*, *hierarchical relations* and *expanding self* within the Turkish culture. However, such concepts have never been studied specifically within a minority ethnic group living in Turkey who are believed to be very much open to westernization, with a wider *expanding self* in Roland's terms, but are at the same time traditional and conservative within its inner group. As mentioned earlier, ethnicity is influential in determining the identity that is transmitted over generations by the family. Yet, the self concept constructed within the Jewish families living in Turkey cannot be defined only with ethnic components, or only with Turkish components; it is a mixture that evolves from the complex interplay of the relationships with the inner and the outer group throughout history. So, the emergence of a different picture in an ethnic group can be expected regarding Roland's concepts.

The Present Study

The present study aimed to describe the Turkish Jewish identity and self development in young adults living in Turkey as well as the structures of superego and ego-ideal through examining different aspects of the participants' family lives, behaviors, beliefs and attitudes. These aspects include child rearing styles; relationship between the child and the parents; parental expectations and responsibilities given to the child; religious and cultural traditions, values and customs; affective expressiveness among family members; impact of belonging to a minority group; attitude towards romantic relationships and intermarriage; conceptualization of success, ideals and model figures. Roland's theoretical approach to Eastern cultures including the concept of *familial self* and two of its

suborganizations; *superego* and *socially contextual ego ideal*, *expanding self* as well as psychosocial dimensions of hierarchical relationships are also used as a framework in this study in addition to presented Western literature and studies.

Based on the literature presented, it is expected that the existence of a *familial self* in participants' self conceptualizations will be found in the present study. *Symbiosis-reciprocity* is expected to be salient both within maternal and paternal interactions. *Structural hierarchy* is expected to be evident within paternal interactions, yet it is not expected to be very strong and rigid. Discipline and control are expected to be yielding and to be maintained via using parental strategies such as reasoning, explanation, rationality, tolerance, freedom of thought and autonomy as well as overprotection. A strongly internalized superego and an ego ideal that is strongly perfectionist in demanding very high levels of performance in tasks and in fulfilling parental expectations are expected. Especially expectations regarding academic success and relationship based success are anticipated to be high and expected to be the main sources of conflict and feelings of guilt regarding the inner world. Regarding *superego*, anger is expected to be expressed freely and verbally with no high concerns of *structural hierarchy*. Maintaining the family reputation, fulfilling certain religious and cultural values and obligations, especially issues around romantic relationships and intermarriage, and the outer-inner relationships are expected to be important issues in the operation of *we-self regard* and *socially contextual ego-ideal*. The impact of belonging to a minority group on the participants' behaviors is expected to be salient in this sense.

In order to embrace culturally unique dimensions and contents within the intra-psychic experience of the individuals, a semi-structured topic guide composed of open-ended questions was preferred in the present study rather than a structured

inventory. This interview technique has a framework of themes to be explored, but at the same time it is flexible in terms of understanding personal experience and subjective meaning as well as the links among a large number of attributes. The interview technique is planned to be ethnographic, in the form of a friendly conversation where the subjects are expected to provide a vivid description of their life experiences as the interviewer asks open-ended questions. An ethnographic interview provides in-depth information about the subjective meanings, values and cultural life of the interviewee helping the researcher to understand how certain themes are perceived in that individual's mental world (Banister, Burman, Parker, Taylor, & Tindall, 1994).

CHAPTER II: METHOD

Participants

For the proposed study, two semi structured pilot interviews and 10 semi structured research interviews were conducted with university students who self-identified themselves as Jewish and Turkish. The participants (5 female, 5 male) were recruited from second and third year university students who were between the ages of 21 and 23. No credit was given to any of the subjects since it is important to have volunteer subjects who are willing to talk about their experiences freely, without any expectations.

First and fourth year students were excluded from the study since certain themes related to adaptation to university life or anxieties about leaving the university could influence the results. This age group was seen as appropriate in reflecting both any possible final superego integration (Blum, 1985) and the stage of identity versus role confusion in the theory of developmental stages by Erik Erikson (Erikson, 1965). The interviews were conducted by a Jewish researcher which was expected to ease the communication with the participants.

Materials

A semi-structured topic guide was used in conducting the in-depth interviews which covers the questions on *familial self* and its two dimensions, *superego* and *socially contextual ego ideal* dimension, and *hierarchical relations* (see Appendix A or B). A digital voice recorder was used in order record the interview and a program called Diktetor was used in transcribing.

Procedure

The participants were taken to a quiet and comfortable room individually and the purpose of the study was explained and an informed consent form was signed (see Appendix B). After a brief ice-breaking talk with the interviewee, his/her consent was taken for using the voice recorder while emphasizing confidentiality. The interviews were conducted in Turkish.

Analysis

A qualitative analysis was applied to the material. Qualitative analysis is an in depth examination of a specified phenomenon in order to grasp an understanding of its subjective meaning for the participants (Banister, Burman, Parker, Taylor, & Tindall, 1994).

Narrative analysis is a method of textual analysis within the qualitative approaches and it is found to be well suited to studies of subjectivity and identity (Riessman, 1993). Narrative analysis is used in the present study since it allows the systematic study of personal experience and meaning. Riessman notes that “Individuals construct past events and actions in personal narratives to claim identities and construct lives” (1993, p.2). It is also argued that culturally and historically affected patterns appear within the individuals’ narrated stories (Rosenwald & Ochberg, 1992a cited in Riessman, 1993).

It should be noted that narratives are the creations of the representations in our mental worlds; therefore the meaning and the interpretation made out of it cannot be fixed or universal. There are different approaches in narrative analysis but in the present study Riessman’s unique application of James Gee’s method was used. In

narrative analysis Riessman (1993) argues that there are five steps to follow in the process: attending to experience, telling about experience, transcribing experience, analyzing experience and reading experience.

The process of narrative analysis was as follows: The interview was transcribed into a written text, the narrative segments were determined with reference to Gee's theory of the units of speech. According to him intonation contours, rising and falling pitch, pauses and discourse markers (such as 'well', 'and', 'so', 'uh') set out the stanzas in a narrative (Riessman, 1993). Accordingly, each stanza is formed of lines on a single topic that have a common structure; they are like the scenes that a camera focuses on each time (Gee, 1991 cited in Riessman, 1993). Transcription notation employed for narrative segments was an adaptation of Seçkin's thesis (1996) (see Appendix D). After dividing the responses into parts, these segments were interpreted within the framework of the information given in the literature and Roland's theoretical approach regarding the *superego* and *socially contextual ego ideal* dimension of the *familial self* and the nature of hierarchical relations. The analyses of the interviews were carried out with three researchers in order to verify inter-rater reliability. Disagreements during the formation of the stanzas and the interpretations of the interviews were discussed until a consensus was reached.

It should be noted that the aim of this study and the participants' responses may not provide a one to one match. Besides, the way the researchers represent and interpret the segments brings subjective dimensions to the study. Also, the participants' attitudes may change in time or their responses may be interpreted differently by other researchers. Furthermore, the interpretative meaning made out of narrative analysis cannot be generalized since the sample group is not sufficient to be

a representative sample of the Turkish Jewish young adults; it is specific to the individuals of the sample group of this study.

CHAPTER III: ANALYSES OF THE TEN INTERVIEWS

P1. P1 is a 21 years old male university student. He lives with his family and has a 16 years old brother, D., who is a high-school student. His parents are around their mid forties. His father is a business man in the field of textile and his mother, who was a housewife before, is now working with his father. The responses to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

001 Ailem dini anlamda çok koyu bir aile değildi ama
002 hani yine de dinsel ritüellere falan ya da bayramlar ya da önemli günlere falan bakılırdı.
003 O açıdan çok secular de olmasa da dinci bir aile değildi diyebilirim o anlamda.
004 İkincisi hani aile edebi adabı olarak da gayet sıkılardı
005 özellikle kardeşimi çok sıkı yetiştirdiler ama beni fazla sıkı yetiştirdiler.
006 Nerde, nasıl davranmam gerektiğini, nasıl konuşup nasıl oturup nasıl kalkmak...gibi şeylerde gayet yani sert bir şekilde davranırlardı.
007 Cezalar, ödüller, falan filan.
:
008 Hani onlar benim çocukluğumun önemli şeyleridir annem babam açısından.
009 Hani akşam o zaman cumartesi dışarı çıkmazsın, şu zaman şunu yapamazsın, o zaman şöyle olursa şöyle yaparsın gibi.

STANZA 2

:[Independence]
010 ...lise hazırlıktan ihtibaren artık tek başıma arkadaşlarımla dışarı çıkmaya başlamıştım
012 ama hani annem günde beni 26 kere arardı, nerdesin napıyorsun ne ediyorsun diye
013 ve bir yerden sonra artık anneme hiç hesap vermeden
014 kaç oluyor o da, üniversiteye başladığımdan beri anneme hiç hesap vermeden dışarı çıkıyorum.
015 Ne zaman geleceğimi bilmiyorum deyip, gece üçte dörtte beşte eve geri geliyor oldum
ama bu 19 yaşımı buldu.

STANZA 3

:[discipline]
016 Yani evde disiplinle alakalı bir sorun yoktu
017 yani küçük bir çocukken geç saatlere kadar televizyon izlemek istediğimde
018 yani...ailemi çok rahat manipulate edebiliyordum
019 çünkü...onları da yavaş yavaş tanımaya başlamıştım...yani daha iç özellikleri olarak.

020 O yüzden hani neden hoşlanırlar neden hoşlanmazlar
021 kaç kere tekrarlırsam hayırı evet haline getirebilirim şeylerini anladıktan...
022 hani disiplinli bir aileydi derken ben de kötü bir çocukluk geçirmedim
023 yoksa hani istediğimi yapabiliyordum aslında.

P1 starts his narration with his family's religious orientation which is portrayed as non-religious but somewhat traditional and "non-secular" where religious rituals which have become traditions are followed (001-003). Rules of good manners are strictly taught to P1 by his parents through punishments, rewards and/or removal of privileges (004, 006-009). Showing proper demeanor requires following the rules of hierarchy therefore such expectation of a behavioral pattern from P1 can be interpreted within the rules of cultural and *structural hierarchy*. A similar strict attitude is seen to be absent in his parents' upbringing of his brother which may possibly be attributed to birth order (005).

Regarding the mother-son relational matrix, overprotection and intrusion are seen to be present in the mother's approach marked by P1's words; "she used to call me 26 times a day" which eventually diminished after the start of his individualization process with entering into university life (010-015).

P1 argues that there was not a problem regarding discipline in his childhood since he knew how to manipulate his parents with the intention of persuading them according to his wishes (016-019, 022-023). In order to be manipulative, as a child, P1 was perhaps sensitive to his parents' wishes so that he could learn and decipher their parenting patterns (020-021).

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

024 Bir kere akşam yemeklerine önem verirler.
025 Bir arkadaşım bana şey demişti
026 işte eve geldiğim zaman ben ayrı odada yemek yerim, ağabeyim ayrı odada yemek yer, annem babam ayrı odada yemek yer dedi...
027 ama biz genelde sofraya birlikte otururuz, birlikte kalkarız
028 ...yani 20-25 dakikayı geçmese de o yemek, yine de o sofrada konuşulan şeyler

029 hani sonuç olarak bu dört kişi birbirini sadece o 25 dakikada görebiliyor
030 ...o da bizim için değerlidir gerek kardeşim, gerek babam, gerek annem için.
031 Hani o sofrada bir televizyon açılır...
032 o izlenirken biraz konuşulur yani herkes o gün ne yaptı ne etti.
033 Ondan sonra ben odama çekilirim, kardeşim odasına çekilir, annem babam salona gider televizyon izler.
034 Ben sıkılırım onların yanına giderim, bir yarım saat orda dururum
035 kardeşim koridorda biraz dolaşır, biraz benim odam biraz salona gelir, öyle bir ortam vardır.

STANZA 2

: [closeness and sharing]

036 Yani annemle genelde çok fazla şey paylaşmazdım

037 ...ya arkadaşlarımla paylaşırdım ya da kendi içimde yaşadım anlatmak istemediğim şeyleri.

038 Ama yavaş yavaş annemle daha kişisel anlamda yakın olmaya başlayınca

039 hani anlatabiliyor olmaya başladıktan sonra, 18inde 19umda, artık bir çok şeyi paylaşabilir oldum.

STANZA 3

040 Babamla o kadar paylaşmam ama babamla birebir yalnız kaldığımızda

041 hani işte bir yaz ya da bir bahar günüdür ve akşam yemekten sonra hani biraz tur atalım yürüyelim gibi bir şey olur ve evden çıkarız ve bir yarım saat yürürüz.

042 Hani orda zaten yalnız kalmış oluruz, bu sırada da biraz konuşuruz kişisel şeylerden

043 ama babamla çok şey değiliz (2) içimi dökebilecek kadar yakın değilim

044 ama tabii ki yakınım, bir problemimiz yok o konuda.

STANZA 4

: [control]

045 İzin prob- yani olayı aslında annemle alakalıydı.

046 Babam çok fazla böyle bir şeye karışmazdı

047 hani genelde annem karar verirdi, annem ok ise o ok'di.

048 Ama mesela bazen kardeşimin..notları kötüye doğru gittiğinde ya da sorun yarattığında

annem izin verse bile babam hayır derdi

049 ama sonunda yine annemin dediği olurdu.

050 Öyle bir olay var yani genelde hani annem sözünü babama geçirir hani yüzde doksanında

051 ama babam bazen canına tak ettiği zaman o da kendi bildiğini yapar, yüzde on ().

STANZA 5

: [his brother's relationship with his parents]

052 Şimdi onlarda şöyle, beni sert yetiştirmelerine rağmen kardeşimi

053 onun yorgunluğuyla olsa gerek arada beş yaş farkımız var, biraz daha rahat yetiştirdiler.

054 Kardeşim de hani daha sosyal, koştururan, çok fazla dersle ilgilenmeyen, konsantrasyon problemi olan öyle bir insan oldu.

055 Şeyi de bilmiyorum acaba ---'i, kardeşimi sert yetiştirseler --- benim gibi mi olurdu yoksa olmaz mıydı onu da bilmiyorum ama

056 hani ben nispeten hani ilişkilerimde biraz daha tutarlı, ağır ve (2) akademik başarısı daha yüksek olmama rağmen

057 işte kardeşim bunun genelde tersiydi.

058 Odası daha düzensiz, akademik başarısı daha kötü, daha fazla arkadaşı olan, hani öyle biriydi.

Dinner is defined as a valued time period of togetherness where quality is preferred more than quantity and this mutual interaction between the family members of P1 can be interpreted within the framework of the *familial self* (024-030). This togetherness is not seen to be in an enmeshment manner but flexible so that everybody can use their own personal space freely after the dinner; “(After the dinner) I go to my room, my brother goes to his room, my parents go to the living room and watch TV, then I get bored so I go next to them... my brother comes to my room and goes to the living room...” (033-035).

In terms of affective and experiential sharing, it is seen that the relationship between the mother and the son has changed eventually towards more sharing around his late teens (036-039). This time period corresponds to the beginning of his university life where his independent self became more acceptable as his mother’s intrusiveness was no longer dominant. The relationship with the father on the other hand still contains a mild distance marked despite the occasional sharing moments of certain aspects of P1’s personal life; “...but I’m not that close to him, not to an extent where I can open my heart fully to him...” (040-044). This can be interpreted around the psychosocial dimensions of *structural hierarchy* since structural hierarchy is not only around the issues of control, discipline and rules but emotional distance and a sense of respect and formality.

Regarding permissions, P1 mentions that his mother was the manager in the family and his father wasn't mainly involved in such issues (045-048). It is seen that the mother has an indirect control of consents over the father (048-051).

P1 continues his narration with explaining the less strict upbringing of his brother which in his belief caused his brother to be more social and active yet less structured, consistent, and less successful academically (052-058). His tone of voice indicates as if there is a degrading of his brother and this might be pointing at his ambivalent feelings between being well-mannered and academically successful but being less social and active. In other words, the overt degrading might be an implication of a covert envy.

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

059 Yani benden bir kere (3) hani lisede ---'ne girmemi çok istiyorlardı ben de kafama takmıştım.

060 Lise iki, lise 1'den beri hatta durmadan çalıştım ve girdim.

061 Hani onların bu isteğini fulfill ettim diyebilirim birinci anlamda.

062 Ama hani artık onların ne istediğinden çok benim ne istediğim önemli olmaya başladı

063 hani ben kendime bir yol çizdim, onlar da zaten bu yolun benim için en iyi olduğunu düşünüyorlar.

064 İşte bu senenin sonunda çift anadal müracaatı yapabilirim, olabilir, olursa güzel olur

065 ha olmazsa çünkü tam sınırdaki notum 3.3 gibi, o olmazsa işte master olabilir...

066 Ondan sonra işte bir kaç yerde staj yapmak, hani üzerine bir-iki dil daha almak

067 donanım kazandıktan sonra x yerde çalışmak, yükselmek ve düzgün bir hayat kurmak yani baktığımızda.

068 Hani zaten günümüz insanının hep böyle tek düze şeyleri olduğu için

069 yani yelkenle dünya turu yapayım ve dünyanın en iyi yelkencisi olayım gibi bir tutkusu olmuyor.

:

070 hani böyle insanların daha kişisel tutukuları vardır ya ressam, şarkıcı, şu bu olucam

071 ama hani genelde ben ve benim gibi insanlar hep kendi alanlarında

072 hani bir şirkete gireyim şunu yapayım, ya da hani bir psikolog olayım, danışman olayım şunu yapayım, işletme okuyayım...hani bir şirkette çalışayım

073 hani genelde bu tip düşünüyorlar.

:

074 ...ben de yani onlardan biriyim

075 artık maalesef mi iyi ki mi bilmiyorum ama böyle yani.

: [feel bad about it?]
076 Hissettirmiyor.

Entering a high level university is seen to be the expectation of his parents which is fulfilled by P1 (059-061). P1 argues that after fulfilling this parental wish, his own wishes gained more importance which can be interpreted as individuation; however it seems as a matter of internalization and acceptance of the values that his parents offer him rather than a real individuation which is also marked by his style of explaining his cliché and monotonous plans for future (062-074). Nevertheless line 075 indicates that there is some ambivalence regarding his choices for the future.

(Q4) How expectations are transmitted

STANZA 1

077 [Tabii tabii söylerlerdi], seni burda görmek istiyoruz, seni şurda görmek istiyoruz.

078 Hani hala şeye bakar yani notlarımı sorar, daha çok çalışman lazım, şöyle yapman lazım böyle yapman lazım

079 ama şey demezler yani çok beni zorlamaz.

080 Hani eğer ben o sınava çalışmak istemiyorsam ve başka bir işim varsa hayır çalışman gerekiyor deyip zorlamaz, sonuçta 21 yaşındayım.

081 Beklentilerin olduğunu hissediyorum, en azından ima ediyorlar...

The parental expectations are transmitted to P1 both explicitly and implicitly (077-078, 081). His parents are seen to have a directing yet unpressured attitude towards him which may have contributed of an internalized *ego-ideal* (079-080).

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

082 ...Onlara karşı bir şey hissetmem çünkü bu benim geleceğim.

083 Yani onlar kendi hayatlarını kurdu, yapmaları gerekeni yaptı, çocuklarını yetiştirdiler

084 bir tanesini tam olarak yetiştiremediler, daha büyüyor

085 ama benim işim bitti gibi onlar açısından yüzde doksan.

086 Artık ben kendi önüme bakacağım

087 ya- şey gelebilir yani bencil ya da bireysel gelmesin ama

088 artık ben hani kendi yolumu kendime göre çizdim, bu yolu bitireceğim

089 bu yolu bitirdikten sonra artık () kazanacağım, işimi bulacağım, nişanlanacağım ve evleneceğim ve artık benim hayatım olacak bir yerden sonra.

090 Bu hani kendi önümde çizdiğim yolu başaramazsam bu sefer kendime göre şey yapmış olurum.

:
091 (2) Ne hissederim? (2) Kaybetme olabilir, frustration, hani tam Türkçe karşılığı yok ama-

:
092 Kaybedişten kaynaklanan öfke ya da neyse.

P1 argues that not being able to fulfill his parents' expectations would not raise any negative feelings towards them but towards his own self since he believes that they are no longer responsible for upbringing of him and that he is following his own road in life that includes university graduation, finding a job, getting engaged and then marrying (082-089). It can be speculated that his own road is already an offered *ego-ideal* which is perhaps accepted and internalized so deeply that they became his own expectancies of himself. Therefore, not being able to realize them would raise the negative feelings towards his own self such as frustration and disappointment or even internalized guilt; "I would feel frustration or what ever due to losing" (090-092).

(Q6) *Being deserving of the family's acceptance?*

STANZA 1

093 (5) Aileye layık olmak.

094 Şöyle, ailem müthiş akademik başarıları olan bir aile değil

095 ama şey olarak tanımlayabilirim hani düzgün yetişmiş bir middle class Yahudi aile aslında.

096 Aile bağlarına önem veren, aile terbiyesine önem veren, entellektüel faaliyetleri de yapan

097 ama hani çok fazla üniversite okumuş insanların içerisinde olmadığı...

098 Hani layık olmak derken şöyle bir aile olabilir.

099 İşte bütün aile müthiş işte Amerikan kolejlerinden, ordan burdan şurdan, Amerika'da masterlar, İngiltere'den bilmem nerden mezun olmuştur

100 ve o çocuk başarılı değildir ve aileye layık olabilmek onun için akademik başarıdır.

101 Neye göre aileye şey olmak layık olmak yani akademik başarıysa değil

102 ama hani aile düzgünlüğü, tutarlılığı ve terbiyesi açısından layık olmak önemli bir şey

103 ben de onu...devam ettirmeye çalışıyorum.

He defines 'being worthy' of his family with in the framework of *the familial self* such as family connectedness, family coherence and hierarchical intimacy

relationships rather than academic success (093-101). In this sense, the construct of *we-self regard* is seen to be important and applicable for P1 marked by his following words; “I’m trying to keep up with it” (102-103).

(Q7) Family customs and rules & how they are transmitted?

STANZA 1

104 (2) Yani birlikte şabat, cuma günü birlikte anneannemde yemek yemek.
105 Ekmemek yani ekmek dediğim iki ayda bir benim bir problemim oluyor
106 zaten aşağı yukarıda 3 ayda bir yani gelemiyebiliyorum ama genelde geliyorum.
107 Ya o...problem değil, âdet...

STANZA 2

108 İşte birlikte aynı sofrada yemek yiyor olmak tercihen
109 her ne kadar ben son zamanlarda bunu asıyor olsam da, başka işlerim oluyor ve yetişemiyorum.
110 Özel bir kural yok.

STANZA 3

:
111 Fiziksel ceza gibi bir şey yok, hani dayaktan ((laugh)) bahsetmiyorum tabii ki hani
112 ama (2) hani (2) buna uymadın bundan sonra böyle olacak gibi bir şey artık çok fazla olmuyor.
113 Onun yerine sözlü ihtar, bağırma, serzeniş, ya da karşı tarafı yani beni üzme için yapılan duygu sömürüleriyle kızgınlığın karışımı olan nutuklar ((Both R and P1 laugh)).
114 Yani başka bir şey yok.

STANZA 4

:[flexibility]
115 (3) Şabat akşamlarının çok esnekliği yoktur ama
116 benim açımdan annem şeyi tolerate edebiliyor başka işlerim olduğu için annem hafta içleri bazen eve hani geç gelmemi
117 10-10.30 gibi geç dediğim ve yemeğe yetişemememi tolerate ediyor.
118 Ama ben de hani onları çok mutsuz etmemek için işte alıyorum tepsiyi tabağımı işte ...salona yanlarına geliyorum
119 onlar televizyon izlerken ben yemek yiyorum gibi bir şey oluyor
120 ama çok çok sert ve sıkı değiller.
121 Yani şöyle, benim babam cumartesi günleri şeye gider, Kal'a gider, sinagoga ve eskiden benim çok gelmemi isterdi.
122 Eminim ki her cumartesi onunla gitmem onun için çok mutluluk vericidir
123 ama ben maalesef yedide kalkıp onunla gidemiyorum, hakikatten gidemiyorum
124 ve senede iki kere üç kere gidebiliyorum maximum (2)
125 ve o da bana şey yapmıyor yani beni zorlamıyor.
126 Ben üzülüyorum çünkü onu hani bu konuda mutlu edemiyorum
127 eminim ki çok mutlu olacak ama yani benim de çok işim oluyor, geç yatıyorum ve imkansız oluyor yani öyle bir durum.

STANZA 5

: [gender-rules]

128 Şimdi hani dört çocuk, iki kız iki erkek gibi ortam olsaydı

129 ve hani kızların uyacağı kurallar erkekle bir karışıklık olurdu

130 ama evde genelde erkekler var her ne kadar tek bir kadın kararlarını ((laugh))
empoze etse de.

131 (2) Hani erkeklik rolleri açısından bir şey yok yani gender schematic bir yapı
yok içerde.

132 Hani erkekler böyle yapar, kadınlar böyle yapar, sen şöylesin sen böylesin diye
bir şey yok.

:

133 Yani imalı olarak babama, hani erkek çocuk babayı rol alır eğer görüyorsa...

134 Ha bizde de şey olur, babamın traş olduğunu görürdük

135 bizim hani hiç sakalımız tüyümüz bile yoktu ha şurda bir parça tüy mü var deyip
orayı

136 böyle şeyle kaplayıp ve kesmeye kalkardık

137 yani bunun dışında bir erkeklik rolü gibi bir şey hiç olmadı doğruyu söylemek
gerekirse.

Eating together at a table and eating Shabbat dinner at his grandmother's place on Friday nights are the first mentioned customs by P1 which (104,108). P1 mentions that especially for Shabbat nights there is not much of flexibility for his absence, yet once in two or three months he cannot attend due to an excuse (105-107,115).

On the other hand, for week nights, he indicates that his mother can tolerate it if he is late for the dinner but in order to make his parents happy in these nights he eats his late dinner next to his parents while they are watching TV (109-110,116-120). Such intention has the implications of P1's *familial self* where family harmony and hierarchical intimacy relationships are valued.

The rarely fulfilled wish of accompanying his father to the synagogue on Saturday mornings can also be interpreted around the framework of the *familial self*, since he says that he feels sad for not being able to make his father happy points toward to the relational *superego*; "He doesn't force me, but I feel sad, because I cannot make him happy about this" (121-127).

P1 mentions that his parents are not punitive in their approaches in general; yet verbal warning, reproaching and induction of guilt are mentioned to be their way to make him feel upset (111-114).

Since P1 has a brother, he cannot practically argue whether there is a gender difference or hierarchy regarding the rules and traditions, yet hypothetically he mentions his family doesn't hold a "gender schematic" structure other than the natural modeling of his father when he and his brother were kids (128-137).

(Q8) Emotional expressiveness

STANZA 1

138 (2) Yani bir ayrıntı olarak gelebilir ama eve biri geliyorsa ve o 24 saat içerisinde ilk defa görülüyorsa hani bir sarılır öpülür.

139 Hani normalde 'ha selam, merhaba' denmez

140 ya da hani ben odamdayım ve ders çalışıyorum ve babam hani eve geldi

141 hani içerden seslenip naber demek yerine ben kapıya giderim ve onu öperim.

142 Ondan sonra o içeri gider ve yüzünü yıkar ve yemek yemeye başlarız gibi.

143 Ya da annem geldi, ben geldim hani böyle bir öpme merasimi vardır tabir-i caizse.

144 (2) Onun dışında sevgi göstermek açısından (2) başka bir şey aklıma gelmiyor.
:

145 (2) Sözle çok ifade edilmez, daha bir imalı edilir.

:[anger,etc.]

146 Sözle sözle.

P1 mentions about their greeting style of each other in terms of emotional expressiveness, where the members of the family greets each other with kisses which can be interpreted within *symbiosis-reciprocity* of the *familial self* (138-144). P1 especially mentions that he welcomes his father at the door and this act may have implications of respect within the dimension of structural hierarchy (140-141). Other than this "kissing ceremony of welcoming", it is stated by P1 that affection is not verbally expressed among family members, rather a covert style is preferred (145-146).

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

147 ...ben bir şeye kızılıyorsam ((laugh)) bunu bağıra çağıra söylerim
148 annem babam herkes kendi kızgınlığını söyler
149 ama herkesin kendi içine atma ya da patlama barajı ayırır.
150 Bir kere öfke kızgınlığı belirtirken hele ben anneme ve babama belirtirken
herhangi bir hakaret içermeyen öfke ve kızgınlığımı belirtirim
151 ve hani o ses yüksekliğinin avazı çıktığı kadar bağırarak çığırına ulaşmayacak
kadar olması lazım.
152 Yüksek sesle kızgınlığımı dile getiririm.
153 Kardeşimle bazen küfürleşiriz, hakaretleşiriz ama o da aşırı olmaz
154 çünkü ben kendi şeyimi korumaya çalışırım artık abi saygınlığımı diyeyim
155 o bana herhangi bir küfür ettiği zaman ben ona sert...reaksiyon gösterdiğim için
156 benim de ona küfür etmemem gerekir politik doğru olarak
157 o yüzden ben de ona çok fazla hani hakaret etmem
158 ama bağırışmaksa da evde çeşitli ikili kombinasyonlarla bağırırız...

Expression of anger is seen to be free among the members of P1's family (147-148, 158). Yet, P1 emphasizes that he doesn't express his anger towards his parents with an uncontrolled voice or through using any bad words (150-152). P1 mentions that he sometimes uses swearwords towards his brother, yet he tries not to use such words in order to maintain his "respectability as the elder brother" (153-157). His somewhat respectful manner towards his parents and his effort to keep his reputation imply that the *structural hierarchy* in his relationships is maintained within a flexible domain of emotional expression.

(Q10) *Expectations regarding behaviors disapproved by parents*

STANZA 1

159 Beklerler, mesela...yazın bir arkadaşımınla Çeşme'ye gitmek istiyoruz
160 ama arabayla gitmek istiyoruz.
161 Normalde tatile gitmeme izin verirler
162 ama arabayla burdan oraya gitmemize izin vermezler
163 çünkü ehliyeti alalı iki sene oldu
164 ...belki bize güvenirler ama trafik canavarlarına güvenmezler
165 ve bir problem olabilir ve aklı orda kalır on saat yolda.
166 O yüzden böyle bir şey izin vermez
167 ben hayır gidiyorum umrumda değilsiniz gibi bir şey dersem onlar da üzülür,
kızar.

STANZA 2

:

168 Suçluluk hissederim ama artık o kadar fazla büyük suçluluk hissetmiyorum
169 mesela anneme çok rahat yalan söyleyebiliyorum.

:

170 Yani bilmiyorum hatırlamıyorum ama çok soğuk kanlılıkla yalan söyleyebiliyorum.

171 Büyük yalanlardan bahsetmiyorum

172 ama benim okuldan çıkıp özel derse gideceğimi zannediyor mesela...

173 ama iptal oldu bir şekilde ya da ben kendimi çok yorgun hissettim

174 küçük bir örnek veriyorum ve o dersimi iptal ettim ve eve uyumaya geldim.

175 Mesela hani derse mi gittin diyince evet derse gittim diyebiliyorum

176 ve çok soğuk kanlılıkla yalan söyleyebiliyorum, bu ve bu gibi şeyler (3).

177 Yani küçük bir örnek verdim ama yalan söyleyebiliyorum ve suçluluk hissetmiyorum artık.

STANZA 3

:

178 Yoo kural çok umrumda değil yani onları üzme endişem var...

179 çünkü mesela yalanı anlaşılmayacağı için onları üzme gibi bir durum söz konusu değil

180 çünkü ona göre ben doğruyu işliyorum.

181 Önemli olan doğru ya da yanlış olması değil onun üzülmesi

182 benim yanlış yaptığım bir şeyi farkedip üzülmesi, ona göre yanlış olduğunu farkedip yani

183 bu anlamda kuralın saçma olduğunu düşünüyorum o yüzden olay onda bitiyor.

STANZA 4

:

184 ...Yani kendi doğrularım önemlidir, ne doğru ne yanlış diyorsam.

185 Hani biraz aile doğruları önemlidir

186 bir de hani daha bir cemaatsel doğrular vardır ya hani kim kimle evlenir, kimle dolaşır, ne yapar ne eder gibi şeyler, bir de o önemlidir

187 çünkü hani yaşadığım gurubun da doğruları önemli oluyor mesela.

188 Grup dediğim illa da relative olmak zorunda değil hani arkadaş ve sosyal çevreden bahsediyorum.

189 ...onların doğrularıyla örtüşüyorsa bir problem yok

190 çünkü aslında bir kabul görme olayı sosyal açıdan.

P1 mentions that his parents expect him not to do behaviors that they don't approve of, such as long-distance driving (159-166). Going against his parents would make him feel somewhat guilty due to upsetting them which has implications of a *relational superego* (167-168). The implication of such relational *superego* is also marked between the lines 178-183 where he says; "What's more important is not whether something is wrong or right but her getting upset" (181). While lying was a

source of guilt previously, P1 argues that he doesn't feel guilty of lying towards his mother anymore, as long as it is not a very important issue (169-177). It can be speculated that, preferring to lie might be a way to deal with the impinging manner of the mother. Rather than saying the reality he prefers to lie perhaps not to ruin familial harmony and not to upset his parents. Also, in decision making regarding his behaviors he evaluates the communal values in addition to his own and familial values since "acceptance" is important for P1 which has implications of *we-self* and *socially-contextual ego ideal* (184-190).

(Q11) *Social norms and morality*

STANZA 1

191 (3) Toplumsal kural: yani çok sarhoş olmamak ve etrafı dağıtmamak önemli
192 ama arkadaşlarımla bir araya gelip içeriz, o var.

193 (4) Yahudi olmayan biriyle (2) şey olmam çıkı- çıkmam diyeyim, çok kabul
görmez.

194 O ayrı bir problem yaratabilir.

195 Onun dışında ahlak etik derken (3) başka bir şey aklıma gelmiyor şimdi.

STANZA 2

:[belonging to a minority group]

196 Tabii ki etkiliyor (2) çünkü: mesela (2) mesela be- ben bir dernekte çalışıyorum
197 ve hani o dernekte o şekilde kalabilmek için aslında yani oranın doğrularını
yapmak lazım...

198 Bu doğrular da mesela Yahudi olan biriyle çıkmak.

199 (2) Yine evlenme açısından bahsetmiyorum daha küçüğüz çünkü.

200 (3) Ya da çok fazla dışsal yaşamamak yani hani o bara gitmek, burdan çıkmak,
orda dağıtmak, orda bununla bunu yapmak, bir gün başka biriyle o gün başka biriyle
bir gün başka bir yerde gibi.

201 Hani bu çok doğru ve ahlaklı gelmiyor bana.

202 (2) Başka bir şey gelmiyor aklıma.

Showing proper demeanor and avoiding extreme behaviors are the first mentioned issues regarding social norms and morality (191-192, 200-201). Dating with a non-Jewish person is mentioned to be unacceptable by the society group he belongs to (193-199). Rather than expressing this as his own evaluated preference in his narration, he describes as if it as an introjected rule that is necessary to endure the notion of *we-ness* and to uphold *his socially contextual ego-ideal*.

(Q12) *Own values and principles*

STANZA 1

203 Var, biraz kalıplarda yaşıyorum aslında, yani ben de onun farkındayım.
204 Yani insan şöyle şöyle şöyle davranırsa düzgündür, şöyle davranırsa nispeten daha iyidir
205 şöyle davranırsa işte biraz daha avamdır, şöyle davranırsa daha düzgün.
206 Hani okulda bakıyorum, sakalı şöyleyse dinci, şöyleyse komünist, şöyleyse hani biraz daha taksimci, işte pantolonu biraz daha darsa işte rockçı şucu bucu bilmem ne
207 hani böyle kategorize ederiz ya.
208 Benim de çok daha ayrıntılı bir kategorizasyonum var ister istemeden kafamda yaptığım sadece insanları gruplara ayırmak üzerine yani.

STANZA 2

:
209 (5) Sigara içmem () ya da yanımdaki birinin çok sigara içmesi hoşuma gitmez
210 ama sigara içen arkadaşlarım var okulda.
211 Ama: hani dışarı cumartesi akşamı çıktığım insanların içmesi çok hoşuma gitmez.

STANZA 3

:
212 ...(4) () okulda ben bütün derslere girmeye çalışırım...
213 ben derslerime girip notlarımı alırken ki iyi not alırım
214 ama okumam hiçbir şeyi, öyle bir prensibim var.
215 Yani: dersle hiç alakası olmayana bir arkadaşımın çıkarıcılık babında yanıma gelip notlarımı istemesi hoş gelmiyor mesela
216 böyle bir şeye pek tahammül edemiyorum ki yapanlar var tabii.

Concerning his own values and basic principles, P1 mentions about having stereotypes regarding people's physical looks, clothing and etc. showing that he has a judgmental attitude, thus a strict *superego* and to a certain extent he is aware of this marked by his words; "I'm aware that I live in with stereotypes" (203-208). His judgmental *superego* can be also seen in his intolerant attitude towards academically lazy people.

(Q13) *Religious and cultural musts*

STANZA 1

217 Mesela işte kaşere bakmak, şabata bakmak tarzı şeyler vardır.
218 (2) Uygulamıyorum, ve uygulanmasının çok gerekli olmadığını düşünüyorum.
219 Ama hani cuma günü aynı sofrayı paylaşmak ve önemli bayramlarda ailenin bir araya gelmesinin değerli olduğunu düşünüyorum.
: [fasting]

220 Tutardım ama son geçen-son sene ortasında açtım ve bir işim vardı
221 evde oturmuyordum ya da Kal'a da gitmiyordum
222 bir koşturmam vardı ve açkıştım ve gittim yemek yedim kimsenin
görmeyeceği bir yerde
223 ve ondan sonra tekrar akşama kadar yemek yemedim.
224 Kendimi kandırmak için yapmadım böyle bir şeyi
225 ama o an tuttuğum şeyin bana bir anlam vermediğini düşündüm ve de bozdum.
226 Suçluluk bir an hissettim ondan sonra geçti.
: [Bar-mitzvah and Bat-mitzvah]
227 Onların da önemli olduğunu düşünüyorum.
: [attending community activities]
228 Onların da önemli olduğunu düşünüyorum.
229 Bir de hani dinsel anlamda dini rituel olmasa da daha geleneksel şeylerin önemli
olduğunu düşünüyorum
230 çünkü gelenek de biraz daha aile, aile kavramı, insanların bir araya gelmesi olayı
var ya.
: [helping the needy]
231 Hı-hı onun da önemli olduğunu düşünüyorum.
: [visiting Israel]
232 Evet, var, var

STANZA 2

233 Bunlar ailem için de önemli...
234 ama babam bir nebze daha yukarda dini ritueller açısından
235 bir parça ama o hani orucuna da bakar işte her cumartesi Kal'a da gider, şey
yapar.
:
236 Benimle ilgili şikayet etmez
237 ama kırk yılın başında bir gün de yedide kalkarsan ölmezsin der
238 ama ben yine ((laugh)) de kalkmam.
:
239 (2) Yani: otuz saniyelik bir içim acır ((laugh)) ve uyumaya devam ederim.

It is seen that for P1, rather than individual religious rituals such as keeping kosher or fulfilling Shabbat rules, the cultural and religious rituals that have become traditions which enhance family togetherness are important and valuable (217-219). For instance, breaking his fast on the last Yom Kippur doesn't make P1 feel enormously guilty since he rationalizes it as a meaningless ritual (220-226). Yet, he puts emphasis on other traditions such as Bar-mitzvah and communal activities since they are the tools of bringing family and community members together (227-232). This preference of cultural musts over religious ones has implications of protecting the notion of *we-ness* and *the familial self*. It is important to note that, despite

breaking his fast since he feels it doesn't make any sense, he still prefers to eat where people cannot see him; "...I ate somewhere that nobody would see me" (222). This shows the dominance of *socially contextual ego ideal* of P1 over his guilt inducing *superego*.

(Q14) *Lying to parents*

STANZA 1

240 Bir kere...(2) öğrenemeyecekleri bir konuda yalan söylemenin problem olduğunu düşünmüyorum.

241 Hani küçük beyaz yalanlar derler ya yani öğrense de öğrenmese de onu da yapsam

yalan olmayan doğru olan şeyi de yapsam hakikatten onlar için bir şey farketmeyecek

242 ama benim telefonda konuşacağım iki dakika fazlalıktır ona böyle bir şeyi açıklayabilmek

243 açıklayabilmek derken bir yalan söylüyorum o yalan söylemek yerine doğruyu söyleyebilirim

244 ama doğruyu söylersem o telefon görüşmesi iki dakika daha uzayacak

245 o yüzden ben de yalan söylüyorum mesela.

246 ...ya da çok gerek olmadığını düşünüyorum bir şeylerin, o zaman yalan söylüyorum.

247 Önemli olan onların üzülmesi ya da üzülmemesi

248 bir de işin ne kadar doğru olup olmaması

249 tamamen atıyorum işte ben uyuşturucu kullanan biri olsaydım

250 ve anneme yalan söylüyor olsaydım bu biraz daha ciddi bir şey

251 ama X arkadaşşıma gitmedim, şuraya gittim, ders çalışmak için A'ya gitmedim B kız arkadaşımın evinde kaldım mesela

252 yani umrumda değil böyle bir şey için yalan söylemek.

The issue of lying was already mentioned in one of the above questions. P1 adds that in order to avoid long explanations to his parents, he prefers to lie on unimportant issues (240-246) It can be argued that P1 holds a pragmatic approach to the issue of lying and telling the truth indicating a relatively pragmatically contextual mild *superego*. The reason for this pragmatism is that he values his parents' happiness/unhappiness more than being morally correct indicating the dominance of a relational *superego* rather than an impersonal *superego* (247-252).

(Q15) Dating someone non-Jewish

STANZA 1

253 Edilemez çünkü içinde yaşadığım hani gittiğim komünite faaliyeti kulüp vesairenin hani prerequisite'i bir kere böyle
254 Yahudi olmayan biriyle çıkmıyor olmak zaten ve içerde kalmanın, devam ettirmenin.
255 O açıdan kabul edilemez çünkü ben orda devam etmek istiyorum birincisi.
256 İkincisi annem babam açısından, ailem açısından da çok kabul edilemez
257 ama onlar bir şekilde böyle bir şeye ikna olabilir onları inandırdıktan sonra.
258 Eğer böyle dernek gibi bir şeyle alakam olmasaydı
259 sadece flört olarak kalabileceğini bilseydim, hani bir gönül eğlendirmek gibi tabir-i caizse
260 iki ay üç ay Yahudi olmayan biriyle çıkıyor olabilirdim.
261 Bu çok problem olacağını zannetmiyorum
262 ama dışardan insanların...iyi ya da kötü yorumları benim için önemli
263 o açıdan çok da doğru bulmuyorum.

STANZA 2

:
264 Mix-marriage'in çok doğru olmadığını düşünüyorlar
265 ama birinci kuzenim...Yahudi olmayan biriyle nişanlandı ve yani yüzde doksandokuz evlenecekler.
266 Onun dışında teyzemin kocasının erkek kardeşi Yahudi olmayan biriyle evli
267 benim birebir relative'im değil ama yine de soy ağacından biri.
268 (2) Üzüntü yaratıyor mu?
269 Ya bence bir, bir kimlikle kalıyor olmak bence önemli
270 mixmarriage de bu kimliği biraz azaltıyor.
271 Mix-marriage'dan sonra gelen jenerasyonlar çünkü o kimliği yavaş yavaş taşımaya başlıyor.
272 Ben o kimliği taşımanın önemli olduğunu düşünüyorum
273 o yüzden mixmarriage'e karşıyım.
274 Hani Yahudi olmayan insanlarla arkadaşlık etmek, flört etmek gibi şeylere çok karşı olmasam da evliliğe biraz karşıyım.

STANZA 3

: [gender difference]
275 Ya bence yaratmıyor.
276 Yani erkek mix-marriage yapabilir ama bayan mixmarriage yapamaz gibi.
277 Bir kere teolojik olarak aslında Yahudilik anneden geçer
278 o yüzden Yahudi bir kadın Yahudi olmayan bir adamla evlenirse de çocuğu Yahudi olur çünkü hani kendisi Yahudidir gibi bir mantık var
279 ama çok da öyle olduğunu düşünmüyorum
280 bence yine her türlü mix-marriage çok doğru değil.

Dating someone non-Jewish was already mentioned to be unacceptable by the community group he belongs to in one of the previous answers and it was emphasized that P1's psychological makeup is shaped around *we-ness* and *socially*

contextual ego-ideal. For instance, he believes that if there is no real emotional engagement and attachment, dating can be acceptable, yet he doesn't prefer to do it since he cares about what people would think about him and in order to maintain his membership in that social group (258-263). His family's approach to this issue is the same with the communal one, yet they seem to be slightly more flexible (256-257).

P1's extended family is seen to have more permeable boundaries regarding relations and marriage with non-Jewish people (265-268). His is seen to be against intermarriage since he believes that it weakens the ethnic identity of future generations (269-274). Even though it was not clearly seen in the previous answers, it might be argued that an implicit fear of losing his ethnic identity has an impact on P1's life.

For P1, gender is not a determinative factor in intermarriage despite the theological arguments regarding the transmission of religion to next generations (275-280).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

281 Bir kere aile anlamında başarılı olmak için yani başarılı denmez ama
282 hani iyi bir aileye sahip olabilmek için bir kere aile değerlerine önem vermek
lazım.

283 Yani eşlerin birbiriyle olan ilişkileri ve onların tutarlı olması, çocukların
yetiştiriliş şekli

284 çocukların anne babaya karşı duyduğu sevgi, saygı ve hani ilham alma, onları
örnek alabilme şeyleri

285 hani bunun için bence tutarlı ve düzgün bir aile yapısına sahip olmak lazım,
etiğine sahip olmak lazım

286 bu bir.

STANZA 2

287 İkincisi akademik olarak başarılı olmak için çalışmak gerekiyor zaten belli bir
çizgide.

STANZA 3

288 Arkadaş ilişkileri açısından başarılı olmak için arkadaşlıklara değer vermek
gerekiyor

289 onların sevdikleri şeylere değer vermek hani doğum günlerin ve özel günlerin hatırlanması
290 ne bileyim hani onlarla olan arkadaşlığa bir şey katmak gerekiyor bu arkadaşlığın devam edebilmesi için.

STANZA 4

291 Mesela Yahudi olmayan arkadaşlarımla öyle bir problemim var
292 çünkü benim hani iki kimliğim var
293 ikinci kimliğimi hissediyorlar ama hani tam olarak anlayamıyorlar.
294 Cumartesi günü sabahın erken saatlerinden işte akşam yediye sekize kadar ne yaptığımı
295 kendimi neye adadığımı, bu tip şeylerden hiç haberleri bile yok.
296 Yani niye cumartesi akşamı onlarla çıkamadığımı
297 ya da cumartesi öğlen ya da akşam şabatı kırıp onlarla gidemediğime hiçbir zaman anlam veremiyorlar.
298 oGaripo.
299 Yani hep bir boundary var ama ister istemeden konulan bir boundary.
300 Çok yakınım, çok da seviyorum süper insanlar ama biraz daha ötesine gidemiyorum
301 çünkü hani işte dernekte bir şey yapmam gerekiyor
302 ya da kız arkadaşımın olmam gerekiyor falan falan.

For P1, success firstly means a traditional worthwhile family life where family values, morals and ethics, consistency in couple relationships and child rearing, affection and identification among family members are important (281-286). Then comes academic issues regarding success (287). Giving value to friends and reciprocity in friendships are mentioned to be the requirements for success in life (288-290). In general, it is seen that P1 defines success around family and his social context which overtones the *familial self*. He seems to struggle about his relationships with his non-Jewish friends as a person who feels himself belonging to an inner group while living and sharing other things with an outer group (291-298). Within the framework of this “inevitable” framework of boundaries, the value given to *we-ness* and community is seen to be stronger than the value given to friendships with non-Jews who cannot join this *we-ness*; “There is always an unwanted boundary in between” (299-302).

(Q17) *Ideals*

STANZA 1

303 Hayatımdaki idealler: akademik olarak başarılı olduktan sonra düzgün bir işte çalışmak

304 ve iyi yüksek hayat standartlarıyla (2) hayatımı devam ettirmek.

305 İyi bir eş, iyi, düzgün beni anlayabilen bir eş gibi bir şey var kafamda.

306 İyi bir çevre, iyi arkadaşlar (4)...

:

307 Bu.

P1's equation of ideals composes of academic and professional success, marriage with a good and understanding wife, keeping a good social network and friends (303-307).

(Q18) *Model figures*

STANZA 1

308 (3) Aslında yok, herkesin böyle küçük küçük yönleri var

309 ve onlar toplanıp ideal tek bir model oluyor

310 ama ben Ahmet gibi olmak istiyorum, Ahmet'in şu özelliği, Ahmet'in bu özelliği işte atıyorum liderliği, ahlakı, akademik başarısı, arkadaş ilişkileri, ben onun gibi olmak istiyorum diyemiyorum.

311 Öyle biri yok çünkü ama insanların küçük küçük özellikleri var

312 hepsi toplanınca benim olmak istediğim ütöpik kişi haline geliyor.

It is seen that, the *ego-ideal* of P1 is composed of certain characteristics of many different people (308). He might have a fantasized ideal type in his mind that doesn't correspond to any specific people, so that his *ego ideal* is not personalized (309-312).

(Q19) *Upbringing of children in the future*

STANZA 1

313 Disiplinli, sert ((laugh)).

314 Kesin öyle olurdu ama hani aynı zamanda hani hem baba hem de birazcık arkadaşlık

315 ilişkisinin de içinde olduğu hani onlara

316 ...pazar günlerinin çok önemli olduğunu düşünüyorum

317 bence pazar günleri anne baba, anne belki olmasa bile baba ve çocukların bir arada vakit geçirebileceği bir anın olmasını isterdim

318 hani beraber top oynamak, şuraya gitmek, kıra gitmek, yüzmek vesaire yani onun değerli olduğunu düşünüyorum.

319 Yani hem onların disiplinli ve düzgün yetişmeleri hem de babalarıyla ilişkilerinin olmasını isterdim yani.

In his future upbringing of children, P1 foresees himself as a disciplined father, however he wishes of frequent father-child togetherness in which his future children and he can share a special time of their own with various activities (313-319).

Overall, it can be suggested that P1 displays a *familial self* construction that is dominated by a *structural hierarchy*, particularly in his relationships with his parents. Such *structural hierarchy* includes psychosocial elements such as emotional distance, a sense of respect and formality, especially in his relationship with the father, other than the issues of control, discipline and rules; "...but I'm not that close to him, not to an extent where I can open my heart fully to him..." (043). Conceptualizing *we-self regard* and being worthy of his family as family connectedness, family coherence and hierarchical intimacy relationships also stresses P1's *familial self* construction.

Religious rituals which have become cultural traditions that nourish family togetherness and sharing are seen to be important to P1. In other words, there is a preference of cultural musts over religious ones since P1 believes that they are essential in protecting the ethnic identity and the notion of *we-ness* as a family and community. His strong attachment to these notions is indicated in his commitment and loyalty to the community associations. As a member of a minority group, he mentions the difficulty he faces due to the inevitably emerged boundaries between the inner and the outer groups he belongs to.

Being strictly taught the rules of good manners and his parents' behavioral modification strategies that include verbal warning, reproaching and induction of guilt can be evaluated as the core constructions of his *superego* structure which can be defined as strict and judgmental. Yet, a relational dimension emerges as well

within this strict *superego* structure when the parental happiness/unhappiness is the point at issue since he values his parents' contentment more than being morally correct. The parental wishes and expectations for P1 are either fulfilled as responsibilities or accepted and internalized deeply as his own wishes and *ego-ideals* which cannot be evaluated as self-determined decisions of a progressive process of an *expanding self*.

Regarding the structure of P1's narration, a rigid tone of voice and a controlled manner in answering the questions with no mumbling between the words and sentences are observed which can be evaluated as the projections of his highly rigid self structure. However, this rigidity was onset with lengthy and articulate explanations which can be constructed as an index of *socially contextual ego-ideal* of proper demeanor.

P2. P2 is a 22 years old female university student. She has a twin brother E., and 29 years old sister, F. who is married. She lives with her brother and her parents, and her parents are at around their mid-fifties. Her mother is a housewife and her father is an architect. The responses to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

001 ...Küçükken bir kere çok fazla ilgilenmiyorlardı
002 yani ikizim olduğu için biz birbirimize yetiyorduk.
003 Bir de ablam olduğu için, onlar dışarı çıkardı bizi bırakırlardı

STANZA 2

004 ama bizde önemli bir nokta vardı ki cuma akşamları şabat yemekleri.
005 Şabat oldu mu herkes evde olmak zorunda ve birlikte olmak zorundayız.
006 Aslında ben küçükken yani 11 yaşına kadar falan belki hafta içi her akşam da birlikte yerdik
007 ama daha sonra biz de dışarı çıkmaya başlayınca evde hafta içi akşamları da yenilmemeye başlandı.
008 Cumartesi pazar hiç, herkes dışarda ama cuma akşamı önemlidir.

STANZA 3

: [independence and control]
009 ...zaten biz ben altı yaşından beri adadayız, Büyükada'da.
010 O yüzden de her zaman çok serbesttim yani direkt bahçede, sokakta, iskeleye ineyim
oraya gideyim, buraya gideyim, akşam 11'de geleyim, çok bir şey denilmezdi.
011 Yani bir de sonuçta erkek ikizim olduğu için hani ikisi..birbirini kollar anlamında
012 o yüzden hiç bir zaman böyle bu saatte evde olacaksın yoktu.
013 Ama İstanbul'da olduğumuz süreçte mesela cumartesi akşamı, küçükken hatırlıyorum, 10 buçuktan geç eve giremezdim
014 yani o saatte evde olacaksın, aman dışarı çıkma, bunu yapma, okul arkadaşlarıyla çıkma
015 sadece bildiğimiz arkadaşlarla çık, hani böyle şeyler vardı.
016 Ama ben de aslında çok fazla okul arkadaşlarımla değil de
017 kendi çevremle olmayı tercih eden bir çocuktum zaten, hala da öyleyim.

STANZA 4

018 ...birazcık şey açısından, Yahudilik açısından bakarsak
019 hani bizim evde her zaman bayramlar çok çok önemlidir
020 bayram oldu mu hep birlikte evde olalım, yemek yiyelim
021 tabii ki dışarı çıkarı...atıyorum Pesah yemeği olur, yemekten sonra dışarı çıkarım, buna bir şey demezler
022 ama o anı birlikte geçirmeliyiz, hani ailece tüm akrabalar gelsin gitsin, hani bu şekilde.

STANZA 5

: [discipline]

023 (2) Yani babam ancak bir şeye kızarsa, o kadar.

024 Yani hani annem biraz daha ılımlıdır her şeye

025 ama mesela ben bu akşam evde kalmıyorum dediğim zaman anneme söylerim

026 annem de bizi idare eder babama karşı

027 ama babam da hayır bu gece evde kalıyorsun dedi mi olay biter

028 hani babam biraz evde sert rolü üstlenen kişi.

P2 describes the rearing attitude of her parents in her childhood as somewhat inattentive since it was believed that her twin brother and 7 years older sister were taking care of each other when their parents would like to go out (001-003). In terms of independence and control, the attitude of P2's parents are mentioned to be more tolerant during the times when they were spending the summers at the Princess Islands and when she would spend her time with her friends that her parents know (009-017). P2 portrays her mother as being gentler compared to her father in terms of discipline and permissions, and it is indicated that her father holds a more authoritative manner who has the last word at home (023-028). This might indicate that there is relatively a higher *structural hierarchy* between the father-children matrix in P2's family.

P2 highlights the importance of Shabbat dinner and religious holidays for her family since the members of the family gather in order to eat and be together (004-008, 018-022). P2 doesn't mention the religious meaning of Shabbat and the holidays but rather their impact on family togetherness; therefore it can be argued that Shabbat or other religious days are tools to nourish the familial togetherness and to increase the sense of *we-ness* in P2's family which has implications of a *familial self*.

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

029 Yani şöyle, ben annemle babamla aslında samimiyimdir

030 böyle şey bir sizli bizli bir ortam yoktur, gayet samimi bir ortam vardır.

031 Ama ben çok fazla şeyimi anlatmam- anlatmayı sevmediğim için mi

032 yoksa onlar mı her zaman gelir hadi kızım anlat bak nasıl gidiyor, erkek arkadaşın nasıl bilmem ne, hep böyledirler
033 ben de pek sevmem böyle şeyleri paylaşmayı ama benden kaynaklanıyor
034 hani onlar her zaman merak ederler.

STANZA 2

035 Mesela ilk biriyle çıktığım zaman aaa anne bak biriyle çıkıyorum falan bu moddayımdır
036 ve hiç şey yapmazlar yani böyle şeylere karşı değildirler, tam tersine açık.
037 Sadece bir kere...babam ya bu çocuğun tipini hiç beğenmedim, ayrıl tarzında konuşmalar yapıyordu ama
038 çok şey karşı değildirler böyle şeylere ama.

STANZA 3

039 Onun dışında genel olarak da arkadaş ilişkilerime çok karışmazlar
040 ama sadece bizim çevreden olmayan biri olduğu zaman biraz tepki gösterirler
041 hani niye böyle bir şey oluyor, özellikle mesela kardeşime karşı
042 kardeşimin çoğu çevresi bizden değildir, ve şey yaparlar yani, hani niye böyle, bak oğlum sana birisini ayarlayalım
043 kardeşim de der ki daha evde kalmadım daha durun der yani
044 ama çok bir baskıcı ortam yoktur Allahtan.
045 Onun mesela ilişkisi çok daha samimidir yani ondan çok sıcak yaklaşır
046 ama babamla biraz daha mesafe vardır
047 mesela babama şaka yaptığında arkadaşın mı var karşında tepkisini verir yani.
: [you?]
048 evet her türlü yani babam böyle bir tepki verir
049 ama her zaman da değil, moduna göre değişiyor.

P2 describes her recent relationships with her parents as close and intimate indicating the existence of the *symbiosis-reciprocity* dimension; however it is seen that P2 preserves a *private self* within such closeness where certain private issues are not shared (029-034). There seems to be a non-verbal emotional attachment rather than a verbal intimacy and intersubjectivity. P2 mentions that her parents are open-minded about her romantic relationships and that she can talk freely about them. She argues that her parents are not intrusive or reactive about her relationships with her friends unless they are unknown people out of the Jewish community (039-041). The concern of her parents about assimilation seems to be having more of an impact on her twin brother's choice of friendships since he spends most of his time with people out of the community (042-043). Nevertheless, P2 emphasizes that there is not an

oppressive approach of her parents in this manner (044). Compared to P2, her twin brother is seen to have a closer relationship with her parents, but still there is a limitation where *structural hierarchy* dimension gets in the picture within the father-son matrix (045-049).

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

050 ...yani şu anda benden beklenen genel olarak okuldan mezun olmam
051 ve bir an önce evlenmem.
052 Onlara kalsa ((laugh)) evlenmem bir an önce, hemen nişanlamak istiyorlar beni.
053 Sözlen bak tamam evlenmeyebilirsin ama sözlen, üç dört sene sözlü kal
054 hani hep bu şekildedeler ama ben de hep erken olduğunu söylüyorum.
055 Hani onların yaklaşımı, benden beklentisi bu
056 ama onun dışında çok bir beklentileri yok açıkçası yani, hani...zaten biliyorlar ne yapacağımı.
057 İsrail'e gideceğim diyorum tamam diyorlar
058 o yüzden çok bir beklenti içinde değiller çünkü hani birazcık daha bana kalmış bir ortam.
059 O yüzden çok şey yapmıyorlar baskı kurmuyorlar bu konuda
060 sadece bu evlilik konusu biraz sorun ((laugh)).

:

STANZA 2

061 Yaa aslında şöyle, onların da haklı sebepleri var.
062 Beş senedir çıkıyorum...sürekli birbirimize gidip çıkıyoruz, aileler tanışıyor
063 her şey var ama ortada bir ciddi bir şey yok.
064 Birlikte yurt dışına da gittik iki aylığına
065 ve diyorlar ki hani bu kadar şey oldu artık bari bir sözlenin de şey yapalım
066 sonuçta askere falan da gidecek, asker öncesi bir şey olsun hani o tarzda sürekli ((both R and P2 laugh)).

Graduating from university and marriage are the two major parental expectations from P2 (050-055). Other than the marriage issue, P2 mentions that her parents are not overbearing in other areas of her life in terms of expectations (056-059). Their insistence for their daughter's marriage or at least her engagement might be related to being a member of a community in which inner marriage is encouraged. In other words, making sure of their daughter's marital future with a Jewish person that they approve of is a way of protecting their ethnic identity. Also, it might be a way of making their daughter's "serious" relationship official that would prevent any

possible unwanted rumors in the community which might have the implication of a *socially-contextual ego ideal* (061-066).

(Q4) *How expectations are transmitted*

STANZA 1

067 Yani, söylemeden farkında olmama gerek kalmıyor

068 çünkü annem sağolsun her şeyi çat diye söyler, hiç bir çekincesi yoktur.

069 Hemen gelir bir şey hoşuna gitmediyse hemen söyler yani.

070 Babam birazcık daha az belli eder

071 ama babam da anneme söylediği için annem de ayaklı gazete olarak hemen bize iletir

072 o yüzden öyle şeylerde çok sorunumuz yok yani ((laugh))

073 hani ben algılamaya kalmadan onlar söylüyor.

The parental expectations are seen to be verbally and explicitly transmitted from the mother's side. P2 describes her mother as overly straightforward in her expectations and explains that her mother possess a transferor role for her father's expectations when necessary (067-073). It can be argued that the mother's position is pretty much proximate to the children's in the order of hierarchy indicating that there is not much of a *structural hierarchy* with the mother.

(Q5) *If expectations are not fulfilled?*

STANZA 1

074 Ya aslında çok bir şey hissetmem

075 çünkü hiçbir zaman bana aman en iyi olacaksın, şöyle olacaksın diye konuşmuyorlar.

076 O yüzden ben beklentilerini gerçekleştirmediğim zaman da canın sağolsun diye geçiştireceklerini biliyorum yani.

077 Mesela...onların beklentisi eskiden --- Üniversitesi'ne girmeden önce

078 ben illa ki psikoloji okuyayım ama ve puanım tutuyordu

079 ve ben illa ki kesinlikle ve kesinlikle istemiyordum böyle şeyler.

080 Kesinlikle okul öncesi öğretmenlik okuyacağım diyordum.

081 Onların beklentisi olmadı

082 ama tamam...senin hayatın biz karışamayız deyip olay da biraz kapandı bu şekilde.

083 Ama bunun dışında böyle çok beklentileri olmadığı bir olay olmadı

084 ...zaten çok beklentileri de olmadığı için daha çok ben merkezli olduğu için hani böyle bir şey yaşayacağımı çok düşünmüyorum yani.

P2 mentions that not being able to fulfill the parental expectations wouldn't raise negative emotions in her internal world since she knows that her parents are

understanding and not highly achievement-oriented (074-076). For instance, it is seen that despite their own wishes for P2's academic future, her parents respect her own choices in this matter (077-084). Yet, she argues that they would be highly reactive if her parents' relationship-based expectations from her are not realized, nevertheless she hypothetically argues that they would eventually accept her choice (085-089). In general, it is seen that P2's parents don't possess an inconsiderately demanding attitude in their expectations from P2, with a moderate exception about marriage, and let P2 to actualize her own preferences.

STANZA 2

085 Ancak onların beklemediği bir olay olursa
086 hani benim erkek arkadaşımın ayrılmak olur
087 ki çevremde çok duyuyorlar, beş sene çıktı ayrıldı
088 hani böyle şeylere çok üzülüp neden yaptınız bunu niye anlamıyoruz diye bir tepki verecektir
089 ama çok uzatacaklarını sanmıyorum.

(Q6) Being deserving of the family's acceptance?

090 (3) Yani şu açıdan var
091 ya ben her zaman küçüklüğümden beri Yahudi gelenekleriyle büyüdüm
092 o yüzden Yahudi olmayan biriyle bir ilişki...yaşasaydım veya biriyle evlenseydim
093 hani layık olmama şeyini hep kafamda düşünürdüm
094 hani böyle bir şey olur mu diye ama onu dışında hiç bilmiyorum yani.
095 (2) Çok fazla düşündüğüm bir konu değildi, sadece bu açıdan düşündüm
096 o yüzden üstüne çok fazla bir şey söyleyebileceğimi düşünmüyorum.

P2 evaluates being worthy of her family in terms of maintaining the traditions of Judaism that entails a Jewish marriage. She hypothetically considers that she would not be worthy of her family if she would have a relationship or marry with a non-Jewish person (090-096). As a matter of fact, it can be argued that this is the main expectancy of her parents which is seen to be internalized.

(Q7) Family customs and rules & how they are transmitted?

STANZA 1

097 ...yani bir gelenek açısından kural vardır ki hiç bir zaman sözle belirtilmez
098 ama hepimiz biliriz ki, çünkü böyle büyüdük

099 hepimiz biliriz ki bayramlarda, şabat yemeğinde hep birlikte olacağımızı biliriz.
100 Ama bunun dışında evde belirtilen bir kural (2) yani hiç böyle bir kural belirtilmiyor
101 ama mesela biliriz ki bizim evde kesinlikle sigara içilmez.
102 Hiçbir zaman aman bu evde sigara içilmeyecek demedik ama içilmez yani
103 hani böyle alıştık belki de yani alışılmış şeyler.
104 Onun dışında kural (2) kural diye bakabilirsek mesela eve dörtte beşte geleceksak kesinlikle anne babaya haber vermem gerekir
105 yani hani evet rahatım ama elimi kolumu sallayarak çıkıyorum gidiyorum değil.
106 Birazcık daha haber vererek çünkü onlar da merakta bulunmasınlar diye
107 yani mesela bazen haber vermesem de zaten onlar direkt ararlar nerdesin diye.
108 Onun dışında: (2) yok herhalde.

STANZA 2

:[if such rules/customs are not followed]

109 Ya mesela ben çok fazla tepki olmaz yani ama önceden haber verdiğim sürece.
110 Mesela o şabatı onlarla geçirmeyeceksem bir hafta öncesinden derim ki ben şabat yemeğinde yokum başka bir yerde olacağım haberiniz olsun, tamam kızım derler geçişirler.
111 Sonuçta her zaman birlikteyiz yani ama bir bayramda ne olur bilmiyorum.
112 Sigara konusunda da hiç bir fikrim yok
113 ya zaten içen bir insan olmadığım için çok sorun yaşayacağımı sanmıyorum ama.
114 (2) Yani kuralları ya kurallar sözlü bir kural olmadığı için hani onu...yıkacağımız zaman bir şey olur diye bir şey yok.
115 Ortamı bozacak bir şey varsa evde daha önceden söylüyoruz zaten.
:[flexibility]
116 Evet önceden haber.

STANZA 3

:[gender difference]

117 Kesinlikle yok ((laugh)).
118 Hatta şöyle (2) bazen öyle bir durumlar oluyor ki
119 diyorlar ki aaa işte kızlar bu konuda çok iyidir falan hani yemek yapmak falan
120 hayır sen erkeksen sen de yapacaksın, yalnız yaşayabilirsin o yüzden böyle bir şey yok yani.
121 Gerektiğinde kardeşim yani erkek olan da yemek yapar, ben de yaparım.
122 Kız erkek ayrımı kesinlikle yok
123 yani sadece babam birazcık daha işte ben erkeğim yemek mi yapacağım der
124 ama o da bazen yani annem evde olmadığı zaman kendi kendine yemek hazırlar.
125 Yemek hazırlamak dışında evi toplamak olsun, hani temizlik kısmında olsun, hani çok eşit bir ortam vardır yani.

STANZA 4

126 Ama onun dışında sadece kurallar konusunda kız erkekten öte baba anne faktörü giriyor
127 hani izin alacağım zaman mesela şabat yemeğine gelmeyeceğim zaman anneme söylerim annem de git babana söyle der
128 hani önemli olan orda babanın da bilmesidir veya evde kalmayacağım zamanlar...

:

129 Hayır, izni baba- yani izni annem verir, idare eder bazen babaya söylemeye gerek kalmaz

130 ama bazen de idare etmek istemiyorsa izin asıl babadan alınır, hani böyle bir şey vardır.

STANZA 5

131 Bir de bunun dışında...kız erkek konusunda iki şey var

132 bir tanesi benim ablam benim yaşlarımdayken kesinlikle bu kadar rahat değildi.

133 Ben daha rahatım ama bunun sebebi birazcık da ikiz kardeşimin- erkek kardeşimin olmasından kaynaklanıyor.

134 En başlarda öyleydi ama sonra tabii büyüdüğüm zaman olay biraz değişti yani onların bakış açısı da değişti.

135 Şu anda da şöyle bir şey var hani erkek olduğu için ikizim istediği saatte daha rahat girip çıkabiliyor

136 atıyorum saat beşte geldikleri zaman niye bu saatte geliyorsun demiyorlar

137 ama ben beşte gelecek olsam neden diye sorarlar

138 hani aramızda böyle bir fark var yani.

139 Veya o evde kalmayacakları zaman ona sormuyorlar

140 tamam erkektir deyip kalmaz diyorlar ama kız ol- nerde kalıyorsun?

141 Hani böyle şeyler oluyor yani.

:

STANZA 6

142 ...Ya bir de erkekde şey var özellikle dedem vefat ettikten sonra şöyle bir şey oldu

143 hani sen soyadı taşıyan insansın o yüzden hani aileye daha çok layık olmalısın mantığı var.

144 Yani biraz demin ki layıklık sorusuyla da karşılaştırıncı

145 benim soyadım değişecek ama kardeşimin soyadı

146 hani aileyi devam ettirecek tek insan o şu anda.

147 Öyle bir şey de var yani kız erkek bakış açısında.

:

148 ...çünkü bizim soyadımız şu anda tek bizde kaldı

149 ve erkek kardeşim bunu devam ettirecek insan

150 o yüzden ona büyük bir sorumluluk veriyorlar yani.

Eating dinner together on religious holidays and Friday nights is the primarily mentioned family custom that every member of P2's family implicitly knows, demonstrating that one's *familial self* can be enhanced through such religious-based traditions (097-099). P2 mentions that as long as her parents are informed previously about her excuse for being absent on Shabbat dinner, her nonappearance can be tolerated (109-111). As an implicitly definite rule, P2 mentions that smoking at home is forbidden, but since she is a non-smoker it doesn't involve her very much (101-

103, 112-114). Other than this, informing her parents about late going in and out hours is perceived as a necessary behavior in order to ensure that her parents do not worry rather than an enforced rule which is seen to be an internalized rule for P2 (104-108).

In terms of gender difference, P2 puts remarkable emphasis on the equality of genders in her family in terms of the division of labor (117-125). Yet, P2 mentions that there is a parental difference when the issue is around giving permissions (126-130). Rather than a gender hierarchy, she mentions a *structural hierarchy* where the father is seen to be the head of the family who makes the last decisions about permissions when necessary, as mentioned in one of the above questions. However, even though she notices that her sister was not as independent as she was at her age and despite the fact that she associates her parent's tolerance to having a male twin sibling, she mentions that there is an eventual change in her parent's attitude toward her and her twin in terms of the permissions they receive, such as her having more limited ones (131-141). So it can be argued that the gender difference in P2's family have been raised eventually, as P2 opened up more to the outside world. Towards the end of her narration, she touches upon to the issue of being worthy of the parents and evaluates it from the gender difference perspective. She mentions that her twin brother has more of a definite responsibility in terms of being worthy since he is the only male in the family that can carry on the family name (142-150).

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA 1

151 ...Yani aslında her türlü ifade edilir, konuşmayla da olur

152 mesela hani cuma akşamları klasik bizde şey vardır

153 bu hafta hani hayatımızda güzel ne oldu

154 bu şekilde cuma akşamı herkes bir şeyler söyleyerek duygularını bir şekilde ifade etmiş olur.

155 Kötü bir şey olduğu zaman da söylenir

STANZA 2

156 ama babam mesela duygularını hiçbir zaman bize ifade etmez

155 yani mesela...sevinçli olduğu zaman tabii ki de ifade eder

156 ama üzgün olduğu zaman kesinlikle bizim yanımıza oturup ağlamaz veya
üzgünlüğünü belirtmez

157 ama sinirini belirtir yani sinirli olduğunu.

:

158 Surat ifadesi zaten yeterlidir ama sözlü olarak da belirtir kendisi.

159 Annem, annem daha duygusaldır, o yüzden her iki türlü de belirtir

160 özellikle hani sarılmak olsun fiziksel olarak işte konuşmalarıyla olsun belirtir.

161 Kardeşim de birazcık daha fazla duygusaldır...çok çabuk ağlar çok çabuk güler...

162 Ben biraz daha soğukkanlı bir karakterim vardır

163 yani ben evde çok inanılmaz sinirim bozuk değilse ağlamam

164 ama suratımdan çok fazla belli ederim herşeyi

165 hani üzgün müyüm, mutlu muyum, sinirli miyim direkt anlaşılır benim surat
ifadelerimden.

166 Zaten hep şey derler bana, bir bakışın yetti derler.

167 Öyle yani yani her iki türlü ifade vardır.

P2 mentions about their family ritual of sharing the good and bad moments of that week during the dinner hour on Shabbats nights (151-155). This shows that togetherness that Shabbat provides is functional in terms of affective exchange in P2's family. Nevertheless emotional expression and affective exchange within the *symbiosis-reciprocity* is seen to be more frequent among P2's mother and her brother compared to P2 and her father. She defines her mother as an emotional person who expresses her positive emotions both verbally and physically (159-160). Emotional expression, especially sadness, is seen to be less in her father except for the cases where he gets angry (156-158). This can be interpreted with regard to gender difference as a stereotypical expectancy from men for not being overly expressive in terms of emotions. However, she indicates that her brother is an emotional person who displays his emotions frequently (161). On the other hand P2 defines herself as a less emotional person, "even tempered", but whose emotions can be discovered easily through her facial expressions, emphasizing non-verbal communication (162-167).

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

169 Yani açıkçası babama karşı değil ama annem kardeşim ben arasında...bayağı bir ifade edilir sözle de yüz ifadesiyle de.

170 Ama babama karşı bazen ifade edebiliyorum o anki durumuna göre.

171 Ama bazen de o kadar sinirleniyorum senle konuşulmuyor deyip yazı yazıyorum ona

172 ne sözle ne şeyle yüz ifadesiyle fiziksel olarak.

:

173 ...o zaman da o gelip ya özür diler ya da niye yazıyla yazdın ki gel konuşalım der

174 bazen konuşmak istemem, böyle şeyler olur yani.

STANZA 2

:

175 Yani hoş karşılanmayacak bir durum yoktur

176 ama mesela ben babama karşı bağıırıyorsam orda işte o zaman haksız duruma düşerim.

177 Yani hoş karşılanmaz hani babama karşı bir saygı şeyi vardır.

178 Ama annemle bu daha farklı yani, babam yoksa evde annemle daha farklıdır.

179 Ama babam varsa anneme niye bağıırıyorum, kardeşime niye bağıırıyorum, kimse kimseye bağıırılmamalı

180 ve kesinlikle hiçbir şekilde küfür kullanılmaz bizim evde.

181 Yani kardeşime, ya evde kimse yoksa birbirimize hani böyle küçük salak, aptal tarzı küfürler geçer belki çok kavga ettiğimiz zaman

182 ama hani anneme ve babama kesinlikle söylemem, onlar da bana söylemezler yani.

Expression of anger is seen to be freely expressed verbally and through facial expressions among P2, her brother and her mother within a respectful frame (169).

Yet, P2 mentions that she can't always express her anger towards her father and prefers to write him letters since shouting at her father is not an acceptable behavior within the framework of respect and it would make her go into an unfair situation (170-177). This indicates the *structural hierarchy* of the *familial self* between the father and the daughter in terms of anger expression which doesn't exist within the mother-daughter matrix. Not using any bad words in arguments is also mentioned by P2, showing that each member of her family regardless of the *structural hierarchy* tries to be respectful and emotionally kind to each other (180-182).

(Q10) Expectations regarding behaviors disapproved by parents

STANZA 1

:

183 ... Eskiden...sigara içme konusunda kesinlikle onaylamayacaklarını düşünürdüm
184 ama şu an kardeşim içiyor ve annem biliyor.
185 Hani belki babam onaylamaz ama annem bir şey demiyor ya da ablam içiyor,
çok bir şey demiyorlar.
186 ...ya aslında ben annem yani ne kadar şeyimi paylaşmaz ama çok şeyimi bildiği
için...çok tepki vermez yani.
187 Belki niye onaylamaz, hani cemaatte ben de biraz aktifimdir
188 o yüzden büyüklerle filan iletişimde olmak zorunda kalıyorum.
189 Onlara karşı kötü konuşmuş olsam bunları babam onaylamaz
190 hani bunları konuşmanı beklemezdim senden der ama onun dışında yok heralde.

STANZA 2

:

191 Yani aslında bir şey yapıyorsam onları düşünmüyorum, kendimi düşünüyorum.
192 Yani diyorum ki bu benim hayatım diyorum
193 o yüzden onlar da bu şekilde baktığı için onlar da çok tepki vermezler.
194 Yaptıysan haklısın yapacak bir şey yok yani.
195 Hani mesela demin verdiğim büyüklere kötü konuşma
196 hani gerçekten çok fena bir kavga ortamı olmuştu ve ben gerçekten iyi
konuşmamıştım yani ama hakke diyordu diye düşünüyorum, hala da öyle
düşünüyorum
197 o yüzden annemlerin ne düşündüğü benim çok fazla umurumda olmuyor.
: [feelings of guilt?]
198 ((Laugh)) oolmazo.

STANZA 3

: [the criteria of a wish that is wrong]

199 Tamamen kendime bağlı, yani sonuçlarını düşünürüm
200 aslında bazen çok mantıkla değil de duygusal yaklaştığım için olaylara
201 o anda onu istiyorsam da yaparım yani sonucunu düşünmeden.
202 Ama bu durumdan duruma, ve olaydan olaya değişir
203 ama kendi fikirlerim de önemlidir.

STANZA 4

:

204 ...ben iki ay ----'e erkek arkadaşım ile gittiğim zaman önce babama
söylememiştim hani uzun bir süre sakladım.
205 Uçak biletimi aldım, her şeyimi aldım, her şeyim hazır, her şeyimi ödedim.
206 Gitmeme bir ay kala aaaa ---- de benle geliyormuş dedim, işte birlikte gidiyoruz
ama birlikte kalmayacağız, hani böyle dedim.
207 Ama sonrasında hani birlikte gittik.
208 Hani o gün aslında onların onaylamayacağı bir davranış da olmayabilir ama
babamlar adadaydı.
209 Ben gidiyorum dedim ve hani gittim ve İstanbul'a kendim gittim.
210 Havaalanına bırakmak istiyorlardı ama kesinlikle kabul etmedim.
211 Hani ----'nin evinden valizlerle çıktık, onları görmedim falan hani.

212 Onlar bu davranışa çok üzüldüler yani bayağı bir bozuldular
213 ama sonra ne olacak ki ha ordan çıkmışım ha burdan, iki tane aile var ortada
yani.
214 ...ama başta babama söylememem hani onaylamayacakları bir davranıştı.
215 Sonra üzüldüm mü?
216 Üzülmedim yoksa izin vermeyeceğini düşünüyorum.
217 İyi ki de gitmişim yani, sonra döndüğümüz zaman tatilden hem ----'nin ailesi
hem benim ailem birlikte bizi karşılıyor durumlardı.
218 Bu bayağı bir garipti.

STANZA 5

219 Onaylamayacakları bir davranış da şimdi aklıma bi tane geldi söyleyeyim mi?
:
220 ----'deyken benim kuzenime gittik
221 ve onların bakış açıları çok değişik olduğu için kendi yatak odalarını bize
verdiler.
222 Biz de ----'yle orada kalacağız.
223 ...ve şabat gecesi ikimiz hani yatak odasında birlikte kalıyoruz, oda bizim.
224 Kalıyoruz ama ya babama giderse bu, kesinlikle onaylamayacaktır.
225 ...sonuçta o anda onu düşünmedim yani sonuçta bana ne yani onlar verdi.
:
226 ...Başta şey oldum yani, tedirgin oldum yani doğru mu yapıyorum diye
227 ama e zaten hani her zaman birlikte kalıyorduk yani, kibbutzda kaldık ve
birlikteydik.
228 O yüzden çok bir sorun yoktu benim açımdan da babama giderse ne olur dedim
229 anneme geldiğim zaman söyledim, tepki vermedi yani.
230 Babamın da heralde artık ya annemden haberi vardır ya da kuzenimden
231 ama bana hiçbir şey söylemedi.
232 Olmuş bitmiş birşey artık.

P2 mentions that she used to think that her parents would disapprove of smoking, especially her father, yet she realized that her mother didn't overreact to her brother and sister after she learned that they were smoking (183-185).

Not communicating in a well-mannered and respectful way with elder people in the community is mentioned to be a behavior that her father wouldn't expect from P2 (187-190). In such expectation of the father, there seems to be a concern in relation to a *we-self regard* and a *socially-contextual ego ideal*. However, P2 mentions that she didn't have such a concern in an incident where she didn't hold a polite manner of speech in an argument with elder people of the community (195-196). She emphasizes that when she does something, she considers herself rather

than her family as long as she thinks she is right; therefore would not feel guilty (191-194, 198). Nevertheless, it is seen that her parents don't make an implicit or explicit pressure in this regard (193). P2 argues that the criterion of taking an action that is wrong is herself but still it depends on the nature of the situation or behavior (199-203).

P2 tells of another incident where she arranges a trip abroad with her boyfriend but tells at the last moment to her father, as a *fait accompli*, that he will go together with her and she refuses her parents' attempt to accompany her to the airport (204-207). P2 indicates that this was probably an unacceptable behavior and that her parents were quite upset about it (208-215). Still, she mentions that she was not sorry about this because she knew that she wouldn't get permission otherwise (216-218). Similarly, she rationalizes her mild worry about sharing the same room with her boyfriend at her cousin's house during their trip and doesn't feel bad about it (219-232). Even though P2 mentions that these behaviors are probably unacceptable behaviors for her parents, especially for her father, her parents do not overreact or don't tell their daughter not to do them again. In this sense, it can be speculated that her parents might have contributed to her behavior since they are the ones who encourage their daughter to marry or get engaged with her Jewish boyfriend, and knowing that might let P2 to feel innocent and unconcerned about her choices, therefore less pressure of her *superego* to deal with.

(Q11) Social norms and morality

STANZA 1

233 Aldatmak geliyor.

234 Biraz açık ilişkiyle bağdaştırmak, bir erkekle birlikte olmak, bir odada birlikte kalmak...

235 Ama ahlak: biraz bunlardan bahsedeyim.

236 Hani bence toplumda, özellikle içinde bulunduğum cemaatte çok fazla şey var

237 o onu aldattı, bu onu aldattı, biraz dedikodu ve hani büyükler arasında

238 gerçekten güzel değil aslında

239 ama bizim yaşlarda biraz daha insanların açık olabileceğini düşünüyorum.
240 Çok da sadık olması gerektiğini düşünmüyorum.
241 Her şeyi görsün ondan sonra evliliğe karar versin bakış açısında olduğum için
ben aldatmayı farklı görüyorum
242 ama bu da toplumda hani çok etik bir şekilde yaklaşılıyor.
243 Yani benim yaşında olanlar da buna çok etik bir şekilde yaklaşmıyor.
244 Birlikte kalma konusu hani bizim yaşlarımızda birazcık şu anda rahat.
245 Aman erkek arkadaşının evinde kalmışsın kalmamışsın, kız erkek birlikte
kalmışsın, daha rahat şeyler
246 ama bizden bir üst jenerasyon yani...annelerin yaşı birazcık daha olaya farklı
bakıyorlar...
247 Kız erkek birlikte mi kalacak, aman öyle olmasın, şöyle olmasın tarzında.
248 Hani ilişki açısından bunlar geliyor.

STANZA 2

249 Ama onun dışında mesela şey, bir çocuğun aileyle sigara içip içmemesi.
250 Hani bu ahlaki açıdan yanlış, saygı yok burada deniyor
251 ama ya bilmiyorum bence çok olmayacak bir şey değil yani.
252 Başka bilmiyorum, bu kadar aklıma geldi.

STANZA 3

: [being a minority]

253 Güzel bir soru, aslında çok etkilemiyor.
254 Ama bir dakika ben soruyu bir daha alayım.
:
255 Yani şöyle etkiliyor, çok küçük bir cemaatiz burada
256 o yüzden yaptığın her adımdan başkaları haberdar ediliyor, oluyor.
257 Bu açıdan etkiliyor ama yine ben kendim benim hayatım diye baktığım için çok
fazla şey yapmıyorum.
258 Mesela bu ----'e gideceğim zaman ---- ile birlikte
259 babamın ilk düşüncesi kız erkek birlikte iki aylığına yurt dışında gidecek...
260 Hani böyle bir durumda toplumun bakış açısı, anneleri çok etkilemişti.
261 Ama açıkçası benim çok umurumda değildi.
262 Aman toplum ne der aman insanlar dedikodu mu yapar hiç kaale almadım
263 ama döndüğüm zaman çok fazla dedikodu döndü.
264 Hatta şey dediler, aa nişanlanmışlar falan böyle şeyler yoktu.
265 Veya babama arkadaşları, sen nasıl yolladın kızını işte erkek arkadaşıyla nasıl
şey yapıyorsun falan tarzında şeyler söylediler ama bu hani normal.
266 Ben olaraktan hani beni çok etkilemiyor
267 ama Yahudi olduğum için herkes birbirini tanıdığı için ailemi biraz etkiliyor.
268 Ben sonunda dedikodu olduysa oldu diyorum yani, hani bu açıdan şeyler.

STANZA 4

269 O yüzden birazcık daha sinagogda veya başka yerlerde bulunduğum zaman
270 davranışlarıma birazcık daha dikkat etmek zorunda kalıyorsun
271 yani çünkü mesela sigara içmek, yani kesinlikle ben yapmam, cemaatte
öğretmenim.
272 ...o yüzden cemaatten bir ortamda bulunacağım zaman sigara içki kesinlikle
olmaz.
273 Yani şaraptan filan bahsetmiyorum, çok fazla bira içtim falan olmaz

274 çünkü şey derler, biri görürse ah bak bu öğretmen ne yapıyor, hiç örnek bir davranışta bulunmuyor tarzında konuşmalar olur yani.
275 O yüzden böyle şeylerde birazcık daha örnek olacak davranışlarda bulunmaya çalışıyorum.
276 ...konuşma tarzım olsun, küfür etmek, giyinişim, sigara içmek, alkol kullanmak
277 bunlara toplumun içindeyken daha çok dikkat ediyorum.
278 Ama tabii bunları yapmıyor değilim yani.
279 Kendi arkadaşlarımla oluyor böyle şeyler.

P2 starts stating her thoughts about social norms and morality from a relational aspect. The first things that come to her mind regarding these subjects are cheating on somebody, having a sexual relationship or sleeping together with the opposite sex (233-234). Then, she makes a connection between these subjects and morality, and what she observes about relationships within the community. While she perceives that cheating on somebody is wrong for the elders, she believes that relationships at her age should not be perceived as certain commitments and that young people should experience life more deeply before they decide to marry (236-243). However, she views that this point of view is not prevalent within the community. She also points out the disparity in the way people of different generations perceive relationships. While staying at one's boyfriend/ girlfriend's house is perceived as something not right by the older generation, P2 argues that it is perceived as a normal behavior among her generation (244-248). P2 states that she didn't care what people thought and talked about her when she went abroad with her boyfriend. While the rumors about her relationship don't elicit a real concern for P2 regarding *we-self regard*, she argues that somehow this affected her family negatively since rumors are inevitable if you are living in a small community where everybody knows the details of each other's life (253-268). It can be argued that P2 can distance herself from certain impacts of being a member of a small minority, yet still there are times where P2 modifies her behavior because of her teacher status (her way of speech and outlook; not drinking or smoking; etc.) and behaves carefully

within the community indicating that to a certain extent a *socially contextual ego-ideal* governs P2's behavior in the communal context (269-279).

(Q12) *Own values and principles*

STANZA 1

280 Evet vardır, mesela yalan söylemek.

281 Bir insan yalan söylüyorsa benim için yani dayanamayacağım...kriterden biridir.

282 Ben de kesinlikle yalan söylemem, hatta söyledim mi kızarmaya falan başlarım.

283 Ama karşımdakiler söylememeli yani o yüzden davranışlarımda bu beni çok etkiler.

284 Davranışları açısından değerlendirdiğim, bir yalan söylemektir

STANZA 2

285 ...onun dışında başkalarıyla dalga geçmek ve küçümsemek kesinlikle katlanamayacağım iki şeydir.

286 Kimse benim yanımda kimseyle dalga geçmesin, çünkü gerçekten hiç tolerate edemiyorum bu durumu.

287 Direkt ben de tepki vermeye başlıyorum.

288 Ama gün geliyor bazen ortam gereği ben de yapıyorum.

289 O zaman da kendime çok kızarım yani, neden böyle davrandım ki derim.

290 Ama küçüklüğümden beri böyle şeyleri çok sevmem yani.

291 Bunlar.

Lying, making fun of others and looking down on others are unacceptable and intolerable behaviors for P2 (280-291). Yet, even though she cites lying is unacceptable for her as a matter of principle, she indicates in Q14 that she lies to her parents when necessary for certain mild issues which perhaps indicates that lying is perceived contextually. In other words, while lying among her peers is an intolerable behavior for P2, lying to her parents is not indicating a *socially contextual ego ideal*.

(Q13) *Religious and cultural musts*

STANZA 1

292 Ya bence hani bayramlardan öte şabat gecesi gerçekten benim için çok önemlidir yani.

293 Onu hiçbir şekilde gözardı etmemeye çalışırım.

294 Aileyle olalım, hep birlikte olalım, hani güzel bir ortam geçsin diye her zaman isterim.

295 Tabii ki böyle olmayan durumlar da olur

296 ama şey düşünürüm nasılsa şabat her hafta o yüzden çok sorun olmaz derim.

297 Bayramlar için: ya eskiden daha katı bakardım

298 aman bayramda evde olmak zorundayım, şunu yapalım bunu yapalım.

299 Ama şu anda birazcık daha large'cım bu konuda.

300 Yani hep kutlanmalı, her şey yapılmalı ama yapamıyorsan da elinden gelen bir şey yoktur.

301 Olabildiğince yapalım tarzında yaklaşırım.

STANZA 2

302 Kültürel olarak yani gözardı etmemeye çalıştığım bir nokta da aslında mix evliliklerdir.

303 Ama sonra derim ki sevgi bu yapılabilecek bir şey yok, gönül.

304 Olmaması için de elimden geleni yaparım.

305 Mesela kardeşim Yahudi olmayan biriyle olduğu zaman da her seferinde uyarırım

306 bak hani daha sonrasında büyüyünce çocuklarımı düşün, nasıl yetiştireceksin onları?

307 İki tane gelenekle mi, büyüteceksin?

308 ...Birazcık daha gelenekçi yaklaşımlarım vardır o yüzden geleneklerim benim için önemlidir.

STANZA 3

: [fasting]

309 Yani tutarım.

310 Tutmayan vardır çevremde, onlara karşı hiçbir şey söylemem, herkesin kendi görüşüdür.

311 Ya ben tutarım, ama sadece Kipur'da yani

: [Bar-mitzvah/ Bat-mitzvah]

312 Ben Bat-mitzva da yaptım aslında kendim olarak.

313 Ya bence önemli yani kültürel açıdan, geleneksel açıdan ve şu açıdan da önemli yani:

314 orada bir eğlence var ve o eğlence benim hoşuma giden bir ortamdır o yüzden de önemli.

315 Yapmasaydım büyük ihtimalle pişmanlık duyardım yani.

:[helping the needy people]

316 Şöyle, bence çok çok önemli bir nokta

317 o yüzden kendi içimizde de her zaman annem beni şöyle yetiştirdi aslında

318 eğer bir kıyafetim varsa ve kullanmıyorsam kesinlikle bunlar çöpe atılmaz, ihtiyacı olan bir insana verilir yani.

319 Hani bunun kesinlikle dinle veya kültürle alakası yok

320 tamamen hani ihtiyacı olan bir insana yardımla alakası var.

321 Şu anda da mesela Etyopyalı Yahudiler var ve onların gerçekten ihtiyaçları var bazı şeylere.

322 Onlara hani kendi içimizde bir şeyler toplayıp yolluyoruz, böyle şeyler de yapıyoruz.

: [joining the community activities]

323 Katılıyorum, bence önemli.

: [visiting Israel]

324 İsrail turuna götürdüm.

325 Benim zamanımda İntifada vardı o yüzden katılamamıştım ama ben kendim götürdüm.

326 Bence çok çok önemli ve çok güzel bir ortam yani o çocuklar açısından düşünüyorum.

327 ...Benim açımdan İsrail'in önemli bir yeri var.

328 O yüzden onlara orayı tanıtmak orayı sevdirmek, güzel yanlarını ve tabii ki gerektiğinde kötü yanlarını göstermek önemli bir kavram.
329 Diğer faaliyetlere de katılıyorum ve diğer çevremdeki insanların da katılması için de önayak oluyorum.
330 Zaten bir bakıma faaliyetleri de hazırlayan insan da hani ben olduğum için
331 bak ben hazırlıyorum hani gel diyerekten hani içine çekmeye çalışıyorum.

STANZA 2

: [viewpoint of the family]

332 Benim ailem de çok cemaatçidir.
333 Yani hepsi derneklerde olsun başka dernekler, her türlü dernekte bulunan insanlar
334 o yüzden de her zaman desteklediler.
335 ...çok fazla dernekle büyüdük biz veya sinagogla da diyeyim yani.
336 Sonrasında benim de çok fazla bir sempatim vardır yani
337 ve ailecek çok fazla olumlu bakan insanlarız.
:
338 Kendim için yaparım.
339 Mesela kardeşim çok fazla aktif değildir derneklerde yani cemaatte, hiç böyle tepkileri yoktur.
340 Yani illa orada olacaksınız hiçbir zaman demediler.
341 Şimdi mesela babam aktif değil ama annem hala aktif.
342 Ben de kendim için aktifim hala orada.

It is seen that recently P2 does not stick strictly to the rules of religion in terms of Shabbat and religious holidays, but rather possess a more flexible stance in this regard (292-301). Being together with the family and spending a nice time, or the cultural aspects of religious rituals are seen to be emphasized in her narration rather than the obligations of fulfilling certain religious musts. While Bar-mitzvah is generally celebrated for males, the occasion of becoming a Bat-mitzvah is seen to be rarely practiced and celebrated, yet, in P2's case it was celebrated. Joining in the activities in the community institutions, visiting Israel and helping needy people the regardless of religion that they belong to are other things that P2 perceives as important and she argue that she does these things for herself rather than for her family. P2 describes her parents, especially her mother as people who are very much into community work; therefore they support her activeness in the community (332-342). In P2's case it can be argued that being raised with community-related

activities was perhaps very influential in developing a sense of self where the concept of *we-ness* was intensely experienced and internalized.

When the issue is intermarriages on the other hand, P2 is seen to be more rigid in her attitude since she believes that intermarriage would bring conflict for the upcoming generations in terms of their ethnic identities (302-308).

(Q14) Lying to parents

STANZA 1

- 343 Ya bence onların görüşü benden biraz daha farklı olduğu için gerektiğinde söylemek gerektiğini düşünüyorum.
344 Hani bu evde kalmayacağın zaman kimle kalıyorsun, veya hani sigara içiyor musun?
345 Bu benim açımdan değil bir tek ama genel olarak.
346 Veya onun dışında bazen benim babam fastfood'a çok karşı bir insandır, yemek ne yedin, sağlıklı mı yiyorsun?
347 Ev yemekleri yiyorum, okulda yemekhanedeyim deyip böyle onu geçiştiriyorum
348 ama hani bazen zamanım olmuyor, simit ayran yediğim de oluyor.
349 O böyle şeylere çok karşıdır, düzenli besleniyim açısından bakar.
350 O yüzden onun görüşüne ters olan şeyleri yalan söyleyerek
351 ya bana doğruysa yalan söyleyerek geçiştirebileceğimi düşünüyorum
352 ama tabii ki inanılmaz büyük yalanlar değil.
353 Mesela o İsrail olayında ben babama ----'yle gitmiyorum deyip bu şekilde yalan söyleyerek gidemezdim.
354 Bir şekilde söylemem gerekirdi, kesinlikle rahat etmezdim.
355 O yüzden söyleyip de gittim yani o yüzden çok büyük yalanlara girmiyorum.

As mentioned above, for P2 lying to her parents is acceptable for certain mild issues, yet for more serious issues she mentions that she feels uncomfortable about lying to them therefore prefers to tell the truth, like in the case where she tells her father that her boyfriend will accompany her on her trip to Israel (343-355). Perhaps the feelings of guilt coming from her *superego* gets in the picture and pushes P2 to inform her father about the real circumstances of her trip.

(Q15) Dating someone non-Jewish

STANZA 1

- 356 Kendi açımdan: yani ben kendime kabul edemiyorum
357 ve bugüne kadar da hiç böyle bir şey yaşamadım.
358 Ama ya kardeşim açısından baktığım zaman

359 ya ben çok kabullenemiyorum o yüzden çok fazla şey yapıyorum, ona konuşuyorum.
360 Ama onun kız arkadaşıyla hiçbir zaman kötü bir ilişki kurmuyorum.
361 Bizim eve girdiği zaman da, dışarıda bulduğumuz zaman da her zaman da çok sıcak yaklaşabiliyorum.
362 Ya sonuçta o da bir insan diyorum, bu ayrımı yapmamaya çalışıyorum.
363 Sadece ben geleneksel açıdan düşündüğüm zaman ilerisini yani hep o şeyi düşünüyorum yani çocuklarım nasıl yetişecek?
364 Bu benim için çok önemli bir kriter oluyor.

STANZA 2

: [Intermarriage]

365 Benim düşündüğüm gibi ailem de düşünüyor
366 ama ailem çok fazla o kıza mesela sıcak yaklaşmıyorlar ki babam hiçbirini bilmiyor.
367 Yani kardeşimin yaşadığı hiçbir ilişkiyi
368 Ve söyleyemez de çünkü babam gerçekten tam bu konuda biraz katıdır yani.
369 Aslında katıdır diyoruz ama böyle sözselsel olarak hiçbir zaman bir şey söylemedi.
370 Sadece bunu anlıyoruz yani.
:
371 Hissediliyor belki ama söylesek ne olur bilmiyorum yani.
372 Mesela yarın öbür gün kardeşim derse ki ben bu kızla evleneceğim, ne diyeceğini, tepkisini bilmiyoruz.
373 Yani böyle bir şey yaşamadık.
374 Annem de kardeşimi dolduruyor yani.
375 ...Ablam da heralde bizim gibi, annem ve benim gibi.
376 Üç kız biz böyle kardeşime karşı bir kızlar ittifakı oluşturuyoruz.

STANZA 3

:[gender creates a difference?]

377 Hayır yaratmıyor yani hiçbir şekilde yaratmıyor.
378 Önemli olan hani Yahudi olan biri ve Yahudi olmayan birinin birlikte olması.
: [religion passes from the mother?]
379 Hiçbir faktör değil...her türlü ikisi de sonuçta mix evlilik oluyor bizim gözümüzde
380 ama şöyle bir şey söyleyeyim, babamın tepkisi açısından
381 babamın çok samimi bir arkadaşının oğlu şu an mix biriyle, e yani mix oldu.
382 Ve babam başta biraz tepki verdi neden bunu yaptı diye, hiç mi kız yoktu dedi
383 ama sonradan da çok fazla tepki vermedi.
384 Karışamayız onun hayatı yani.
385 Aslında babam açısından da belki biraz daha farklıdır bakış açısı
386 ama bize bu açıdan hissettirmiyor ki belki bu yolda olmayalım diye yani.

For P2, dating or marrying a non-Jewish person is not acceptable for both genders, and she mentions that she never had such an experience (356-357, 377-379). She also doesn't approve her brother's relationship with a non-Jewish person and tries to make her brother question his future while maintaining a good

relationship with her brother's girlfriend (358-362). Raising her children with Jewish traditions is mentioned to be a very important criterion that determines her attitude in this regard (363-364).

It is seen that the attitude of P2's family is somewhat stricter than P2 as she tells that they don't possess an accepting manner towards her brother's girlfriend, and that they disguise these relationships from her father (365-376). It is seen that the father's stance regarding this issue is not verbally displayed; it is rather the assumption of the other family members but shows that they perceive it as a forbidden act. Yet, P2 speculates that her father might be covertly holding a less strict attitude than what they believe he does so on the basis of his negative but mild reaction about the intermarriage of his friend's son (380-384). She argues that possibly by overtly holding a stricter attitude in this manner, his father might be trying to deter his children from the possibility of getting involved in any kind of intermarriage in the future (385-386). If this is the case, it doesn't seem to influence the twin brother of P2.

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

387 Başarılı olmak: Önce aslında benim başarı tanımımı açıklayayım.

388 Bence başarılı olmak arkadaşlarla ilişkiler, aile ile ilişkiler, belki eğitsel anlamda hani böyle açılardan iyi bir yere ulaşmak olabilir

389 ama bunun için illa ki mesela eğitsel açıdan illa Boğaziçi'nde okuyacaksın sonra master yapacaksın değil kendi kendini geliştireceksin yani.

390 Belki hiç bir şekilde okumamış da olabilir

391 mesela benim annem üniversite terk ama her zaman kendini geliştirmeye açık bir insandı

392 o yüzden başarılı olabilecek bir insan ki bence de başarılı bir insan.

393 Aile ilişkileri ve arkadaş ilişkilerinde hani kavga etmek veya etmemek değil olay

394 onlarla düzgün bir şekilde geçinebiliyorsa...veya arkadaşları ona uyum sağlıyorsa

hani bu açıdan da başarılıdır.

395 Genel olarak başarı bence bu şekilde, tek bir şeyi yok yani cevabı yok.

Success is viewed by P2 as having good and harmonious relationships with friends and family, which can be interpreted within the framework of the *familial self*, and being open to self-improvement rather than having academic-oriented achievements (387-395).

(Q17) *Ideals*

STANZA 1

396 ...açıkçası...çoluk çocuğa karışmadan hayatta yapmak istediğim her şeyi yapmak istiyorum.
397 Mesela bunlardan bir tanesi İsrail'e gidip yaşamak.
398 Yani illa bu master olmayabilir, master olmayacaksa da bir senemi orada geçirmek.
399 Tabii ki hayatımda idealimde evlenmek var
400 ama birazcık da zamanla olacak bir şey
401 şu anda aman hemen evleneyim çoluk çocuğa karışayım gibi değil de
402 biraz kendi hayatımı yaşayayım var yani.

STANZA 2

403 Bunun dışında, kendi- eğitsel anlamda hani iyi bir yere gelmek isterim.
404 Ama bu okuldaki notlarım açısından değil ama pratik hayatta
405 yani bence ikisi çok farklı çünkü.
406 O yüzden de hep şey isterim, kendi yuvamı açayım, çocuklarla birlikte olayım.
407 Kendi istediğim tarzda bir yuva olsun.
408 Hani hiç bir şeye bağlı kalmadan olsun.
409 Hani böyle bir idealim de var...

STANZA 3

:[viewpoint of the family]
410 Sonuna kadar destekliyorlar çünkü bu ben olduğum için, benim kararlarım.
411 Özellikle yuva konusunda çok destekliyorlar
412 ama sadece şey konusunda biraz desteklemiyorlar.
413 İsrail'e gidip gelmemi destekliyorlar ama orada aliya yaparsam.
414 Onlar aslında çok istiyorlar aliya yapmamı
415 uzak kalma konusunda biraz bu konuda çekinceleri var.
416 Yani hep babam şu andan diyor ki ben şimdiden sana yatırım yapıyım, mezun olduğun zaman senin olur.
417 Ben de ona diyorum ki benim burada yaşayacağım ne malum ki, yaa gitme diyorlar.
418 Ama bir yerden de git diyorlar çünkü onlar zamanında bunu yapamamış.
419 O yüzden ben yaparsam hani mutlu olacaklar aslında...

Living or studying in Israel for a certain amount of time, marrying and working at her own child-care center are the ideals of P2 for her future (396-409).

Her parents are seen to be supportive of her ideals, yet ambivalence and *familial self*

concerns are seen about the likelihood of her moving to Israel (410-413). Distance is seen to be a concern for her parents but at the same time they wish their daughter to realize what once they were longing to do (414-419).

(Q18) Model figures

STANZA 1

420 Ya aslında örnek aldığım bir çok alanda değişiyor.
421 Eğitsel alanda çok fazla kişiyi örnek almıyorum aslında.
422 Bilmiyorum çünkü çok fazla başarılı bir öğrenci değilimdir ben yani.
423 Kimseyi örnek almıyorum sadece ben pratik anlamda daha başarılı olmayı tercih ediyorum.
424 Ama bu anlamda örnek aldığım bir insan yok
425 çünkü çevremde benim gibi yani okul öncesi okuyan tanıdığım büyük bir insan yok belki de.

STANZA 2

426 Şey açıdan hani aile ilişkileri açısından örnek aldığım
427 yani belki bir arkadaşım olabilir ki ailesiyle çok samimidir, sürekli arar eder.
428 Ama hani bilmiyorum ama çok fazla uygulamam
429 çünkü benim yapabildiğim buysa bunu yapıyorum derim.

STANZA 3

430 Genel olarak hayata bakış açısı açısından örnek aldığım bir sürü insan var
431 ablam var, benim zamanımdaki öğretmenim var, erkek arkadaşım var.
432 Onları örnek alırım ama bunların arasına annem babam ve kardeşimi çok girmiyor yani.
433 Bilmiyorum sadece annemin, yani onların da belki belirli özelliklerini örnek alıyorumdur
434 ama ama benim idolüm diye baktığım insanlar değil.
:
435 Mesela annem çok açık sözlüdür, ben de çok açık sözlüyümdür.
436 Bir de annem çok fazla ayakta durabilen bir insan.
437 Zamanında çok büyük bir hastalık geçirdi ve ondan sonra kendini toparlayabildi yani.
438 Ve böyle şeylerde onu çok güzel örnek alırım.
439 Babamı da duygularımı bence yansıtmama konusunda örnek aldığımı düşünüyorum yani zaman zaman.
440 Hani ben de çok fazla en başta söylediğim gibi, duygularımı yüzüme yansıtırım
441 ama oturup herkesin ortasında ağlamam.
442 Gülerim ama kötü şeyleri yansıtmamaya çalışırım, babam da birazcık daha böyledir.
443 Herhalde bunu örnek alıyorum.

In terms of *ego-ideal*, P2 mentions that she takes one of her friends as an example for her intimate and concerned attitude towards her parents, yet right after

that statement, P2 adds that she doesn't put such behavior in action since she is content with her way of attachment to her family (426-429). Her sister, teacher and her boyfriend are also mentioned as her model figures with no further detail (430-431). Even though she says that she doesn't take her mother, father and brother as model figures, she mentions later that she models her mother's straightforwardness and internal strength, and her father's ability of controlling his negative emotions (432-443). Nevertheless, P2 is seen to be more concerned with establishing her own identity which is appropriate for her age.

(Q19) Upbringing of children in the future

STANZA 1

444 ...aslında bu konu benim için çok zor bir konu çünkü kafamda bir sürü şey var.
445 Birincisi bence Yahudilik ve geleneklerini önemli olduğu için kesinlikle yani o gelenekler açısından yetiştirmeyi düşünüyorum.
446 Kafamda aliya yapma konusu var
447 o yüzden de hani orada yetişecekse de yine gelenekleri olsun istiyorum.
448 Çünkü oradaki çocuklar görüyorum ki oraya aliya yapmış insanlar İsrail'de oldukları için çok fazla gelenekçi yetiştirmiyorlar çocuklarını.
449 Daha farklı bir şey var.
450 Biz onlardan daha gelenekçiyiz şu anda.
451 O yüzden öyle olmasını istemiyorum ama İsrail'de olmasını çok isterdim.

STANZA 2

452 Bir de her zaman şeyi söylerim yani onların da birazcık daha serbest yetişmesini
453 istediklerini daha rahat yapabilmesi ve belki kötülerini yaşayarak öğrenmesini isterim
454 ama tabii ki yani mesela uyuşturucu kullanmak olsun, bilmiyorum hani sigara içmek olsun, bu kötü şeyleri onlara örnek gösteririm
455 yani böyle şeyler vardır hayatta diye onlara anlatırım
456 ama kesinlikle yapmayacaksın diye baskı kurmaktansa belki yaşayarak öğrenmesini isterim...
457 Belki hiç kullanmayacak uyuşturucu.
458 O zaman kendisi görecektir ama şey değil yani mesela ailelerde vardır ya
459 daha çok bu yasak bu yasak denildiğinde çocuk daha çok ona yönelebilir.
460 Ben bunu istemem yani.
461 ...ama tabii ki ona gösteririm yani kötü bir şey olduğunu
462 hani yasaktan öte nedenleri ve niçinleri ile açıklamak belki de.

In her future upbringing of children, P2 wishes to raise her children with Jewish traditions so that they would maintain such traditions even if they live in

Israel (444-451). While being traditional, P2 wishes her children to be self-reliant and to learn about the world through experiencing it, in other words rather than being overprotective and prohibitive she wants to hold a guiding and explanatory attitude towards her children (452-462).

Taken as a whole, it can be stated that P2 displays a *familial self* with all of its sub organizations. While her recent relationships with her parents can be evaluated within *symbiosis-reciprocity*, a *private self* is seen to be developed within such closeness and intimacy that allows a degree of autonomy from the *familial self*. In terms of hierarchical relations, *structural hierarchy* is seen dominantly in her relationship with her father.

Commitment to the community activities, her determined belief in inner marriage and the necessity of the transmission of Judaist traditions to the next generation, and conceptualization of *we-self regard* as not getting married with a non-Jewish person indicate that P2 possesses a strong ethnic identity with strict principles. Yet, rather than fulfillment of a set of religious laws, the cultural aspects of Judaism, family togetherness and the sense of *we-ness* created by the religious-based traditions are valued.

The insistent parental expectation for their daughter's marriage, thus the disturbing feeling this brings to P2 is one of the salient themes in her narration. As non-oppressive parents in other areas, P2's parents explicitly wish that P2 and her boyfriend get engaged in the near future, which points out the social pressure they feel in this matter and the tendency to behave according to the unspoken rules of the community; "The parental expectations are getting graduated from university and getting married as soon as possible...they want me to get engaged immediately...I keep telling them that it is too early" (050-053). This points out how deeply the

notions of *we-self regard* and *socially contextual ego-ideal* are nested within the discourse of P2's parents. Even though P2 is not concerned with the community's reactions to her relationship, her parents are concerned about issues of *we-self regard* and *socially contextual ego-ideal* as the members of the community; "...my father's friends asked him how could he sent his daughter with her boyfriend...this doesn't affect me...but somewhat affects my family "(265-267). Yet, P2 displays a prominent *socially contextual ego-ideal* from time to time by behaving in a controlled manner as evidence of a proper demeanor in the communal contexts; "You have to be careful about the way you behave in the synagogue or other places" (269-270).

Growing up with a twin brother is seen to have an impact on P2's upbringing style by her parents in terms of the flexibility of permissions. Yet, P2 notices that a gender difference in terms of her parent's tolerance in this regard has eventually occurred.

P3. P3 is a 21 years old male university student who lives with his parents. He is the second-born and has a 28 years old brother, C., who lives abroad. His parents are at around their fifties. His father is a dentist and his mother who is a foreign language teacher working as a supervisor in a school. The responses of P3 to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

001 Dayak gibi bir şey olmadı fakat galiba küçükken olmuş
002 ...çok yaramaz bir çocuktum çünkü de
003 ...(3) annemler bana kızacakları zaman, bir şey söyleyecekleri zaman
004 hani diliyle dövme vardır ya o tipte hani
005 beni sadece konuşarak şey yapabilecek
006 kendi hareketlerimi kendim öğrenmemi sağlayacak şekilde.

STANZA 2

007 Beni çok iyi yetiştirdiklerine inanıyorum
008 çünkü hani toplum içinde beni insanların gördüğü şekilde böyle paşa çocuk, şey çocuk
009 ...hani iyi eğittiler diyebilirim hani öyle.

STANZA 3

010 Bağımsızlık olarak annem her şeyimi öğrenmek ister.
011 Ne zaman arkadaşlarımla falan buluşsam geri eve döndüğümde hani ne yaptınız, ne oldu
012 falan hani benle arkadaş gibi olmak ister.
013 Babam da öyle fakat şey hani dışardan bakıldığında arkadaşlarım baktığında
014 annem için şey derler mesela
015 senin annen de hiçbir şeye izin vermez, hiçbir şey yapmaz diye
016 fakat tam tersine ben her şeyi yaparım.
017 Ama yaparken yine de söyler hani bak böyle böyle yapma diye.
018 Hani ağabeyime göre daha bir özgür yetiştim diyebilirim.
019 (3) Bu kadar.

STANZA 4

: [discipline]

020 (4) Şimdi ((laugh)) soru olarak hani disiplin sağlanır derken saygı, sevgi çerçevesi içinde
021 hani şey yok, bunu yapamazsın, şu yasaktır, arkadaşını getiremezsin.
022 Hiç öyle şeyleri yoktur annemlerin hani gayet rahattırlar.
023 Fakat mesela birini çağırıcaksam önceden anneme söylemem gerekir
024 ...Her zaman her şeye izin verirler.
025 Bir arkadaşları falan geldiğinde de hani sen içerde bekle gibi tipik şey o tarz şeyler de yoktur.
026 ...Tek şey yaptıkları, her zaman söyledikleri sana güvenimizi kırma derler.

027 Hani bana güveniyorlar fakat o güveni kıracak bazı şeyler yaptığım zaman da galiba biraz sarsabiliyorum o güvenlerini.

028 ...her zaman istedikleri hani annem toplumda saygın bir insan, babam toplumda saygın bir insan.

029 Der ki sen bizim oğlumuzsun o yüzden davranışlarına dikkat et derler.

030 Bu yüzden böyle.

P3 describes his parents' child rearing attitude as decently good so that he turned out to be a well-behaved person who is perceived as a well behaved boy by the society (007-009). Rather than physical punishment, verbal explanation and reasoning are preferred to be used in modifying P3's improper behavior so that he would gain insight to his actions (001-006). Discipline is formed within the scope of respect, affection and trust, distant from tight prohibitions but occasionally with verbal warnings (016-017, 020-026). P3 presents his parents as rational and percussive, however he also calls this "beating with the tongue", similarly he indicates that his friends call his mother restrictive. Rather than a *structural hierarchy* his relation with his parents seems to be based on *qualitative mode of hierarchic intimacy* so that his parents' approach is seen to emphasize sharing and fellowship (010-013). P3 describes his upbringing years as more independent compared to his brother which might be interpreted around the issue of birth-order, yet the data is insufficient to do so (018). It is seen that his parents give a lot of value to trust and proper behavior which is highly internalized by P3 with some little exceptions (026-027). His parents portray themselves as respected people in the community which is validated by P3, so that he should be careful in his acts to maintain his parents' trust (028-030). This is a clear example of the *we-self regard* of the *familial self* and the *ego-ideal* of P3 constructed around the communal concerns.

(Q2) *Relations between each parent and child*

STANZA 1

031 (3) Annem daha çok bizim üstümüze düşer.

032 Babam arkadaki hani gizli kahramanlardandır, arka tarafta bir şey yapmaz.

033 Annem kızma ve şey bölümünü alır.
034 Fakat galiba akşam beraberlerken babam aslında izin veriyor diye gözüktüğü şeylerde izin vermiyormuş.
035 Onu söylüyor annem bana, aslında baban izin vermiyor diyor ama ((laugh))
:
036 Annem bazen idare ediyor, bazen o izin vermiyor babam izin veriyor
037 hani (2) overprotective olarak bir şeyleri vardır...

STANZA 2

038 ...Hani benim küçüklüğüm şey olarak geçti
039 benim ağabeyim çok fazla annemle kavga ederdi...
040 Ben de birazcık onlardan hani ağabeyimden filan çok soğumuştum.
041 Hani evin içinde annemle ağabeyim kavga ederken
042 ben aralarından geçiyordum mutfağa gidiyordum, yemek yiyip sonra geri eve şey odama geri dönüyordum.
043 Bir ara öyle bir dönem vardı.
044 Bu yüzden ağabeyim çok içine kapanık bir insandı ve: durmadan içerde odasında filan dururdu.
045 Eskiden paylaştığım şeyleri ağabeyimle paylaşamaz oldum
046 çünkü Müslüman biriyle çıkması şey olmuştu hani (2) şey gözle bakmıyorduk ağabeyime
047 Dört sene boyunca o kızla çıktı ve:
048 (3) hani babam sevmiyordu, fakat kıza karşı normalde iyi davranmak zorundaydı.
049 Annem sevmiyordu, kıza karşı iyi davranmak zorundaydı.
050 Ben küçüktüm, ben seviyordum ((laugh)).
051 ...Hani sonradan o kızıdan ayrılınca birazcık daha aileye döndü ağabeyim
052 ve hani konuştuk, sorunlarını düzelttik, böyle şeyler oldu.

STANZA 3

053 Şimdi ağabeyim ----'ya gidince annem de kavga edecek bir insan bulamayınca biz kavga etmeye başladık
054 ama ((laugh)) hani kavgalarımızda da...anne yeter artık diyorum çok uzatıyorsun.
055 Annem biraz fazla olayları uzatan bir insandır...
056 Aslında takmıyorum o tarz şeyleri çünkü hani nasılsa ((laugh)) sönecek bir gün ateşi.
057 Hani biliyorum ki annem yine düzelecek ki düzeliyor Allah'tan.
058 Artık o evreyi gittikçe kısaltmaya başladık, eskiden daha uzun sürüyordu.
059 Alıştı artık bana herhalde.

STANZA 4

:
060 Babam (3) kendi çapında, bu tarz şeylere, bu tarz kavgalara, tartışmalara girmeyen, girdiğinde de benim gibi kısa tutan bir insan.
061 Hani ağabeyim anneme çekmiştir
062 ikisi de kavgayı çok uzattığı için eskiden çok kavga ederlerdi.
063 Çünkü en küçük konu hani konuları çok fazla uzatıp çok fazla yerlere bağlamayı bilirler.
064 Ben ve babamsa kısa ve öz.
065 Hani sadece o konuyu tartışırız, başka konulara bağlamayız

066 kısa bir şekilde konuyu bitirmeye çalışırız ikimiz de.
067 Bu yüzden babam genelde bu tartışmalara girmez, ben de girmeyi sevmem.
068 Çok pozitif insanlarızdır ((laugh)) babamla...
: [closeness and sharing-father]

069 Valla her şeyi paylaşıyoruz, gerçekten her şeyi paylaşıyorum.
070 Annemle de paylaşıyorum.

STANZA 5

: [control]

071 Babam (2) ben babama zaten bir şey soracaksam babama güvendiğim bir şey
072 hani zaten izin vermeyeceği ya da zaten kabul etmeyeceği bir şeyi babama
sormam.
073 Ama sorarsam da o da bunu anlar ki hani ben sorduysam demek ki kendime
güveniyorum...
074 O zaman izin verir hani babamın öyle şeyle ilgili problemi yoktur.
075 Genelde bana mantıklı açıklama yapar.
076 Mantıksız cevaplar, mantıksız izin vermeme gibi şeyler yapmaz...açıklar.

Within the framework of *familial self*, it is seen in lines 031-037 that there are overprotective and restraining aspects of the parents in their relation to P3. Yet, the mother is seen to be more involved in the anger-related communication with the children and also she is seen to be the mediator figure between the father and P3 when it comes to the issue of permissions on different subjects. Although in the previous section the relationship with both parents was described as being based on *qualitative mode of hierarchy*, the lines 034-036 show that there are some elements of *structural hierarchy* in P3's relationship with the both parents.

The frequent arguments between P3's brother and his mother and his brother's introverted behaviors are seen to have negative effects on the relationship between P3 and his brother (038-044). Besides, his brother's relationship with a non-Jewish girl is seen to increase the feeling of distance between the two brothers (045-047). Despite his parents' respectful and kind attitude towards the brother's girlfriend, perhaps as a behavior of necessity regarding their *socially contextual ego-ideals* (048-049), inter-relation was experienced as a hazard to family connectedness in P3's family which was recovered with the termination of the brother's relationship (051-052).

It is seen that the father keeps himself at a distance around the issues of negative emotions and arguments (060). Regarding the *superego*, it can be suggested that P3 and his father are more flexible in the containment of aggression since he defines himself and his father as people who don't like to quarrel, and who prefer to be to the point and keep arguments short (060, 064-068). According to him, the opposite of this manner is valid for his brother and mother (053-059, 061-063). The identification of P3 with his father in such terms can be argued through the possible existence of a sibling rivalry as a partial resolution of the oedipal situation.

The lines between 071 and 076 demonstrate that the acceptable request criteria of the father are internalized by P3. Rational explanations and reasoning are used by the father for unacceptable requests of P3.

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

077 ...bana yüklenen sorumluluklar...eğitimimi iyi bir şekilde tamamlamamı istiyorlar.
078 Hani şu andaki yakın beklentilerini söyleyeyim.
079 Üniversiteyi dört senede bitirmemi istiyorlar...
080 Bu yüzden benim daha erken bitirip hani dört senede kendi senemde bitirip
081 sonradan master yapmamı istiyorlar
082 çok erken ve iş hayatına erken atılmamı istiyorlar...

STANZA 2

083 İlişki beklentileri (2) Yahudi olmayan biriyle çıkmamı istemiyorlar.
084 (2) Yakın dönemde bir tane çıkmıştım fakat ben zaten ciddiye almıyordum öyle bir insan değilim.
085 Zaten 5 senedir yakın olduğum bir başka bir arkadaş var.
086 Onunla bir dönemler olduğu için hani ben onu bekleyene kadar başkalarıyla idare ediyorum...
087 ...Hani bu yüzden biliyorlar ki ilişkim zaten bizim toplumdan biriyle olacak diye.

STANZA 3

088 (2) Onun dışında bir beklentileri:
:
089 Kariyer, başarı (2) ben şahsen üniversite sınavında istediğim bölüme girmedim.
090 Normalde dış hekimliği istiyordum, altıncı tercihime girdim.
091 Ve bunun sebebi annemlerin yaptığı bir şeydi.
092 Ve fazla uğraşmadılar, bu yüzden hani şey yapmıştım...
:

093 Yok aslında bende çifte pasaport var.
094 Diğer pasaportla yabancı uyruklu sınavına girebilirdim...
095 Onlara ben özellikle söyledim ki hani anne bununla uğraşın, anne buna bakın, şunu yapın...
096 Bana annemin ilk verdiği cevap şaka mıydı mantıklı mıydı bilmiyorum ama
097 ağabeyin için yapmadık senin için de yapmayacağız diye
098 hani sen de herkes gibi eşit şartlarda gireceksin şey yapamazsın diye.
099 Hani sağol anne ya falan demiştim.
100 Hani şu anda benim bölümüm öyle bir şey ki hani kariyerimi kendim yapmam gerekiyor.
101 Bir bireyin yanına gideceğim, yok babamlar fabrika alacak gibi şeyler yok.
102 Hani bu yüzden beklentileri iyi bir iş hayatım, iyi bir aile hayatım olsun gelecekte diye...

In general the parental expectations are seen to be focused on two aspects; success in academic/professional life, and success in relationship. The prospects such as graduating from the university within four years with a good degree, attaining a master degree and entering business life at an early age in order to be in the foreground in of the professional life show that his parents' expectations from him involve high standards (077-082 and 120 in Q4). The equality concern of his mother regarding the university entrance exam show that high value is given to fair competition and success is appreciated only if it is rightfully achieved; therefore creating a good career through his own efforts is expected (089-100).

Regarding romantic relationship, P3's parents expect him not to be involved in a relationship with a non-Jewish person, however he does have such relationships from time to time and he rationalizes this as "spending time" with dismissive relationships until he becomes partners with his not yet girlfriend but a friend (083-087). This may be interpreted as a possible ambivalence between his internalized values and his actions.

(Q4) How expectations are transmitted

STANZA 1

103 Uzak beklentilerini hiçbir zaman gerçekten açık açık şey yapmadılar
104 hani herhalde alttan söylüyorlardır.

:

105 Gelecekteki iş hayatı miş hayatı.

106 Hani yakın beklenti olan mesela bu dönem kaldığım dersleri hani geçmelisin diyorlar

çünkü dört senede bitirmelisin.

107 Hani geçmem için mesela annem bana durmadan sorar bak staj yapman gerekiyorsa yap diyor.

108 Hani bu dönem dersini yaz okulunda vermen gerekiyorsa önemli değil parası, git diyor bana hani yeter ki kalma, 4 senede bitir diyorlar.

109 Ben de saygı duyuyorum.

:

110 Evet bu açık açık söyleniyor.

STANZA 2

:

111 Daha ilerideki planlar (3)

112 hani onlar akşam böyle gece gece bir arkadaşım gelir sohbet ederiz

113 o sırada annem hani öğüt veren insan tarzında bir sohbet ortasında

114 hani gelecekte iyi aileleriniz olsun, iyi işleriniz olsun

115 ...hani kariyer anlamında benden tabii ki beklentileri var.

116 Hani babamın tabii ki şeyi var.

117 Ama hani senin şu kadar şöyle başarılı olmanı istiyoruz

118 senin bir müdür olmanı istiyoruz falan gibi şeyler yok.

119 Sadece diyorlar ki sen erken bir şekilde üniversiteni bitirirsen, erken bir şekilde masterini bitirirsen şey yapabilirsin diyor hani iş hayatına erken atılabilirsin

120 ve gençler her zaman iş hayatında küçük yaşta olup bu kadar çabuk bitirenler her zaman daha ön plandadır...

Parental expectations for the distant future are seen to be implicitly transmitted whereas close future ones are explicitly uttered (103-106). His mother's concern and involvement regarding his failed subjects and internship can be interpreted as an explicit *superego* pressure (107-108 and 111-118). Aforementioned parental expectations such as graduating as soon as possible and entering business life at an early age are seen to be highly internalized by P3 as he says that he respects their expectancy; "...and I respect that (their expectancy)" (109).

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

:

121 (3) Ailemi düş kırıklığına uğratmayı hiçbir zaman istemem.

122 ...benim hani diğer arkadaşlarıma göre daha böyle bir babalık psikolojilerim çok gelişmiştir.

123 Sebebini gerçekten bilmiyorum.

- 124 Ben ne yaparsam yapayım her zaman gelecekte çocuklarımın rahat yaşaması için (2) ne kadar ileri gidersem o kadar daha iyi diyorum.
- 125 Hani eğer şey olursa çok büyük bir düş kırıklığına uğrarım tabii ki.
- 126 Hani ben sadece gelecekteki aileme rahat bir yaşam yaşatacak hiç sorun olmayacak şey istiyorum.
- 127 Sonuçta...ben zengin bir aileden gelmiyorum...
- 128 Hani biz normal orta sınıf bir aile yaşamı çekiyoruz fakat bir lüksümüz var mı, yok.
- 129 Hani ben çocuklarıma bunu yaşatmak isterim.
- 130 ...hani annemler beni şey büyütmemiştir ben şımarık bir insan değilim.
- 131 Bunu açık açık söyleyebilirim hani
- 132 ...tabii ki bazen kaptisler olacak, küçük hani gençlik kaptisleri onlar tabii ki var da hani.
- 133 Yoksa benim hani ben bunu almalıyım, ben şunu almalıyım diye şeyim yoktur...
- 134 Hani annemler beni böyle yetiştirdiği için ben de sonuçta çocuklarımı da böyle yetiştirmek isterim.
- 135 Hani onları şımarık değil daha çok elindekinin değerini bilen insanlar olarak yetişmesini isterim.
- 136 Bu yüzden geleceğe yönelik şeylerim.
- 137 Hani ben kimseyi düş kırıklığına uğratmak istemiyorum, ne ailemi ne kendimi.

P3 starts his narration mentioning that he would never wish to disappoint his family; yet in the following lines, he uses expressions about fulfillment of a future parenting role as a good-enough father rather than expressions about fulfillment of his parents' expectations (121-127). This may indicate that the parental expectation about generating a good family and family values such as modesty and gratitude are deeply internalized (128-137). The wish of transmitting the values he was grown up with is seen to be personified as an *ego-ideal* of a responsible and giving father. His focus on his future parental wishes for himself and for his future children in the narration also shows that P3's personality organization is structured around the components of the *familial self*.

(Q6) *Being deserving of the family's acceptance?*

STANZA 1

- 138 ...ağabeyimin yaptıklarına göre ben eğitim konusunda ağabeyimden daha başarılı gözüküyorum.
- 139 Fakat ağabeyim iş hayatında çok çok daha başarılı.
- 140 Ben daha iş hayatına girmedim.
- 141 Ve ağabeyim her zaman tam paşa çocuğu.
- 142 Hiçbir zaman tehlikeli şeyler yapmaz, hiçbir zaman şey yapmaz geç gelmez.

- 143 Hep annemin kurallarına uyar, -her zaman anne şeyi altında.
144 Fakat hani ağabeyime çok güvenirlir, hani bana hiç güvenmiyor diyebilirim...
145 Ama ağabeyim mesela hani ben şu şu saatte geleceğim dedikleri zaman iyi tamam ona güvenirlir.
146 Ben dediğim zaman geç kalma ----, şunu yapma ---- gibi şeyler vardır.
147 ...fakat beni çok seviyorlar çünkü ben hani küçük çocuk, yaramaz çocuk ((laugh)).
148 (3) Layık hissediyorum kendimi ama
149 hani bazen yaptığım şeyler biraz (2) şey olabiliyor.
150 Başkalarının sözlerine çok kolay hani nasıl denir ona (2)
151 arkadaş çevresine göre kendini değiştirme, hani onlar yaparsa ben de yaparım.
152 Böyle, gösteriş değil ama hani bazı yaptığım şeyler var ki: normalde yapmam.
153 ...fakat o nadiren yaptığım şeyler ailemde gözükünce...bazen güvenlerini sarsabiliyorum
:
154 Evet. Güvenlerini sarsmak (2)
155 o dönemler annelere layık olmadığımı düşünüyorum
156 fakat...hani ben bu aileden başka bir aileyle yapamam yani.

P3 starts his narration with a comparison of himself with his brother in terms of academic and business life as well as parental trust (138-147). He defines his brother as a non-risk taker and well-behaved child who complies with parental regulations, therefore P3 believes that his parents trust his brother more than they trust P3 (141-147). Nevertheless, the construct of *we-self regard* seems to be applicable for P3, and he feels as if he is weakening his parent's trust as a result of certain unexpected acts, therefore weakening the deserving of the family's acceptance (148-155). In this part of the narration, there seems to be an underlying ambivalence about being proper and being obedient, yet the strongly internalized *superego* doesn't seem to allow giving voice to his wishes of behaving like his peers.

(Q7) *Family customs and rules & how they are transmitted?*

STANZA 1

- 157 (3) Akşam yemek beraber yenir.
158 Hani (3) bazı arkadaşlarım var, ailenin bütün fertleri ayrı ayrı yemek yiyor
159 ...nasıl yapıyorlar onu gerçekten anlamıyorum...
160 Her cuma akşamı beraber yemek yenir.
161 O (2) şarttır.
162 Hani cuma akşamı bir işin varsa bile o yemekten gelirim.
163 Hani istisnalar kaideyi bozmuyor.

:

164 Arada bir bozulabilir ama.

165 Mesela biz (2) gelenek olarak hani mesela bayramlarda diyelim...

166 Hani bizim için önemli olan aile kavramı şeye bakma kavramı değil.

:

167 Dini ritüeller şey hani pek yok, çok az var, basit olarak var, zor olarak yok.

168 ...Bir gün inşallah ben kendi aileme yaparım ((laugh)) hani o amaç.

:

STANZA 2

169 ...Hani (3) odalarda yemek yenmez genelde, öyle söyleyeyim.

170 Annem çok titiz bir insandır, çok titizdir, aşırı titizdir.

171 Sağolsun ben ve ağabeyim de öyle yetiştik...

172 bu yüzden evi genelde kirletilmeyecek her bir şeyi yaparız.

173 Mutfak, tabii ki yemeği biz pişiremiyoruz, annemin o ((laugh)) esas kuralıdır.

174 Babam bazen yapar, çünkü o baba nasılsa.

175 Annemin pek sözü geçmez o konuda.

176 Hani annem yoksa babam yemek yapabilir Allah'tan...

:

STANZA 3

177 Benim düşündüğüm kadarıyla yok

178 fakat hani kural olarak değil aile olarak (2) gelenek olarak yaptığımız şeyler var.

179 Fakat bir cuma akşamı ben eğer bir şeyim varsa mesela bir futbol maçım vardır.

180 ...Biz 9-9.30 gibi yemeğe başladığımız için benim maçım olduğunda yemekten çıkmak zorunda kalırım, hani maç oluyor 10'da.

181 10 geç bir saat fakat biz yemeği ne kadar geç yersek yemeğin ortasında çıkmış oluyorum

ve o zaman annemler gerçekten kızar.

182 Hani derler ki hani cuma akşamı Şabattır beraber yemek yememiz gerekir, sen bir maça gidemezsin derler.

:

183 Söylerler, hani, kızarlar.

184 Fakat ben de söylerim hani maalesef kendimi çok iyi savunabiliyorum.

185 Bu yüzden hani karşı atak yaptığım zaman bastırıyorum.

186 Ama hani diyorum yemeğe geç başlamayalım kardeşim hani.

187 Benim de bir maçım var, benim de bir sağlığım var, çok sevdiğim bir şey.

188 Gidebilirim diyorum, fakat eğer maçım yemeğin tamamını alıyorsa gitmem.

189 Ama bir bölümünü alacaksa artık bir hafta da idare etsinler mesela.

STANZA 4

:[flexibility]

190 (3) Çok önemli koşullar altında.

191 Mesela bir yere yemeğe davetliysem, o zaman gitmemem tabii ki şey yapılır

192 ya da bir toplantım varsa ve çok önemliyse ve o tarz bir şey varsa o zaman...göz ardı edilebilir.

193 Onun dışında esneklik (2) kuralcı esneklik var, hani esneklik var ama yine de söylenir

194 sen bunu yapmamalısın, bu haftalık yap fakat bir dahaki hafta yapma gibi.

195 Hani esneklik var ama yine de direkt hani git canım ne olacak diye bir şey yok mesela.

STANZA 5

: [gender difference - rules]

196 ...Hani üç erkek arasında bir kadın kaldığı için annem, maalesef diyemeyeceğim ((laugh))

197 ...Mesela sadece annemin kullandığı bir tuvalet var, ona saygımız var ((laugh)).

198 ...biz üç kişi kendi tuvaletimizi kullanıyoruz ((laugh)).

Eating dinner together with the parents, especially on Friday nights, is the first mentioned family value displaying verification for *the familial self* (157-162).

Regarding the religious obligations and rules, P3 points out the fact that family notion and cultural traditions matter rather than religion (165-167, 177-178). For Friday nights, there seems to be flexibility if there is an important meeting or dinner outside, however P3 defines this flexibility as a “normative flexibility” since there are still words of warning for him not to be absent on Shabbat nights again (190-195). Other conditions such as P3’s soccer game on Friday nights are received with more complaints by his parents, especially when he leaves in the middle of the dinner or before but this doesn’t prevent him from leaving (177-189).

P3 also mentions about not eating in the bedrooms due to his mother’s cleanliness. It is seen that P3 and his brother go along with the mother’s cleanliness and don’t interfere with cooking, yet when the father wants to cook the mother has to accept it which indicates that father’s wishes are primary (169-176).

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA 1

199 (4) Babam (3) genelde şey yapmaz...babam (2) gerektiğinde, o zaman daha güzel olur.

200 Annem her akşam yatmadan önce beni öpmeye gelir, iyi geceler der.

201 Fakat babam öyle değil tabii ki, iyi geceler diyeceği zaman iyi geceler der falan ama

202 (2) diyelim bir şey olur, şey olur gelip beni öper, bana sarılır.

203 (2) O zaman işte böyle BABA diye ((laugh)) bağırasım geliyor hani sevdiği zaman sever.

STANZA 2

204 ...Geçen gün ben mutfağa gittim işte annem babam dizi izliyordu.

- 205 Buzdolabını açtım, anne çilek kaldı mı..dedim yok dedi baban bitirdi dedi ((laugh)).
- 206 Sonra annem dedi ki tavuk göğsü var buzdolabında.
- 207 Aaa nerde dedim.
- 208 Babam o da bitti dedi ((laugh)).
- 209 Ben de baba ne yaptın sen ya dedim ((laugh)) hani ne oldu dedim.
- 210 Gelince de onu yedim dedi.
- 211 İyi peki dedim ama gülüyorum yani ((laugh)) baba her şeyi de yiyorsun yani filan diye.
- 212 Sonra odama gittim, telefonla konuşuyordum...
- 213 Sonra bir anda babam odaya girdi elinde bir tane şey supangle getirmiş.
- 214 Aşağıya, arabayla çıkmış aşağıya sahile kadar gitmiş Mado'dan almış üç tane supangle
- 215 Baba dedim ne yaptın dedim, ben de öptüm sarıldım falan.
- 216 Hani benim için böyle şeyler yapan bir insandır, severim.

Emotional expression and affective exchange within the *sybiosis-reciprocity* is seen to be more free between the mother-son matrix compared to the father-son one (199-203). This can be interpreted with regard to gender difference as a stereotypical expectancy from men for not being overly expressive in terms of emotions. However, within the framework of the *familial self* there seems to be a highly emotional reciprocity at certain times between P3 and his father, such as their hug and kisses after his father's effort of buying dessert for his son (204-216). P3's informal way of talking with his father indicates the existence of the *qualitative mode of hierarchical relationships* dimension as well in their relationship.

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

:

- 217 ...Valla dokunma olayı yoktur ama annem çok bağırır.
- 218 Babam bağırılmaz fakat (2) alttan vurur.
- 219 ((Laugh)) Hani iğneleyici de demiyeyim nasıl diyeyim
- 220 babam konuştu mu zaten hani babam konuşuyorsa o olay için babam haklıdır.
- 221 Hani ben babama karşı çıkabilirim fakat bir yere kadar, baba başka bir şeydir!
- 222 Ama annem bağırды mı dediğim gibi konuları çok uzattığı için hani dayanmam
- 223 bir süre sonra yeter artık anne filan derim.
- 224 ...benim kendi arkadaşlarımla konuşma şeklim aileye yansıdığı zaman, annem fazla sinir olur.
- 225 Mesela benim her zaman arkadaşlarımla kullandığım 'manyak mısın' lafı vardır.
- 226 Annem çok takar buna, çünkü anneme söylediğim zaman hani gerçekten manyak olduğu için bazen onun kendisi şey olduğunu düşünüyorum ((laugh))

227 çünkü bazı konularda gerçekten çok annem garip davranır.
228 Normal insancıl davranış şeyleri tepkileri yoktur.
229 Hani bu konularda anneme bazen hani böyle dediğim zaman çok sinirlenir gerçekten.
230 Annem durmadan bağırır, öyle.

STANZA 2

:

231 Babama karşı bir yere kadar derken hani ben babamla kavga etmem.
232 Bizim birbirimize bağırışlı bir kavgamız şu ana kadar hiçbir zaman olmadı.
233 ...biz kavgaları evde annemle yaparız, fakat o kavgalar akşam babama gider hani ne konuşuldu, ne oldu
234 babam anneme söyler sonradan bize bir elçi olarak tekrardan geri döner ((laugh)).
235 Hani annemle biz bu kavga şeyini sağlıyoruz.
236 Babam genelde kavgalara karışmaz hani kavganın ne olduğunu bilir.
237 Bir şey yapmaz, o sırada kendi işiyle uğraşır, durmadan müzik dinler.
238 ...Babam (2) kendi problemleri vardır zaten, hani işle ilgili sorunlar vardır...
239 Bu yüzden evde de kavgayı zaten çekemeyecek adam yani neden kavga etsin.
240 Böyle gelsin orda rahat rahat işini halletsin...
:
241 Annemle şey yaparız ve birbirimize bağırırız.
242 ...Ama ben bağırınca annem pek mutlu olmuyor
243 çünkü (2) dediğim gibi bastırma şeyi biraz yüksek benim maalesef...
244 ...ağabeyimi bu konulara sokmuyorum...onun kavgalarının nasıl olduğuna pek dikkat etmedim yani.
245 Babamla kavga etmiştir belki etmemiştir, belki annemle etmiştir ki etti bayağı.
246 Hani sonradan düzeldi artık etmiyor ağabeyim de...

P3's parents are seen to express negative feelings verbally but in different ways; therefore their interaction with P3 differs as well. P3 indicates that his mother shouts a lot when there is a discussion, and accuses her of being overly emotional somewhat in a degrading manner (217, 222, 227-230). Contrary to his mother's reactions, P3 argues that his father stays calm yet opposing without raising his voice during the arguments with him if necessary (218-219, 231-232). P3 is seen to be acknowledging his father to be right if his father is involved in a dispute and he indicates that there is a limit in his opposing manner to his father demonstrating the flexible yet confirmed *structural hierarchy* of the *familial self* between the father and son which is marked by his following words "I can oppose to my father to a certain limit, father is something else!" (220-221). Similar *structural hierarchy* doesn't exist

with the mother and it is seen from P3's informal way of talk with her during the arguments (223-226).

(Q10) Expectations regarding behaviors disapproved by parents

STANZA 1

- 247 Mesela sigara içmek diyelim.
248 Hani sigara içmemi tabii ki istemezler fakat onlardan gizli bayağı bir içtim.
249 ...Geçen gün bir şey oldu, arabayı vermediler, ben de sinir yaptım.
250 Dışarı çıktım, yarım saat sonra eve döndüm ve şey dedim.
251 Anne baba dedim, sizin bana...güveninizde bir problem görüyorum.
252 Aramızda hiçbir sır kalmamasın, ben sigara içiyorum dedim.
253 Hani siz şey yapmıyorsunuz fakat gidip bir tiryakisi değilim...arkadaşlarım içtikçe ben de içiyorum...yanımda paket taşımam dedim, hani buldukça içerim.
254 Bu sizden sakladığım tek şeydi...(2) bana (2) artık birazcık daha fazla güvenin dedim.
255 ...Annemler (2) çok üzüldü, babam çok üzüldü, gerçekten çok üzüldü.
256 Hani annem de sigara içen tek insandır, babam içmez.
257 Annem sigara içiyor (3) o da üzüldü, fakat hani başlama dedi, hani içme dedi.
258 Ben dedim ki anne şey değilim tiryaki değilim, yanımda şey yapmıyorum dedim.
259 ...Ben öyle bir şey yaptığımda kendimi (2) kötü hissederim
260 fakat (3) annemlere karşıdan çok ben annemlerin bir arkadaşının öğrenip annemlerin itibarının zarar görmesinden.
261 Genelde bu tarz yaptığım şeylerde daha çok şey yaparım onu düşünürüm.
262 Hani ben dışarıda davranışlarımda, başka insanlara karşı olan davranışlarımda benim önceliğim budur.
263 Yaptığım şey, ben ---- ve ----'nın oğluyum, ben öyle kalacağım!
264 Hani ---- ve ----'nın oğlu! böyle böyle yapıyor demesinler diye...

STANZA 2

- :
265 Suçluluk hissetmem, sonuçta benim hayatım onların hayatı değil.
266 Ben yaptığım bir şeyi yapıyorsam onun sorumluluğunu kendim almışım.
267 Suçluluk, belki gizli yapmam suçluluğun bilinçaltının getirdiği bir şeydir
268 fakat benim mesela diyelim sigara içeceğim, herkesin ortasında içmem.
269 Hele Musevi cemaati içinde hiç içmem...
270 Bunun en büyük sebebi sonuçta hani suçluluk duymak değil de daha çok bir gizli yapma isteği var içimde.
271 ...annemlerin üzülmelerini istemem sonuçta...hani bunu dışardan duyarlarsa üzürlürler.
:
272 Evet, onları üzmem istemem yani tek şey odur.
273 Onları üzeceğim kaygısı olduğu için şey yaparım gizli yaparım bir şeyleri.

STANZA 3

- : [the criteria of a wish that is wrong]
274 O sıradaki durumuma bağlı.
275 ...(3) Mesela Musevi olmayan biriyle çıkmam...
:

276 Tamam, şimdi, Musevi olarak bağlı olduğum biri var beş yıldır.
277 Onu hiçbir şekilde hiçbir şeye değişmem.
278 Yahudi olmayan biri ile bu yüzden çıkmamın tek sebebi zaman geçirmektir...nasılsa bir yere bağlıyım.
279 Bu yüzden ben böyle bir düşünceyle öyle bir ilişkiyi gizli bir şekilde yaparım
280 fakat illa ki annemle babamın bilmesi gerekir
281 hani gizli dediğim toplumdaki gizli bir şekilde öyle bir şeyim olabilir.
282 Annemle babamın her zaman ağabeyimden gelen bir korkusu vardır...dikkat et bağlanırsın derler.
283 Ben de saçmalamayın derim hani beş yıldır bağlı olduğum bir insan var, size o kadar söylüyorum hani (2) başka bir kıza mı bağlanacağım...
284 Hani ben böyle bir şey yaparken suçluluk duymam, söylediğim gibi benim kendi hayatımdır.
285 Zaten beni tanımış olmaları gerekir hani (3) yapmayacağım öyle bir şey hani.
286 (5) Kısaca suçluluk duymam, sonuçta benim hayatım.

Between lines 247-258, P3 mentions about telling the truth regarding smoking as his only secret in order to increase the trust between him and his parents. However, P3's concern is seen to be related with his parent's reputation which can be damaged if their friends or someone from the Jewish community sees him smoking. It is seen that a *we-self* is highly internalized that *we-self regard* of the *familial self* and *socially contextual ego-ideal* are automatically considered by P3 in his actions and marked by his emphasis as "being the son of ---- and ---" (259-269). Even though absence of guilt is rationalized by taking the responsibility of his actions, which can be interpreted as individualization to an extent, the reference to hurting or upsetting his parents in lines 271-273 is an indicator of a *relational superego* and shows that his relationship with his parents is based on *symbiosis-reciprocity*; "I wouldn't wish to upset my mother, if they learn that (smoking) from someone else, they would get sad...I do certain actions secretly because I would be concerned about making my parents upset".

P3 mentions dating with non-Jewish girls that would be disapproved by his parents (275, 282). As stated before, he seems to rationalize and justifies his actions and feelings with this regard, in the eyes of himself and his parents as he puts forward

his commitment to the Jewish girl mentioned in one of the earlier questions (276-286). Hiding his relationship from the community but not from the family may be also interpreted around the issue of parental reputation, *we-self regard* and *socially contextual ego-ideal* (280-281).

(Q11) *Social norms and morality*

STANZA 1

287 ...Bir kere insanlara karşı saygı
288 ...şey hani ben yakın olduğum insanlara küfredirim, şakalaşırım, şaka yaparım
289 fakat yeni tanıştığım insanlara bu tarz şeyler yapmam.
290 Hani insanlara ilk başta saygıyla yaklaşmak gerekiyor sonradan şeyler gerek.

STANZA 2

291 Benim hayatım ikiye bölünmüştür, bir Musevi olmayanlarla olan hayatım, bir Musevilerle olan hayatım.
292 Musevi olmayanlarla olan hayatıma o kadar ilgi göstermem.
293 Mesela bir üniversiteye giderken şık giyinmem
294 normalde gözlük takıyorum, üniversiteye giderken gözlük takarım.
295 Ama Musevi arkadaşlarımın yanlarına giderken lens takarım.
296 Ben insanların düşüncelerinden çok, kendimi onların içinde gördüğüm yere göre davranırım.
297 Ben Musevi olamayan arkadaşlarımla beraberken onlarla şakalaşmak konusunda pek şey yapmam hani şakalaşırım, kendimi yakın hissettiğim zaman.
298 Hani onlara yakınlaşma mesafem ve zamanım birazcık daha uzun.
299 Bu yüzden çok yakın olduğum hani yakın olduğum zaman şakalaşırım, küfredirim...hani onlarla arkadaş gibi olurum.
300 Zaten onlarla olan arkadaşlık dönemimi uzun tutarım ki gerçekten güvenileydim.
301 Sonuçta şey toplum içinde yaşıyoruz, biz azınlığız.
302 Bu yüzden onların ilk tepkilerinin ne olacağını bilemem.
303 Onların yanındayken mesela hani eski şeyler giyerim hani şey giyinmem.
304 Normalde şık giyinen bir insanımdır Musevilerin arasında...şık görünmeliyim.
305 Ben sonuçta kendime bakan bir insanım...

STANZA 3

306 (2) Benim insanlara olan...ilişkilerim saygıyla başlatırım ve sonradan sevgi
307 ve bana karşı kimsenin şu ana kadar kin ve nefreti yoktur
308 çünkü ben herkese, her zaman gülerim, o zaten garanti, herkese, her zaman...
309 Ben giyimime dikkat ederim, onlara karşı davranışlarıma dikkat ederim...
310 Hani bir şey değil hani benim için saygı ve şey çerçevesindedir toplumsal...kurallar düzenler
311 hani annemlerin arkadaşlarının yanında, büyüklerin yanında (3) sen benli konuşmam, siz bizli konuşurum.
312 (2) Her zaman öyledir ama...hani benim küçüğüm olan insanlarla yine sen benli konuşurum...

STANZA 4

: [being a minority and social norms]

313 Evet, sonuçta ben asimile olmak istemeyen bir insanım

314 ...kendimi Musevi toplumuna adanmış bir insanım...

315 Hani en yakın arkadaşlarım sonuçta Musevi olduğu için onlarla beraber daha fazla şey yapmaya dikkat ederim.

316 Musevi olmayan arkadaşlarla ilişkilerim her zaman bir sınırlıdır.

317 Ben geniş topluma karışmak istemediğim için kendim azınlık olarak kalmak istiyorum.

318 Hani bu yüzden bu kadar sınır koyarım kendime.

For P3 respect and respectful distance are important social norms in the initial stage of interaction with people, and then comes affection and closeness (287-290, 306-310). As a member of a minority who has dedicated his life to the Jewish community, P3 separates his inner-group life from the outer-group one, and puts limits in his relationships with the out-groupers in order to protect his cultural identity from getting assimilated (291-303). He is seen to be more cautious in his relationships with people from the outer-group also with the concern of their reaction to his identity, therefore it takes time for him to trust or get close to people, or he doesn't prefer to show his certain features overtly; "Yes, in fact I am a person who doesn't want to be assimilated, I'm a person who dedicates himself to the Jewish community" (313-318). Yet, he is very careful with his outlook and behaviors within the inner-group indicating the *socially contextual ego-ideal* governing his behavior in the communal context more than the other contexts (304-305).

(Q12) *Own values and principles*

STANZA 1

319 (3) Şahsen yok.

320 (2) hh- Her çeşitten, her şeyden arkadaşım olduğu için

321 hani benim tek istediğim, istediğimi demiyim de, şu anda bir genelleme olarak değil de, küçük örnekler vereceğim.

322 (3) Çok saçma sapan şakalar yapmasa güzel olur, o tarz şeylere bazen hiç gelemiyorum...

323 Durmadan şakalaşan insanlar ama saçma sapan şeylere gelemem bazen.

324 Hani benim arkadaş topluluğuma, benim kendi yakın arkadaş topluluğuma uygun olan her insan, benim arkadaşımdır.

325 Benim bir şeyim yoktur hani bak bu çocuk böyle falan diye

326 fakat (2) ha şöyle söyleyeyim, kendini beğenmiş olmayacak, megolaman, bencil bir şey olmayacak
327 ...biz dışardan ama bunlar iyi çocuklardır diye gözükten insanlarızdır.
328 Serseriliğimiz olmaz, bir şeyimiz olmaz, hani uçarı değilizdir, ayağı yere basan insanlarızdır.
329 Ben bu tarz insanları severim.
330 Hani gidip herkesin ortasında sigara içen insana
331 hani kendim belki gizli gizli içiyorum ama
332 herkesin ortasında içen bir insana gerçekten şey yaparım
333 hani sen benim arkadaşımın ama (3) bir şey var, tamamdır.
334 Hani sen şu anda başkalarına saygısızlık ediyorsun, kendi bedenine saygısızlık ediyorsun
335 hani onu başkalarının ortasında yapmaman gerekir.
336 Ben topluma göre (3) bir yargı, hani bir asillik olması gerektiğine inanıyorum.
337 Öyle bir toplumda yaşıyoruz, öyle bir şey yapmalıyız.
338 Ve o çocuğun öyle bir şey yapması mesela bir yere kadar tahammülümüz vardır
339 fakat benim kendi arkadaşlarımda dışarıdaki davranışlarında böyle şeyleri yoktur.

STANZA 2

340 Tek bir arkadaşım vardır, o da Fransızlardan, Fransızlar böyledir genelde ((laugh)) çok açık bir şekilde söyleyebilirim bunu...
341 O çocuk dışında diğer bütün arkadaşlarım gerçekten ayağı yere basan insanlardır uçarı insanlar değillerdir.
342 Ben ilişkilerimde yani arkadaşlarımla olan ilişkilerimde bu benim için önemlidir.
343 Hani iyi bir insan olacak, iyi bir çocuk olacak, ayakları yere basacak. Bu kadar.

Regarding his own values and principles, P3 mentions that people should joke with one another without losing the boundaries of respect (319-326). He defines himself and his close friends with one exception as thoughtful and mature people who know how to behave within a social context, yet since it is important for P3 to protect a public persona, he does some actions that he considers publicly unacceptable in secret ways demonstrating again that his actions are governed by a *socially contextual ego-ideal* (327-343).

(Q13) Religious and cultural musts

STANZA 1

344 Bizim aile o kadar dini şeylerde gelmedi (xxx).
345 (2) Biz dine o kadar bakmayız bu yüzden benim göz ardı edilemeyecek kurallarım yoktur.
346 (2) Aileye bakarım.
347 Kendime göre (2) yapabiliyorsam yaparım.
348 Mesela kışın, benim bir Kal'a gitmem zordur fakat yazın gitmem çok kolaydır.
349 Bu yüzden her Cuma gitmeye çalışırım, yapabildiğim sürece vardır bu.

- 350 Mesela kaşere bakmak, iskenderi ve mantıyı hayatta bırakamayacağım için öyle bir şey yapamam...
- 351 O tarz şeylere bakmam fakat bir Pesah'ta yediklerime dikkat ederim, kısaca böyle.
- : [fasting]
- 352 Oruç tutarım.
- : [Shabbat]
- 353 Benim için önemlidir ama bütün şabat akşamı gitmeyeceksem bazı şeylere kadar göz ardı edebilirim.
- : [Bar-mitzvah, Bat-mitzvah]
- 354 Ben yaptım, abim yaptı.
- 355 Çocuklarım olursa onlara da yaptıracağım tabii ki, benim için önemlidir.
- :
- 356 Ben (2) hani kuzenim yapmadı mesela, kız kuzenim var ama ben kendi kızıma yaparım.
- : [Society clubs]
- 357 Hayatım o yani ((laugh)).
- : [Helping the needy]
- 358 Yaparım.
- : [Joining to the activities of the community]
- 359 Dernek dışında bir sürü yaptığım şeyler var.
- : [Joining to Israel Tour]
- 360 4-8 mayıs, 5. kez 6. kezdir mi ne gidiyorum, ben severim oraya gitmeyi...

STANZA 2

- :
- 361 Ben her şeyi kendim için yaparım.
- 362 Ailem (2) bazen tasvip etmese bile ben kendim için yaparım, ben buyum.
- 363 Hani öğreneceksem kendim öğreneceğim.
- 364 Yanlış yapmadan hatayı öğrenemezsiniz ki yanlışımı söylüyorlarsa o zaman yanlış yapmam.
- 365 Hani öyle söyleyeyim ama: aile için yapmam, ben kendim için yaparım.
- 366 (3) Hani sonuçta ben İsrail'e şu ana kadar hiç şey yapmadım, ailemle beraber gitmedim.
- 367 Hep tek başıma gittiğim için orayla ilgili yaptığım şeyler ve derneklerle ilgili yaptığım şeyler hep kendime, bireyseldir.
- 368 Fakat bir cemaatin bir şeyi varsa, cemaatle alakalı büyük bir şey varsa
- 369 ben oraya gittiğimde biri sorarsa, ben ---- ve ----'ın oğluyum derim, o kadar.
- 370 Aile için bir şey yok.

P3 mentions that his family is not a religious family, and he fulfills certain religious obligations (e.g. following Passover rules, fasting on Yom-Kippur, doing Bar-mitzvah, going to synagogue on Friday nights in the summer) not because they are musts but since they are important to him (344-360). He mentions that he follows his family's pattern in this matter but he does these things for himself rather than for

his parents (361-370). Nevertheless, since they are internalized patterns of behaviors it is hard to talk from a real individuality of P3 in his choices regarding religion.

(Q14) *Lying to parents*

STANZA 1

371 Yalan? (2) Söylemem ben genelde.
372 Onları üzecek yalanları söylemem, onları üzmeyecek (3) yalanları söylerim hani.
373 Yanlış oldu, yanlış oldu ((laugh)).
374 Onları üzecekse söyleyeceğim şeyler, yalan söyleyebilirim.
375 Eğer onları (3) üzmeyecek bir şeyse...her şeyi söylerim yani.
376 Annemlerden pek bir şey saklamam hani yapacağım şeyleri direkt söylerim.
377 Arkadaşarımla mesela (3) annemler yurtdışındayken arkadaşlarım bizde kaldı.
378 Arkadaşlarım annemlere söylediğimi bilmiyor
379 fakat ben annemlere arkadaşlarım kaldıktan sonra söyledim, onlar kalana kadar söylemedim.
380 Hani bir yerden sonra yine itiraf ederim herhalde.
:
381 Hani ilk önce yalanı hani yalanı, söylediğim şeyi yapana kadar söylerim.
380 Yaptıktan sonra ((laugh)) hani ben böyle yapmışım derim.

P3 mentions that he doesn't lie a lot to his parents or if he does so he prefers to tell the truth afterwards (371, 376-380). He lies in situations that would make his parents upset showing his strong *relational superego* construction (372-375).

(Q15) *Dating someone non-Jewish*

STANZA 1

381 (3) Flört etmenin neye bağlı olduğuna bağlı.
382 Bu bence hani bana sorulması biraz yanlış olabilir
383 çünkü ben gerçekten (2) Musevi birisine bağlıyım, öyle bir şeyim var.
384 Eğer ben dışarıda birinin Musevi olamayan biriyle flört ettiğini görürsem önyargılı bakarım, önyargılı olurum.
385 Çünkü hani flört ediyorsa seviyordur diye düşünürüm.
386 Hani onunla çıkıyorsa onu seviyordur ve bu benim için kabul edilemez.
387 Kendim yaptığım zaman, ben zaten sevmiyordum. Hani bu yüzden (5)
:
388 Bağlanmayacaksa, bağlanmayacaksam kabul edilebilir, zaman geçirmek için kabul edilebilir
389 fakat bağlanılacaksa ve gerçekten seviliyorsa hiçbir zaman kabul edemem.

STANZA 2

: [Mix-marriage]
390 Karşılız, direkt karşılız.
391 Ağabeyim (3) çıkarırken başlarda karşı olduklarını söyledi annemler fakat sonradan kabul ettiler kızını.
392 Kızıdan ayrıldı...4 senelik bir ilişkileri vardı, babam ağabeyimi kenara çekti

393 ---- dedi, sen dört sene boyunca Musevi olmayan biri ile çıkıyorum dedin, dört senedir çıktığın için biz onu kabul ettik dedi, ancak şimdi ayrıldın, bu bir daha olmasın dedi.

394 Babam açık açık bunu abimle konuştu ve abim şu anda Musevi birisi ile evli, evli demeyim nişanlı, evlenecekler.

STANZA 3

: [Gender differentiation]

395 İkisine de karşıyız. Hani (2) sonuçta Yahudilik kadından geçer derler ama-
:

396 Değil, ikisi de Musevi olsun, bence faktör değil.

397 Hani kadından geçmesi bu yüzden mesela kız bir tane kuzenim var.

398 Hani çocuğu Yahudi mi olacak, evet, fakat kocası da olmalı.

399 Hani yok benim için öyle bir ayırım, öyle biriyle evlenmeyecek ((laugh)).

For P3, dating a non-Jewish person is not acceptable if mutual love and attachment exist in that relationship (381, 384-389). As mentioned previously he seems to rationalize his action against this principle by mentioning the absence of feelings towards the opposite sex from another religion and his early made but not realized commitment to a Jewish girl (382-383). There seems to be ambivalence between his certain wishes and his *ego-ideal*, because he doesn't give the rationale under his faith regarding intermarriage, but puts emphasis on its unacceptability by him and his parents; "We are against it (intermarriage), definitely against it" (390). Perhaps, his parents' attitude to his brother's old relationship was internalized by P3 when he was younger without questioning (391-394). P3 also believes that gender is not a variable in the equation of intermarriage (395-399).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

400 Hayatta başarılı olmak sadece okul hayatı değildir.

401 İnsanlarla olan ilişkilerimde ben her zaman şey yapmaya çalışırım.

402 Ben, buyum, ben saygın bir insanım.

403 Çok kişi beni tanır, ben onları tanırım, geniş bir çevrem vardır.

404 Benim için ilk önce buradan başlıyor.

405 Sonra okul hayatımın gerçekten iyi olması gerekiyor

406 hani bir insanın seviyesi ne olursa olsun o CVsinde gözüken şeylere bağlıdır.

407 Ben (2) sonuçta yabancı dilim çok iyidir, okuduğum üniversite çok iyi bir üniversite ve bunlara dikkat ederim.

408 Benim için başarıya giden yol eğitim ve bir insan olmaktan geçiyor.

409 Hani eğitim olmadan insan olunursa bir işe yaramaz, sadece iyi bir çocuk olmuş olursun.

410 İyi insan olmadan eğitim olursa da sadece bir şeyler biliyor olursun, insan olmazsın.

411 Benim için tek şey bu iki alan...

P3 defines success as doing well in social relationships as the projection of the *familial self* and believes that he is successful in that sense as a reputable person in a wide social network, and then education and academic achievement comes (400-408).

Yet, for P3 one of these is not sufficient for success in life, both are necessary (409-411).

(Q17) Ideals

STANZA 1

412 Gelecekteki ideallerim mi?

413 Çocuklarıma güzel bir yaşam yaşatmak.

414 (3) İyi bir işim olsun, bankada garanti param olsun

415 hani Allah korusun bir hastane masrafıydı, bir şuydu, o tarz şeyler.

416 Babamlar çok tatile gider, hani (2) ucuz ve güzel kaçabilecekleri yerleri olursa kaçarlar.

417 Ben de böyle bir yaşam geçirmek istiyorum hani rahat olmak istiyorum.

418 Hani sadece işe bağlı olacak bir insan olacağımı düşünmüyorum şu anda.

419 Ailemi sevecek olan bir insan olurum.

420 Hani onlarla çok vakit geçiren bir insan olurum.

421 Benim idealim, ilk önce eğitimimde başarılı olayım ki iş hayatımda başarılı olayım.

422 İş hayatımda başarılı olayım ki para kazanayım.

423 Para kazanayım ki ailem başarılı- yani ailemi iyi geçindireyim.

424 (2) Ve tekrar başka bir yönden aileye bağlarsak ne kadar iyi bir insan olursam, ne kadar geniş bir çevrem olursa sosyal hayatım o kadar güzel olur.

425 Ve bu sayede hani gelecekte bir sorun çekmem.

STANZA 2

: [Family approach]

426 Onlar da aynı şeyleri istiyorlar benden.

427 Benim hiçbir zaman onlara karşı, bu çok yüzeysel bir ideal ol, ideal olduğu için hani zaten

428 karşı çıkacak bir insan olacağını zannetmiyorum...

STANZA 3

:

429 ... ((laugh)) şöyle söyleyeyim, yurtdışına gidemememin sebebi bu beş senelik olay.

430 Hani ama yoksa ben gitmek isterdim

431 hani (2) yurtdışında yaşamak istemem, Türkiye'yi çok seviyorum.

- 432 Fakat orda biraz gidip hani kalmak sonra geri dönmek.
433 Güzel olabilir mesela masterimi orda yapsam, güzel olabilir.
434 Annemlerin de buna karşı çıkacağını pek zannetmiyorum zaten.
435 Sonuçta ağabeyim ----'da yaşıyor, hani karşı çıkmış olsalardı ağabeyime karşı çıkarlardı.
436 Tam tersine güzel bir şekilde gönderdiler
437 hani annem ne kadar ağlamış olsa da yine de gönderdiler yani, uğraştılar orda kalsın diye.
438 Hiçbir zaman geri dön de demediler.
439 ...bizi kendi hayatımızı yaşamamız için eğitirler, kendi hayatımızı bize eğitmezler.
440 Böyle.

It is seen that P3's ideals revolve around the dimension of *symbiosis- reciprocity* of the *familial self* as he mentions about being a dedicated and affectionate person towards his family and a person with a wide social network (412-420). His equation of ideals has a sequence as the following; academic success brings success in business life that would help him to earn money which would be needed for the well-being of his future family (421-425).

P3 also mentions his wish to live and study abroad which would be supported by his parents like in the case of his brother, yet his commitment for a future relationship seems to prevent him to realize his ideal at the moment (429-440).

(Q18) Model figures

STANZA 1

- 441 Babam.
442 Hani babamı tanıyan insanların babamdan bahsettiği şeyler.
443 Ve babam saygın bir insan ve babamı dış hekimi olduğu için çoğu insan tanır.
444 Sen ----'ın oğlu musun, sen ----'nın oğlu musun?
445 Ben annemle babamın toplumdaki saygınlığını örnek alırım.
446 Bu yüzden öyle bir insan olmaya çalışıyorum.

STANZA 2

- 447 ...(2) Ağabeyimi örnek alabilirim, çünkü iş hayatında gerçekten çok başarılı.
448 Hani şu anda dünyanın en büyük bankalarından ----'da, Avrupa'yı kontrol eden bir şeyde çalışıyor
449 ve hani gerçekten iyi bir pozisyona geldi ki aslında iyi bir hani psikoloji ve sosyoloji olarak çok iyi bir şeyi vardır, çok iyi insanları şey yapabilir...analiz edebilir.
450 İnsanları çok iyi analiz edebilir ve hani ----- Lisesi'nden iyi bir not ortalamasıyla mezun oldu fakat sınavda, hani sınav şeyi yoktu (2) pratiği yoktu.
451 Bu yüzden sınavında ---- Üniversitesi'ni kazandı.

- 452 Fakat kötü bir üniversiteye gitmesine rağmen...---- Üniversitesi'ni bitirdi sonuçta
453 ve ((cough)) iş hayatında başarılı olmaya çalıştı, kendini farklı alanlarda geliştirdi.
454 (2) Girdiği bir iş vardı, daha altıncı ayda genel müdür yardımcılığına şey yapmak için ağabeyime teklifte bulundular.
455 Ağabeyim dedi ki ben belki burada biraz yükselirim fakat ben burada yükseldiğim sürece benim burada bir sınıırım olacak, ben bu yüzden yurtdışına gidiyorum dedi.
456 Hani yurtdışında, görmek istiyorum dedi hani.
457 Çocuk yurtdışına gitti, ilk başta bir ay boyunca çok zorlandı.
458 Orda amcam vardı ama amcam ağabeyime yardımcı olmadı
459 tam tersine kendi problemlerini ağabeyime yükledi ve bu tarz şeyler oldu.
460 Ağabeyim bu kadar zorluğa rağmen kendisi tek başına eve taşındı, kendisi işini buldu, kendisi şeylerini yaptı.
461 Sonuçta şu anda kendi evine taşındı ----'da, kiraya geçti, nişanlısı da yanına geldi.
462 Nişanlandı arada bu dönemde, nişanlısı da yanına geldi ve çok iyi bir yerde çalışıyor.
463 ...Ağabeyimin hayatı şu anda oturdu.
464 Ben bunu istiyorum.
465 Daha ağabeyim 28 yaşında ve gerçekten iyi bir yerde bence şu anda, benim gözümde.
466 Onu bu konuda örnek alabilirim, çünkü sonuçta ben bir doktor da olmayacağım bir öğretmen de olmayacağım.
467 ...ne yapacağım belli değil, o yüzden ağabeyim gibi genç yaşta bir yere oturmak istiyorum ben.

The idealized figures of P3 is seen to be only from the members of his family; his parents' reputation in the community which has implications of *we-self regard* and *socially contextual ego-ideal* (441-446) and his brother's determination and success in his professional and private life at an early age indicating his high expectations from himself in structuring his life successfully, not only business wise but also familial wise (447-467).

(Q19) Upbringing of children in the future

STANZA 1

- 468 ((Laugh)) Onlar beni sevsin o bana yeter.
469 Hani ben babama benziyorsam onlar da bana benzemeli özellikle.
470 (2) Hani beni yüzüstü bırakmasınlar.
471 (3) Çok olsunlar ((laugh)) bir, iki, üç fark etmez, olsun, ben aileye düşkün bir insanım.
472 Çocuklarımın eğitimini ve yaşamları rahat olsun bana yeter.
:
473 Ama özellikle annem gibi üstlerine çok düşeceğime eminim şu an.

: [Overprotective]

474 Evet, onlar yurtdışına giderler ama benim gözümün altında olmak zorundalar.

475 Şimdi öyle diyorum ama bilmiyorum gelecekte ne olur ((laugh)).

476 ...Biri büyüdükçe bir tane daha doğurabiliriz yani ((laugh)) bilmiyorum, evde kalsın.

In his future upbringing of children, P3 wants to receive affection from his children and provide a comfortable life to them (468, 472). His wishes to have many children and he defines himself as a family oriented person that has a potential to have an overprotective manner like his own mother (471, 473-476). P3 seems to idealize his father and identify with him, therefore wishes his children to the same thing towards him; "...If I resemble father, they should resemble me" (469). His wish for not being abandoned by his children demonstrates his wish for the continuation of the *symbiosis-reciprocity* dimension of the *familial self* where a mild *structural hierarchy* exists (470).

On the whole, it can be argued that P3 displays a *familial self* construction with all of its dimensions, especially a strong *we-self regard* and a *socially contextual ego-ideal* are highlighted. Both *structural hierarchy* and *qualitative mode of hierarchical relations* are seen to be displayed.

A strong ethnic identity with a full dedication to community life and its well-being as well as insistence on inner-marriage was observed. Rather than the fulfillment of religious rules, cultural elements of religion that enhance the family and communal togetherness are seen to be in the foreground.

Being raised within a parental atmosphere of respect, affection and trust in which explanation and reasoning are used as child rearing strategies is seen to be influential on P3's *superego* formation and its internalization that holds a relational dimension as well. In terms of *ego-ideal*, the parental expectations regarding his academic and professional life as well as his private life are seen to be highly

internalized and form the basis of his own ideals which have the common goal of forming a good life for his future family.

The most emphasized theme in his narration is the importance given to the maintenance of the parental reputation in the community through his respectable behaviors as a proper demeanor in certain contexts which has strong manifestations of *we-self regard* and *socially contextual ego-ideal*. The modification of his behaviors according to the context is also clearly identified in his narration where his dual-life with the outer and inner groups is mentioned. Another striking theme in his narration is the duality in his approach to dating and romantic relationships as a person who dates non-Jewish people while feeling dedicated to a possible future relationship with Jewish girl.

P4. P4 is a 22 years old male university student. He lives with his family and has a 28 years old brother, A., who is a dentist. His parents are around their fifties. His mother is a housewife and his father is a dentist as well. The responses to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

001 Yani hatırladığım kadarıyla
002 annem daha çok tabii üstüme düşen tarafı
003 genelde annelik içgüdüleriyle herhalde.

STANZA 2

004 Babam daha serbest bırakan bir karakterdi
005 özellikle benim seçimlerim konusunda.

STANZA 3

006 ...Yani o- 13 yaşında bir karar vermem gerekiyordu
007 onu da bana bıraktılar.
008 İşte özel okul ve anadolu lisesi vardı o zaman.
009 O kararı da bana bırakmıştı
010 yani dolayısıyla küçüklükten beri aslında çoğu kararı kendim alabiliyorum.

STANZA 4

011 Fakat tabii ki bir anne baba şeyi olarak
012 sürekli bir hani aman emin misin, doğru yaptığına emin misin
013 sorgulatma da vardı muhakkak.
014 Yani aşırı serbest de bıraktılar diyemem.

STANZA 5

015 Zaten onu da ben yani ben kendim de
016 gelişme sürecimde çok doğru bulmadığımı
017 kendim için de karar verdim
018 tabii değişebilir ama
019 dolayısıyla dengeli diyebilirim.

STANZA 6

: [discipline]

020 ...Valla çok ceza aldığımı hatırlamıyorum
021 çok da aslında yaramaz bir çocuk da değildim.
022 Ama: (2) yani otorite böyle cezalarla pek kurulmazdı
023 çok hani biraz sağduyuya bırakma.
024 zaman zaman böyle herhalde küçük cezalar veya şeyler oldu
025 ama mesela dediğim gibi aslında ders çalışma konusunda bile
026 çok sıkıntı yaşatmadım aileme.
027 Onda bile hiç sormazlardı yani yapıyorsun ne ediyorsun
028 ben hani böyle heyecanla gelip anlatırdım notlarımı.

STANZA 7

029 Yani ağabeyimden belki biraz şey yapabilirim.

030 Hatırlıyorum kendi çok ders takmazdı.

031 Böyle bazen tatil cezaları olurdu

032 hani mesela okul okul gezileri olduğu zaman

033 sen çok haketmiyorsun deyip

034 biraz ceza vermeye çalışırlardı

035 ama abim de pek hh- umursamazdı.

036 Öyle.

In answering the first question P4 starts with describing his mother's overprotective attitude in her child rearing manner, whereas he describes his father's manner as more flexible compared to his mother's, especially regarding P4's choices (002-003). The fact that his parents respected his academic decisions indicates that value is given to children's opinions about their own lives (006-010). But he emphasizes that such independence is not uncontrolled, there is still an indirect inducement (011-014) indicating the existence of a flexible *structural hierarchy*, which is internalized, within the framework of the *familial self* (015-019). Being relatively independent about one's choices at an early age may bring a high responsibility as an outcome, and this two sided coin of independence and responsibility seems to be covertly related with one's *superego*. The emphasis on expectation of common sense rather than harsh punishments in discipline may have led to an *ego-ideal* and been functional in developing one's own inner values (022-024). Yet at the same time it can be argued that if there is an implicit pressure on the *ego-ideal* such that responsibility and expectation of appropriate behavior can become a burden which cannot be shared nor externalized, thus one has to blame only himself when something goes wrong or may need approval from superior despite the inner responsibility (028).

His parents use a similar attitude in disciplining P4's brother who was academically more problematic than P4. Instead of harsh punishments, they seem to

be withdrawing some privileges as a method to divert behavior in more problematic situations (029-036).

(Q2) *Relations between each parent and child*

STANZA 1

037 ...çocukken hani yani
038 ...yani çok fazla böyle kavgalı gürültülü falan geçmezdi.

STANZA 2

039 Ama...belki de ben büyüdükçe biraz
040 bu ayırım çok fazla belirginleşmeye başladı.
041 O yüzden...son 3-4 senedir
042 ...sürekli bir fikir ayırımında olduğumuzu veya hayata farklı baktığımızı görmeye başladım.
:
043 Annemle.
044 Babamla da.
045 Babam biraz daha hani olaylara şey bakabiliyor, rasyonel.
046 Annem biraz daha duygusal.
047 Ama ikisiyle de çok farklı bakış açılarımız var aslında.
048 ... hani bazen ben onları ikna etmeye çalışıyorum bazı fikirlerde.
049 Bazen de işte vazgeçiyorum.
050 Öyle.

STANZA 3

:[closeness and sharing]
051...işte o özel konular falan konuşulduğu zaman annemle paylaşıyorum.
052 Babam pek sormaz ama...hakikatten hayatımda önemli bir yeri varsa paylaşıyorum.
053 Yani...gündelik işte hani kız arkadaşınla nasıl gidiyor falan
054 babamla pek öyle bir muhabbetimiz yoktur, annemle vardır.

STANZA 4

:[control]
055 Annem tabii daha çok kontrolçüdür.
056 Soruları da tabii daha fazla oluyor dolayısıyla ! ((R laughs))
057 Babamsa...yine bu konuda da genelde serbest bırakır yani, çok ara sıra sorar,
058 ya da çok üzüldüğümü görmüşse sorar, ya da çok mutluyum tabii
059 yani biraz daha o aşırıyı bekler
060 hani ona göre biraz sorgulama veya tepki verir.
061 Annemse sürekli bir günlük kontrol şeyi vardır tabii.

P4 emphasizes the growing clash of ideas in his and his parent's perspectives towards life as he got older (039-050). There seems to be relatively more *symbiosis-reciprocity* with his mother regarding sharing private aspects of his life compared to his father (051-054). He describes his relationship with his father as distant unless

there is a very important issue that has an excessive impact on P4's emotions (057-060). In such a case his father seems to be more involved in P4's emotional world as he monitors his son rather than controlling his behavior such as do's and don'ts. His mother seems to be relatively in control of daily routines; at a micro level, whereas his father at more macro-level. P4's sarcastic tone in his narration about his mother's control over his life in terms of asking many questions (056) seems to be related to his mother's overprotective manner rather than a parental control in terms of *structural hierarchy*.

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

062 ...Yani genel olarak beklenti
063 özellikle babam tarafından hani eğitimimize çok önem vermiştir.
064 Dolayısıyla da bunun hakkını vermemiz isteniyor
065 yani tabii hem maddi hem manevi de denebilir...yani kendinden verdikleri olarak.
066 Dolayısıyla karşılığında sadece dersine çalış gerekli olan şeyleri yap beklentisi her zaman olmuştur.

STANZA 2

067 Onun dışında tabii aileye biraz bağlılık da beklentiler arasında
068 özellikle tabii annem tarafı.
069 Bir de şöyle bir durum var, benim hem anne hem de baba tarafım hepsi yurtdışında
070 hatta İsrail'deler
071 dolayısıyla...msn messengerdaki kamerayla ancak iletişim olduğu için
072 ya da senede bir kaç kez gittikleri için
073 aile bağlarının daha kuvvetli olması üzerine düşüyorlar.
074 Beklentilerden biri de bu herhalde, ana beklentilerden.

STANZA 3

: [how do their expectencies affect you]
075 ...işte akademik şey açısından çok sıkıntılı bir çocuk değildim
076 yani her zaman üzerine düştüm o yüzden o beklentileri herhalde karşılıyorumdur.

STANZA 4

077 Aile olarak da...bu son dönemlerde zaman zaman...bu fikir ayrılığından dolayı bazen uzaklaştığım oluyor.
078 Sonra da diyorum ki ...annem babam.
079 Dolayısıyla bu bağların kopma ihtimali olmayan bağlar olduğu için
080 olabildiğince iyi tutmaya çalışmalıyım.

081 Kavgalar gürültüler hariç onları da karşılamaya çalışıyorum.

The primary parental expectations are seen to center on two aspects; academic success and maintaining strong family bonds reflecting the values of *familial self*. In lines 062-066, it is seen that his father gives considerable importance to education but such expectations don't seem to be strictly enforced, rather his father anticipates the remuneration of his spiritual and material sacrifices as a return from his sons. P4 seems to have internalized this expectancy as it is seen in lines 075-076.

Besides the expectation of reciprocity in relation to academic issues, the parental expectation is seen to be within the framework of *familial self* in terms of loyalty to the family and family connectedness as P4 emphasizes (067). Maintaining strong family bonds is especially important since most of P4's paternal and maternal relatives live abroad and he and his family have seldom opportunities to communicate with them physically (069-074). This is parallel to the fact that value given to family and its centrality are common themes in Jewish cultural dynamics.

Towards the end P4 again mentions the existing opposing ideas between himself and his parents which recently cause P4 to distance himself from this connectedness with his parents, line 077, however in lines 078-080 he indicates that the bonds with his mother and father that have no possibility of breaking against the divergence of ideas. Despite the movement towards autonomous thinking and evaluation which can be considered as *expanding self*, there is still an emphasis on the *familial self*. It is important to note that P4 doesn't emphasize respect to his parents in terms of *structural hierarchy* as a reason for not detaching; rather the emphasis seems to be on the attachment which points to the *symbiosis reciprocity* based on *qualitative mode of hierarchical relationships* with his parents. On the

whole, dissidence doesn't seem to be a real threat to the family bonds yet it is permitted and the tension it brings can be held within P4's family.

(Q4) *How expectations are transmitted*

STANZA 1

082 ... (2) Yani aslında çok çok sürekli böyle tekrar halinde zannetmiyorum.
083 Daha çok... onları tanımamla beraber beklentilerini genel olarak biliyorum.
084 Ya da diğer insanlar üzerinden konuştuklarında tabii ki anlayabiliyorsun.
085 Onlar üzerine konuşunca hayattan neler beklediklerini
086 onların beklentilerinin ne olduğunu anlayabiliyorsun.
087 Kendi beklentilerimle uyuştugu sürece tabii ki yerine getiriyorum.
088 (3) Böyle.

STANZA 2

089 Yani aslında şey tabii hani yine bu konu ile alakalı.
090 Hani şey beklentisi de var yani hayatta evleneceğin kişi açısından.
091 O konu da tabii onlar için hakikatten önemli.
092 Yani çok (2) yani mesela benimle onların arasındaki kimliğimize olan bakış açısı çok farklı
093 ama en azından onlar için önemli olan
094 hakikatten hani aslında çok da şey bir tabir bu ama
095 hani Neve Şalom'da evlensin çocuğum
096 ...bu da ne anlama geliyor, Yahudi olsun
097 ama ben şahsen bu beklentilerin daha temelli olmasını düşünüyorum
098 yani hani hiç kimliğiyle alakalı olmayan
099 sadece nüfus cüzdanında yazdığı için evlenmek
100 bana mantıklı gelen bir şey değil
101 ama en azından böyle bir beklentileri de var.
102 Bunu açıkça dile getirdiklerini söyleyebilirim en azından.

The parental expectations don't seem to be frequently mentioned out loud directly but rather more indirectly, over mentioning other people lives (082-086). Yet, P4 highlights that he fulfills these expectations as long as they agree with his own expectations showing that he holds a psychological space in displaying his own wishes, anticipations and his existence indicating the *expanding self*.

There seems to be a more overt parental expectation that is mentioned verbally when the issue turns out to be related with marriage and mate choice (089-091 and 101-102). However, P4 thinks that his parents' wishes for a future Jewish bride and a marriage ceremony in a synagogue are not rational since he argues that

his parents' perspective in understanding Jewish identity is not sufficient (097-100).

He has the same wishes but with a meaningful explanation and a detailed understanding of who is a real Jewish as he says: "it is not rational for me to marry someone who is Jewish but not aware of her Jewish identity" (098-100).

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

103 (2) Ya şimdi tabii bu ikiye ayrılıyor
104 demin de belirttiğim gibi
105 benim beklentilerimin arasında olup da yapamamışsam daha fazla etkiler
106 çünkü kendim de belirlediğim şeyi yapamamış olucam

STANZA 2

107 ama onları tabii ki hani genel olarak şey üzerine kurulu
108 yani hani bile bile üzme çok da tercih edeceğim bir şey olmaz.
109 Dolayısıyla olabildiğince onlara kendimi anlattığım sürece
110 beklentilerini karşılamaya çalışıyorum.

STANZA 3

111 Karşılayamadığım zaman yani...onların istediklerini
112 ya da onları mutlu edemeyecek bir duruma girdiğim için üzülürüm herhalde
113 ama dediğim gibi eğer bana çok zıt bir beklentileri varsa
114 hiçbir zaman olamayacağını da açıklamaya çalışarak geçiririm o süreyi.

P4 mentions that he would be more affected if he cannot realize his own expectations that are similar to his parents', showing that he is the one who sets his own *ego-ideal* standards more than his parents (103-106). Falling from grace doesn't seem to be the issue here; rather hurting his parents is not a preference in his actions, marking a relational *superego* functioning within the framework of *familial self* (107-110). Unless there is a conflict of expectations, not being able to make his parents happy would trigger the feeling of sadness (111-114).

(Q6) Being deserving of the family's acceptance?

STANZA 1

115 Tabii ki var yani:...fikir ayrılığı falan her zaman olur
116 ama buna rağmen bu fikir ayrımını yaratacak ortamı bana onlar sağladı.
117 Yani bambaşka bir yola gittiysem de onu ilk koyan ortaya onlar
118 onlar olduğu için her şekilde onlara yani aile bağı saygım çok fazladır yani
119 dolayısıyla çok önemli benim için.

The construct of *we-self regard* seems to be applicable for P4 and it is not harmed by dissidence since he was encouraged and given permission to question, discuss and criticize freely by his parents in the first place (115-117) and he seems to be grateful for this opportunity. He defines ‘being worthy’ of his family as a criterion of family connectedness, line 118, which can be accepted within the framework of *familial self*.

(Q7) *Family customs and rules & how they are transmitted?*

STANZA 1

120 ...yemekler beraber yenmesi önemlidir.
121 Ama işte bu çok despot bir şekilde değildir
122 yani daha çok hani bunun önemini kavratmaya çalışarak sağlamaya çalışırlar bunu.

STANZA 2

123 İşte cuma akşamı yemekleri tabii ki biraz daha...eğer ki kurala uymuyorsa
124 işte bu duygu yüklü bir konuşmayla bunlar belirtilir her zaman.

:

125 ... zaten burda yalnızız ailemizin burda olmaması, işte bari bir gece beraber olalım vesaire
126 ki haklılar da
127 yani ben bu...geleneksel bakış açısına az da olsa katılıyorum.

STANZA 3

128 Onun dışında kural pek yoktur
129 ...genel olarak...tabii bu göreceli bir kavram ama
130 iyi insanlar olmamız üzerine her zaman şeyleri vardır yani.
131 (2) Böyle yani, çok fazla kuralcı bir yapımız yok herhalde.

STANZA 4

: [reactions if the rule is not followed]
132 (3) Yani bir serzenişte bulunma olur.
133 (2) İşte dediğim gibi bazen...duygu ağırlıklı bir...tepki olur.
134 ...ya bilmiyorum belki de çok çok tersine gitmediğimizden çok fazla böyle bir tepki hatırlamıyorum

STANZA 5

135 ama (2) ya ne bileyim şimdi mesela hatırladığım şey var, aslında oluyor
136 mesela ee hani ağabeyimin ((laugh)) motorsiklet şeyi vardır.
137 Annemin de hayatı boyunca...yüreğinin kaldıramayacağı bir olay.
138 İki tekerlek pek ona göre değil.
139 Mesela bu konuda sürekli bir şey vardır yani hani bir kontrol etme
140 işte hani almıyorsun di mi falan
141 dolayısıyla o konuda tepkilerini biliyorum.
142 ...aman Allahım!...böyle şeyler olamaz!...Allah korusun neler yapıyorsunuz?!

STANZA 6

143 Ya çok da karşı tarafı anlamaya çalışarak bir yönlendirmeye girişmezler.
144 Kendi taraflarından genelde bakarlar
145 ki anlaşılmadığımız nokta herhalde bir tanesi budur.
146 Pek empati kurma taraftarı değıllerdir yani.
:
147 [Hayatı] gördükleri şekliyle bize vermeye çalışıyorlar.
148 Ya bu konuda yargılayamayız, yargılayamam diye düşünüyorum yani
149 çevremdeki bir sürü insan böyle ama
150 ben daha hani işte karşı tarafı düşünerek
151 onun mantığıyla yönlendirme taraftarı olduğum için böyle
152 ama herhalde değışmez.

STANZA 7

: [flexibility]
153 Ya şöyle mesela ben o yemeğı ...başka bir yerde
154 hani daha geniş bir kitleyle yiyeceksem mesela
155 hani başkalarına bu geleneğı öğretme üzerine bir geceyse
156 o konuda sıkıntı yaşamıyorum.
157 Mesela hiçbir zaman şey demezler...önce ailen sonra insanlar demezler
158 eğer insanlara bir şey öğretmeye çalışıyorsam o konuda desteklerler mesela.
: [activities at the community]

159 ...Yani o konuda hiçbir zaman sıkıntı yaşamadım
160 yani çok destekçiler o konuda.
161 Böyle.

STANZA 8

: [difference between genders in terms of rules]
162 ...bir kız kardeşimiz olsa bilemiyorum ne olurdu ama ((R laughs))
163 bazen sorarım...hani kız olsaydım nolcaktı falan, o tarz şeylerim olur.
164 Ya da bazen şey ölçerim
165 başka ailelerden anlattıklarıyla yine hani sen ne yapardın diye sorular sorduğum
zaman
166 yani çok fazla böyle aa erkek onu yapar, kız bunları yapamaz görüşleri
olmadığını söyleyebilirim
167 özellikle babamın hiç yok.
168 Annemin de eee pek fazla yok ki kendi ailesinde sadece kız kardeşlerdi...
169 Yani çok farklı değıl.

STANZA 9

: [difference between his mother and father]
170 Bir şey olma, erkek şeyi yaklaşımları dışında
171 yani özellikle aile içinde hakikatten erkek kadın eşitliğı şeyi bile bize verilmiştir
yani.

Eating together is an important family value as an indicator of the *familial self*

(170). Contrary to the marital issue abovementioned in lines 097-100, reasoning and

explanation are more actively used in this issue as the intercommunication style between P4 and his parent (121-122). Friday nights are mentioned to be more important and the response given to not following Friday night's ritual is found to be an emotionally charged speech and reproval of the parents which is to some extent justified by P4 indicating the identification with parental values (123-127).

In terms of *superego*, it can be noted that a kind of guilt induction that is based on relational bonds is used as a parenting style regarding Friday nights and other issues (132-134) rather than a guilt induction that was based on punishment or prohibitions (128 and 131). Yet, towards to the end of his narration, P4 mentions that there is flexibility for Friday nights if he has a duty to teach this tradition of Shabbat to other people, in fact his parents are supportive of his activities within the community (153-161). This shows that the concept of *familial self* is not restricted only to family members but it embodies the community members in the ethnic group that P4 belongs to, showing that the inner representational world is also shaped around *we-ness*.

P4 mentions that there aren't many memories of reactive responses against violated rules, possibly because rules and prohibitions are never radically violated. In line 134, P4 indicates that most of the rules and standards for good behaviors are already internalized; therefore the possible tension or aggression between children and the parents are eliminated before it flows, revealing the *superego* and *ego-ideal* formations of P4.

However, his mother's response to his brother's using a motorcycle is notably reactive, tense, indirectly controlling and inflexible (135-142) which can be considered in the framework of *familial self*. At this point, the tone of his narration slightly changes from a sarcastic mode to a more criticizing mode, where he kind of

disparages his parents' attitudes as not being emphatic or flexible, unlike him (143-152).

As a family with two sons it is quite hard for P4 to interpret whether there is a gender difference in terms of rules and traditions in his family. However through asking other family members, he hypothetically concludes that there is not a *gender hierarchy* in his family by specifically putting an emphasis on his father's non-discriminating attitude regarding gender (162-169). Besides, he mentions that equality notion between genders is especially given as a value to him and his brother by his parents (171). A possible exception may relate to ideas about adult male responsibilities (170).

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA 1

172 Fiziksel değil pek hani o canım cicim, yanağını sıkma onlar pek fazla yoktur.
173 Yine tabii belirli ölçülerde annemde daha çok.
174 Babamda hiç yani hatta şey değildir o kadar.
175 Sözle belirtilir tabii ama genellikle şeydir yani hani su yüzünde değildir bu.
:
176 Evet üstü kapalıdır, biraz öyle.

STANZA 2

177 ...tahmin ediyorum ki kendi ailelerinden biraz öyle aldılar.
178 Hani eski dönem yaşamında pek o kadar hani canım cicim özellikle erkekler için herhalde
179 babasından nasıl gördüyse babam da herhalde öyle aldı diye tahmin ediyorum.

As for affective expression, it seems that reciprocity of emotions takes place verbally rather than physically with his father compared to his mother (172-173). However, in general his father seems to be isolating his affects (174-176). P4 explains this with the fact that the expression of emotions was more restricted within the families of prior generations, particularly among males (177-179), which indicates a more strict *structural hierarchy* construction in older generations that is to some extent transmitted to the generation of P4's father.

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

180 Ya babam çok sakin bir adamdır.
181 Bana da geçti diyebilirim, bunla mutluyum.
182 Annemse hani hemen duygularını dışa vurur.
183 Yani maksimum ses yükselir hani evde.
184 İşte babam daha sakinleştirici taraftır.
185 Annem de hani kendisini desteklemediğini düşünerek babama da kızmaya başlar. ((Both P2 and R laugh))
186 Genel profil böyle ama:
187 (2) yani işte anneme karşı tabii bizden ses de yükselmeyince hani çok karşılıklı şey olmaz.
188 Sadece...çok inandığım bir şey varsa, düşünce, üstüne giderim.
189 ...ama bunu ses yükseltme şeyiyle pek yapmayız yöntemiyle.
190 Genellikle o durumda annem hani hh- o yolu kullanıyor.
191 Bir süre sonra da tabii ((laugh)) sakinleşiyor.

STANZA 2

: [unacceptable emotions]
192 ...küçükken hatırlıyorum hani anneye bu söylenir mi, babaya bu söylenir mi gibi şeyler vardı
193 ama zamanla herhalde bizim de büyümemizle daha kabul edilir oldu.

STANZA 3

194 yani eleştiriyi çünkü ben çok önemserim.
195 Onların da kendi üzerlerine eleştirileri önemsemeleri gerektiğini hep söylerim.
196 Dolayısıyla onlar hakkındaki düşüncelerimi ve hayata nasıl baktıklarını onlara göstermeye çalıştığım zaman
197 hani bazen garipseler ama hiçbir zaman da bunları bana asla söyleyemezsin bakış açıları yoktur.
198 Ama tabii ki saygı çerçevesini de bozmayız yani, o da önemli.

Regarding negative feelings, it is seen that P4's mother expresses her emotions immediately and with a high volume whereas such pattern is not seen neither in P4 or his father (180 and 182). He describes his father as a tranquil person who is usually the calming side in an argument between the family members (182-184) and P4 states the identification of himself with his father in terms of such characteristic (181). The general comparison between the mother and the father indicates the existence of a gender difference in emotional expression. Not increasing his volume towards his mother doesn't seem to be his primary concern regarding *structural hierarchy*; rather he signifies it somewhat as a decent attitude (189).

Hence, there seems to be a subtle denigration of the female emotionality while he mentions his calm and non-shouting approach in argument situations with his mother among the lines 189-191. Also, the *structural hierarchy* regarding verbal expression of anger towards parents seems to be faded out as the children got older (192-193) and verbal criticism and confrontation that are highly valued by P4 are seen to be accepted by his parents within the scope of respect and *qualitative mode of hierarchical relationships* (192-198). This shows that the boundaries between parent-child matrix is not rigid, where there is a considerable space for P4 to put forward his stance shows his *expanding self* which is balanced through a respectful manner and a strongly structured *superego*.

(Q10) *Expectations regarding behaviors disapproved by parents*

STANZA 1

199 ...yani eee sürekli olarak beklerler herhalde ((Both P2 and R laugh)) onaylamıyorlarsa.

:

200 Ya aslında onaylamıyorlar derken şöyle

201 eğer ki hani bu benim fikrim, bence yapma diyorsa, yaparsam, o kadar tepki olmaz

202 ama bunu asla yapmamalısın çok olmamakla birlikte bu tarz şeyler

203 yani tabii tepkileri oluyor yapmamamızı bekliyorlar.

STANZA 2

: [how would you feel if you do]

204 (5) Yani aslında çok fazla şey hissi yok bende

205 yani o itaat o kadar yok, daha çok saygıyla alakalı

206 ve saygı dediğim hem büyüğüm olması başka

207 ama aynı zamanda hani beni yetiştirmesi açısından hayata ona duyduğum saygı var.

208 ...dolayısıyla o kadar hani kendimi inanılmaz kötü hissetmem

209 ama dediğim gibi her zaman bir göz önünde bulundururum

STANZA 3

210 yani annem babam istemiyorsa bir şey olabilir hani bir düşünüp de yapayım.

211 Yani eğer ki onların istemediği bir şeyi yapıyorsam

212 mutlaka üzerinde çok düşünmüşümdür

213 yani onu belirtebilirim.

: [feelings of guilt]

214 Yani çok az herhalde

215 yani çünkü dediğim gibi çok düşünmemi söylememin nedeni

216 pişmanlık duymayacağım şekil yani durum gelene kadar düşünmüş olmam demektir.

217 Ama tabii ki yine de rahatsızlık duygusu olur insanın içinde

218 ama kararını verdiğim için de çok fazla üzerinde durmam yani.

STANZA 4

:[violating the rule or upsetting his parents]

219 Ha! Onları üzücüem diye.

220 ...yani kendi kararlarım verme üzerine onlar da beni böyle yetiştirdi

221 ...o yüzden kendim karar verdiysem çok pişman olmam

222 sadece...onların istemediği bir şey olduğu için

223 yani o rahatsızlık odur yani biraz üzdüm diye belki.

STANZA 5

:[the criteria of a wish that is wrong]

224 Eğer ben onun yanlış olduğunu ben de düşünüyorsam karakterim itibariyle çok fazla yapmam öyle.

225 Hani yanlış olduğunu düşündüğüm şeyleri

226 yani kendimi frenlemede...başarılı olduğumu düşünüyorum.

227 Dolayısıyla kendim yanlış olduğunu düşünüyorsam

228 çok fazla öyle şeyler zaten yaşamadım

STANZA 6

229 ama toplumun yanlış olduğunu düşündüğü

230 ya da benim kendimce onların anlamadığını

231 veya işte aynı şekilde bakmadığımızı düşündüğüm şeylerde

232 çok kötü hissetmem yani

233 sadece hani toplum dışında bir şey yapmak tabii insanı...bazen şey yapıyor.

234 Yani o toplum baskısı daha fazla düşündürüyor, daha fazla stres yaratabiliyor ama

235 sonucunun iyi olduğunu görüp görmememle tabii alakalı

236 yani sonuç eğer tabii ki kötüyse demek ki haklıymışlar dediklerinde...

Lines 200-203 show that there is no strict imposition of sanction by the parents or feelings of guilt when a parentally disapproved action is taken if such action is pre-considered carefully by P4. In other words there is considered choice mitigating guilt which possibly refers to a strong yet integrated *superego* structure. Beyond a direct obedience and respect within *structural hierarchy*, there is a relational respect to his parents and gratefulness within *symbiosis reciprocity*, both as his nurturers and as experienced people (206-209). The decision making process seems to be completed through a synthesis of strong *superego* elements and rationality of ego, nevertheless P4 mentions about the unavoidable feeling of

discomfort due to upsetting his parents. This also indicates the relational *superego* notion. Besides, in lines 224-228 it is seen that he has already a strong self-reliance and self-discipline that controls his behavior remarking the strong *superego* formation.

Towards the end of his narration, he evaluates the norms of the society as well. While maintaining a strong stance, if his actions or decisions clash with the norms of the society showing a more expanded ego functioning, still there is the implication of discomfort with differing from the norms of the society (229-236).

(Q11) Social norms and morality

STANZA 1

237 Ya ben topluma çok önem veririm.
238 Dolayısıyla toplumun görüşleri de benim için önemlidir ama
239 her zaman da şey değilimdir yani
240 toplum çok insandan oluşuyor dolayısıyla mutlaka dedikleri doğrudur.
241 ...şeye katılmıyorum yani...özgürlük...itaatten ibarettir şeyine çok katılmıyorum
242 çünkü bazen toplum ne kadar geniş ve fazla farklı düşünceleri içeren bir yapı
olsa da
243 benim düşüncem ona rağmen daha doğru olabilir.
244 ...Daha ileriye götürebilir diye düşündüğüm oluyor
245 dolayısıyla aman ben kendi fikrimi geri çekiyim yapısına çok sahip değilim.
246 Ama bu kadar insan kabul ediyorsa da üzerine çok düşünmek lazım şeyine de
sahibim.
247 Dolayısıyla eğer topluma karşı etiğine veya anlayışına karşı bir şeyin daha doğru
olduğunu düşünüyorsam
248 çok düşünüp ona göre hareket ederim.
249 Ama hareket etmem diye de bir şey yok.

STANZA 2

250 : [being a minority and social norms]
251 ...içinde bulunduğum ge- geniş toplumun yapısıyla alakalı.
252 Benim onlar hakkında ne düşündüğümle alakalı.
253 Bir o kadar da onların benim hakkımda ne düşündüğüyle alakalı.

:

STANZA 3

254 ...Ya şöyle, genel Türkiye'deki toplum kuralları
255 aslında çok da fazla hani bizim benimsemediğimiz şeyler değil.
256 Dolayısıyla özellikle bazı özellikleri
257 hatta çok fazla saygı duyduğum yani işte misafirperverlik gibi bazı özellikler
258 çok fazla hoşuma giden şeyler.
259 Bunları da kendi kültürüme...yansıtmaya her zaman çalışmışımdır.

STANZA 4

260 Ama tabii ki uygun görmediğim kurallar da vardır.

261 Onları da...içinde bulunduğu toplumu rahatsız etmeyecek şekilde uygulamamayı tercih ediyorum.

262 Yani hakikatten benim için önemli.

263 Dışın- dışarıda yani geniş toplumu rahatsız etmeme düşüncem vardır

264 çünkü sonuçta...genelin düşüncelerini belki onaylamıyor olabilirim ama

265 onlara karşı rahatsız etme şeyi de çok fazla yoktur içimde.

The discourse of *we-self regard* is more saliently seen regarding ethics and social norms in lines 237-238, however it is not firm, individuality within such structure is preserved (239-249). There is a heading towards to *expanding self* from partial collectivism. When the issue of modification of behavior due to belonging to a minority group is brought up, P4 argues that such an impact is relative and depends on the texture of the inner and outer groups' interaction, in other words, indicating that it is contextual (250-253). The concern of P4 regarding not bothering the 'wider community', stated in line 263, perhaps is a covert way of indicating that he modifies his behavior in a context with non-Jews which can be perceived as a manner directed by a *socially-contextual ego ideal* (260-265).

(Q12) Own values and principles

STANZA 1

266 Yani...çok plüralist bir bakış açım var diyebilirim.

267 Yani benim doğrum her zaman doğru olmayabilir.

268 Veya iki tane doğru aynı anda da olabilir diye düşünüyorum.

269 O yüzden hani insanların düşünceleri bana zıt gelse de

270 doğru olabileceğini göz ardı hiçbir zaman etmem.

STANZA 2

271 Ama beklenti olarak şunu çok rahat söyleyebilirim

272 kendini geliştirmemeyi tercih eden insanları çok fazla...çok rahatsız oluyorum diyebilirim.

273 Yani olduğu yerde kalmak bana göre insan için geçerli değil

274 yani diğer canlılar için olabilir hatta belki bunu düşünme kapasiteleri bile yok ama

275 insanoglunun böyle bir varlık olduğunu düşünmüyorum

276 dolayısıyla mutlaka insanın bulunduğu noktadan bir adım ileriye gitmek üzerine bir bakış açısı olmalı hayata.

277 Öyle olmayan insanlar var saygı duyuyorum ama

278 öyle olmamaları için çok çaba sarfederim.

STANZA 3

279 Onun dışında yani çevresine saygı duymalı

280 yani şeye çok inanıyorum

281 yani bir insanın özgürlüğü diğerlerinin özgürlüğünü kısıtlamadığı sürece vardır...

282 Kendi çerçevesinde kendi çevresinde özgür olabilir ama başkalarına değer verdiğin sürece

283 bu iki şey benim için çok önemli.

STANZA 4

284 Üç, yani aslında birinciyle alakalı, eğitim çok önemli benim için.

285 Bu eğitim ama akademik olmak zorunda değil, kendini kişisel gelişimini sağlaması insanın.

286 Ama bu tabii ken- insanın kendini geliştirmesiyle aynı şey

287 o yüzden bir bu gelişim öbürü de saygı.

A pluralistic approach to values is seen to be the basic principle of P4 that helps him hold a tolerant attitude towards opposing ideas (266-270). Yet, not enhancing one's own self in terms of self development is an unacceptable approach for P4 therefore he is willing to guide people that don't hold this point of view, indicating an *expanding self* (271-278). Respect and not violating other's right of freedom, as well as high standards in education, not only in academic terms but self development, are the other basic principles in P4's life (279-287). In general, the narration of P4 shows that he doesn't hold on to detailed, stiff or punitive principles, rather they seem to be more general, well-defined, clear yet pliant which can be the outcome of a strong and well integrated *superego*. However, the existence of a dilemma between maintaining a life as you wish without caring about others and respecting others may be nested within his narration.

(Q13) Religious and cultural musts

STANZA 1

288 ... Yani ben genel olarak şöyle bir yapıya sahibim.

289 Ya bu tabii hani ee zaman içerisinde sürekli üzerinde sorguladığım bir konu ama

290 yani tanrıya inancım çok yüksektir ama

291 tanrının işte bana hani elimi nasıl yıkayacağımı, sabah kalktığımda hangi duayı okumam

gerektiğini söylediğine çok inananlardan değilim.

292 Dolayısıyla hani bu dini yaşam sürmüyorum.

293 Ama tanrının bana belirli bir şey sunduğuna inanıyorum.

294 Genel inancım şudur...iki üç yol yaratmıştır tanrı ve seçme hakkını bana bırakmıştır
295 ama dördüncü bir yol da herhalde yok.
296 ...ben doğduğun koşulların her zaman istediğin yere gelmede imkanın olduğunu düşünmüyorum.
297 Yani kısacası benim inancım, tanrıya çok fazla inanırım, varlığına gündelik yaşama da etkisi olduğuna inanıyorum.
298 Dolayısıyla içimden dua ederim ama dini ritüeller olarak da değil fazla.

STANZA 2

299 Kültür benim için önemlidir ama şu an genel olarak gördüğüm
300 yani Türkiye'yle mi alakalı ya da Türkiye'deki Yahudi toplumuyla mı alakalı bilmiyorum ama
301 ritüeller ritüel olduğu için uygulanıyor.
302 İçinde, altında yatan şeyler çok boşaldı.
303 Bu da çok büyük bir tehlike yok olmak için, bu konuda çok hassasım.
304 O yüzden kültürü sadece annem babam bana gösterdi diye değil
305 altında yatan değerleri öğrenerek uygulamaya çalışıyorum.

STANZA 3

: [Shabbat]

306 Var tabii, yani işte Şabat akşamı benim için önemlidir.
307 Ama işte aslında Şabat nedir?
308 Hani bir sürü kuralları olan bir gündür.
309 O kuralların belki yüzde doksanını dini açıdan yapmıyorum ama
310 benim için önemli olan hakikatten o gece annemle babamla olmaktır, ailemle diyeyim.

STANZA 4

: [fasting]

311 Ha tabii, yani...biraz bakış açısı farklı olabilir çünkü genel şeylere pek uymuyor.

STANZA 5

: [example?]

312 Ya mesela sinagoga gitmek.
313 ... Ya benim fikrim şu yani oraya gitmemin amacı
314 birincisi gündelik o şey hayatından kurtulup hakikatten biraz ruhani bir şeye kavuşabilmek.
315 Tanrıyla birebir bağımı daha rahat kurabildiğime inanıyorum...ya bu bireysel bir bağ
316 ikinci bir şey de topluma olan bağım orda da kuvvetleniyor
317 çünkü orda herkes aynı amaç için geliyor yani pardon amaç aynı değil ama
318 bulunduğumuz ortam bizim ortak noktamız.
319 Başka şey için gelse bile...oraya gitmek benim için toplumla beraber bir şeyi paylaşmak.
320 Fiziksel olarak bir araç olarak ki işte bu da benim şeyimle alakalı düşüncemle
321 ya benim kimliğimi kuvvetlendiren şey benim düşüncelerimden çok yaptıklarımızdır.

STANZA 6

322 Böyle düşündüğüm için işte yapmak dediğim
323 ...mesela kala gittiğim zaman hani dua kitabını alıp
324 oradaki bütün duaları ezbere okumak için değil de
325 daha çok orda toplumumla beraber olabilmek için
326 veya dediğim gibi tanrıyla ruhani olarak gündelik hayattan uzaklaşabilmek için
gidiyorum.
327 Bu aynı şekilde diğer geleneksel şeylerle de alakalı
328 işte ne bileyim diğer bayramları kutlarken
329 hem işte tarihimde bunların oluşmasına sebep olan olayları bilerek bunları
kutlarım.
330 O yüzden onun altında yatan her şeyi öğrenmek üzerine biraz yapım var.
331 Böyle bakıyorum genel olarak.

STANZA 7

: [activities in the community institutions]
332 Önemli benim için.
333 Birincisi kendime bir şey katmak için
334 yani daha fazla...bilgi edinmek, düşünce, fikir edinmek için.
335 İkincisi de tabii toplumun ayakta kalması için bireylerin bunlara katılması
gerekiyor.
336 İkinci bir görev de bu aslında...görev olarak bakmıyorum...zevk alarak
yapıyorum...
337 Bireysel bakış açımıyla beraber toplum bakış açım da benim için çok önemlidir.
338 Yani çoğu şeye katılıyorum diyebilirim.

STANZA 8

: [Bar-mitzvah / Bat-mitzvah]
339 ...ya o yaşta tabii ne kadar önemli olup olduğunu düşünmeden yapıyorsunuz ama
340 sonradan düşününce mutlaka çok önemli olduğunu düşünüyorum.
341 ...çünkü bu dediğim gibi kimliğimde fiziksel olarak yaptığım...
342 aksiyon olarak yaptığım şeyler önemli
343 dolayısıyla Bar-mitzva kimliğimde önemli bir yere sahip.
344 İşte nasıl evlendiğim, nasıl yemek yediğim
345 bunların hepsi fiziksel olarak yaptığım şeyler, bunlar tabii önemli.

STANZA 9

: [visiting Israel]
346 Tabii ki yani zaten çok fazla gidiyorum.
347 Hem ailem orda, küçüklükten beri gitmemin önemli bir noktası bu
348 ama onun dışında da bireysel şeyim olarak da çok fazla gidiyorum.
349 Yani çok fazla derken senede bir veya iki...

STANZA 10

: [his family's point of view]
350 Ailem işte genel toplumda gözlemediğim şeye sahipler.
351 O da gelenekçi bir yapı var...
352 ...benim ve ailemin bakış açısı dini dindarlıktan çok
353 hani babamın biraz dini bir geçmişi var hani bu duaların hepsini...öğrendiği bir
dönemi oldu

354 ama şimdi kesinlikle gelenekçi bir bakış açıları var.
355 O da nedir?
356 Ya bu ama muhafazakar olmak değil, düşünceleri çok fazla kapalı olmasa da
357 aman işte cuma akşamı beraber olalım işte bayramlara bakalım.
358 Ama işte o bayramın sebebininne kadar derinden bilinip bilinmediği
359 çok fazla üzerine düşülmez ailede ama onlar, rutinler yerine getirilsin.
:
360 ...Kesinlikle altyapı taraftarıyım.
361 Hatta onu bilip de daha sonra yapıp yapmama kararını veren biri...
362 sallıyorum bir oruç tutmanın ne olduğunu bilip de oruç tutmamaya karar veren
birine
363 hiçbir şey bilmeden oruç tutan birine göre daha fazla saygı duyarım.
:
364 Ama tabii bu şey düşüncemle biraz çatışıyor gibi gözükebilir
365 yani hani sonuç olarak aksiyon benim için önemli
366 o zaman oruç tutmuyorsa kimliğine yer ediniyor mu
367 İşte yani aksiyonu onu yapmamak oluyor
368 en azından ya yine güçlü bir yanı var onu belirtmek istedim.
:
STANZA 11
369 Ya aslında onlara göre de çok fazla...zıt değil
370 sadece biraz daha bir adım ötesi aslında.
371 Yani bu işte biraz şeyle de alakalı, hani biraz yani takıklık değil ama
372 eğitime çok fazla önem veriyorum.
373 Bu eğitim de işte bu altında yatan şeyleri öğrenmekte geçiyor.
374 Daha fazla, daha kuvvetli olduğunu düşünüyorum
375 yani kimliğimin daha kuvvetli olacağını düşünüyorum.
376 Ya onlar da benim kimliğimin daha kuvvetli olduğunu görünce tabii tepki zıt bir
teпки olmuyor.
377 Ama onlar da benim tarzımda bir hayatı da sürmüyorlar.
378 ...hani ne kadar bilse o kadar rahatsız ve şey olursun.
379 Yani bu da doğru bir şey, daha fazla düşünüp daha fazla sorgulamaya
başlıyorsun.
380 Onu çok fazla tercih etmiyorlar ama karşı negatif bir tepkileri de bulunmuyorlar.

P4 doesn't adopt religious obligations as they stand; rather he constantly questions them and holds an understanding of free will despite his strong belief in God (288-298). This shows that he internally feels safe to criticize and inquire about religious issues. He values traditions more willingly than the religious form of Judaism where he tries to comprehend the meaning underneath the customs and the rituals rather than adopting them as internalized parental rules (299-305). He clarifies his point of view with the example of Friday nights, namely Shabbat, where the religious rules of that night are not carried through but it is celebrated and valued

since it brings the family members together nourishing *we-ness of the familial self* (306-310). Also he doesn't see fasting, going to the synagogue, celebrating religious holidays or Bar-mitzvah as obligations of religion but as cultural traditions that mediate internal peace, socialization with the community members and also as actions that strengthen one's ethnic identity (312-331 and 339-345).

Engaging in activities in the community is seen to be important for two reasons; firstly personally as a part of self education in terms of intellectual pursuits and secondly as a social responsibility for the sake of the community (332-338). The importance given to community life as much as to the private one is an indicator of *we-ness of the familial self*. Visiting Israel on the other hand is mostly related with familial ties for P4 again pointing out *the familial self*.

P4 defines his family as a traditional family rather than religious similar to himself and the community but he criticizes them for not questioning or comprehending the meaning underneath the rituals (350-368). Thus, while there are similarities in his and their values, he differentiates himself because he explores the meaning behind the rituals. His family accepts his explorations, allowing him an individual space (369-380).

(Q14) Lying to parents

STANZA 1

381 Valla...büyük bir yalan söyleme şeyinde kalmadım, söylememeyi de tercih ederim.

382 Her zaman yalan falanın dışında da yani ne düşündüğümü onlarla paylaşma taraftarıyım

383 onlara hiç uymayacak olsa bile.

384 Açık olma taraftarıyım, sadece anne babaya değil, herkese.

385 İlişkilerimde, ya mutlaka pembe yalanlar falan olmuştur ama

386 ...sonrasında mutlaka yine de söylemişimdir yani.

387 Çok sevmiyorum çünkü bir şeyleri gizlemeyi, gizli işleri çok sevmem yani.

:

388 Valla (3) uzun zamandır yalan söylediğimi zannetmiyorum ama

389 çok ihtiyacım olmuyor açıkçası çünkü yani onların da kapalı bir yapısı yok.

390 Küçükken mutlaka yani en fazla şey olmuştur hani

- 391 gittiğim bir yere işte söylememiş olabilirim.
392 Yani...o kadar vaktimi nerde geçirdiğimi söylememiş olabilirim.
393 Yani çok fazla yalan hakikatten hatırlamıyorum.

Other than some barely remembered minor fibs, P4 doesn't like or prefer to lie either to his parents or to anyone but to be straightforward (381-387). He states that he does not need to lie to his parents since they are not narrow-minded (388-389) again pointing the permissive space of opposing ideas and behaviors in the between P4 and his parents.

(Q15) Dating someone non-Jewish

STANZA 1

- 394 Ben şahsen böyle bir şeyi hiç düşünmedim.
395 Bundan sonra ne olur bilemem.
396 Ama düşünmememin sebebi şu; bu işte Yahudi Yahudiyle evlenmeli düşüncesinden
397 altyapısız bir düşünce değil yine.
398 Şunu düşünüyorum, benim hayat tarzımı, benim işte kimliğimi oluşturan aksiyonları
399 anlayabilen biriyle hayatımı geçirmek isterim.
400 Çok doğal bir şey bu bence.
401 ...aslında hani çok böyle günü birlik ilişkileri seven biri de olmadığım için
402 daha çok hani uzun ve paylaşım olan bir şeyi düşündüğüm için flörte bakış açımda
403 eğer paylaşamayacaksam birlikte olmanın bir manası yok diye düşünüyorum.
404 Ya yoksa aman o Müslüman, o Hristiyan, o Budist
405 işte böyle dogmatik bir yapı değil de düşüncem
406 bir şey paylaşamayacaksam manası yok diye bakıyorum.
407 O yüzden açıkçası düşünmüyorum ama nedeni de bu.
408 Eğer paylaşabileceksem, eğer düşüncelerimiz kesişebilecekse, eğer birbirimize
409 bugüne kadar çok görmediğim ama dolayısıyla inanmadığım ama belki olabilir,
410 saygı duyabileceksek her hissimize olabilir.
411 Ama çok da inanmıyorum olabileceğine veya his gelmiyor yani.

STANZA 2

: [intermarriage]

- 412 Ailemin düşüncesi kesinlikle olmaması.
413 Benim düşüncem de aynı şekilde.
414 Ama ikimize neden diye sorsanız herhalde farklı cevaplar veririz.
415 Benimki...Yahudi olan biriyle flört etmeyle aynı düşünce.
416 Mixed marriage'in öncelikle çift arasındaki ilişkide çok ciddi sorunlar yaratacağına inanıyorum.
417 Dediğim gibi olağanüstü bir saygı duyma ve kabullenme yoksa
418 ki hiç daha görmedim böyle bir ortamın olduğunu
419 çok fazla çatışma oluşacağını düşünüyorum.

420 Değerler farklı...bakış açıları farklı eğer ikisi de...kimliklerini kaybetmemişse...
421 Eğer kimliklerini koruyan insanlarsa ikisi için de sadece Yahudilik açısından değil
422 iki taraf için de çatışma doğacaktır.

STANZA 3

423 İkinci derecede, ki bu gözardı edilemeyecek bir şey
424 doğacak çocuğun hayatı kesinlikle bundan etkilenecektir.
425 Çift kimlikli bir yapıya sürüklenebilir bir taraf bırakmadıkça yani ne yaparsan yap
426 çocuğunu nasıl yetiştirirsen yetiştiri karşı tarafa bırakmadıkça ki bu olamaz yani.
427 Anne bıraksa onun annesi mutlaka bir şeyler der.
428 Yani iki tarafın da ikinci jenerasyon veya akraba, kuzen bilmem ne mutlaka bir etki olacaktır.
429 Dolayısıyla iki farklı etkinin bir çocuğa şeyi onu geliştirmekten çok zarar verecektir.
430 Çünkü çocuk onları karar verecek bir ortamdan başlamıyor yani 18 yaşında başlamıyor hayata.
431 Dolayısıyla mutlaka negatif etkilediğini düşünüyorum.
432 Belki de yanılıyorumdur ama böyle düşünüyorum.

:

STANZA 4

433 Ailemin yani çok fazla bu kadar derin düşünmeden
434 hani onlara olmaması gerektiği öğretildiği için olmaması gerektiğini düşünüyorlar.
435 Belki sorgularsanız aynı şeyleri çıkaracaktır ağızlarından ama
436 ilk söyledikleri, söyleyecekleri olmamalı olurdu yani.

STANZA 5

:[gender difference]

437 Benim için hiç önemi yok çünkü düşüncelerin cinsiyetle alakası yok.
438 Ama toplumda genel olarak yani bu Yahudiliğe nasıl baktığınızla da alakalı bu arada.
439 çünkü sözde yani sözde diyorum çünkü benim için geçerli değil ama
440 işte Yahudilik anneden gelir o yüzden hani kız Yahudi olsun, erkek işte Yahudi olmayabilir
441 çocuk Yahudi kalır hani çocuğu düşünüyorsak tabii.
442 Ya ben şahsen mixed marriage'in çocuğun hiç düşünülmemesi kararı olduğunu düşünüyorum.
443 ...Yani o iki insanın arasındaki duygusal bir karar olduğunu düşünüyorum.
444 ...Ya benim için ayrıca anne veya babanın birinin Yahudi olması olmaması hiç önemli değil.
445 Sadece iki insanın ortak bir kimlik oluşturabilmesi önemli...
446 Ya bu Yahudilik için değil Müslümanlık için de mesela.
447 Bir Müslümanla bir Budistin de ben iç çatışma yaşayacağımı düşünüyorum.
448 Sadece Yahudilikten bahsetmiyorum
449 ama bu düşüncüyü o zaman devam ettirsek
450 hani bütün Yahudiler Yahudilerle, bütün Müslümanlar
451 hani böyle bir kutuplaşma dünyada duvar düşüncesi olabilir ama

:
452 Ama toplumsal bazda herkes ayrı kutuplarda yaşar mı dünyada, ama zaten bunun imkanı yok
453 savunduğumu söyleyemem ama bireysel bazda savunuyorum yani:
454 birbirine uygun kimlikler birarada olmalı yani.

Dating with someone who is not Jewish is something that is not even considered by P4 since he wants to share his life style, experiences and actions that shape his identity (394-407). He believes that achieving success in relationships involving different religious traditions may be possible (409) but very rarely, and that is why he doesn't prefer to enter such a relationship (408-411).

Intermarriage is not acceptable for P4 and his parents, but their reasoning is presented as different (412-414). According to P4, intermarriage brings conflict between the spouses if both sides are attached to their identities containing different components (415-422). Secondly, he believes that intermarriage; therefore double identity is harmful for the psychological well being of the child (423-431). P4 criticize his parents' attitude regarding this issue since they accept the interdiction without thinking why.

Gender is not a variable in the intermarriage equation for P4 despite the common belief that Judaism passes from the female to the next generation (437-442). In this part of his narration, he focuses on the shared identity that two people generate rather than the gender issue regarding intermarriage in any religion (444-448). Actually he sees the implications of his preference of 'each to his own' as building walls between people but resolves this dilemma by saying this is a personal preference for similarity in identities (449-454).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

455 (3) Birincisi bireysel insan olarak oluşturduğum örneğin çok önemli olduğunu düşünüyorum
456 yani kariyerlerimden önce veya başka şeylerden önce

457 insanlar beni ilk gördüğünde nasıl bir insan olduğumla benden etkileniyorlar.
458 Dolayısıyla önce nasıl bir insan olduğum önemli benim için.
459 Yani hümanist bir bakış açısı diyebiliriz çok derinlemesine olmasa da.

STANZA 2

460 Ama daha sonra tabii ki...akademik şeyime çok önem veriyorum
461 ya da işte profesyonel olarak hayatımı nasıl devam ettireceğime önem veriyorum.
462 Yani...hayatımda öylesine bir şeyin olmasını çok kabul etmiyorum.
463 Dolayısıyla önemli olan şeyler ortada
464 yani işte mesela kuracağım aile, seçeceğim eş
465 bunların hepsi benim için önemli.
466 Hayatımdaki başarıları etkileyeceğini düşünüyorum.

Prior to academic and professional accomplishments, success in life for P4 is related to his personal characteristics which he calls “humanist” (455-459). He seems to internalize traditional ‘should be’ templates regarding a successful life such as choosing a good spouse, forming a good family and carrier (460-466).

(Q17) Ideals

STANZA 1

467 ...hakikatten iyi bir insan olmak benim için her şeyden önemli.
468 İnsanlara da bunu gösterebilmek yani: işte self example olabilmek insanlara
469 ...iyi olmak, iyi önemlidir falan gibi konuşmalar yapmak yerine
470 bireysel olarak bu örneği göstermenin önemli olduğunu düşünüyorum.

STANZA 2

471 Onun dışında idealim...
472 işte uzmanlaştığım yani meseleğimden bahsediyorum muhtemelen
473 orda başarılı olmak ya da işte yükselmek daha ileriye bakan
474 ya sürekli yerinde...sayan bir konumda olmaktansa
475 ilerleyen yükselen bir konumda olmayı tercih ederim.
476 Ama işte bireysel hırslardan da biraz uzağım aslında.
477 Dolayısıyla bu artık ne kadar beni yukarlara götürür götürmez bilmiyorum
478 ...çünkü daha öyle bir ortama hiç girmedim.
479 Bilmiyorum ama genel olarak çok fazla hırslı biri de değilim.
480 Zararını daha görmedim ama belki iş hayatında olabilir, bilmiyorum.

STANZA 3

: [his parent's attitude towards his ideals]

481 Yani, işte onlarla da bir şekilde mesleğimde veya akademik kariyerde yükselmemi
482 ...herhalde benden bekliyorlardır.
483 ...ya onların ideal olarak beklentileri mutlaka...düzgün bir aile kurmak...düzgün bir eş seçmek.

484 Dolayısıyla çocuklarımı da güzel bir şekilde yetiştirmek olarak herhalde belirliyorlar.

485 Benim de çok çatışmadığı için...aynı şeyleri düşünüyoruz diyebilirim.

STANZA 4

486 ...İdeallerim arasında...çevremdeki toplumu geliştirmek de var.

487 Yani bireysel gelişimlerin dışında çevremdeki insanlara çok önem veriyorum.

488 Yani bu iki taraflı

489 ben geliştikçe onları da geliştirebilirim

490 onlar geliştikçe toplumum geliştiği için beni de geliştirir

491 yani sonuçta hani...karşılıklı denilebilir

492 ama sadece beni geliştirmeye bazlı bir şey değil bu

493 etrafımdaki toplumun da gelişmesi benim için önemli.

His ideal of being a “self example” to other people as a good person indicates that he values himself as a person (467-470). Being successful and progressive in this professional carrier is his ideal despite his avowal of being non-ambitious (471-480). As he mentioned before, helping the self development of other people is his ideal which also nourishes his own self, like a reciprocal win-win strategy that can be interpreted within the framework of *the familial self* (486-493). His ideals are seen to be the same as his parents’ expectancies which indicates that they are absorbed by P4 (481-485).

(Q18) Model figures

STANZA 1

494 (3) Var aslında.

495 Benim işte bu dernekteki görevimi aldığım bir kız var 84’lü.

496 O hayatımdaki örneklerden biridir.

497 Karakterlerimiz çok çok aynı değildir ama işte hayata bakış açımız çok fazla benzeşir

498 ...hayatı sürekli olarak sorgulayıp onunla mücadele etmeyi onunla beraber kendimde geliştirdim.

499 Boş veren bir yapı yerine hani karşıma çıkan her şeyle mücadele etmeye çalışma ve onu yenmek fikri onunla gelişti.

500 İnsanlara duyduğum saygı yine...çok paylaşımlarımızda ortak olan noktalardandır.

501 Onun dışında...benim öyle idollerim falan yoktur hani

502 ya da işte çok sevdiğim, inanılmaz aşık olduğum bir sanatçı falan o tarz şeylerim de yoktur

503 ama genel olarak etrafımda belirlediğim bazı tabii ki gözümde sivrilen örnekler oluyor.

504 Toplumun içinde de oluyor, bazen hocalar oluyor.

505 --- Üniversitesi'nde olmadı ama --- Lisesi'nde nadir de olsa vardır.

:

STANZA 2

506 Ya mesela işte tarih hocam benim için çok önemliydi.

507 Onun sebebi de...bizim hayatımızda ihtiyacımız olacağını düşündüğü şeyleri öğretmek üzerine

ve sorgulayıcı bir yapısı vardı

508 ki bu yapı çok fazla bizim şeyimize eğitim yapımıza uymuyor

509 ...Dolayısıyla ondan çok fazla şey öğrendim.

510 Beni çok etkiledi.

511 Hayatı sorgulamak, yani her şeye olduğu gibi dogmatik bakmamak.

512 O açıdan çok fazla etkilemiştir.

513 Onun dışında bir de Almanca hocam vardı

514 ...o da...entellektüel birikimin ne kadar önemli olduğunu bana öğreten bir örnekti.

515 ...Dolayısıyla bilgi sahibi olmanın nasıl bir erdem olduğunu gösteren bir örnekti.

516 Bu üç örnek genel olarak aklıma ilk gelenler.

As for the idealized figures P4 primarily mentions a girl from the community association with whom his relationship seems to be based on *hierarchy by quality* (495-496). He seems to be influenced by her in adopting a combative strategy in life and respectful attitude towards other. Also, his history teacher in high school and his German teacher are the other idealized figures that helped P4 adapt questioning approach in which intellectual development is a highly valued mind-set (506-516). These can be evaluated as having implications for P4's *expanding self* in terms of more inquisitive mode of being and psychological functioning compared to his parents.

(Q19) *Upbringing of children in the future*

STANZA 1

517 Bunu valla hakikatten düşünüyorum.

518 Özellikle son bir iki senedir yani yakın olduğumdan değil bu sürece ama benim için çok önemli...

519 çevremdeki insanları geliştirmeye çalışırken aralarında çok da çocuk da var.

520 Dolayısıyla bu konuya çok yakınım

521 yani ilk cevaplayacağım şey

522 birincisi kendi ayakları üzerinde kesinlikle durabilecek karakterde olmaları.

523 Başkalarına bağımlı bir hayat sürmemeleri kesinlikle, ben dahil.

524 İkincisi kesinlikle...insanoğluna saygı duymaları.

525 Üç de gerçekten eğitime önem vermeleri ama

526 yine dediğim bu eğitim şey değil yani bir bilgi edinme değil

527 o bilgiyi kendi hayatında uygulama.
528 Yani kendinde bir değişiklik yaratması gerekiyor öğrendiklerinin.
529 Buna çok önem vermeler ve sorgulamaları hayatı.
530 Yani çok emin oldukları bir şeyi bile dönem dönem sorgulama, geri dönüp sorgulama gerekiyor.
531 Bunun içine tanrı da giriyor, bunun içine herhangi bir fiziksel ya da işte somut bir şey de giriyor
532 çünkü sorguladıkça uzaklaşmaktan çok daha kuvvetlendireceğini
533 eğer gerçekten inanıyorsa hala, değerleri hala örtüşüyorsa daha çok kuvvetleneceğine inanıyorum.
534 Yani ondan genellikle insanlar korkar özellikle gelenekçi yapı ki bu toplumdan geliyorum.
535 Hani sorgulamaktan korkarlar çünkü elinden kaybederler
536 ama zaten inanmayacaksa veya hayatına uygun değilse kaybetmesi gerekiyor.

In his future upbringing of children, P4 wants them to be independent, stand on their own feet, respect for humanity and active learners who question every aspect of life (522-530). He actually repeats his own self definition and also similar to his own upbringing indicating a sense of intergenerational transmission.

Overall, it can be said that P4 has an individualized mode of being and autonomous psychological functioning in many aspects of *expanding self*, that functions within the framework of the *familial self*. Flexible *structural hierarchy* in which respect is not diminished and the *qualitative mode of hierarchy* are seen as the psychosocial dimensions of hierarchical relationships within the *familial self*. *Hierarchy by quality* governs his relation with one of his idealized figures.

The religious traditions and cultural elements of Judaism and experiencing life as an ethnic minority are seen to be important factors for P4. His attachment to the identity facilitating effects of religious traditions enhance a sense of togetherness and *we-ness* to include a *communal self* as an extension of the *familial self*. This *communal self* is indicated in his commitment to community activities and his strong beliefs against intermarriage.

The initiatives given at an early age in terms of decisions and being brought up without a punitive parental manner are seen to elicit the formation of a strongly

internalized *superego* which makes P4 a self-determined person but also responsible for his own actions, thoughts and decisions. Yet, within this internalized strong *superego*, a relational dimension exists within the framework of the *familial self* that contains the sense of guilt and sadness due to upsetting the parents. Conceptualizing *we-self regard* and being worthy of his family as a function of family togetherness also stresses the relational dimension of P4's conscience.

In terms of *ego-ideal*, the most striking points are seen to be his ideal of becoming a good person at a level where he can be an example to others and his ideal of helping the self development of other people in the community that will ultimately enhance his own development as well. This mutual exchange as a function of his *ego-ideal* indicates that the self structure of P3 is composed not only of an individual self, but from a blend of individual, familial and communal selves.

The most emphasized part in his narration is the initiative given him for discussing and criticizing which have helped to develop his determined attitude in exploring and questioning different aspects of life, including religion and identity in order to build up a thought and belief system of his own.

The statements in P4's narration are seen to be long, yet coherent, where ideas are presented and elaborated. The two different clusters of words and phrases he uses in his narration such as 'family ties', 'interdependence', 'respect' both in terms of appreciation and regard versus 'self development', 'examining/questioning', 'the need for a meaningful infrastructure for thoughts and actions' demonstrates both the collectivistic and individualistic aspects of P4's self structure, in other words the *expanding self* functioning within the *familial self*.

P5. P5 is a 21 years old female university student who lives with her family. She is the first-born and has a 14 year old brother, B, who is in the eight grade. Her parents are at around their forties. Her mother is a public relations consultant and her father is in a trade business. The responses to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

- 001 Ben ilk çocuk olduğum için
002 ve 22 yaşında annem...bana anne olduğu için beni çok şey yetiştirdiler
003 böyle işte şımarıklık kesinlikle değil ama
004 çok böyle zarar gelmesin, işte ona kötülükleri göstermeyelim, işte ayrı bir yerde tutalım.
005 Dolayısıyla ben böyle çok şey büyüdüm
006 yani böyle belli bir yaşa gelinceye kadar böyle hep çok mutlu hep çok iyi şeyler olduğunu zanneden.
007 Hep yani mesela onların tartıştığını fazla görmeyen
008 onların kendi aralarında yaşadıklarını ve aile içerisindeki sorunları çok çok bilmeyen
009 çünkü hepsi aman göstermeyelim, aman üzülmesin, aman o incinirse
010 ya da bana bir şey olduğu zaman hemen çok aşırı tepkiler.
011 Mesela ben evin içinde çok ağlayamazdım şey yapamazdım
012 çünkü bunlar çok şeydi böyle üzerimde
:
013 Korumacı, evet, genel olarak.

STANZA 2

- 014 ...(2) aslında çok fazla baskıcı değillerdi, hiç baskıcı değillerdi
015 ama kendi sınırları içerisinde baskıcı değillerdi yani.
016 Örneğin ben mesela 16 yaşında Cuma akşamları dışarı çıkmazken
017 17 yaşında Yahudi bir erkek arkadaşım olduğu zaman
018 o zaman cuma akşamları dışarı çıkmamda bir sorun olmuyordu
019 ve tanıdıkları bir erkek arkadaşım olduğu takdirde.
020 Ya da aynı şekilde Yahudi arkadaşlarımla lise 2'deyken
021 dışarı cumartesi akşamı çıktığımı bildiği zaman bir problem olmuyordu
022 ama işte okul arkadaşlarımla şu saate kadar kalacağım dediğimde
023 kimle dönüceksinler problem olmaya başladı.
024 Yani o şekilde...kendi tanıdıklarına bir güven duyma şeyi vardı onların içinde de
025 ve üniversiteye kadar çok şeylerdi böyle kesinlikle çok daha kontrol altına almacı
026 ben daha çok çekinirdim daha böyle kendi kabuğumdaydım.

STANZA 3

- 027 üniversite çok bir dönüm noktası oldu.
028 ve hani bir yere gidebilir miyimden sonra ben bir yere gidiyorumu haber verme noktasına döndü
029 yani ordan sonrasında biraz değişti işler.

: [independence, control]

030 Üniversite kesinlikle dönüm noktası

031 artık şey bir erkek arkadaşım vardı...artık bir de dernekte çalışıyordum...bir de istediğim üniversiteye girmişim

032 yani artık şey gibi oldu işte istedikleriniz oldu artık benim sırım gibi oldu.

033 İsteddiğiniz üniversiteye girdim, istediğiniz bölüme girdim, devlet üniversitesindeyim

034 hani sanki şey gibi oldu biraz böyle bağıımızı koparmak değil de

035 ben üzerime düşen görevi yaptım gibi oldu artık.

036 Mesela çünkü Öss döneminde şey yapıyorlardı, kazanmalısın kazanmalısın kazanmalısın

037 ...okulu zaten iyi bitirdim ama ona rağmen şey vardı üzerimde

038 özel okula gitmeyeceğim, devlet okuluna okuyacağım

039 ki İstanbul Üniversitesini ya da...başka üniversiteleri alabilecek puanları hep yapıyordum...

040 Ama işte böyle bir sıkıntı vardı

041 onu da yapınca böyle tamam dedim artık herhalde tamamdır gibi oldu birazcık.

STANZA 4

042 Ben hep şey düşündüm yani:

043 böyle ben ergenliğimi üniversitede yaşadım gibi geldi bana her zaman yani

044 çünkü asıl özgürlüklerimi o zaman elde ettiğimi hissettiğim için

045 asıl ciddi tartışmaları da hep 18-19 yaşlarında yaşadık yani.

046 Ve yani mesela o 18'e kadarki dönemde ben biriyle birlikte değildim hiçbir zaman

047 ve böyle şeydi hayatım yani okula git eve gel, cumartesi akşamı çık geri dön

048 böyle çok küçük ve sınırlı bir hayattı ve onları da rahatsız etmeyecek bir hayattı.

049 Rahatsız edecek en fazla okul arkadaşlarımla çıkmada bir şeyleri vardı.

050 Ama sonra ben büyüyünce, bir erkek arkadaşım olunca, işler değişince

051 benim üzüldüğümü gördüklerinde falan filan onların da şeyi attı

052 ilk defa ben 18 yaşındayım, ilk defa bir erkek arkadaşım var, ilk defa üzülüyorum

053 ilk defa kavga ediyorum, ilk defa şöyle yapıyorum falan

054 bunları gördükleri zaman işte o zaman gerçekten ergenlik olmaya başladı.

055 Kardeşim 13 ben 18 yaşında aynı anda aynı sorunları yaşadık nerdeyse ailemle yani.

:

056 Evet, kesinlikle, kabul edemedikleri bir şey yani.

057 Ancak 20 yaşına şu anda geldim, belli şeyler aşıldı, yine tartışmalar tartışmalar.

058 Ve şu anda biraz daha oturdu

059 (2) ki hani şu anda da böyle çok mesafeli değil de hani böyle şey ilişkimiz

060 hani kimse birbirinin üzerinde çok şey yapmamaya çalışıyor

061 böyle sınırlı gibi sanki.

STANZA 5

:[discipline]

062 ...yani ben (2) disiplini biraz kendi içimde şey yapardım yani.

063 Öyle bir şekilde yetiştirmişler ki hani

064 ben disiplin konusunda kendi iç yargıcımla savaşırdım

065 yani hani bir sürü şeyi şey yapardım mesela hani (2)

066 zaten aileme duyurmadan hayır derdim mesela
067 yani annemler nasıl olsa izin vermez ya da mesela ya tamam o zaman.
068 Ben ailemin neyin sinirlendireceğini neyin şey yapacağını bildiğim için
069 biraz da onlardan çekindiğim için o dönemde
070 yani daha çocukken şey yapardım yani
071 çok da zıtlaşmamaya çalışırdım yani genelde onlara uyardım böyle
072 çok anne bağımlıydım zaten o zamanlar böyle çok birlikteydik.
073 Annem de çalışmıyordu o zamanlar
074 yani çok birlikte vakit geçirirdik zaten, çok hayatımı bilirdi
075 zaten hayatımda çok da onları rahatsız edecek çok disipline edilecek bir durum
yoktu
076 ama yani düşünüyorum, genelde sınırlara uyardım, disiplini aşacak bir problem
yoktu.
077 Tartışsak bile dediğim gibi ben ayak uydururdum genelde
078 onlardaydı yani onların elindeydi ip daha çok.

As a first born female child in her family, P5 was brought up with an overprotective style by her inexperienced and young parents since they were worried that their daughter could get hurt psychologically from any distress if she was not protected (001-009). Either over reaction was given to the situations in which P5 was emotionally wounded, or her expression of negative emotions like crying was not welcomed (010-013). This overprotective style seems to create an illusion of an ideal world without any black spots for P5 when she was a little girl (006). Such pattern shows the presence of *symbiosis-reciprocity of the familial self*.

P5 defines her parents as non-repressive within some certain limits such as giving less bounded permissions to her if she goes out with people whom they know and trust, mostly her Jewish friends, but being more controlling if it was not the case (014-025). It is seen that up until the university period this was the case which was adopted as rules by P5 without questioning them perhaps imposed implicitly by her parents showing the pattern of her *superego* formation (048). The lines between 062-070 also show how strongly the parental values were internalized, indicating a compliant, obedient *superego* that triggers anxiety in cases of misbehavior.

The abovementioned lines point to the infantilizing nature of the *familial self*, especially for her, in terms of not having the initiative in forming a strongly self-protective and struggler character at her early adolescence years.

She defines the beginning of the university period as a turning point in her life in terms of permissions which indicates the blossoming of her individuality as she starts working in a community association and having a relationship with the opposite sex (027-031). Fulfillment of academic obligations is seen to be P5's entrance card into a different mode of relationship with her parents in terms of loosening both *structural hierarchy* and *symbiosis-reciprocity* of her *familial self* (032-041 and 059-061). The expression of negative emotions within the family begins especially with her relationship in her late teens as she becomes more aggressive and rebellious (045-053). She defines this period as her real, yet late adolescent crisis period which seems to be resolved very recently pointing out the continuation and modification of *superego* development (042-044 and 054-058).

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

079 Benim annemle olan ilişkim...yani 14-18 yaş arasında çok bağıydım.
080 Anne anneciydin böyle
081 işte arkadaşlarımın arasında da hep ben çok anlatan...
082 çünkü ben çok yaşadım hissettiğim şeyleri
083 çok dışa vururdum işte çok anlatırdım...çok fazla paylaşırdım yani daha çocukken
084 ve annemle çok vakit geçirirdik yani, birlikte bir sürü şey yapardık.
:
085 Evet çok paylaşım içerisindeydik annemle.
086 Annem bir çok şeyi bilirdi ve ben annemden çok etkilenirdim
087 anneme çok depend oldum biraz yani böyle çok öyle yaşadık.

STANZA 2

088 Babamla olan ilişkim biraz daha şeydi yani
089 (3) bilmesi gerektiği...kadarını
090 her şeyi bildiğini bilirdim aslında ama
091 annem dolayısıyla- aracılığıyla bilirdi yani.
092 O da çok fazla baskıcı bir insan değildi
093 hani erkek arkadaşımı saklama falan asla öyle şeyler olmazdı yani.

STANZA 3

094 Zaten hani belli bir şey açıları vardı, belli bir modernliklerdi onlar da ama
095 (2) ben, ben çok anlatmazdım ama onlar bilirlendi yani
096 o zaman böyle hatırlıyorum şimdi mesela çok heyecanla anlattığım bir durum
vardı böyle birileri vardı.
097 Bilirlendi, aile içerisinde konuşurduk
098 hiç böyle erkekler falan şunlar bunlar asla saklanmazdı, yani öyle bir ilişkimiz
vardı.

STANZA 4

099 Daha sonra yani şu anda biraz daha şey oldu yani
100 annem çalışmaya başladıktan sonra
101 ben bir süre boyunca zaten benim Öss zamanımda anneme böyle biraz kırgındım
102 böyle beni bıraktı gibi yani sanki annemi benden aldılar ki büyüktü de yaşım
halbuki.
:
103 Evet çalışmasıyla beraber böyle uzaklaşıyoruz uzaklaşıyoruz diye.
104 Ondan sonra ben de buna alıştım.
105 Sonuçta ben annemi zaten kaç kere görüyorum
106 ----'de oturuyoruz, araya anneannemde kalıyorum
107 çok yoğun bir okul programım var, işte çalıştığım işler var, yaptığım
sorumluklarım var.
108 Hani çok daha az görüşür hale geldik böyle.
109 Bir de ben daha ketum oldum büyüyen yaşla ve yaşadıklarımınla beraber.
110 Dolayısıyla biraz daha böyle güncel hayatı paylaşır olduk
111 böyle hani annemin benden şikayeti şuydu yani 'anlatmak istediklerini
anlatıyorsun'
112 çünkü ben anlatmak istemediklerimde çok kapalı oldum ona cevap vermek
istemediğim sorularda.
113 Niye cevap vermek istemiyorum da ayrı bir tartışılır
114 onların bana yarattığı bazı şeylerden dolayı ben cevap vermek istemiyordum
yani.

STANZA 5

115 Babamla nispeten birazcık daha şey oldu yani (2) daha böyle sınırlar
çerçevesinde
116 ...daha böyle okul...akademik...staj konuşuyorduk, şu bu konuşuyorduk falan
filan.

STANZA 6

117 Özel hayatımı zaten ben onlardan uzak tuttum yani belli bir yerden sonra.
118 Bu konuda çok tartıştık zaten bence ipleri geren asıl bu oldu.
119 Benim özel hayatım üzerine yapılan bazı tartışmalardan sonra
120 birazcık daha böyle uzaklaştık sanki birbirimizden gibi oldu.

:

STANZA 7

121 Yani kontrol azaldı yani benim üzerimdeki kontrol azaldı yani ben azalttım
bunu.
122 Zaten dediğim gibi üniversitede zaten azalmıştı.

123 Ondan sonra ben direkt olarak azalttım ... yani bir anda şey oldu hani
124 ben asiletiğim için çok fazla dediğim gibi şey yapmıyor oldum yani 'ben böyle yapıyorum'
125 hele bir de ekonomik özgürlüğümü kazandığım zaman daha da şey oldu...param var zaten böyle
126 mesela seyahate gitmek şey oluyordu
127 'ben seyahate gitmek istiyorum ne dersiniz?' 'tamam'
128 zaten ben karşılayacağım diyordum
129 ...onlar da biraz bozuluyorlardı... kendi özgürlüğümü bu şekilde ifade ediyor olmama.

STANZA 8

130 Kardeşimle mesela çok farklı ilişkileri çünkü kardeşimi hiç böyle yetiştirmediler
131 kardeşime çok daha fazla gösterdiler hani (2) ona kızdılar hep bağırdılar
132 dolayısıyla o ergenliğini doğru yaşında yaşıyor, ondört yaşında.
133 Daha çok kavga var evin içinde kesin...
134 çünkü hani ben çok şey yapmazdım
135 ama yine de ilişki daha şey yani şu anda yani nasıl söyleyeyim
136 daha çok şey konuşuyorlar, daha çok şeye kavga ediyorlar bilmem ne ama
137 ...gerçi ama onun yaşıyla da alakalı
138 daha çok evde, daha çok birlikteler, ediyorlar falan filan,
139 o annemin işte oluşuna daha uzun sürelerdir şey yapıyor ama yetiştirilişi çok farklı
140 yani ben anneme asla söylemeyeceğim şeyleri, asla yapamayacağım şeyleri
141 o bu yaşta gayet güzel yapıyor yani hani değişen yaşla da alakalı.
142 Onlar da ona çok daha şeyler yani
143 hem erkek çocuğu olduğu için mi bilmiyorum ama
144 ama benim izin saatlerimle mesela onun izin saatleri farklı
145 benim o zamanlar yapabildiklerimle onun yapabildikleri farklı
146 onun verdiği tepkiler de farklı.
147 Açıkçası ben surat ederdim mesela o daha kavga ediyor, gidip böyle...bas bas bağırıp
148 ...Benim mesela çok daha fazla kozum vardı
149 ben çok daha başarılı bir çocuktum
150 o hiç öyle değil ama yine de yani şey bu şey elinde
151 yani bu değişen yaşla sanırım
152 yani onun üzerinde kontrol mekanizmaları bence daha az benim üzerimde olandan.

Lines 079-087 describe an intimate relationship with the mother that was colored with sharing, receptivity and connectedness yet a strong dependence during P5's early adolescence years pointing to the *familial self* and an intense *symbiosis-reciprocity*.

The relation of P5 with her father seems to demonstrate more of a *structural hierarchy* within certain flexibility where every detail of her life is not shared directly but acknowledged by the non-oppressive father (088-093).

The strength of *symbiosis-reciprocity* with her parents (094-098) seems to get loosened even prior to the university especially with her mother when she starts working. It is seen that the mother's decision for her career was received with resentment by P5 (099-103). Regarding this, P5's efforts towards separation from this symbiotic mother-daughter matrix (104-108) might be evaluated as an attempt towards individuation but the revengeful nature of it such as being discreet to her parents, remarkably to her mother (109-116) shows the strong relational side of the *familial self* in this individuation process. The arising conflict in the family is triggered with this separation-individuation committed by P5 (117-124). The transition from a passive voice to an active one in her narration reveals the formation of an *expanding self*. Economic freedom is also seen as a determinant in the individuation process of P5 that was not appreciated by her parents (125-129).

The relationship between P5's younger brother and her parents is defined to be very different comparatively to P5's in terms of *symbiosis reciprocity*, *structural hierarchy* and *superego* formation. Expression of anger between P5's brother and his parents, especially his mother, is seen to be easily disclosed without the concern of *structural hierarchy* whereas it was not the case for P5 (139). Rather inhibition of anger or passive aggression such as making a face (147) is seen to be P5's way of dealing with such feelings. Her parents are also seen to be more tolerant and less controlling of her brother in terms of allowed hours, actions and academic performance (145-152).

The alteration of the parenting style in the second-born male child makes P5 and the reader question whether there is an effect of birth order and gender in child rearing in P5's family other than the temperaments of the two siblings (137,143 and 151).

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

153 Şu an benden bekledikleri

154 (2) ders vermemi bekliyorlar mesela yani ders veriyordum ilk dönem hani 'ders versen'

155 şey yapmam onların hoşuna gidiyor ders verdiğim zaman

:

156 Evet maddi olarak kendi özgürlüğümü kazanmam hoşlarına gidiyor

157 hani zorluyorlar asla değil ama bu hoşlarına gidiyor yani bunu duyduklarında.

STANZA 2

158 Akademik olarak başarılı olmamı babamı mesela çok tatmin ediyor yani

159 (2)...ki şu an akademik olarak çok ilgilenmiyor olmama üzülüyorlar mesela

160 lisede çok başarılıydım çünkü

161 bunu da yaptım onlara yani

162 ben üniversitede akademik şeye bu kadar da şey değildir yani diye

163 ki başarısız bir öğrenci değilim çok şu anda

164 (2) daha çok ders çalışmamı bekliyorlar, kulüp hayatım çok vaktimi alıyor...

165 (2) Bölüm değiştirmemi bekliyorlar ya da bölümümle ilgili bir şey yapmamı bekliyorlar.

STANZA 3

166 (2) Mutlu olmamı bekliyorlar, en büyük beklentileri bu yani benimle ilgili olarak
167 mutlu olmamı istiyorlar, mutlu olmamı bekliyorlar.

168 Beni daha güler yüzlü görmek istediklerini söylüyorlar

169 işte beni daha mutlu, daha az stressli, daha az kaygılı görmek istediklerini söylüyorlar

170 en büyük beklentileri onlarla işte daha çok şey paylaşmak daha yakın olmam.

171 İşte dediğim gibi daha mutlu olmak üzerine yani.

P5's parents expect her to earn money through tutoring showing the change in their attitudes, and such economic freedom is no longer unappreciated, rather it is a pleasure for them (153-157). Being successful in the academic field is seen to be a satisfaction for P5's father, yet such expectancy is not fulfilled recently since P5 does not give priority to academic performance as she used to do (158-165). Expectations of success can give a huge burden of responsibility where the accomplishments are

the extension of the parent's worth as in the case of P5 indicating a harsh *superego* and high-standard *ego-ideal*. Her parent's wish to see her happier and less anxious and their expectancy of more sharing and interdependence also points the anticipation of *symbiosis-reciprocity* (166-171).

(Q4) How expectations are transmitted

STANZA 1

172 Yani sezdirilir diyeyim

173 örneğin yani hani hiç ders verme dileğinde (xxx) bulundun mu bundan daha önce, hiç buldun mu şey yaptın mı, araştırdın mı, git şuraya bunu yap falan dediklerinde

174 ben zaten anlıyorum bunu istiyorlar yani

175 ya da ne bileyim işte 'ÇAP başvurularına bakıyor musun, bu bölümden ne kadar memnunsun, şöyle misin, bak böyle, işte...bölümün sınırları şöyle böyle' falan dediklerinde anlıyorum.

STANZA 2

176 Diğer konuda çok daha açık tartışmalarımız var yani beklentileri.

177 Daha çok paylaşmak, daha mutlu olmak daha az kaygılı olmak işte

178 (2) daha duvarları indirmek onlara karşı

179 ki...ben dışarıda çok şey bir insanım böyle çok şen şakrak, böyle çok gülen eden, çok paylaşan...

180 yıllık yazılarımı okudukları zaman şaşıyorlar

181 sen bu kadar mutlu bize niye bize de biraz şeyleri vardı yani öyle bir kaygıları vardı.

182 Biliyorum yani bu konudaki beklentilerini de açık açık biliyorum yani.

In terms of academic and occupational issues parental expectations are seen to be expressed more implicitly (172-175) whereas in terms of sharing, emotional intimacy and expression of positive feelings the expectations are uttered overtly (176-182). It can be argued that P5 followed out her wishes which she couldn't realize when she was younger through using emotional distance from her parents. In other words, she seems to be managing interpersonal relations with her parents with distance to avoid conflict, aggression or the other side of the coin, enmeshment.

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

183 (2) Başarısız. Başarısız, yetersiz yani

184 o zaman hep şey sınıırım neleri yaptım diye

185 hem...biraz da kızarım...bunları bunları yapmıştım ben daha önce neden her şeyi böyle bekliyorlar
186 ya da hep karşılaştırmaya giderim ben bunları bunları yapıyorum etrafımda bunları yapmayan şeyler var
187 yani onlardan da bu kadar bekleniyor mu acaba gibi sorgularım.
188 Biraz kabuğuma çekilirim daha çok yani böyle çaresiz hissederim genellikle yani.

Low self-esteem is seen as the result of the possible unfulfilled parental expectations which would raise resentment in P5 (183-185). In such a case, she says that she would continuously compare herself with others in terms of her achievements and parental expectations, and would feel helpless and withdraw indicating the operation of her *conscience* (186-188). It can be speculated that the strict and well integrated *superego* of P5 – in the sense that she refers to her own reactions rather than her parents’ - leads to low self-esteem; however since the *superego* reaction is her own, she does not oppose her parent’s reactions.

(Q6) Being deserving of the family’s acceptance?

STANZA 1

189 Hmmm var tabii aileye layık olmak şeyi.
190 Aileye layık olduğumu düşünüyorum aslında
191 çünkü hani benim hani ailemin genel olarak beklediği şey şudur ki
192 işte bir üniversiteye gitsin, iyi bir üniversite, iyi ve Yahudi bir erkek arkadaş
193 işte (2) belli dönemlerde belli kararları alabilsin, kendi ayakları üzerinde durabilsin.
194 Layık olmak açısından layık olduğumu düşünüyorum ama
195 şey olduğunu düşünüyorum hani bende değiştirmek istedikleri şeyler var
196 ya da benim için bakıp da üzüldükleri şeyler var
197 keşke bu böyle olmasaydı şöyle olsaydı dedikleri şeylerin olduğunu düşünüyorum.
:
198 Layık olmak benim için daha şey böyle daha...achieve edilmiş şeyler
199 yani mesela ---- Üniversitesi’ni kazandım layık oldum yani o açıdan evet
200 ya da ders veriyorum çalışıyorum çok yoğun bir tempodayım
201 ...ve mesela işte lisede başarılıydım şimdi bir şeyler yapmaya çalışıyorum
202 çalışıyorum ediyorum layıkım, ona da tik
203 işte hiçbir zaman bir Yahudi olmayan erkek arkadaşım olmadı
204 onları bu konuda zorlamadım ya da bu konuda bir şey etki duymadım, tik
205 ...(2) İşte layık olmak hep şey gibi geliyor bana
206 yani onlar benden bunları istediler ben de bunları yaptım
207 ama memnun olmak adına bakıldığı zaman işte biraz daha farklı olmamı isteyebilirlerdi

208 dediğim gibi aynı şeyleri diyeceğim, biraz daha paylaşımcı, daha şöyle daha mutlu...

In general, *we-self regard* is seen to be relevant to P5 (189-208). P5 defines “being worthy” as fulfilling most of her parents expectations despite some failures in making them fully content. In other words, while fulfilling the most of their expectations such as dating Jewish boys, being successful and academically responsible, the parental expectations in terms of showing intimacy to her parents (*symbiosis-reciprocity*) are not fulfilled (203-208). Yet, she doesn't voice any *superego* reaction to the unfulfilled parental expectations of intimacy.

(Q7) *Family customs and rules & how they are transmitted?*

STANZA 1

209 (2)...Mesela cuma akşamları evde olunması konuşulmaz ama herkes buna uyar
210 ...yani çok beklediğim bir konser, tiyatro varsa evde olmam yani
211 ama yoksa hani...perşembe akşamı nasıl yemeğe çıkıyorsam cuma akşamı olmaz
212 o bir kuraldır mesela yani.

STANZA 2

213 Ya da mesela yazın adaya gidiliyor olması da aslında kural değil tabii ki
214 şu anda istemesem gitmem yani ama, bir âdet yani evet.
215 Mesela bir bayram akşamında bayramın ilk günü ikinci günü dışarda yemeğe
çıkılmamak tabii ki âdet yani
216 hani o akşamlarda dışarı çıkmayı kimse söz etmez bile, yani dile bile gelmez
217 o zaten âdet konuşulmadan.

STANZA 3

218 (2) Ya da mesela onlara göre Yahudi erkek arkadaş...konuşulmaz bile kıvamda
219 çünkü ben bunu çok sorgulamadım aslında ama
220 çevremde mesela hani bunu sorgulayan çok yakın arkadaşlarım var
221 yani bunu aksi takdirde hareket edenler var.
222 Bir de benim onları desteklediğimi de görüyorlar yani böyle
223 hani benim! olamazdı yani erkek arkadaşım çünkü benim başka bir erkek
arkadaşım vardı
224 ...ama hani bunu hiç yaşamadık bu tür bir şeyi
225 ama muhtemelen bu konuda çok büyük tartışmalar yaşadık yani eğer olsaydı
226 bunu biliyorum mesela onlardan sözlü olarak da biliyorum.
227 Onlar çok sanki given'miş gibi anlatıyorlar ama
228 sözlü olarak da biliyorum bu konudaki düşüncelerini
229 en azından öyle diyedir diye tahmin ediyorum yani.
230 Başka kurallar hh- (3) gelenek görenek gibi mi yoksa mesela izinler falan
açısından mı?

:

STANZA 4

231 İzinler açısından çok pek kuralım yok yani
232 yaşım artık 20 olduğu için hani böyle (2) çok büyük bir şey yok
233 dediğim gibi bir de kimle, nerede olduğumu da bildikleri için.
234 Saat açısından öyle bir söz şeyim yok
235 mekan da çok şeyim yok yani hani oraya gitme buraya gitme şeyim yok
236 ki vardı zamanında bunların hepsi, şu anda o da yok...
237 (3) Onun dışında çok böyle bir kural kısıtlama gibi bir şey gelmiyor aklıma.

STANZA 5

: [what kind of reactions if not followed]
238 Karşı çıkılır şiddetle yani.
239 Dediğim gibi zaten biz bunu düşünmeyiz bile o akşam
240 Şabat akşamı nispeten daha az bir şey de.
241 Şabat akşamında bunu sorarsın 'çok önemli bir şey var evde olmayacağım'
242 ama şey olur önce anneme söylerim annem babama söyler işte bu konular
243 ama ben giderim sonunda.
244 Ama mesela bayramlarda genellikle böyle bir şey zaten dile gelmez, geldiğinde de tartışma olur.
245 Erkek arkadaş bence bunun en büyük şeyi
246 yani en büyük tartışma sanırım orda olur diye düşünüyorum yani
247 ki onun da bence bizim aile- ailemde işte benim annemde şey vardı yani
248 hiç yaşanmamış şeye verilen tepki çok fazladır, sonra böyle azalır yani...
:
249 İlk tepkide biraz şey vardır hani toplum kaygısı var her şeyde olduğu gibi
250 her ailede olduğu gibi çevremde, bir sürü ailede gördüğüm gibi yani, etraf ne der baskısı
251 ki ben- benim annem hep böyle olmadığını iddia eder yani
252 işte ben onu dinlemiyorum, bunu yapmıyorum aslında falan filan olduğunu söyler aslında
253 ama yani mesela o izinler kısıtlamalarda aklıma bir şey geldi
254 mesela ben 19 yaşında erkek arkadaşım ile tatile gitmek istediğimi söylediğim zaman
255 Yahudi erkek arkadaşım yani işte, kendi sınırları içerisinde kendi istediği gibi
256 ...'ben senin mutlu olduğunu görmüyorum, o yüzden gitmeni istemiyorum' dedi o da
257 mesela hani ben 19 yaşında olmama rağmen çok tartışmadım yani annemle
258 hani bunun için sabahlara kadar kavga etmedim yani
259 ama şimdi olsa, şu anda mesela 20 yaşındayım, bir sene geçti üstünden
260 şey diyor yani 'tabii canım senin kararın, artık sen ne yaparsan biz karışamayız sonuçta'...
261 e bir senede ne değişti diyorum, kırılıyor hemen işte 'böyle denir mi?' işte 'insanların bir senede görüşleri değişebilir' bilmem ne olabilir falan filan
262 yani esneklik var aslında da esnekliğin kriteri nedir onu çok çözemiyorum yani ((Both P5 and R laugh)).

STANZA 6

: [gender difference]
263 Bence yaratıyor yani
264 ...ben adadayken eve 11'de girerken işte bilmem Şamdan 'a gidemezken

265 kardeşim çok daha küçük yaşlarda bunu yapıyor yani.
266 Ama bu kız erkekten mi, jenerasyon değişikliğinden mi bilmiyorum
267 kız kardeşim olsaydı da belki aynısı olurdu.
268 Sonuçta dediğim gibi, her zaman şey vardır ya hani ilk kız kardeşi görürsün
269 ...en zorlukları o yaşar, ona izin verilmez
270 ikinci kız kardeş alışıldığı için daha rahat yaşar.
271 Onun da şeyi olabilir, erkek kızdan mı geldi bilmiyorum
272 ama şeyi biliyorum yani kardeşime babamın şey dediğini işte 'sen çıkmıyor
musun o kızla, niye çıkmıyorsun?'
273 13 yaşında yani
274 'o kız çok güzel kız, senin kız arkadaşın niye yok, sen o kızla çıkarsan ben sana
şunu yaparım' falan
275 annem kızılıyordu bunlara da

STANZA 7

276 tabii ki bana hiç kimse 14 yaşında sen bu erkekle çıkarsan ben sana bunu
yaparım demedi.
277 ...Ya da mesela...kardeşim eve sarhoş gelse ve ben eve sarhoş gelsem ne olur,
bence farklı olur yani.
278 Ben eve gelsem çok daha şey yapılır yani
279 ya da hani kardeşime 'o erkektir, susun, işte üzerine gitmeyin bu konuda' falan
gibi böyle.
280 Onun ergenliğiyle ben dalga geçtiğim zaman mesela hep şey diyorlardı
281 'hayır, bu erkek, tabii yapacak, tabii edecek' falan filan tarzı şeyler vardır da
282 ben hiç 'o kızdır bunu yapar' şeyini hiç duymadım.
283 Maximum şey vardır hani 'işte kızdır canım hani, kıyafet almak istiyor alsın,
özeniyor arkadaşlarına yapsın', hep bu tür şeyler.
284 İzin olarak değil de hani şey olarak dediğim gibi 'kızdır canı çeker, onu da
alalım, arkadaşlarından görüyor onu da yapalım!' falan filan
285 ki o bile kardeşimde daha farklı şu anda
286 hani mesela ben hiç marka- şey bir çocuk değildim hani
287 kardeşim çok daha fazla işte onu alalım, bunu yapalım bilmem ne tarzında bir
çocuk yani.
288 O yüzden o biraz daha farklı, ona izinler.
289 Bence ben erkek kız arasında fark olduğunu hep iddia ediyorum yani bu tür
ailelerde.

Firstly mentioned implicit rule is being at home at Friday nights and it is seen that all family members confirm to this, yet there is flexibility if there is an important occasion that P5 wants to attend (209-212, 242-243). Being together on religious holidays is mentioned to be an implicit traditional rule, "...in fact it is a custom, without a word", that is accepted without words which is rather stricter than going to the islands in the summer time (213-217, 244). The most uncompromising and, from the parents' view, given rule is seen to be the taboo of being together with a non-

Jewish boyfriend (218, 227, 245-248). P5 mentions that up until now, she didn't question this issue or didn't experience a situation where she had to oppose to her parents, yet this is not the case for her friends (219-224). This shows how this issue is introjected by P5 and maintained despite the facts that she supports her friends' opposing choices and indicates that serious discussions would take place if she opposed her parents (222, 225-230). From a more general aspect it can be argued that all of the above mentioned rules or cultural traditions have an intersection point and that is the objective of family togetherness indicating the *familial self*. Also, between the lines 249-252, P5 mentions the communal pressure despite her mother's denial (251-252) in terms of partner choice which displays the constructs of *we-self regard* and *socially contextual ego ideal*.

It is seen that recently the parents are more permissive towards P5 (231-237). In lines 254 to 262 the intrusion of the mother draws attention to the *superego* construction. Instead of prohibiting her daughter's wish of going to a vacation with her boyfriend, the mother puts forward a justification about P5's emotional state indicating a more relational *superego* notion. Rather than a guilt induction via saying 'what you do is wrong', manipulation of the emotional relationship is preferred by the mother but this manner is replaced with a less intrusive manner in the following year.

In terms of permission hours, dating or getting drunk there seems to be a disparity between the siblings, however P5 cannot be certain whether this arises from gender difference or birth order (263-274). Yet, her imitative talk among the lines 276-288 shows that being a male child opens more doors for parental tolerance and less *structural hierarchy* in her family.

(Q8) Emotional expressiveness

STANZA 1

290 İşte 18 yaşına kadar dediğim dönemde hep şeydi böyle
291 çok fiziksel olarak ifade edilirdi hani sarılarak ederek falan filan.
292 Şimdi çok daha sözle ki hani annemin ve babamın da kaygısı bu hani
293 gelip zaten birbirimizi gördüğümüz vakit ne kadar az
294 bize gelip sarılmıyorsun etmiyorsun şunu...bunu yapmıyorsuna birazcık geldi
yani.
295 Kardeşimle de öyle çok sarıştıklarını ettiklerini görmedim gerçi ama
296 benimle daha çok böyle muhabbet vardı
297 böyle çok daha fiziksel olarak ifade ettiğimiz bir şey var duygularımızı
298 şimdi biraz daha sözele doğru gitti zamanla yani.

It is seen that positive feelings were used to be expressed more physically between P5 and her parents such as hugging until the age of 18, which is not the case with her brother (290-291, 295-296). Her parents are displeased due to the transition of emotional expression from a physical level to a predominantly verbal level (292-294). This also shows a parental demanding wish of *symbiosis-reciprocity* from their daughter. P5 specifically mentions that this is not the case for her brother yet there is not enough information in the relevant narration to discuss whether there is a gender difference in terms of parent's wish for *symbiosis-reciprocity*.

(Q9) Expression of negative feelings (e.g. anger)

STANZA 1

299 Sözle, tepkili sözle ifade edilir, fiziksel olarak ifade edilmez hiçbir zaman.
300 ... yani tartışmaların şiddeti aslında insan büyüdükçe artıyor yani onu farkettim
301 ben hani ergenliği geç yaşadım dedim ya
302 hep o dönemde tartışıyorduk, hep belli şeylerin üzerinde tartışıyorduk, hep aynı
şekilde tartışıyorduk
303 hani yükselen sesler yükselen ses tonlarında
304 ama sözle yani hani sözle ve tepkiyle daha çok.

:

STANZA 2

305ben mesela işte kötü zamanlar geçirdiğim zaman canım sıkkın olduğunda
falan da
306 böyle daha sessizleşirim daha sessiz yani daha sinirli ve aksi olurum.
307 Ona sinirlenirler mesela aksiliğini bu kadar yansıtmak
308 babam hep şey der yani 'bu yaşta bu kadar aksilik () benim ne sorunlarım var
yansıtmamaya çalışıyorum' falan filan
309 şeye inanırlar daha çok, öfkenin ve aksiliğin yansımaması gerektiğine.
310 Öyle çok birbirimize öfkelenmeyiz yani genelde

311 ama tartışıldığı zaman öfke yansıtılır tabii birbirimize
312 tartışıldığında herkes birbirine öfkesini ve sinirini gösterir yani.
:
313 Evet, yani evde öfkenin sinirin karşılanması çok hoş karşılanan bir şey değil.

STANZA 3

:
314 Benim göstermemde belki çok bir farklılık yoktur da
315 onların verdiği tepkilerde farklılık var
316 babam daha az alttan alır, yani benle konuşmayı tercih etmez gider, o da zaten daha sinirlidir.
317 Annem hani biraz daha alttan alıp anlatmaya çalışır
318 ben gene orda çok anlatmayı tercih etmem yani öyle bir sıkıntımız oluyor zaten
319 hani sıkıntılısın konuşalım falan der, ben annemle çok konuşmayı istemem yani.
:
320 Yani özel hayatımla ilgili olur genellikle sinirli olduğum şeyler ve kırgın olduğum üzüntülü olduğum şeyler
321 akademik olduğunda konuşurum genelde yani
322 ya da kulüpsel olduğunda yani dernekle ilgili olduğunda da konuşurum.
323 Arkadaşlarımla ilgili olduğunda nispeten konuşurum
324 ama özel hayatımla ilgili olduğunda hiç konuşmam yani
325 çoğu da özel hayatımı kapladığından dolayı o biraz şey olur.
326 Onlar da ben konuşmadığım için kendi kafalarında kurarlar
327 sonra onlar kurar ben anlatmam patlama noktası yani kavga noktasında herkes birbirine anlatır
328 ama hiç kimsenin hiçbir şeyden haberi yoktur aslında, böyle bir tartışma ortamı olur.

STANZA 4

329 Kardeşimle zaten daha çocukça yani
330 kardeşim şu an çok laylaylom bir zamanında olduğu için
331 böyle evin içinde bağıra bağıra konuşsun, gülüşsün, şakalar yapsın işte dalga geçsin, benle de dalga geçsin, öyle bir döneminde zaten.
332 Hani o benim sinirli olduğumu gördüğünde bana takılmayı tercih ediyor
333 yani işte kardeşimle daha hafif atlatıyoruz
334 işte gelip bana sarılıyor ben git diyorum o daha çok geliyor falan filan
335 o yüzden onla hani biraz daha o-o merkezli giden bir ilişkimiz var yani
336 onun benle takılarak ilerlediği ilişkimiz var.

Negative emotions are expressed verbally and/or with facial expressions

(299-304). Still, when P5 feels down she become irritable and withdrawn and such an attitude is not welcomed positively by her parents, especially by her father, since they consider that anger shouldn't be externalized (305-313). Such an attitude most likely has an impact on *superego* formation that is more suppressive when dealing with aggression like in the case of P5. From another perspective this can be argued as

being emotionally reactive in terms of *symbiosis reciprocity* where non-verbal emotional state of P5 is seen by her parents showing their sensitive, proximate and monitoring approach.

She describes her father as more irritable, less gentle and more distant than her mother (315-317). Her mother approaches P5 with a more communicative style in cases of negative emotions maybe to an overwhelming extent (318-328) that seems to constrict P5's personal space, namely her *private self*.

(Q10) *Expectations regarding behaviors disapproved by parents*

STANZA 1

337 Yapmamamı beklerler ama yaptığımı gördüler yani.

:

338 Gizli yaptım o zamanlarda.

339 Üzüldüm yani çok çünkü...aslında o kadar her şeye izin veren

340 hani baskı yapmazlar yani hele bu yaşlarda hiçbir şeye baskı yapmazlar da

341 hani belli konular üzerine...konuşmuşuz, onların tepkisini biliyorum ve ben yapmak istiyorsam bunu

342 o zaman gizli saklı yürütüyorum bir dönem yani gizli saklı yürüttüm.

343 Bir konu oldu zaten, ben öyle çok gizli saklı şey yapmam yani hani

344 ama işte be- belli bir konuda dediğim gibi zaten hep ben şey anlatıyordum

345 ya ben onlara uyarım zaten hani karşı çıkmam yani

346 çok uzun sıralar hiçbir şeye karşı çıkmadım yani belki o yüzden böyle oldu.

STANZA 2

347 Ama işte karşı çıktığım tek bir konu vardı, özel hayatım olarak.

348 Onun da sonuna kadar arkasında durdum yani işte

349 bir ara çok tartıştım ondan sonra bir müddet bir ara oldu

350 zaten ondan sonra ben gizli olarak yürüttüm

351 ondan sonra onlara söyledim böyle açıkça bir şekilde ima ettim

352 bu seferde çok şey oldu böyle, ben üzüldüm onlar- gizli yürüttüğüm zaman

353 işte yalan söylüyor olmaktan hiç haz etmedim.

354 Yani biliyor olmalarını istedim, destekliyor olmalarını istedim

355 en çok da onu istedim yani destekliyor olmalarını falan filan

356 niye desteklemiyor olmalarını anlamama rağmen yani

357 sadece ailem değildi çünkü desteklemeyen.

358 Niye desteklemediklerini anlamama rağmen yani yine de daha farklı davranmalarını istedim.

STANZA 3

: [guilt?]

359 Hissettim. Suçluluk hissettim yani hani bunun yapıyor olmaktan ama

:

360 Onları üzücüem diye değil çünkü onlar da bu konuda beni üzdüler yani, onları üzücüem diye değil.
361 ...(2) ya aslında şey var yani, onlar onlar bunu duyduklarında üzülecekler
362 ama beni üzecekler onlar...yani sorun yaratacaklar bunu duyduklarında.
363 Ama öyle tepki vermediler yani benim onlara karşı...yaptığımı gördükleri zaman onlar da farklı tepki verdiler herhalde
364 ki annemin anlattığına göre onlar da düşünmüşler sanırım () içerisinde
365 beklediğimden çok daha az tepki verdiler, hatta hiç tepki vermediler neredeyse yani.

STANZA 4

: [the criteria of a wish that is wrong]

366 (7) Düşünüyorum. (3) ((cough)) (4)

367 Yani ben çok arzuladığım bir şeyi böyle genelde onlar istiyor diye yapmazdım çoğu zaman

368 yani çok da böyle kavgamız olmazdı aslında

369 yani en fazla şey dediğim gibi ben okul arkadaşlarımla çıkmak isterdim

370 ya da onlarda kalmak isterdim falan filan geç saatlerde mesela

cumartesileri...lisedeyken

371 ona izin vermezlerdi hani bir iki tartışır onların istediği olurdu

372 zaten olmaması söz konusu değildi, hep onların istediği olurdu o konularda zaten.

373 Ama çok tartışmazdık, benim istediğim de onların istemediği şeyler çok olmazdı yani.

STANZA 5

374 (2) İşte yani özel hayat mevzularında çok fazla bu tür şeyler oldu

375 hani benim istediğim ve onların istemediği

376 ki o konuda da çok böyle () değildi yani, sadece belli noktalarında sorun oluyordu.

:

377 Bir tek o olayda gerçekleştirdim.

:

378 Çok istiyordum. Yani çok istiyordum ve kendimce doğru olduğuna inanıyordum

379 yani kendimce onların düşündüğü gibi olmayacağına inanıyordum.

380 (3) Yapmadığım zaman çok mutsuz olduğumu görüyordum, yapmadığımda çok mutsuzdum.

381 (3) Yapmıyor olmam zaten şey değildi hani onların istemediği davranışı benim yapmıyor olmam benim elimde değildi zaten

382 bir şekilde yapılmıyor hale geldi.

STANZA 6

383 Ve daha sonra ben o dönemde çok mutsuz olduktan sonra

384 belki onlar da zaten bunu düşündü

385 daha sonra tekrar böyle bir şeyin olma ihtimalini ben gördüğüm zaman

386 onların üzüleceğini görsem de dediğim gibi gizli olarak yaptım

387 yani bunu çok istememe ve mutlu olacağımı düşünmeme rağmen yani.

STANZA 7

388 Yani genel olarak zaten, ben çok kararsız bir insanımdır
389 yani böyle çok kararsız olduğum için birilerinin söylediklerinden çok etkilenirim
yani
390 ailenin söylediklerinden de çok etkilenirim yani her konuda çok etkilenirim
391 ...çok etkilenirim yani insanlardan ve ailemden
392 ve güvenirim de onların söylediği şeye yani.

STANZA 8

393 Bu konu sadece benim için şeydi yani aileydi
394 ve ben o konuda çok kendi bildiğimi okudum
395 ...kararsız olduğum diğer konularda çok direnmezdim aileme karşı
396 yani onların söylediklerine çok verecek bir cevap bulamazdım
397 ama bu konuda böyle çok kapalıydım, çok serttim ve çok stricttim
398 dolayısıyla bu konuda bir çok şeyi gözümü kapattım yani göze aldım.

P5 mentions that she has done “one thing” regarding her private life that would be disapproved of by her parents that she felt sorry for. After some period of secrecy, P5 somehow implies to her parents what she was doing since she was not happy with lying and since she needed their approval, designating more evidently P5’s *superego* as the suborganization of a *familial self* (350-358). P5 states that she felt guilt for what she was doing in line 359, however she adds that this guilt is not because of making them sad (360-362). She is seen to be resentful about this issue possibly to be able to stand against her parents’ reaction, which eventually appeared to be less sharp than she expected (363-365, 393-398). Such transition in her manner can be interpreted as a clue for her *expanding self* which at the same time brings discomfort and ambivalence.

In general it is seen that P5 doesn’t oppose her parents and stays in a passive position in many issues except one thing regarding her private life (367-377). The strong wish and her extreme unhappiness are seen to be her criteria for taking this action (378-387). It is important to note that she doesn’t explain what it is in her narration and prefers to keep it concealed, which she slightly mentions later on as

dating someone that wasn't approved by her family and the society with no further details (457-460).

(Q11) *Social norms and morality*

STANZA 1

399 (4) Yani toplumsal kurallardan insanların benim için düşündüğü şeyler geliyor benim aklıma daha çok yani.

400 İnsanların toplumsal kurallar üzerinden beni yargılıyor olması geliyor.

401 (6) Hep 'mış' gibi davranmak geliyor hani böyle:

402 belli bir kurallar bütünü geliyor aklıma

403 toplumsal şeyler deyince böyle sanki yapılması gereken şeyler.

: [do you feel that you have to follow them]

404 (3) Yani kurallarından kurallarına göre değişiyor yani.

405 (4) Mesela düşünüyorum, insanların benim üzerinde yarattığı toplumsal kurallar, genel toplumsal kurallar değil de

406 '---- böyle yapmaz' a uymaya mesela bazen onunla çelişiyorum

407 ama toplumsal kurallar üzerinden ---- böyle yapmaza geliyor.

:

408 ...Mesela '---- çok çekingendir...çok fazla birşey yaşamaz mesela bir ilişkiye girdiği zaman' gibi şeyleri bildiğim zaman

409 yani kız erkek ilişkilerinde çok fazla bir şey yaşamaz, bu toplumsal bir şey.

:

410 Hayır, yapılmaması gerekiyor derken '---- yapmaz yani daha çekingendir, daha saftır, daha çocuksudur, bunları yaşamaz'.

411 Bunlarla çok mücadele ettiğim oldu yani ki yaşım çok büyüktü yani

412 hani değil ki bir 13-14 yaşlarında bunlarla savaştım, 18 yaşında mesela bunlarla çatıştım...

413 Ya da işte: sarhoş olunması toplumsal bir şey.

414 Ya da düşünüyorum (5) işte (2) mesela toplumun getirdiği o zaman şey vardı hani '---- onu üzmez'

415 mesela şey (3) birini üzme mevzusu mesela

416 toplumun gene getirdiği bir şey yani toplumsal kurallara göre.

417 Hissettiklerimden çok olması gerekenleri empoze etmeler

418 mesela insanların şey demesi 'bunu hissediyorsun ama onun böyle böyle yapabileceğini

419 düşünüyorsan bunu bunu yapmasaydın, bunu yapmamak gerekirdi, bunu yapmamalısın'.

:

420 ...Bu beni zorluyordu...böyle böyle yapmak istiyorum ya da şöyle davranmak istiyorum

421 ama işte ama o onu der, o onun arkadaşı o, o böyle düşünür, o ondan sonra onu üzdüğüm için böyle der, bu böyle dedi, bilmem ne böyle

422 benim üzerimden insanların hani konuşuyor olması

423 ya şey çok kötü aslında bu toplumsal baskı konusunda hakkında benim en çok rahatsız olduğum şey o...

STANZA 2

: [being a minority and social norms]

424 Çok büyük bir sorun bence

425 yani aslında azınlık olmanın dışardan baktığında sanki çok avantajlıymış gibi gözüküyor

426 böyle okul arkadaşım bana bakınca senin ne kadar geniş bir çevren var

427 hani referanslar falan mevzularında çok fazla şeysin

428 hangi sektörde çalışmak istesen azınlık bir toplumun bireyi olduğun zaman illa ki seni o

429 sektöre kolaylıkla alabilecek birinin referansını bulabiliyorsun

430 tanımasan bile, o onun onun diye diye

431 ve senin ismini duyduğun zaman aa bu kız işte bizdenmiş

432 işte onu şey yapalım, böyle böyle yapalım diye bir avantajın oluyor.

STANZA 3

433 Ama şöyle bir dezavantajın var ki mesela işte biriyle birlikte oldun

434 normalde bir arkadaşım biriyle birlikte oluyor, ayrılıyor ondan, bir daha onu görmüyor

435 bitiyor, o konu kapanabiliyor yani

436 ama bizim için böyle şey bu geçerli değil.

437 Bizde yani biriyle birlikte oluyorsun

438 zaten birlikte yani hep gidilen yerler aynı olduğu için

439 onu sürekli her yerde görmeye devam ediyorsun

440 onun hakkında sürekli duymaya devam ediyorsun

441 onunla ilgili yani onun arkadaşlarını görmeye devam ediyorsun

442 senin arkadaşların onun arkadaşları olmuş, o onunla zaten birlikteymiş, böyle böyle...

443 Ya da ondan sonra şeye geliyor yani başka bir yolun içine girmeye çalışıyorsun

444 herkes senin daha önce yaşadığın şeyi...geçmişini...orda nasıl bir ilişki yaşadığını biliyor.

445 Çok göz önünde yaşıyorsun her şeyi

STANZA 4

446 ...bir de herkes mesela şeyi biliyor yani işte korkunç bir şekilde bir fısıltı gazetesi var...

447 Nasıl olduğu bilmediğim bir şekilde herkes her şeyi öğreniyor yani cemaatin içerisinde.

448 Mesela biri politik görüşünü değiştirmiş artık dernekle çok ilgilenmiyormuş, artık işte

449 eylemlere gidiyormuş, şöyle böyle yapıyormuş

450 herkes bunu bir anda duyuyor ver herkes bunun üzerine konuşabiliyor yani

451 ve o kızı gördüğü zaman herkes bu ön yargıyla bakıyor.

STANZA 5

452 ...yani herkesin senle ilgili baktığı zaman bir görüşü var yani.

453 ...seni tanımasalar bile seninle ilgili bir ön bilgileri var herkesin

454 dolayısıyla bu rahatsızlık verici bir durum...

455 Senin hakkında herkes söz söyleme yetkisine sahip

456 söz söyleme değil, sana gelmese bile bunlar düşünme ve konuşma yetkisine sahip gibi

457 ...Yani ben toplumsal olarak mesela şeyden çekiniyordum
458 yani biriyle birlikte olduğumu, herkes bunun yalnız olduğunu düşündü
459 dolayısıyla herkesin olduğu yerlere gitmiyordum
460 yani ailemden gizlediğimi toplumumdan da gizliyordum

STANZA 6

461 ...mesela arkadaşlarımda ben etnik topluma ait olmayan birine baktığım zaman
462 yepyeni biriyle tanışıyor, yepyeni bir hayat, bilmediği şeyler öğreniyor
463 oysa ki ben şu anda bir başka erkekle de beraber olsam illa ki onun şeylerini
bilirim
464 yani hani şunlarla şunlarla ilgilenir, muhtemelen şunları şunları yapar, zaten
şöyle şöyledir
465 ...Yani bunun sınırında çok insan yok dolayısıyla o bir problem yani.
466 O yüzden de bence zaten bu etnik toplumun dışındaki insanlar bize zaman
zaman çok cezbedici geliyor
467 çünkü çok farklı geliyorlar bize yani hani
468 yaşadığı şeyler farklı, konuştuğu şeyler farklı, bizi alıp götürdüğü ortamlar farklı
469 dolayısıyla onlarla olmak çok daha bazen kurtarıcı ve kaçış gibi geliyor yani.

P5 defines social norms and morality from a personalized aspect. Her concern of what people think of her, how they judge her and her tendency to act ‘as if’ in certain contexts are indicators of the pressure that *we-self regard* of the *familial self* brings. She mentions that some of her wishful personal acts contradict the culturally and socially imposed idealized self up on her (399-407). For instance, the ideas of other people about P5’s sexual life or her relations suppress her impulses in terms of sexuality, aggression or indulgency and cause internal conflict showing that her ego suffers in the midst of her wishes and her externally controlled *socially contextual ego-ideal* (408-423).

For P5, belonging to a minority group brings problems regarding social norms other than some advantages in certain issues such as job career (424-432). Living the relationships too overtly within a minority group therefore being the subject of gossip, being interfered or being judged unfairly by other members of that community are described as disadvantages of belonging to a minority group by P5, demonstrating perhaps a negative side of the *we-ness* notion of *the familial self* (433-457). Depending on the size of the community, this notion may expand or narrow

down therefore the effect of it in one's life may change. P5 seems to reason out her wish of dating someone out of the community and views it as an escape or a rescuer from monotony. She mentions that overly encapsulating each others' private and personal spaces brings too much familiarity which no longer attracts P5 (461-469).

(Q12) Own values and principles

STANZA 1

470 ...(8) Böyle çok mutlak presiplerim yok yani.
471 Daha doğrusu vardı ama bunları kırıldığını gördüğüm zaman geri gittim...
472 (2) aslında şey var yani arkadaş ilişkilerimde
473 benim aslında arkadaşlarım da ailemin anlattığı gibi davranır aslında yani
474 böyle hani 'Küçük ----, üzmeylem, kırmayalım, o üzülmesin'.
475 Hani beni üzen herkese karşı onların da tavır alıyor olması
476 beni sanki hep böyle korumak istiyor olmaları işte
477 dolayısıyla ben de aslında farkında olmadan hep arkadaşlarımdan belki de
478 ya da yeni tanıştığım insanlardan bunu bekledim ve buna izin verdim...
479 Ben de insanların böyle beni kollamasına, bana birazcık kol kanat germesine
biraz demek ki müsaade ediyorum ki
480 ya da hoşuma gidiyor belki bu ve bunu bekliyorum...yakınlarımla beni
önemsiyor olmasını
481 yani danışabileceğim insanlar olmasını mesela hep bekliyorum etrafımdaki
insanların hep...

P5 doesn't seem to have strict principles in evaluating her own and other's behaviors. Rather than principles, she mentions her expectancy of an overprotective and guiding style from the people around her, namely *symbiosis reciprocity* and *qualitative mode of hierarchical relationships* which in the long run leads her to form a vulnerable image and dependent manner (470-481).

(Q13) Religious and cultural musts

STANZA 1

482 (9) Dini olarak (2) açıkçası çok fazla bir şeyim yok benim.
483 Yani ben (3) böyle şeylere giderek büyüdüm
484 hepimizin bir şey geçmişi vardır...bir Talmud Tora geçmişimiz var yani dini eğitim alma şeyimiz
485 ama öyle dini kurallara çok dikkat eden biri olmadım ben
486 yani kaşeruta da bakmadım, dini şey kurallarına bakmadım.
487 Şabata da, yani Şabata bakmaktan kastettiğim şey Şabat günü telefonla konuşmam () işte onları da yapmadım.
488 Benim için dini olarak bayramlar vardı, var hala oruç tutarım
489 bayram günlerinde giyinirim ve ailemle birlikte geçiririm.

: [synagogue]
490 Sinagoga giderim. (2) Bayramda ailemle birlikte olurum.
: [activities in the community institutions]
491 Çok fazla içindeyim.
: [Bar-mitzvah / Bat-mitzvah]
492 Gerekli.
:
493 Yani şey böyle (3) mesela o tür şeyler sünnet, Bar-mitzva, düğün işte mikve
494 bu tür geneleksen şeyler hoşuma gidiyor yani...
495 ya ben biraz geleneksel bir insanım aslında
496 ama şey olarak değil dediğim gibi hani, kurallar değil de gelenek daha çok
böyle.
: [visiting Israel]
497 Evet. Must değil.
498 Yani ben aslında must demiyorum bunlara, hep kendim için bakıyorum aslında
:[helping the needy people]
499 Gönüllülük. Hı-hı evet.

STANZA 2

:
500 Kendim için yaparım diyebilirim.
: [her family's point of view]
501 Destekliyorlar tabii, dahası olsa bence dahasını da destekleyebilirler
502 çok değil tabii ama bir kaşeruta bakıyorum desem çok da garipemezler
503 çok da kızmalar yani, kızmazlar hiç kızmazlar.
504 Şikayet etmezler, ben ()'a gitmek istiyorum desem peşimden
gelirler...(laugh)
504 ...ama Şabata bakıyorum desem mesela
506 ben cumartesi günleri evden çıkmayacağım desem şikayet ederler.
:
507 Ben şabata bakacağım ve onlara bana yapma diyecekler mi?
508 (2) Muhtemelen böyle bir karar almışsam çok da umursamam onların ne
dediğini diye düşünüyorum
509 böyle bir noktadan sonra sonuçta böyle bir kararı aldıysam.
510 Ama onlar da çok uç olmasını tercih etmezler, onlar öyle değililer çünkü yani
511 şey diye bir laf vardır ya benden bir adım ötesi şey yobaz, bir adım gerisi şey
derler
512 böyle onun gibi hani böyle, sınırlı.

P5 doesn't define herself as a religious person who strictly follows religious rules, neither is her family (482-488). Therefore, *superego* related issues don't occur in her narration. Yet, she emphasizes the importance of being together with her family on religious holidays pointing to her *familial self* and her interest in certain cultural customs such as circumcision, Bar-mitzvah, wedding and Mikvah (bride shower) (489-496). Joining the ceremonies in synagogues, in the community

institutions, visiting Israel and helping the needy people are also other things that P5 fulfill for herself rather than her family (491, 497 and 499). Her family seems to support her in this issue; however she also indicates that possibly her family wouldn't be happy about her being extremely of religious since they are not at that level (501-512).

(Q14) Lying to parents

STANZA 1

513 Anneme babama çok uzun yıllar hiç yalan söylemedim 20- 19,18 yaşına gelinceye kadar neredeyse.

514 (2) Yani yalan söylediğim konular şeydi hep (2) sınava- sınav sonucu açıklandı mı açıklanmadı mı

515 bu kadar basit yalanlardı, yalan bile saymıyorum yani ben onları.

516 Ya da hiç bir zaman şey yalanı olmadı yani

517 hani eve geldim deyip gelmedimler, geç vardım deyip şey yapmalar falan filan

518 hiç öyle şeylerimiz olmadı yani çok büyük yaşlara kadar...

519 Çok da fazla zaten dert etmezdim çünkü yalan boyutu yoktu benim için.

520 Gerçekten (2) anneme anne-babama yalan söylediğim zaman...hiç hoş hissetmedim yani

:

521 ...hani kendim yalan söylediğim şeylerde şey görmedim yani

522 onların kaldıramayacağını düşündüğüm için yalan söyledim, ben bunun hata olduğunu düşünmedim yani.

:

523 Onların toplumsal değerlerine, onların değer yargılarına aykırı olduğunu düşündüm yani bunların.

Up until her late teens P5 didn't say any big lies to her parents as she says "there wasn't a lying dimension in my life" (513-519). Perhaps the issue abovementioned in question 10 regarding her private life was her first serious lie since she believed that it was against her parents' social norms and values (520-523). She doesn't feel guilty of lying since she believes what she does is not a mistake, but it can be argued that by lying she can maintain her relationship with her parents showing that absolute ethic does not contradict a relational ethic within the *familial self*.

(Q15) Dating someone non-Jewish

STANZA 1

524 (2) Benim için kabul edilebilir ama yani aslında kabul edilebilir dediğim

525 benim etmem mi bir başkasının flört etmesi mi?

:

526 Bir başkası konusunda çok daha açığım.

527 En yakın arkadaşım başka dinden biriyle flört ediyor yani.

528 Onun önüne seriyorum, yani o da ailesinden gizli yapıyor sonuçta bunu

529 onun önüne seriyorum bak ailenle şöyle şöyle böyle böyle sorunlar var

530 ama yani oturup da ona şey demiyorum yani 'bak evliliğe gitme'...

531 bunu yapan insan zaten bunları kırk kez düşünmüş olarak bu ilişkiye giriyor
yani.

532 O zaten kafasında bu olayı bir sürü kez düşünüyor

533 o yüzden ona 'nasıl bunu yaparsın, inanmıyorum bu böyleymiş' diye hiç bir
zaman bakmıyorum yani.

534 Belki en yakınımda olduğu için ama, bakmıyorum yani.

STANZA 2

535 Ama benim (2) yani ben (2) başka bir dinden bir erkekle flört edeceğimi
zannetmiyorum.

536 Çünkü çok fazla dediğim gibi çok fazla cemaat içinde, şunun içinde bunun
içindeyim

537 bunun getirebileceği zorlukları çok fazla gördüm ne kadar zor yaşayabileceğimi.

538 Bu tür bir zorluk taşımak istemiyorum sadece yani

539 sorun olduğunu görüyorum yani, dolayısıyla bu tür bir sorun yaşamak
istemiyorum.

540 Kendimin bu saatten sonra bunu yapacağımı düşünmüyorum

541 bugüne kadar çünkü olmadı böyle bir şey çünkü çok sorun olduğunu görüyorum.

542 Yani yaşım büyüdüğü için yaşayacağım her ilişkiye biraz daha ciddi bakıyorum

543 ve ciddi olduğu zaman yaşanabilecek sorunları gördüğüm ve bildiğim için
kaçınıyorum

544 yani tercih etmiyorum yani.

STANZA 3

: [intermarriage]

545 Ailemin düşünceleri çok sert, kesinlikle böyle bir şey olmaması gerektiğini
düşünüyorlar.

546 (2) Yani ben mixmarriage'in çok sorun yaratabileceğini düşünüyorum

547 yani böyle farklı kültürlerden, farklı backgroundlardan gelen insanların

548 her ne kadar böyle uyumlu olsalar dahi sorun olabileceğine inanıyorum yani.

549 Çocuğun sorun yaşayacağına inanıyorum.

550 Hangi kültür şeklinde büyüyeceğini, her iki toplumun da belki bunu kabul
etmeyeceğini

551 yani bu tür şeyler beni çok korkutuyor.

552 Bir tarafta çünkü anneye göre bir tarafta babaya göre bakılıyor.

553 Yahudi toplumu onu kabul etmeyecek, diğer toplum ona Yahudi gözüyle
bakacak

554 kendini ne hissedecek, bir tarafa ait olmak isteyecek.

555 (2) Yani anne babanın uyguladığı gelenekler farklı, belki hayata bakışları farklı...

556 Bunların hepsine ayak uydurulabilir belki ama
557 bunun ilerde bir sorun yaratabileceğine inanıyorum yani ben.

STANZA 4

: [gender difference]

558 Kadınlar yapabilir erkekler yapmaz gibi?

:

559 (4) Bilmiyorum ama şey var yani

560 mixmarriage yapan insanların bir çoğu eşlerinin kendi dinlerine dönmesini istiyorlar.

561 Sanırım bu konuda bayanlar daha uyumlu yani erkek orijinse o dine dönmek açısından

562 dolayısıyla belki erkekler bu konuda kendilerine daha çok güveniyorlardır mixmarriage için nasıl olsa benim dinime dönecektir diye.

STANZA 5

: [religion passing from the mother]

563 ...Hayır, çünkü Müslümanlık da erkekten geçiyor

564 ve dediğim gibi çocuğun nüfusunda Müslüman yazacak

565 şeyde Yahudi cemaati içindeki listelere girecek annesi Yahudi olduğu için

566 ama listelere girmesine rağmen cemaatteki derneklere alınamayacak.

567 Bir sürü problem yaşayacak yani

568 ki bu yaşanan problemler bence eşler arasına da yansıtacak yani daha sonra

569 ki eşlerin kendi aralarında sorun olmasa bile aileleriyle ilgili sorunları olabilir.

570 Yani birbirlerinin ailesinin bu durumda diğerinin ailesindeki şeyler problem yaratabilir.

571 Sırf bu problemler bile sorun olabilir yani daha sonra.

572 Yani evlilik konusunda sorun olabileceğine inanıyorum.

In terms of dating with someone non-Jewish, P5 seems to be more flexible and compromising if the subject of the matter is someone else (524). For instance, towards her friend she confronts the already existing obstacles that her friend has but she doesn't possess a judgmental attitude (527-534). When it comes to her own life she assumes that it won't happen since having a dedicated community life would cause too many problems in this matter (535-544). It can be argued that P5's choice is a contextual choice rather than an individual principle, thus carrying the traces of her *socially-contextual ego ideal of the familial self*.

Regarding intermarriage P5's family has a strict and absolute stance, whereas P5 views and defines intermarriage more realistically as something that would one way or another cause problems in the future in terms of community and identity

confusion in the children. According to P5, women are more conceding than men, hence there is a gender difference in this regard (558-562). This might be a projection of her own issue as well. The belief that religion passes from the mother is not a fact in intermarriage according to P5 since the opposite may be valid like in the case of Islam (563-566). She draws the attention to the possible obstacles of the future between the partners and the families rather than religious facts (567-572).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

573 Yani bence insani olarak kişisel olarak başarılı olmak önemli
574 yani başarılı olmak derken kişisel olarak mutluluğa erişmiş bir insanın
575 yani mutlu bir hayatı olan mutlu hayatını sürdüren
576 mutlu bir evliliği olan ya da işinde mutlu bir insanın genel olarak başarılı olmuş olduğuna inanıyorum.
577 Çok akademik başarısı olup da çok çok para kazanıp eşine ve ailesine vakit ayıramayan
578 ya da evlenmemiş olan bişe- yani benim başarılı kavramım bu değil yani.
579 Hani bence başarılı olabilen
580 (4) yani başarılı bir anne gözüyle bakabiliyorum her zaman yani aklıma hep bu geliyor
581 hani çocuğuna verebileceği şeyler, onu yetiştirmesi, kendi mutlu oluyor olması, kendi hayatını mutlu sürdürüyor olması
582 hayatından böyle şey olmuyor olması, yani bezmiş ve mutsuz olmuyor olması
583 yani bence o yüzden kendi kişisel tatmini en önemlisi.
584 Ama tabii şey olarak da bakmıyorum artık
585 hani böyle tamam mutluyum ama işte işim yok eşimin işi yok...
586 yani mutluluk her kapıyı açar şeklinde bakmıyorum ama
587 sadece mutluluğun tercih edilmesi gereken bir faktör olduğuna inanıyorum.
588 Yani biraz daha iş yerine mutluluğu tercih edebilirim
589 biraz daha para yerine mutluluğu tercih edebilirim, öyle bakıyorum yani.

Success in life for P5 is achieved through happiness in different aspects of life including marriage and professional life (573-576). Rather than a prerequisite, happiness is specified as a preference that is more important than materialistic wealth (584-589). Being extremely successful academically or financially, yet not being married or devoted to one's family is not perceived as being triumphant by P5 (577-578). She defines successes through the concept motherhood and family relations where personal happiness, satisfaction and invigoration are maintained (579-583).

Here it is seen that there is a wishful tendency of P5 towards *symbiosis-reciprocity* coloring her relationships with her future children in which her private self and individual satisfactions are preserved.

(Q17) *Ideals*

STANZA 1

590 Bir kaç idealim var yani, kariyerimle ilgili ideallerim var mesela.
591 (3) Yani böyle adını duyurmuş tanınmış bir çocuk danışmanı olmak istiyorum mesela
592 ama kafam karışıyor daha da şey olduğum için bu konuda
593 böyle bir danışman olmak istiyorum çocuklarla ilgilenen.
594 Bazen yeri geliyor işte şey olmak istiyorum diyorum
595 yani disabled çocuklarla ilgilenicem ve kendimi buna adayacağım
596 ideallerden bir tanesi bu, hayatımın bir döneminde belki bunu yapabilirim.
597 Başka bir idealim anne olmakla ilgili mesela yani çocuğumu şu şekilde yetiştireceğim, böyle yapacağım böyle bir aile hayatım olacak şekilde.
598 (5) Bu şekilde sanırım, şu anda görebildiğim hep ya kariyerle ilgili idealler geliyor aklıma ya da ilişki ve aileyle ilgili.

STANZA 2

:

599 Destekliyorlar tabii ki beni.
600 Yani hem aile kurmamda hem bir iş sahibi olmamı bu alanda destekliyorlar yani.
601 Hatta bu ideallere aslında benim istiyor olmamın bir sebebi hep bunların bu şekilde konuşulmuş olması olabilir yani.

Being a well-known counselor for normal and disabled children and being a good mother are seen to be P5's ideals (590-598). Yet these ideals were already presented to her by her family, therefore, rather than as extensions of an *expanding self* they seem to be the results of an internalization process.

(Q18) *Model figures*

STANZA 3

602 ...(14) Eskiden hep annem gibi olmak isterdim
603 ama şimdi baktığımda öyle görmüyorum
604 çünkü onun da olmas- ya- yani onda gördüğüm ve olmasını istemediğim özelliklerin olduğunu farkediyorum yani.
605 (6) Ben genelde hep şey yapıyorum, bir sürü insandan bir sürü özelliğe özeniyorum yani
606 örnek aldığım derken mesela akademik olarak örnek aldığım biri var yani.
607 İşte sanat terapisti kendisi, işte öyle biri.
608 Mesela onu çok örnek alıyorum şu anda kendimi
609 o yolda ben de onun gibi olmak istiyorum diyorum

610 onun yaptığı terapiyi yapmak istiyorum, onun gibi konuşabiliyor olmak istiyorum diyorum mesela.
611 Ya da mesela ilişki konusunda örnek aldığım başka birisi var.
612 Hani onun gibi olabilsem diyorum biraz daha şöyle biraz daha böyle
613 ya da anne- anneliğinde şöyle anneliğindeki açık oluşunu örnek aldığım biri var mesela.
614 Ben de anne olduğumda böyle açık olmak istiyorum çocuğuma dediğim biri var.
615 Ya da başka bir şekilde anneliğimde çocuğumla bu şekilde disiplin kurmak istiyorum dediğim biri var
616 yani bir insanda toplayamıyorum o örnek olma şeyini
617 bir sürü özelliği bir sürü insanda özeniyorum
618 ve öyle olsaydı öyle örnek alıyım diyorum.

It is seen that the mother, with whom a relation based on *symbiosis-reciprocity* was present, emerges as the abandoned idealized figure (602-604). The mentioned idealized figures for their certain features seem to be mostly women, however rather than a modeling of the *ego-ideal* there seems to be a more passive admiration as it is seen in her words “wish I could be a bit more like her” (612).

(Q19) Upbringing of children in the future

619 (10) Çok sevgiyle yetiştirmek isterdim ama benden bir fark olmalı yani
620 benim o rahatsız olduğum her şeyin o iyi tarafını gösteriyor olmaktan bir fark olmalı yani.
621 Ben sanırım biraz daha deneyip yanılmasına müsaade etmeye çalışırdım yani.
622 Böyle, aslında hep bu konuda hep şey kaçırdım böyle
623 yani birlikte olduğum insan benim çok zıttımda biriydi çok sert çok otoriter falan filan.
624 Hep böyle şey gibi derdim acaba eşim böyle biri olsa
625 ben böyle bu kadar sevgiyle büyütürken eşim biraz daha otoriter olsa acaba denge sağlanır mı diye düşünürdüm böyle ama
626 bir anne olarak da bence yani çocuğun eline şey yapabiliyor olmak lazım hani sen yap.
627 Daha fazla sen yapıcı olurdu yani sen dene, sorun değil
628 hani böyle onun bir şeyler için in charge olması için çok beklemezdim
629 belki ben en çok bunun eksikliğini hissettiğim için.

With regard to future child rearing, P5's *expanding self* is more overtly seen in the form of importance given to self-reliance and exploration of the world's negative sides rather than being submissive (619-621, 626-629). This wishful manner for the child rearing is seen to be the opposite of her parent's overprotective style.

In sum, it can be argued that P5 displays a *familial self* construction with a strong *symbiosis-reciprocity* element, especially within the mother-daughter matrix, which has eventually diminished and recently left its place to an *expanding self* as P5 has moved towards individuation and autonomous psychological functioning. It can be argued that being raised with a remarkably overprotective and enmeshed parental manner has slowed down this challenging progression of individuation, thus set back the emergence of her *expanding self*.

As for hierarchical relations, a *qualitative mode of hierarchical* relationships, especially within her past/current relationships with her friends and the *structural hierarchy* are seen. Despite the eventual loosening of *structural hierarchy* in her relationships with her parents, it is still present especially within her relationship with her father in terms of not sharing the details of her private life. P5 shows an effort to keep her private life at a certain distance with both parents in order to pull herself away from an enmeshed relationship pattern.

It is seen that there is a preference for cultural traditions over religious musts. The cultural and religious rituals that have become traditions which enhance family togetherness are seen to be attractive and valuable for P5, and that is interpreted within the notion of *we-ness* and the framework of the *familial self*. There are marked traces regarding the internalization of her ethnic identity, yet a remarkable emphasis is put on the negative effects of belonging to a minority group in terms of limited mate choice, being exposed to criticism as well as social pressure and being the subject of gossip within the community; "...everybody knows everything, there is a grapevine...I don't know how, but everybody in the community learns about everything" (446-447). These negative effects cause her to modify her behavior somewhat against her wishes for certain contexts pointing to the functioning of her

socially contextual ego-ideal within the framework of the *familial self*; as she verbalizes "... behaving 'as if'..." (401).

In terms of *superego* formation, the compliant and obedient behaviors during her childhood that triggered anxiety in cases of misbehavior, point out that the parental rules were strongly internalized at an early age and became her 'internal judge' and the source of internal guilt. In general it can be argued that P5 has a strict and well-integrated *superego* structure, yet the developmental process of her *superego* in terms of expressing negative feelings such as anger is still in progress since the externalization of aggression was not appreciated by the parents during her childhood and therefore suppressed by P5.

We-self regard is seen to be applicable for P5 and it is defined as the fulfillment of parental expectations which are believed to be accomplished with the exception of the parental wish of emotional intimacy within the dimension of *symbiosis-reciprocity*.

The basic tension in P5's narration is seen among the statements that point to her wishes and actions in becoming a psychologically autonomous and self sufficient individual through wriggling herself out of the overprotected pattern in her relationships that make her somewhat vulnerable, and the statements that point to her existing relational expectancy of a caring and protective attitude from the people in her life. This is perhaps a natural consequence of the inevitable conflict and ambivalence that come out during the emergence of an *expanding self* within a *familial self* that holds a strong *symbiosis reciprocity* element.

P6. P6 is a 21 years old female university student. She lives with her family and has a 19 years old sister, E. Her parents are around their fifties. Her mother is a manager in a firm, and her father is a freelance worker. The responses to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

001 Bahsedeyim (2) yani çok katı bir yetiştirme tarzı yoktu.

002 Gayet hani rahat yani...

:

003 Yani korumacıydılar aslında

004 ama mesela küçükken şeydi genel rahattı benim annem.

005 Hani küçükken bazı kişilerin annesi izin vermezse benim annem hani bazen daha açık davranabilirdi.

006 Mesela hani şu andan falan bazen daha da serbest olurdu yani.

007 Ya şu andan dediğim, şimdi izin vermedi de o zaman izin verirdi anlamında demiyorum

008 ama hani o yaş grubuna göre bazı şeylere başkası izin vermezse o bazen verebilirdi.

009 Yani rahattı, ya iletişim olarak da çok rahattık zaten.

010 Ben bir sorunum olduğunda ona anlatırdım, paylaşırdım da

011 öyle hiç bir çekince ortamı yoktu yani genelde arkadaş gibiydik.

012 Öyle.

STANZA 1

: [discipline]

013 Disiplin, ya biz zaten çok yaramaz şey çocuklar değildik yani kardeşimle ben.

014 O yüzden hani anneme de bağlıydık küçükken bayağı.

015 O yüzden hani tamam derdik hani bir şey istersek de biraz ısrar ederdik.

016 Olmayınca da hani çok küçükken tabii çingar çıkardı

017 ama yoksa öyle kavga gürültü fazla şey olmazdı yani.

:

018 Evet, sözle uyarılar.

019 Hani tabii ki hani bazen çok aşırıya kaçtığımızda hani bağırılmalar falan olurdu

020 ama hani şey yok, daha ilerisi yok.

P6 defines her parents' child rearing manner as easygoing and flexible, yet somewhat overprotective (001-004). She mentions that her mother's manner is more tolerant in terms of permissions compared to her friends' mothers' manners (005-008). There is a mutual, comfortable and friendly relationship between P6 and her mother in terms of communication and sharing which have implications of

symbiosis-reciprocity; “When I had a problem I used to tell her and share with her, there wasn’t an averse environment” (009-112).

P6 defines herself and her sister as well-behaved children who were highly attached to their mother, therefore discipline is not defined as a problem other than verbal warnings for the occasional mild disputes (013-020).

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

021 Annemle mesela, hani anneme genelde anlatırım.

022 Hani bir sorunum olduğunda anneme giderim yani onla çok paylaşıyorum, yani konuşuruz onla bayağı.

023 Denetim olarak hani o daha çok çaktırmadan böyle hani şey yapmaya çalışır hani.

:

024 Dışarı çıktığımda hani öylesine ya çok fazla denetim yoktur zaten ama

025 hani arada bir aramamı ister mesela.

026 Ya da hani yoklamak için ne yapıyorsun diye arar.

027 Böyle çok fazla çat hani nerdesin ne yapıyorsun demek yerine

028 hani nerdesin öyle bir arayayım dedim gibi bir şey var.

029 Öyle çok sıkı bir şey yok zaten.

030 Ya da ne bileyim geç olduğunu düşünüyorsa hadi sen de gel artık, geç oldu falan der öyle.

031 Öyle olur genelde.

032 Paylaşırız zaten, bilir de ne yaptığımı.

033 Hiç öyle aramızda çok fazla hani yalan söyleyip bir yere gitmek falan olmaz genelde...

STANZA 2

034 Babamla, babam biraz daha rahat bir insan.

035 Hani babamla da bazen paylaşırım

036 ama tabii anne kız arasında hani bütün özel hayatımı falan anlatırım

037 hani yemek arasında konuşurken babama da diyorum.

038 Ama babama mesela çok fazla detaya girmem, daha yüzeysel bilir babam.

039 Ama o da yani şey hani onla başbaşa otursam da mesela arkadaşlarımla olanları anlatırım.

040 Ama tabii annem kadar detaylı olmuyor genelde ama yine paylaşırız babamla da.

041 Kardeşimle de paylaşırız hani o bana anlatır, ben ona anlatırım falan böyle hani.

042 Gece dedikoduları olur bazen biraz...

STANZA 3

: [her sister’s relationship with her parents]

043 Aynı...gerçi kardeşime karşı daha serbestler biraz daha benden sonra belki.

044 Hani bana da hiçbir zaman katı değillerdi

045 ama hani bana o yaşta izin vermeyecekleri bir şeyi biraz da benden alıştırdıkları için

046 ona biraz daha serbest davranıyorlar bu konuda yani
047 ama hani yine ilişki çok farklılık göstermiyor...

STANZA 4

:

048 Babam çok fazla şey yapmaz karışmaz yani
049 genelde şey annem her şeyi biraz daha detaylı bildiği için
050 hani daha çok paylaşım olduğu için genelde anneme atar
051 ama o da hani biraz daha serbest bırakır.
052 Fazla kontrolcü değil yani.
:
053 Başka bir şey yok.

As mentioned above, P6's relationship with her mother is characterized by intimacy, connectedness, sharing and openness within the scope of *symbiosis-reciprocity* (021-022). A direct over controlling approach is not seen between the mother-daughter matrix, rather a non-oppressive indirect manner is seen as her mother's upbringing style regarding control (023-033). P6 mentions that she shares certain aspects of her life with her father, yet her relationship with her father is seen to be slightly more distant in terms of sharing the details of her private life compared to the one with her mother which might be an implication of a slight *structural hierarchy* coloring the father-daughter relationship; "...my father used to know (my private life) less detailed" (034-042). She also mentions that her mother is more involved in controlling than her father since he is not very much involved with the daily routines of his daughters (048-053). P6 argues that her parents' attitude towards her sister is even more tolerant than that towards her, and she explains such difference with the possible effect of birth order (043-047).

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

054 Yani genelde küçüklükten beri şey var hani okulunda başarılı olmalısın falan filan gibi şeyler
055 ama tabii büyüdükçe biraz daha şey oluyor.
056 Mesela ne diyeyim, mesela bizim evde köpek var bir tane...
057 Hani şey var, ben istediğim için köpeği, benim için alındığı için

058 onun sorumluluğu babamla bende hani ortak olarak, genelde annem fazla şey yapmıyor.

059 Herkes çok seviyor ama gezdirmek olsun şey olsun genelde babamla ben daha çok paylaşıyoruz.

060 Hani ben yokken kardeşime kalıyor bazen.

061 Bir onun sorumluluğu var, bir okulda başarılı olmam gerekiyor.

STANZA 2

062 Yani bu bir de fazla sorumluluk mu bilmiyorum ama

063 hani böyle zor durumlarda artık hani biraz da büyüyünce hani destek olmak falan filan.

064 Hani o belki benim kendi içimde hissettiğim bir şey de olabilir

065 hani benden bekleniyor mu beklenmiyor mu böyle bir şey bilmiyorum ama.

:

066 ...mesela benim babam yazın kalp krizi falan geçirmişti mesela...

067 İşte o anda sanki annemin yanında olup hani işini yarıya indirmek.

068 Ne bileyim adadan da tam taşındığımız zaman falandı.

069 Hani eşyaları getirmek, hani annem yokken babamın yanında durmak falan.

070 Hani benim için bunlar bir sorumluluktan ama hani benden bekleniyor mu bilmiyorum

071 ama elimden geldiği kadar hani biraz yüklenmeye çalıştım yani...

STANZA 3

:

072 ...şey beklerler genelde hani her zaman açık ve dürüst olmamızı beklerler.

073 Hani çünkü birbirimizi...yalan falan söylemediğimiz için bir güven ortamı vardır

074 bir yerden bir yalan çıkarsa...o güveni azalttığı için annem mesela öyle şeylere çok önem verir.

075 O yüzden her zaman birbirimize çok açık olmamızı bekler.

076 İşte okulda başarılı olmamızı bekler.

077 Hani şey hani sıkı iyi yapıcaksın, iyi yapıcaksın yok da.

078 Çalıştığını gördüğün sürece kötü bir şey yapsan da bir şey demez

079 ama hani sonucunun ne olduğu önemli değil ama çalışmanı bekler.

080 Yani çalışıp yapamazsan önemli değildir

081 ama boş boş oturduğunu görürse ve bir şey yapamadıysan o zaman kızar...

STANZA 4

:

082 Babam işte çok fazla, ya babam ne bekler?

083 Babam böyle çok fazla üstüne gidilmesini sevmez babam mesela.

084 O yüzden daha rahat bir kişilik yani böyle

085 onun üstüne çok fazla şey yüklemekten falan da hoşlanmaz.

086 ... ya o daha çok kendi işlerimizi kendimiz halletmemizi ister.

087 O yüzden hani baba bunu alır mısın, şunu yapar mısın yerine

088 ...hani kendi sorumluluklarımızı almaya doğru biraz iter...onu bekliyor biraz.

Other than the expectancy of being academically successful and taking the responsibility of her dog, openness, honesty and trust within her relationships with

the family members are seen to be the expectancy of P6's parents (054-061, 072-075). Regarding academic success, rather than accomplishing big achievements, the given effort is respected and appreciated, especially by her mother (075-081), which shows that there is not an intolerable academic pressure on P6. Taking the responsibilities of her own life is seen to be her father's expectation from her (082-088).

Rather than a parental expectation, it is seen that the internalized inner expectations of P6 gets in the picture when her father lived through a health problem. She doesn't know whether being supportive to her parents during this period was an expectation or not, yet she fulfills her own expectation of being responsible which might be seen as an indicative of an integrated *superego*; "...to be a supportive person (to my parents) as I grow up. That might be something that I felt within myself" (062-071).

(Q4) How expectations are transmitted?

STANZA 1

089 İma ().

090 Yani mesela eskiden benim annem hani hep şey isterdi böyle

091 hani sen iyi bir şey olacaksın ileride falan o yüzden fen okumamı falan isterdi

092 hani daha şey işler şey fen okuyunca daha büyük şeyler vardır ya hani kariyer açısından yani.

093 Böyle şeyler isterdi ama çok inat ettim yani tm okumak konusunda mesela

094 ama onun çok istediğini biliyordum hani öyle başka hani okumamı istemediğini biliyordum.

095 Ama iyi ki okumuşum, gerçi şimdi yine mühendis şeyi okuyorum.

096 O yüzden hani orda okusaydım mesela gerçekten benim için hem not ortalamam olsun...hem ÖSS başarım olsun her şeyi çok () çok daha fazla negatif etkileyecekti bence

097 ...O yüzden orda biraz dikime gittim ama şimdi daha mutlu yani hani işletme falan seçmeyi planlamıştım.

098 Sonra öğretim sistemleri mühendisliğine geçince şey oldu

099 hani hiçbir zaman bana karşı çıkmadı ama içten içe hani isterdi öyle bir şey olsun.

:

100 Evet hani sorardı ben senin hani ne bileyim doktor olmanı istiyorum derdi

101 mühendis olmanı hani sallıyorum şimdi ama öyle derdi ama yapamam derdim yani.

102 Ama öyle bir şeyler istediğini biliyordum yani.

P6 mentions that her mother wished her to study science as the field of study in high school for a more promising job in the future (090-092). Even though she says that expectations are transmitted implicitly, the latter sentences show that her mother explicitly mentions her wishes for her daughter's future, such as being a doctor or engineer (089, 100-102). Yet, it is seen that P6 didn't push herself to fulfill her expectation in this regard, and she is content in making a choice of her own which was never challenged by her mother (093-099). It can be argued that P6 has taken her initiative in her academic life, and such act has implications of individuality, therefore an *expanding self*.

(Q5) *If expectations are not fulfilled?*

STANZA 1

103 Gerçekleştiremezsem:

104 Yani üstümde hiçbir zaman çok fazla baskı olmadı bunları yapmam için.

105 Hani seçtiğim şeyin de her zaman arkasında olarak.

106 O yüzden çok hani tabii ki yapmak isterim ama

107 hani sonuçta bir yerde de hani benim hayatım olduğu için

108 biraz da kendim karar vermek kendi karakterime uygun şeyler seçmek zorundayım.

109 Onların da tabii kararları var ama hayal kırıklığına uğrattığımı çok fazla düşünmüyorum zaten.

110 Hani tam istediği şey yani ne olacağımı ben de bilmiyorum açıkçası

111 ama en azından daha bir başarısızlığa uğradığımı düşünmüyorum.

112 Ama istediğim şeyi de yapacaksam en sonunda bu mühendislik ya da öyle bir şey değilse de

113 hani ben mutlu olduğum sürece onların da çok fazla zaten hayal kırıklığına uğramış gibi hissedeceklerini düşünmüyorum yani.

STANZA 2

:

114 Ben de...sevdiğim şeyi yapmayı tercih ederim

115 hani başkasının hayalinin peşinden koşmak yerine.

116 Yani...onların beni...kötü hissettirmeyeceğini düşündüğüm için içim biraz daha rahat

117 hani biz bunu söylemiştik, niye yapmadın diye üstüme gelmezler.

118 Destek olacaklarını bildiğim için çok da kendimi hani yanlış bir şey yapmış gibi hissetmem.

119 Hani alttan alttan biliyorum bir şeyler istediklerini

120 ama şey değil yani hiçbir zaman zorlamazlar beni böyle bir şey için.

121 O yüzden daha rahatım.

P6 mentions that there has never been a heavy parental pressure on her regarding the fulfillment of their expectations (103-105). She emphasizes the importance of making her own choices in life in accordance with her characteristics despite her wish of satisfying her parent's expectations; "...of course I would wish to do that but..." (106-112). Rather than "running after someone else's dream" she mentions that she prefers to do what she likes (114-115). She proposes that as long as she is happy, her parents would not feel disappointed in her but be supportive indicating that parents are accepting of her individuality (113, 116-121).

(Q6) Being deserving of the family's acceptance?

STANZA 1

122 Layık olmak...

123 Var herhalde ama şöyle yani nasıl diyeyim

124 layık olmak dediğim hani hayal kırıklığına uğratmayacak bir şeyler yapmak herhalde

125 ama tabii ki aileden aileye bu kavram da çok değişiyor yani hani.

:

126 Benim ailemde öyle hani birbirimize saygılı veya birbirimizle paylaştığımız sürece

127 birbirimize yalan söyleyip kırmadığımız sürece çok da şey değil.

128 Hani ben bir hata yaparım, o yapar ama hani çok da sen bizim aileye layık değilsin, yüz karasınsın modunda hiçbir şeyimiz yok yani ailede hani.

:

129 Ben layık değilim, onlar benden daha üstün, hiç öyle bir şeyim yok.

130 Genelde hep birlikteyiz yani bir aile gibiyiz.

131 Öyle hani onlar daha şey ben layık değilim diye hiç düşünmedim.

P6 defines 'being worthy' of her family within the scope of respect, honesty and sharing where making a mistake is not a criterion of this worth; "...as long as we respect each other and be sharing with each other" (122-131). Regarding this, the construct of *we-self regard* seems to be applicable for P6.

(Q7) Family customs and rules & how they are transmitted?

STANZA 1

132 Yani şey biraz hani yetiştirme tarzından da zaten biraz bunlar çıkıyor hani kurallar

133 yani kurallar dediğim yine dediğim gibi hani herkesin birbirine açık olması falan beklenir.

134 Bu bir kural değildir ama herkesin karşılıklı saygı içinde yaşaması gibi bir şey yani...

:

135 ... Yani mesela odamı toplamam beklenir mesela.

136 Yani hani yapmadığım zaman da hani odanı topla, yapmadın mı denir...

137 ama hani daha soyut şeyler için de hani daha küçüklükten...kalan şeyler var

138 öyle hani bana yalan söylemeyeceksin, bana bilmem ne yapmayacaksın diye belirtilmez

ama bunlar bilinir yani.

139 ... Ya da hani akşamları mesela anneme yardım etmem, masayı toplamamız birlikte

140 hani birlikte yaparız, sonra birlikte oturur bir şeyler izleriz.

141 Yani hani birbirimize yardım etmemiz beklenir yani

142 ...kardeşimin bir ödevi vardır, ben ona yardım ederim, ben bir şey isterim, o şey yapar.

STANZA 2

143 Var yani hani, kural demiyim ama cuma akşamları birlikte yemek yememiz vardır

144 ya da bayramlarda falan hani ailecek hep birlikte olmak vardır.

145 Hani çok katı kurallar değil hani önemli bir şey çıkarsa tabii ki gidilebilir

146 ama hani genelde âdet olarak hani cuma akşamı.

147 Ya çok da böyle dini açıdan şey dini açıdan zorunlu olduğundan değil

148 ama hani ailenin bir arada olmasıdır ordaki amaç yani...

STANZA 3

:

149 Ya mesela cuma akşamı yemeğe gelmeyeceğim dediğim zaman...gelmemi ister...

:

150 Evet annem, yani babam da ister yani genelde aile-

151 hani ben de severim hani o cuma akşamı hep birlikte olup hani mes-

152 yani biz her akşam genelde birlikte yiyoruz zaten ama hani cuma akşamı daha farklı yani.

153 Bilmiyorum belki de insan içinden öyle hissediyor.

154 Gerçi aynı şeyi yapıyoruz ama cuma akşamı daha özel...

155 Ben de severim yani o ortamı, hep birlikte olmamızı, o yüzden bana angarya gibi gelmiyor.

156 Ama önemli bir şey de çıkarsa hani bu akşam böyle bir şey var, ben olamayacağım dersem de

157 hani kimse bana hayır eve gelmek zorundasın demez bana yani.

STANZA 4

:[flexibility]

158 Yok, var var.

159 Hani bir şey oldu hani gelmiyorum desem hani evde yani tercih eder tabii ki evde olmamı

160 ama hani bir şey çıktığında da yapacak bir şey yok yani.

161 Ya o kadar katı kurallar değil bunlar yani.
:
162 Mesela hani öylesine bir arkadaşımın doğum günüyse
163 hani yemek varsa sonrasında da bir şey devam ediyorsa
164 hani yemeği evde yerim sonrasında giderim mesela.
165 Öyle bir şey hani cuma akşamı evden çıkılmaz diye bir şey yok.
166 ...Yani zaten bu insanın biraz içimizden gelen bir şey olduğu için
167 hani hepimiz kural olarak değil de bir âdet gibi şey yaptığımız için
168 hani hiçbir zaman öyle çok katı bir şey yok...

STANZA 5

:[gender difference in terms of rules]

169 Yani çok çok fazla şey yapmıyor
170 ama tabii ki her ailede hani kadınlar biraz daha hani ev işlerine
171 mesela akşamları masa toplamak olsun
172 kardeşimle annem hep birlikte hani çabucak bitsin diye hep birlikte yaparız...
173 ama hani ne bileyim bir hafta sonu kahvaltı hazırlarken mesela babam da sever,
o da mutfağa girer, o da bir şeyler hazırlar yani.
174 Yani öyle çok fazla bir ayrım yok.
175 Ama tabii ki hani ev işi konusunda biraz daha kadınlar daha ön planda.
:
176 Yani babam mesela alış veriş- yani iş bölümü vardır gibi öyle
177 hani babam alış veriş yapar, biz işte eve yardım ederiz falan.
178 Öyle yoksa...her şeyi o yapar her şeyi kadınlar ya da erkekler yapar diye bir
ayrım yok.
179 Hani kim müsaitse kime uyuyorsa o yapıyor yani.

When the family customs and rules are asked, P6 firstly mentions the general familial expectations such as honesty, respect and solidarity rather than definite rules and regulations (132-142). Then, being and eating together with the family members on Friday nights and on religious holidays are mentioned as family customs (143-144). There is a highlighting on the aim of familial togetherness for such nights rather than fulfillment of religious rules (145-148). The parental expectation of being together on these nights is not perceived as a “burden” by P6; on the contrary such nights are mentioned to be special and the togetherness they bring is pretty much enjoyed by her which can be evaluated within the framework of *familial self* (149-156). Nevertheless, there is a high flexibility regarding this expectation for P6 if there is a special occasion of her.

There is not a definite gender difference in terms of rules, yet more dominance of females in domestic work where alterable division of labor is also seen in P6's family (169-179).

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA 1

180 Mesela ben kişisel olarak biraz kapalı bir insanım.
181 Yani hani paylaşırım annemle falan filan ama
182 dışa dönük olarak biraz daha kapalı bir insanım ama tabii ki ailem anlıyor.
183 ...hani yüzüm asık olduğunda...onlar hani noldu falan filan diye sorulur ama
184 paylaşırız genelde öyle şey fiziksel bir şey olmaz genelde, konuşarak şey olur, halledilir olaylar.

STANZA 2

:

185 Ya mesela ne bileyim sevgisi kabarır gelip sever.
186 Öyle şey şeyler yok mesafeli değilizdir yani genel olarak
187 ...hani bazı babalar vardır ya çocuğuna çok fazla biraz daha katı takılırlar, böyle çok fazla şevkat falan göstermez.
188 Ama bizim ailede hiç yok yani hani içinden gelirse ona da sarılırsın
189 annemi de öperim babamı da öperim, giderim yanlarına da otururum sarılıırım.
190 Hani hiç öyle bir mesafeli bir şey de yok
191 ama hani şey insanların morali bozuk olduğu zaman da genelde hani konuşularak şey yapılır
192 öyle paylaşmaya çalışarak hani neyin var, hani noldu falan filan gibi öyle.

As for affective expression, P6 describes herself as a less expressive person, yet still she emphasizes that there is an emotional sharing within the family, especially with her mother (180-181, 184). This might be an indicator of a *private self*. It is seen that there is receptivity to other's feelings in P6's family; "...but of course my family senses that...I mean when I'm down faced...they ask me what happened..." (182-183). P6 implies that feelings can be expressed to both parents spontaneously, regardless of gender difference and she emphasizes that there is not a distant relationship in terms of affective expression with her father (185-192).

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

193 Yani kızınca tabii ki bağırışmalar oluyor yani her evde olduğu gibi...

194 Mesela babam da...sinirlenince bağıırır, annem de bağıırır, ben de bağıırırım,
kardeşim de bağıırır
195 ama tabii ki hani bağıırışmayla kalıyor.
196 Öyle çok fazla şey hani bağıırıyorsun bağıırıyorsun, sinirini çıkarıp rahatlıyorsun,
susuyorsun,
yani öyle biraz.
197 ...bazen şey oluyor yani annemin çok gergin olduğu zamanlar oluyor işten
198 ya da babamın oluyor ya da benim gergin olduğum bir şeyler oluyor da
199 o zaman hani biraz daha alttan almaya çalışıyoruz.
200 ...öyle bir durum olduđunun farkında olduğun zaman...diđerleri alttan almaya
çalışıyor
201 ama genelde biraz bağıırış oluyor.

STANZA 2

:

202 Yoo genelde hani ne bileyim hani genelde her şeyi paylaşıyoruz
203 ama ne bileyim bazı şeyleri anneme daha rahat anlatabilirim belki
204 bazı şeyleri babama rahat daha rahat anlatabilirim.
205 Hani onun iyi karşılayacağını, o belki daha farklı karşılar
206 o yüzden hani biraz da nabıza göre şerbet gibi ((laugh)).
207 Onla paylaşırsam daha farklı hani ortada pat diye bir şey söyleyeceğine
208 ona da ona da farklı şekilde hani aynı şeyi ama biraz onların tarzına göre
şekillendiriyorum.
209 Ya da bu bir şeyleri çarpıtmak anlamında değil ama
210 hani onun daha iyi tepki vereceği ya da onun daha iyi tepki vereceği bir şekilde
yani.

STANZA 3

:

211 Yok, yani küçükken vardı.
212 Genelde...daha çok...paylaştığımız için annemle
213 hani bir de kız olduğun zaman hani özel hayatımı falan da annemle daha çok
paylaşıyorsun
214 o yüzden hani annem her zaman biraz daha otorite gibiydi.
215 Yani annem daha çok bağıırır genelde hani kızdığı zaman
216 bir şeye kızıldığı zaman annem bizle konuştuğu için...babam daha pasif kalır.
217 Yani babamın da tabii ki ona birlikte şey yaparlar
218 ama hani bize yansıtan genelde annem olurdu eskiden.
219 Şimdi...babam da artık hani daha kızgınlığını bilmem nesini falan daha fazla
belli ediyor artık.
220 O yüzden artık öyle çok farklılık olmuyor
221 ama hani ikisi de kızdığı zaman belli ederler.
222 Ya da ben de kızdığım zaman ben de belli ederim...illa bağıırış çağırış olmasa da
223 hani akşam yemekte otururken mesela hani bugün bu yaptığına çok sinirlendim
224 evet bir şey söylemedim o anda derim ama kırıldım o yaptığın şeye derim
mesela.
225 Ya da...annem de aynı şekilde öyle şey yapabilir, babam da yapabilir.
226 Hani birbirimizle genelde hani bağıırış çağırış olmasa bile bir şekilde paylaşılıyor
yani.

It is seen that anger is expressed freely and verbally with no concerns of structural hierarchy in P6's family and shouting to each other when irritable is described as a way to get rid of the existing temper (193-196). Still, it can be noticed that the family members try to be gentle with each other if one of them is tensed and therefore speaking harshly, showing that there is receptivity to each other's negative feelings (197-201). Yet, P6 adds that she sometimes use different approaches in sharing her negative thoughts and feelings with each parent according to their moods in order to receive a better reaction (202-210).

P6 mentions that her mother was more like the authority figure in the family since she knew more details about the daily events of P6's life where as his father was possessing a more passive stance as an authority figure. Yet, this pattern is seen to be changed recently as P6's father started to be more expressive of his anger (211-226).

(Q10) Expectations regarding behaviors disapproved by parents

STANZA 1

226 Beklerler.

:

227 Ya aslında, ne bileyim hani çok onaylamadıkları bir şeyi fazla şey yapmadım

228 ama hani şey vardır bende genelde bir şey yaparken şey düşünürüm

229 yani hani annem olsa izin vermez.

230 Ya izin vermez demiyeyim de onaylamazdı, onaylardı falan öyle şeyleri düşünürüm mesela.

231 O yüzden hani annemin de etkisi vardır.

232 Hani bir şey alırken bile eve gidince hani annem beğenecek mi acaba

233 ...nasıl böyle bir şey aklıma girdi bilmiyorum ama

234 hani bir şey yaparken ailemin ne düşüncğini de düşündüğüm için

235 çok fazla onları da böyle hayal kırıklığına uğratabacak çok fazla olumsuz bir şey de yapmadım

236 ama bir şey yaptığım zaman da her zaman fikirlerini alırım...onların fikirleri beni etkiler.

STANZA 2

:

237 Yani çok isteyip de yaptıysam...tabii ki bir gerginlik olur muhtemel

238 ama hani yap- bilmiyorum yaptığım şeye bağlı.

239 Belki de iyi ki yapmışım...belki de keşke yapmasaydım, buna değmezdi diyeceğim bir şey olacak.
240 O yüzden hani onu bilmiyorum ama tercih etmezdim yapmayı
241 ama çok da istiyorsam yapabilirdim belki hani ne olduğuna da bağlı...
242 hani uyuşturucu kullanmak da onaylamayacakları bir şey tabii ki
243 ama hani ne bileyim onaylamayacakları bir insanla da çıkmak belki
244 hani çok karışmazlar aslında ama hani örnek veriyorum şimdi
245 öyle bir insanla çıkmam da hani çok farklı iki şey
246 ama birine iyi ki yapmışım derim, diğerine tabii ki hani sonra pişman olurum yani.

STANZA 3

: [guilt]

247 (2) Hissedebilirim yani çok düşünüp acaba yapmasa mıydım, yapsa mıydım diye.
248 Bir de ilk o kararı verdiğin zaman hani sonucunda ne olacağını bilmediğin için
249 işte yapsa mıydım, yapmasa mıydım, acaba hani çok mu kötü yaptım ya da ne düşünecekler.
250 Onların düşünceleri benim için önemli olduğu için düşünürüm, aklımda soru işaretleri kalır.

STANZA 4

: [violating the rule or upsetting her parents]

248 Üzüceğim diye.
249 Hani sonuçta hani tamam belli kurallar var ama
250 hani bir yere kadar sonuçta ailen arkanda olur.
251 Hani o kuralı bozdun şeyi çok fazla yok.
252 Ama tabii ki çok hayal kırıklığına uğratabacak bir şey yapmak istemem.
253 İnşallah da yapmam yani ama
254 çünkü hani sonuçta kızlarınsın ve seninle ilgili biraz hayalleri falan filan da olsa
255 hani üzölmelerini ya da benim hakkımda böyle hani bizi hayal kırıklığına uğrattı, nasıl böyle bir şey yapar diye bir şey de düşünmelerini istemem hani.
256 Düşünceleri benim için önemli.

STANZA 5

: [the criteria of a wish that is wrong]

257 Yani ikilemde- yani anneme sorarım herhalde ya da babama
258 hani oturup hani böyle bir şey yapmak istiyorum, sizce hani.
259 Hayır deseler bile hani içimde, ya: ne olduğuna da bağlı.
260 Çok büyük şeyleri tabii ki ailenin izni olmadan hani bir şekilde yapamıyorsun.
261 Ya da ne bileyim maddi şeyleri mesela ya da
262 ya çok büyük bir şeyin illa maddi olmasına gerek yok
263 ama hani manevi bir şey olsa bile bir şekil- büyük olduğu için bir şekilde onlarla ben-
264 Mesela benim içim rahat etmez hani...bir şey demiyceğini bilsem bile hani annem
265 ...yani hani eninde sonunda o da zaten izin vereceğini biliyor
266 ama hani evet de bari içim rahat yapayım yapacağım şeyi derim.
267 O yüzden hani bir onay beklerim yani ya da en azından hayır deme yani.
:

268 Yani içimin rahat etmesi onların onayıyla
269 hani çok çok çok istediğim bir şeyse belki yapabilirim ama
270 ...hani bir de istediğim şey de hani mutlu mutlu yapmak, gözün arkada kalmasın
gibi
271 ...ben istemiyorum ama çok istiyorsan yap desin en azından yani.
272 Öyle bir şey beklerim yani.

P6 mentions that her parents are not rigid about no doing behaviors that they don't approve of. As a matter of fact, she generally considers the consent and suggestions of her parents, especially of her mother before taking an action and tries to avoid of doing things that would somehow disappoint her family showing a strong *superego* formation; "I mean when I do something I think what my family would think" (226-236). P6 hypothetically argues that she might do things that are disapproved by her parents depending on its context, yet she might ruminate about what they would think of her since her parents' ideas about her is important for P6 and might feel guilty due to disappointing and upsetting her parents pointing to a *relational superego* (247-256). Internal unburdening through her parent's affirmation, even though they are not willing, is the criterion in taking action of an disapproved behavior which supports the existence of strong *superego* structure as mentioned above (252-272).

(Q11) *Social norms and morality*

STANZA 1

273 Ya bence biraz hani insanları, aileyi ya da toplumu hani birarada tutmak için
274 veya birlikte daha şey yaşamaları için böyle düzenli, birbirlerine saygılı belki
275 hani bazı kurallar gibi geliyor yani.
276 Ama bence önemli olduğunu düşünüyorum.
277 Ne bileyim hani bir düzeni sağlayan şeyler hani normal kanuni kurallar da olsa
işte şey de olsa
278 ne bileyim âdetler de olsa ahlak da olsa hani bir şekilde bir düzen sağlıyorlar
yani.
279 (2) Öyle.
280 Birarada tutuyor insanları diye düşünüyorum yani.

STANZA 2

:[belonging to a minority group]

281 Bilmiyorum, hiç böyle düşünmedim.

282 ...hani onun benden farklı bir dinde olması benim için o insanın farklı bir insan olduğu şeyini yapmıyorum ben hani ayırt etmem.
283 O yüzden ne bileyim...ona saygı duyacağım da ona saygı duymayacağım gibi bir şeyim yok
284 yani toplumsal hakları düşünürsek benim için eşit yani herkes sonuçta
285 hepsi insan yani hepimizin bir şekilde birbirimize saygı duyması gerekiyor her konuda.
286 Onun hakları da benim haklarım da aynı toplumda yaşıyorsak, birbirimize saygılı olmamız gerekiyor yani.
:
287 Çok farklı gelmiyor.
288 Ya tabii ki farklılıklar oluyor bazı şeyler konusunda ama
289 şey yapmıyor benim için bir hani onlar böyle bu böyle gibi bir şey yok hani.
300 Mesela bazı arkadaşlarımın aileleri daha sıkı olur, benimkiler daha gevşek olur.
301 Hani öyle farklılıklar çıkabilir belki.
302 Belki sonuçta bu da bir âdet.
303 Mesela kızlar çok serbest bırakılmaz mesela bazı ailelerde, akşam çıkmasına izin verilmez.
304 Yani hani ben mesela genelde hani anne çıkıyorum dersem çıkabilirim
305 haber verdikten sonra bir sorun olmaz ama
306 bu da çok fazla bir ayırım şeyi yaratmıyor benim için yani.

Ethics and social norms are discussed in a more impersonal manner by P6 instead of discussing their implications on her personal life. They are defined as rules that provide order, respect, unity within the family and society (273-280). When she was asked the impact of belonging to a minority group on her attitude regarding social rules and ethics, P6 puts a significant emphasis on equity in a society about being respectful regardless of religious choices (281-286). Nevertheless she mentions the possible difference between her and her non-Jewish friends regarding family rules such as the tolerance given to girls in terms of permissions (287-306).

(Q12) Own values and principles

STANZA 1

307 Ben mesela hani insalara hani ilk tanıdığımda değil belki ama
308 hani arkadaşlarım olsun bilmem ne olsun çok güvenirim.
309 Hani şey yapmam öyle hani sorgulamam şey yapmam ama insanlara çok güvenirim
310 ve o yüzden...hani beni hayal kırıklığına uğratacak bir şey yapmalarını istemem.
311 Mesela hani arkadaşımın arkamdan iş çevirmesi falan öyle şey
312 ya da benim kötülüğümü düşünerek bir şey yapması
313 ...hiç bir zaman kin tutmam ona karşı yine arkadaşlığım belki devam eder

314 ...özel bir şeyimi anlatmam ya da bana karşı kullanabileceği bir şey anlatmam hani.
315 Mesafe girer araya ama belki de karşımdaki bunu hiç bir zaman farketmez
316 hani affederim ama unutmam yani gibi bir şey, ona göre davranırım...
:
317 Çok katı kurallarım yok herhalde benim
318 ben biraz daha ılımlı bir insanım böyle hani şey hani ortama ayak uydururum
319 ...hani insanların farklı olması çok farketmez ama
320 insanlardan aynı saygıyı ve şeyi beklerim yani bana gösterdikleri şeyi.
:
321 Hani beni hayal kırıklığına uğratmamaları
322 yani bana sadık olmalarını diyeyim belki bir yerde, beklerim.

Regarding her own values and principles, it is seen that P6 doesn't possess rigid behavioral rules and describes her self as a gentle and adaptive character. She mentions that she trusts deeply the people around her and she expects them not to do anything that would disappoint her, and for them to be respectful and loyal to her. If not so, distance is kept in spite of sustaining that relationship.

(Q13) Religious and cultural musts

STANZA 1

323 ...Mesela hani cuma akşamları hep birlikte yemek yemek benim için
324 hani ben de ilerde ailem olduğunda hani bunu devam ettirmek isterim
325 ya da bayramlarda yine hep birlikte olmak isterim
326 ama çok fazla da inanılmaz dini kurallarımızı hani yaptığımız şeyler yok.
327 Genel basit hani öyle şeylerin devam etmesini isterim.
328 Ve de cuma akşamı yemeğe oturmadan küçük bir dua okunmasını mesela o bence olabilir
329 ama böyle inanılmaz dini çok fazla bağlı bir şeyimiz yok yani o yüzden.
330 Ha mesela cumartesi günleri Kal'a gitmek olabilir, o da arada bir yapılabilir
331 ama çok öyle falza abartı bir şeyimiz yok yani

STANZA 2

: [fasting]
332 Ha oruç da tutarım.
333 Ben tutarım ama hani tabii ki...tutmayanı da hiçbir zaman şey yapmam
334 ama ben öyle hissediyorum o yüzden tutuyorum yani hani
335 ilerde de tutarım inşallah hani sağlıklı falan olursam
336 ama tabii ki başkasına da karışmam yani.
: [Bar- mitzvah and Bat-mitzvah]
337 Onları da.
338 Yani Bar-mitzva zaten zorunlu bir şey
339 onu hani oğlum olursa tabii ki hani elimden geldiği kadar yaparım
340 biraz da maddi bir şey olduğu için, en azından önemli olan zaten sabah Kal kısmı...

341 Kızlar için zorunlu değil ama hani gücüm varsa niye yapmayayım yani
342 hani böyle şeyleri seviyorum, hani böyle şeylerin hani devam etmesini isterim
yani.
: [going to community ...]
343 ...Küçükken giderdim
344 hani bir de şey Musevi okulu var, orda sonuçta hani orda okuyanlar genelde din
hakkında bir bilgi edinmiş oluyor
345 ama başka okullarda...din eğitimi...daha Müslümanlara yönelik olduğu için...bir
şey öğrenmiyorlar.
346 Hani aileden de gelen bir şey yoksa...çocukların o faaliyetlere katılması bir
şeyler öğrenmesi açısından en azından dinlerini başlangıç olarak tanıması açısından
önemli bence
347 ama hani ne kadar içinde olunmalı bilmiyorum yani.
: [celebrating religious holidays and going to synagogues on these days]
348 Evet. Bayramları kutlamak
349 hani her bayramı değil belki ama belli başlı bayramları kutlamak
350 hani ailenin bir arada olması hep birlikte şey yapmak, onlar önemli benim için
351 ama Kal'a gitmek, değil ki her hafta her Şabat her Şabat Kal'a gideyim
352 ama hani arada bir insan hissettiği zaman gitmeli diye düşünüyorum
353 bir kural gibi her hafta gitmek yerine hissettiği zaman gitmenin daha yerinde
olacağını düşünüyorum.
354 Hani ben mesela bazen içinden gelir gidersin ...ama bir zorunluluk olarak
gitmeyi tercih etmiyorum
355 ama içimden geldiği zaman öyle hissettiğim zaman gitmeyi daha çok tercih
ediyorum.
: [helping the needy poeple]
356 ...sokaktaki çocuğa değil belki ama bir yere bağış yapmak bir şey yapmak.
357 Tabii ki şu anda kendi ekonomik özgürlüğüm olmadığı için öyle bir şey
yapamıyorum
358 ama öyle olduğu zaman hani elimden geldiği kadar yardım etmek isterim...
: [attending the community avtivities]
359 ...O biraz dernek gibi bir şey hani zaten şey orda biraz öğrenmek için gittiğin
zaman faaliyetler de oluyor mesela orda şey düzenleniyor, partiler düzenleniyor.
...bazılarına katılıyorum, bazılarına katılmıyorum.
360 Mesela hani güzel şeyler olduğunda mesela bazen seminerler yapıyorlar
361 işte geçenlerde kariyer günü oldu mesela insanlar geldi hani öyle şeylere
katılabilirim yani.
262 Ya da bazen böyle bir iki hafta önce yemek vardı mesela böyle büyük bir yemek
ona katıldım
363 ama hani yerine göre değişiyor biraz ne olduğuna göre değişiyor.
: [visiting Israel]
364 Yani bizim senede sa- şey savaş olduğu için gitmedik ama gitmek isterdim
365 ...ama benim için illa yapılmalı değil...

STANZA 3

:
366 Benim ailemin de bakış açısı (2)
367 Bunlar hani şöyle, biraz ikisi birlikte gibi yani hani ailem için önemli olduğu
için...
368 ben de bunu göre göre hani benim için de önemli yani

369 ama onlar için de önemli olduğunu biliyorum hani onlar için yapmıyorum zaten ama
370 annemin mesela ya da babamın bir cuma akşamı birlikte olmamızı istediklerini biliyorum
371 ve hani artık bir gelenek gibi hani senelerdir bunu yaptığımız için artık benim içime de yerleşmiş bir şey hani.
372 O ortamda büyüyünce o ortama ayak uyduruyorsun gibi.
373 belki hiç birlikte yemek yemeyen bir ailede olsam benim için önemli değil diyecektim şu anda biraz da aileye göre şekilleniyor gerçekten yani.
374 O yüzden yani benim fikirlerim bunlar ama tabii ki içinde bulunduğum aileye göre de şekilleniyor
375 annemlerin de çok farklı düşünmüyorlar, onlar da oruçlarını tutarlar, bayramlara bakarlar...
376 hani icik cicik bütün bayramlara bakmıyoruz hani ()
377 ama belli başlı şeylere hepimiz bakıyoruz yani hani ben onlardan görerek böyle oldum diyeyim.

Eating and being together on Friday and religious holiday nights are seen as a tool of togetherness rather than religious musts by P6 indicating the sense of familial self as mentioned previously (323-331, 348-355). In general P6 holds a flexible attitude regarding religious, cultural and communal events. P6 wishes to carry on certain religious rules such as reading the Shabbat prayer or attending the Shabbat ceremony in a synagogue, fasting, and Bat-mitzvah, but without a rigid manner (332-342). Yet Bar-mitzvah is the only mentioned religious ceremony which is perceived as a must (338). She mentions that being involved in communal activities at a young age is important to a certain point since certain valuable aspects of Judaism are taught there, especially if such values are not grounded by the parents (343-347). In other words the community provides what the families cannot. She still joins certain activities that are valuable to her such as “career day” (359-363). Her economic freedom determines her actions in helping the needy people despite her wish and she doesn’t view the visit to Israel as a must. 356-358, 364-365).

P6 indicates that her family holds a similar point of view that is somewhat traditional, yet flexible. In fact she believes that her attitude regarding these values is

the outcome of an internalization and adaptation process of her parents' values rather than as an outcome of an individual exploration process (366-377).

(Q14) *Lying to parents*

STANZA 1

378 Ya söylemem gibi düşünüyorum hani
379 ...söylesem bile ertesi gün ya diyorum ki ben hani işte şöyle
380 ya içim rahat etmiyor bir de yalan söyleyince şey hani dedim ya birbirimize çok güvendiğimiz için ...
381 bir şey söylüyorum sonra diyorum ki ay- ya anlayacak bir yerden, bir yerden duyacak diyorum
382 diyorum ki ben sana dün böyle dedim ama ben aslında böyle böyle yaptım diyorum.
383 ...hani o da benim yalan söylediğim zaman içimin rahat etmediğini bildiği için
384 o aslında biraz daha mutlu oluyor böyle şeylere ((laugh)) aslında öyle değil böyleydi deyince.
385 Hani söylemememi tabii tercih ederdi hani baştan yalan
386 ama böyle şeyleri duyunca da hani içi biraz daha rahat ediyor yani öyle
387 onun onaylamayacağı bir şey yapsam da gidip ona söylememden hani hoşlanıyor yani.
388 O yüzden hani bana her zaman şey derler
389 sana çok kızıcığımı bilsen bile bana her zaman doğruyu söyle derler...

P6 doesn't assume that she would lie to her parents since trust is an important value of her family; even if she does so she assumes that she would tell the truth immediately since she would feel uncomfortable about lying (378-382). It is seen that her parents encourage their children to tell the truth when a disapproved action is taken showing that honesty is perceived as more valuable and important than good manners within the relationships of P6's family which is seen to be highly internalized by P6 (383-389). This indicates an internalized *superego*.

(Q15) *Dating someone non-Jewish*

STANZA 1

390 (2) Yani aslında benim için kabul edilebilir.
391 Yani tabii ki tercih etmezsin herhalde ama hani öyle birini de sevdiysen
392 yani genelde aileler şey için istemiyor
393 böyle hani başka dinden biriyle çıktığın zaman onun ortamına giriyorsun
394 ve daha hani küçük olsan bile...o ortama girdikten sonra o ortamda daha başka birileriyle tanışacaksın
395 hani bir sonraki çıktığında...ordan olabilir ve hani sonuçta evleneceksin.

396 Ben eskiden şey düşünürdüm yani hani kaç yaşındayım ki nasıl olsa evlenmeyeceğim n'olcak çıksam diye düşünürdüm...hala da öyle düşünüyorum
397 ama biraz da yaş ilerledikçe anneler biraz daha korkuyor...
398 bence hani öyle mutlu olacaksın çok da sorun yok
399 ...ben yani tercih etmem diyeyim
400 ama öyle bir şey olursa da hani ay bu başka dinden ben bununla çıkamam demem yani hani.
401 Çok bir sorun olmaz benim için ama tabii ki tercih etmem.

STANZA 2

402 Ama bu da biraz da toplumdaki gelen bir şey...
403 Musevi biriyle evlenmeni isterler
404 ...başka biriyle çıkmaya başladığın zaman şey olur
405 hani bizim aile () biraz şey vardır böyle
406 hani dedikodu falan yapılır böyle herkes her şeyi bilir.
407 O yüzden hani sen çıkarsan he- hani birisi şey yapar
408 bazı arkadaşlarım çıkıyor ama genelde aileleri yani ailesi bilir
409 ama başkalarına söylemeyi tercih etmez çünkü konuşulur böyle şeyler yani
410 o yüzden biraz da baskı dolayısıyla insanlar tercih etmiyor
411 ama tabii ki hani olabilir de, hani şey değil imkansız değil, olursa olur.

STANZA 3

:[intermarriage]

412 ...dediğim gibi bana hani olabilir yani öyle mutlu olacaksam
413 yani kendi dinimden biriyle evlenip çok mutsuz olacağıma
414 başka biriyle evlenip mutlu olmayı tercih ederim her zaman.
415 Yani annem yani ailem de tabii ki benim Musevi biriyle evlenmemi isterler
416 ...bilmiyorum ne kadar karşı çıkarlar ama
417 hani Musevi olmayan biriyle evlenmek istesem de çok fazla onaylamayabilirler
418 ama tabii ki ben evleneceğim bitti bu konu dersem...tabii ki benim arkamda olurlar bir şekilde.
419 Hani tercih etmezler hani, beni herhalde vazgeçirmeye çalışırlar diye düşünüyorum.
420 ...şu anda çıksam belki tercih etmez ama evlenme devresine geldiği zaman
421 işler tabii biraz daha ciddiye bindiğinden daha şey olabilir yani ciddi olabilir.

STANZA 4

:[gender difference]

422 ...mixmarriage olarak düşününce ikisi de çok bir şey farketmiyor benim için.
423 Hani şey sonuçta çocuk yine belki bir karmaşada kalacak
424 ...bunun kadın veya erkek olması kimin arasında olması farketmiyor benim için.
425 Sonuçta Müslümanlıkta erkekte geliyorsa Musevilikte kadından geliyorsa
426 yine bir ortada bir çatışma olacak ama
427 tabii ki bu aile yapısına hani iki insanın nasıl geçineceğine
428 ve çocuklarına nasıl yansıtacaklarına bağlı ama.
429 Bilmiyorum bu zaten hani mixmarriage biraz da asimile olmamak
430 bir...azınlık olduğumuz için biraz da hani herkesi bir arada tutmak ve çoğalmak içgüdüleriyle
431 ...çok fazla karşı çıkılan bir şey ama bilmiyorum

432 yani kız erkek benim için çok fazla farketmiyor, aynı şey olduğunu düşünüyorum.

While not being her primary preference, dating someone non-Jewish is acceptable for P6. She assumes that families don't wish their children to engage in mixed relationships since they would end up with marriage, especially as their children approach an older age where the possibility of marriage increases; "As you grow up, mothers get more concerned" (390-401). Social pressure and being the subject of gossip are viewed as factors by P6 in people's decision about not being together with non-Jews; "...gossips are made, everybody gets to know everything" (402-410). Being happy in her relationship is a determinant in P6's choice of intermarriage rather than sharing similar identities (412-414). According to her, her family doesn't approve of intermarriage, and would probably dissuade her, yet she assumes that they would support her if it would be her final decision (415-421). She believes that intermarriage is not approved in order to prevent assimilation but still intermarriage is not viewed as an impossible act (411).

Gender is not a variable in the matrix of intermarriage for P6 since conflict and confusion of the child are inevitable in both cases, but still it might change due to the structure of the families (422-432).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

433 Bir kere biraz kendini iyi tanımak gerekiyor bence
434 neyi istediğine karar vermek gerekiyor hani bir amaç koymak gerekiyor.
435 Gerçi ben hani çok fazla amaç koyan bir insan değilim
436 hani akışına bırakırım genelde her şeyi ama
437 hani kariyer olarak da eğitim açısından da bence biraz mutlu olacağın şeyi seçmelisin
438 ki mutlu olduğun zaman zaten...bir başarıya ulaşmış sayılıyorsun.
439 Yani hani mutlu olmak belki de bir hedef yani kariyerimizde, işimizde, eğitimimizde.
440 Hepsinin amacı belki de ileride mutlu olmak yani...daha iyi bir yaşam sürmek de mutluluk...

Gaining an insightful attitude regarding one's wishes and aims in life that would primarily give happiness is hypothetically mentioned to be the requirement for success in life for P6 despite of her spontaneous and less focused life style (433-440).

(Q17) *Ideals*

STANZA 1

441 İdealler.

442 Ben küçükken veteriner olmak isterdim mesela ((laugh))...hani çok seviyorum hayvanları

443 ...en çok istediğim bir sürü hayvanım olsun böyle büyük bir evim olsun

444 ...yani herhalde küçüklüğümde beri tek hayalim en çok istediğim hayalim buydu.

445 Öyle yoksa işimle kariyerimle, hani iyi bir işim iyi bir kariyerim olsun isterim hani ama

446 kuzenim beşinci sınıftayken bile psikolog olucam derdi yani

447 benim hiç yani ben ÖSS formunu doldururken işletme, ekonomi, psikoloji, hukuk herşey vardı

448 yani tabii azalttık sonra onları ama çok kararsızdım nereye sürüklenirsem

449 biraz öyleyim yani o yüzden fazla bir idealim yok yani.

STANZA 2

:

450 Yani böyle hep şeydi hani hep bir hayalin olsun...ben bu olucam de ve onun arkasından git.

451 ...ÖSS formu falan doldururken hani karar vermelisin ne istiyorsun

452 bilmiyorum ne istediğimi zaten o yaşta bilmiyorum neyin ne olduğunu

453 o yüzden çok da karar vermek zor oluyor.

454 Ama yani hani hep derler bir amacın olsun bir şeyin olsun

455 ama bilmiyorum biraz da akışına bırakmayı seviyorum olayları galiba

456 son dakkacıyım biraz her şeyi zamanı olan bir şeyi bile bilsem son dakikaya bırakırım.

457 Burda da hani nereye doğru gidiyorsam mesela ----'ya da işletme ekonomi okurum diye girdim

458 yani sonra bir anda mühendis olmaya karar verdim...

:

459 Nereye götürürse evet, evet biraz öyle.

It is seen that P6 wished to be a veterinarian when she was a little girl due to her interest and affection for animals (441-444). Regarding her academic life and career on the other hand, she mentions that she was always and still is uncertain about her choices, and she is usually going with the flow (445-454). It seems that she

rationalizes her uncertainty for her future with admitting that she loves to be spontaneous person who holds a “last minute” attitude in her decisions (455-459).

(Q18) Model figures

STANZA 1

460 Örnek aldığım olarak (2) annemi alırım herhalde en yakın olarak yani örnek
461 onu da hani iş hayatında böyle çok hani sıfırdan başlayıp başa gelmiş gibi...
462 Öyle bir şey mesela böyle o işe girmiş mesela o şirkette, şu anda o şirkette
mesela
463 yönetici genel müdür olarak yani patrondan sonraki insan gibi şu anda orda
mesela.
464 O da senelerdir aynı işi yapar ama hani şey benim için hani kendi emeğiyle
465 hani annem üniversite falan da okumadı benim
466 o yüzden benim için her zaman çok büyük bir başarı örneği gibi durur
467 hani kariyer hayatında olarak hani karar verebilme yeteneği
468 ...mesela annemin şirketteki insanlarla anlaşmasını...yönetim tarzını da severim.
469 Çok ilgili mesela birinin sorunu olduğunda alır yanına konuşur ilgilenir
470 ailesiyle ilgili bir problemi varsa bile hani her zaman paylaşabilirler onunla
471 ve hani birinin bir sorunu varsa hep yardımcı olmaya çalışır
472 maddi de olsa manevi de olsa elinden gelmeye çalışır yardımcı olmaya
473 yani severim annemin o yönünü.
:
474 Birileri bu kadar net olarak yok herhalde.

P6 mentions only her mother as her idealized figure due to her efforts and certainty in business life as a sharing, caring manager with good administrative skills (460-474).

(Q19) Upbringing of children in the future

STANZA 1

475 (3) Yani, bilmem hiç düşünmedim ((laugh))
476 hani çocukken annen kızdığında ha dersin hani ben çocuğuma bağırmayacağım,
şey yapmayacağım
477 ama tabii ki bunlar hepsi oluyor yani insan kendini o kadar kontrol edemiyor.
478 Tabii ki yapıyorsun ama herhalde yüzde yüz arkadaş olamazsın tabii ki
479 ama hani çocuklarımın...benle paylaşmalarını isterim yani
480 ...tabii ki her detayı değil...tabii ki annenle paylaşabileceğin şeyler var
paylaşamacağın şeyler var
481 ama genel olarak hani en azından şey yapmalarını istemem
482 benden bir şey saklamalarını istemem
483 ...daha yine öyle bir güven ortamında, sevgi saygı ortamında yetişmelerini
isterim yani.

STANZA 2

484 Bir de şey olarak belki ilk doğduğunda hani işe gidip gitmemek falan filan var
485 mesela onu bilmiyorum düşünüyorum aslında
486 ...bir kaç ay mesela çok az geliyor bana
487 ama bir kaç aydan fazla yanlarında durursan da...bir yerde de kariyerini bırakmış
oluyorsun
488 hani geri dönmek sonrasında çok zor.
489 Aslında hani ben olsam herhalde çocuğumu bir iki yaşına kadar bakmak isterim
490 ama tabii ki o zamanın şartları veya kariyerimin şartları ne olacak bilmiyorum
491 o yüzden ama yoksa bakmak isterdim yani...

In her future upbringing of children, P6 wishes to construct a sharing, trustful, affectionate yet respectful relationship with her children which can be interpreted in the dimension of *symbiosis-reciprocity* (478-483). Still, she acknowledges the fact that everything cannot be shared with parents showing the given importance to *private self* preserved within such permeability of *symbiosis-reciprocity* (480).

Towards to the end of her narration, she brings her concerns and ambivalence about the upbringing of her children in their first couple of years. She wishes to nurture her baby at least for two years but knows the fact that she won't have such time of off period as a working mother (484-491).

In sum, it can be argued that P6 displays a *familial self* with most of its dimensions. *Symbiosis-reciprocity* is especially seen within the relationship of P6 with her mother that is characterized by intimacy, sharing and openness. *Structural hierarchy* in terms of having a more limited sharing of private life is seen within the relationship of P6 with her father. However, without losing the ground of respect P6 doesn't display any concern of *structural hierarchy* regarding expression of both negative and positive emotions towards her father.

P6 doesn't possess a firm attitude, but rather a flexible stance in terms of religious traditions and cultural elements of Judaism including intermarriage. Mostly the familial togetherness and the sense of *we-ness* that are nourished by religious and cultural rituals are enjoyed and viewed to be important, and can be evaluated within

the framework of *familial self*. Despite the difference in terms of having more tolerant parental permission compared to her non-Jewish friends, belonging to a minority group is not viewed as a variable that influences the viewpoint and behaviors of P6; "...I mean belonging to another religion doesn't make a person different...I don't discriminate people...everybody is equal for me...all of us need to be respectful towards each other in every aspect" (282-285).

It is seen that P6 has a strongly internalized and non-judgmental *superego* structure, with a relational dimension. Being raised with an easygoing, flexible, tolerant parental manner which was non-oppressive in terms of discipline with a mild overprotectiveness is seen to elicit this internalization of non-punitive *superego* structure. Such an internalization process is also seen to be affected by the paternal manner in terms of encouraging P6 to be the agent in charge of her own responsibilities. This perhaps led P6 to take her own initiative in certain aspects of her academic life and to experience her self-determined side and *expanding self* despite her mother's different wishes for her future.

Throughout P6's narration the notions of respect, honesty and sharing are frequently emphasized, especially within the familial relationships and *we-self regard* is conceptualized around these terms.

P7. P7 is a 21 years old female university student who lives with her parents, sister and her grandmother. She is the first-born and her sister, M., is 19 years old who goes to the last grade of high school. Her mother is around her mid-forties and her father is at his mid fifties. Her father is in textile business and her mother is a housewife. The responses of P7 to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

- 001 Yani her zaman için...kendime güvenli olarak yetişmemi sağladılar yani.
002 (2) Babamla annem arasında genelde bir denge olmuştur.
003 Hani babam daha rahattı, annem daha sıkıydı.
004 (2) Annem, yani hani kuralları koyan annemdir.
005 Babam hani böyle daha sevgi gösterisi
006 ama anneme daha olarak böyle daha yakın değil de hani daha bağılıyım.

STANZA 2

- :
007 Bağımsız olma konusunda yani (2) kendi kararlarımı kendim vermem için yönlendirirlerdi
008 ama hani hiçbir zaman onların şey olduğunu düşünmedim
009 yani kendi üzerimde onların fikirlerini ben uyguluyormuşum gibi hissetmedim.
010 Yani örnek vermem gerekirse hani, ben lisede hani annem de babamda tembel insanlardı
011 o yüzden çok çalışkan olmamı söylemediler
012 ama ben kendim isteyerek de okul birincisi oldum, öyle yani.
013 Hani ÖSS' ye girerken de niye çalışıyorsun, bu evde niye çalışıyor falan derdi.
014 Hani bizde tam tersi bir durum yaşanırdı ((laugh)).

STANZA 3

- :[discipline]
015 Eskiden yani daha küçükken hani şey yapardı, annem daha sertti.
016 Sonra büyüdükçe daha rahat olmaya, o da rahat olmaya başladı, bilmiyorum.
:
017 Evet, yani (3) çok aslında mesela yatma saatleriyle ilgili hiçbir kural hatırlamıyorum böyle 5. sınıftan sonra, ben geç yatmayı severim çünkü.
018 Ama hani çıkıp gelme saatleri de aslında çok, şimdi kural çok gelmedi aklıma ama hani vardı, belli bazı kurallar vardı.
019 (3) Öyle yani otomatik olarak.

P7 mentions that she was raised as a self-confident person by her parents (001).

She describes her mother as a strict parent who sets the rules in her childhood, but less strict in the recent years, while describing her father as a more relaxed and

emotionally expressive person, especially in terms of showing his affection towards P7 (002-005, 015-016). While her relationship with both parents, especially with the mother, is characterized by *symbiosis-reciprocity* there seems to be an ambivalence within P7's relationship with her mother that comes out in line 006, where she mentions that she is more attached to her mother while not being too close; "but my mom...not so close but more bonded".

In terms of independence P7 highlights that her parents have oriented her towards making and following her own choices and that they never imposed their own ideas and wishes to her like in the case of achieving a high academic success without a coercion coming from her parents (007-014). This might have implications for *superego* formation in structuring internal control for fulfilling responsibilities towards one's own self.

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

020 Yani çok rahattır hepimiz birbirimize yani bütün fikirlerimizi söyleyip
021 özellikle hani yemek masalarında çok büyük tartışmalar olur.
022 Yani böyle fikirler olsun, hayat yani yaşanan toplumla ilgili bile konuşabiliriz
yani kendi hayatımızla da ilgili.

STANZA 2

023 Ama özel hayatımı daha çok annemle konuşurum.
:
024 Her şeyimi bilir yani, aslında şimdi son zamanlarda birkaç şey bilmiyordu ama
hani %98 bilir.
025 Kardeşim de öyledir, kardeşim de yine o da özel hayatını annemle paylaşır
026 ama hani babamla da normal hayatımızı konuşuruz.
: [control]
027 Cep telefonun açık olsun, her zaman sana ulaşabileyim, yani o kadar
028 yoksa hani arayıp nerdesin gel eve yani hiç.
029 Benden sonra da kardeşime olduğu için hiç, o da çok rahat.

STANZA 3

: [father]
030 Özel hayatımı genel olarak hani biriyle çıkıyorsam bilir
031 ama hani öyle bütün hislerimi falan anlatmam.
032 Ama onun dışında hani çekindiğim ve şey yüzünden değil
033 sadece hani anlatma konusunda, yani çok rahat bir insandır.

: [control]

034 Anneme bırakır yani annem her şeyi bilir ((laugh))...

In general the relationship between the family members in terms of communication is defined as free and easy (020-022). The issues, their details and emotional world regarding the private life are seen to be shared mostly with the mother (023-025). While having an understanding and easygoing father, P7 doesn't prefer to share all of her emotions about her private life with him which might be an indication of a *structural hierarchy* coloring their relationship in terms of emotional distance (026, 030-033).

It is seen that P7's parents don't possess a strictly controlling manner towards P7 and her sister; nevertheless the issues regarding the children are seen to be the responsibility of the mother (027-029, 034).

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

035 Böyle çok sorumluluk yüklendiğini hatırlamıyorum yani

036 hep kendi sorumluluklarımı kendim karar vermem gerektiğini düşünüyorum.

037 Hani şey olarak evden annem bazen evi toparlamamı ister ki ben çok dağınığımıdır.

038 Yani onun dışında hayatta başarı- yani başarılı olmamı da aslında isteme, o benim isteğimdir.

039 Ama bana saygı gösterirler hani

040 öyle özellikle bir böyle olman gerekir bunu bunu yapman gerekir diye hiçbir şey söylemezler.

STANZA 2

:

041 Yani hepimiz böyle annem de hani bizim aile çok şey olmadığı için hani herkes

042 (2) bu çok iyi çok başarılı da sen ona uyum sağla gibi bir şey değil hani.

043 Hani Boğaziçi falan vardır tabii ama

044 hani herkes kendi çapında bir başarı, başarılı olsun yeter gibi.

: [father's expectations?]

045 Yok, hayır. O da yani siz niye çalışıyorsunuz hani ((laugh)).

STANZA 3

: [how you feel about not having parental expectations]

046 Beni bence iyi etkiledi

047 çünkü kendi isteğimle bir şey başarmak çok daha farklı

048 çok daha gurur verici ve daha istekli olmamı sağladığını hissediyorum.

049 Kardeşimin de öyle, hani annem ders çalışma dediğinde
050 O, niye çalışmayım hani benim ÖSS'ye girip Boğaziçi'ne girmem gerekiyor diyor.

Rather than parental expectations, P7 has expectations, therefore decisions of her own about responsibilities in life (035-045). Similar to the argument regarding *superego* formation in Q1, it can be speculated that an unobstructed life in terms of parental expectations and control might have lead P7 to be her own regulator and controller in terms of her responsibilities. She indicates that not being under the pressure of parental expectations had a good impact on her, as well as her sister, since she experienced more pride and enthusiasm in achieving a goal as the owner of that expectation or wish (046-050).

(Q4) How expectations are transmitted

STANZA 1

051 Tam olarak beklenti (2) değil de

052 yani her zaman hani annemin beklentisi kendi ayaklarımın üzerinde durabilen biri olabilmem.

:[does she tell this explicitly?]

053 Evet, yani her zaman için kendi ayakların üzerinde dur, hani kimseye bağımlı olma, hayatta ne yapmak istiyorsan onu yap, başar der...

:

054 Yani genel olarak hani annem şey der bazen benim eksiklerimi sen yapma der...

055 hani üniversiteye gitmemiş olması hani bunları sen yapma der

056 ama hiçbir zaman öyle bunu yapacaksın veya senden böyle olmanı istiyoruz diye bir şey hissetmem yani.

Standing on one's own feet and actualizing one's own wishes are defined as the hopes of the mother for her daughter's future rather than as demanding parental expectations (051-052). On the basis of certain limitations in her life P7's mother explicitly advises her daughter not to enact the mistakes she once did during her youth while letting and encouraging P7 to take her initiatives in life (053-056).

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

057 (2) Yani (2) bunu hiç bilmiyorum hani ne hissedirim ama

058 hani bu bende öyle büyük bir yük gibi durmuyor yani

059 sadece annemin benim için istediğini biliyorum.
060 Yani benim iyiliğim için istediğini bildiğim için
061 hani ona karşı bir sorumluluk olarak görmüyorum çok da fazla.
062 Kendime karşı sorumluluk olarak görüyorum.
063 Kendime karşı da kendimle olan çelişkilerimi etkiler.
064 Yani ona karşı bir şeyimde hani kendimi kötü hissetmek gibi bir şey olmaz.

P7 doesn't view her mother's abovementioned wish for her future as a burden or as a responsibility towards her but an internalized responsibility towards herself (057-062). Thus, she indicates that not being able to fulfill a self-made future would not make her feel bad towards her mother, yet feels conflict within her internal world which has implications of a non-punitive but strongly developed *superego* structure (063-064).

(Q6) *Being deserving of the family's acceptance?*

STANZA 1

065 Tabii ki, yani aileye layık olmak hani benim için hayatta en önemli insanlar sonuçta.
066 Onların hani üzüleceği bir şey yapmak hayatımda isteyeceğim son şeydir
067 ama tabii insan yapıyor yani ((laugh)).

The construct of *we-self regard* seems to be applicable for P7. She views her family as the most important people in her life which can be interpreted within the framework of *familial self*, thus trying not to hurt them by her actions is what she does to be worthy of her family which has implications of a relational *superego* (065-066). Yet, it is seen that she feels that from time to time her actions hurt her family unwillingly which she admits with an emphasized laugh (067).

(Q7) *Family customs and rules & how they are transmitted?*

STANZA 1

068 Bizde kural olarak değil de
069 bazen babam böyle hani dini şeylere daha çok uymamızı beklerken
070 annem hani sen boş ver hani arkada hani yapıyormuş gibi görün ((laugh)).
071 Öyle der yani o kadar fazla şeyi yoktur yani.

STANZA 2

:
072 oRitüelimizo yani cuma akşamları mesela o yemeğe özen gösteririz...

073 Genelde habersiz böyle dışarı çıkıp haber vermeden yine geç gelmek yapmayız
074 hani öyle bir âdet yani şeyimiz olabilir, ritüelimiz olabilir

STANZA 3

: [if the rule of is not followed-Shabbat]

075 Bir kere iki kere olmadı, olmazsa bir şey olmaz.

076 Ama hani genel olarak katılman beklenir.

077 Çünkü bu zaten haftada bir kere bütün aileyle bir arada olduğumuz zamandır

078 ve hani bunu yapmazsak (2) sonuçlarının hani (2) sonuçlarının değil aslında

079 ama hani (2) nasıl desem hani şey olmasın (2) ya bunu kaybetmeyelim gibilerinden.

080 Bu şey olsun aramızda ve her zaman, her hafta Şabat olarak değil de normal şey olarak kutlayalım

081 hani hep beraber aile, ailenin bir araya geldiği ve görüştüğümüz

082 hani çünkü biz aile hani birbirimize çok bağlıyızdır

083 aile olarak da yani dedemler, dedem, anneannem, babaannem.

STANZA 4

:[flexibility]

084 Arkadaşımın doğum günü olursa, (2) doğum günü veya çok benim için özel bir şeyse

085 yani bir neden de vermeme gerek yok aslında, benim için özel desem yeter onlar için.

STANZA 5

: [gender difference]

086 Hayır yani zaten bir tek babam var evde ((laugh)) şey olarak erkek olarak

087 hani biz domine ettiğimiz için biraz evi zannetmiyorum yani kuralları koymak veya o âdetlerde.

In terms of family customs and rules, the family of P7 is seen to be relatively an unstructured family. Yet, being together on Friday nights is stated as a family ritual that is perceived as an important period of time for togetherness (072-074). While there is flexibility about being absent if there is an important occasion, P7 states that attendance to Friday dinner is expected (075-076, 084-085). Rather than the religious value of Shabbat, togetherness with the whole extended family, thus preserving the familial identity is considered to be important that can be interpreted within the framework of *familial self* (077-083). It is seen that, P7's father as a more religious person wishes his family to give more importance to religious rules, yet this is disregarded by P7's mother (068-071).

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA 1

088 Söyle.

:

089 Yani ben mesela annemin sigara içmesini hiç istemiyorum.

090 Bir gün karşısına ağlayarak çıktım artık dedim bırak yani bırak o sigarayı (3) hani ama bırakmadı hala.

091 Ona mesela çok üzülmişim...

: [positive emotions]

092 Sarılarak yani öyle mesela annem çok öpmeyi sever bizi, babam da.

093 Yani mutlaka geldiğimizde birbirimizi öperiz (2) o karşılama ritüelleri de hoşlarına gider.

094 Yani kapıda birbirimizi karşılamak, sarılmak.

Affection is expressed through physical contact among all family members such as hugging and kissing, especially during the greetings of each other at the arrivals to home (092-094).

P7 also mentions about her emotional reaction to her mother about her smoking behavior and how deeply she gets sad about it that is expressed verbally (089-091).

Such a worry about her mother's health that causes an emotional outburst can be interpreted with regard to *symbiosis-reciprocity* aspect of the *familial self*.

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

095 Söyle rahat tepki edilir, o yüzden ben annemle mesela çok kavga yani çok çatıştığım olur.

096 Söyle, ben hani tutamam kendimi

097 kardeşim biraz daha sakindir o konuda hani içine atar ama ben direkt söylerim ne varsa.

STANZA 2

:

098 Yani mesela din konularında babamla konuşulmaz.

099 Hani şey bakımından o biraz daha saygı gös- yani say-

100 tamamen at gözlüğü, normalde çok böyle çok geniş bakabilen bir insanken din konularında bazen çok at gözlüğüyle bakabiliyor.

101 Hani ben de onu açmaya çalışırken o bazen hani tepki verebiliyor bu konuda.

:

102 Konuşarak yani her şeyi konuşarak hallederiz.

Negative emotions are seen to be verbally expressed in an open and spontaneous manner by P7 towards her family and there are not any rules regarding this (095-097,102). The only exception is seen to be during the times P7 and her father talk about issues of religion (098). At those times *structural hierarchy* is seen to be relatively governing her manner of talk and the expression of her feelings towards her father (099-101).

(Q10) Expectations regarding behaviors disapproved by parents

STANZA 1

102 Tabii ki beklerler.

:

103 Onaylamadıkları: (3) yani ilk olarak belki erkek arkadaş olabilir.

104 Yani aslında bek- beklerler değil ama hani gizliden gizliye, alttan alta biraz söylerler

105 ama hiçbir zaman hani bunu yapmayacaksın gibi bir şey olmaz ama

106 sonra ben kendimi kötü hissederim o yüzden zaten yapmam.

STANZA 2

: [how would you feel if you do so]

107 Vicdan azabı. ((laugh)) vicdan azabı.

: [guilt?]

108 Evet.

:

109 Onları üzeceğim diye.

STANZA 3

: [the criteria of a wish that is wrong]

110 ...o yani yerine geçecek şey onları kırmaya geçecek mi değmeyecek mi olduğunu

111 genelde de değmeyecek olan bir şey olduğu için genelde vazgeçebilirim.

:

112 Yani bir tane...erkek arkadaşım vardı ama (3) hiçbir zaman da aileme söyleyemedim.

113 (2) Ama hani o erkek arkadaşım da tam olarak hani çıkmıyorduk

114 ama çıkma çıkmama arasında kalırken böyle bayağı uzun bir zaman geçti.

115 En sonunda hani şey yaptım, ben vazgeçtim.

:

116 Evet, yani onaylanmayacak bir şeydi.

117 Aslında hani hiçbir zaman bunu konuşmadık ve hiçbir zaman söylemedim de.

118 Ama onaylamayacağını bildiğim için (3) vazgeçtim yani.

:[why?]

119 Farklı din.

Rather than clear cut rules, there seems to be somewhat implicit expectations about behaviors that might be disapproved by the parents (102-105). Nevertheless, the feeling of guilt governed by a *relational superego* is seen to prevent her from taking such actions in most cases (106-109). In other words, she believes that if her actions would implicitly make her parents upset she would feel guilty therefore would prefer to give up what she wants indicating an internalized *superego* (110-111). Discarding a potential romantic relationship with a non-Jewish boy since she believed her parents would disapprove illustrates how the self structure of P7 is organized around a *familial self* and relational *superego* (112-119).

(Q11) *Social norms and morality*

STANZA 1

120 Benim için bir kere karşımdakine nazik olmak çok önemli konuşurken veya davranışlarımda

121 hani bir insanın yani benim için en şeyi, ne kadar parası olursa olsun, o insan oturup kalkmasını ve bir iki laf etmesini bilmiyorsa benim için hani hiçbir şey ifade etmez.

122 ...etik olarak da karşıdakini düşünmen gerektiğini düşünüyorum ben...

STANZA 2

:[being a minority]

123 Yani beni çok etkilemediğini düşünüyorum

124 çünkü ben hani orda büyüdüğüm için yani ben Türk filmleriyle büyüdüm mesela.

125 Hani zaten oradaki şeyler direkt bana geçmiş gibi hissediyorum yani

126 ben hala 70'lerde 80'lerde yaşadığımı bazen düşünürüm yani.

127 O yüzden hiçbir şey o konuda farklılık hissetmiyorum.

128 Ben yani kendime inanarak Türküm diyebilirim.

129 Hani azınlık olduğum için (4).

: [any change in your behavior?]

130 Hayır.

Kindness and respect as well as not being an egocentric individual are found to be important by P7 in terms of social norms (120-122). It is seen that P7 identifies herself with the general large group culture therefore she argues that belonging to a minority group and her ethnic identity don't have a marked influence on her behaviors or morality conceptualization (123-130).

(Q12) Own values and principles

STANZA 1

131 ...Benim için önemli olan (4) bir kere sadık olması...ikiyüzlülüğe asla gelemem.
132 Bir o var, bir de arkamdan iş çevrilmesine asla tahammül edemem
133 çok fazla affedici değilimdir, o yüzden yapılan yanlışları çok fazla unutmam.
134 Ona dikkat ederim, hani beni çok kırabilecek-
135 hani beni tanıyan insanlar bilir beni neyin beni kıracağını
136 o yüzden onları yapan insanlarla çok fazla yanımda olmasını istemem.
:
137 (2) Neler kırar? Mesela arkamdan iş çevirmek dediğim gibi o en çok
138 bir kişiyi hatırlıyorum şu anda, ondan gidiyorum kafamda.

STANZA 2

:
139 Yani özel olarak şey dersen bir kere benim için (2) yani kendine güvenli olması
lazım.
140 Erkek arkadaşımın kendine güveni olmalı, hayatta bir amacı ve: (2) açıkçası zeki
olmalı.
141 Yani hani zeki olmayan bir insanla bir sohbetten daha fazla ileri gidebileceğimi
düşünmüyorum.
142 Ve yani eğitilmiş demiyeyim ama hani gidip de başı yani başı boş böyle, hiçbir işi
olmayan, hayatta hiçbir şey yapmak istemeyen biri benim karşımda çok fazla değer
görmez ().

STANZA 3

143 Yani normal hayatta da arkadaşlarımda (2) neye özen gösteririm?
144 Yani bir kere şımartılmayı severim...yani çok fazla takılmamak hoşuma gitmez.
145 Öyle insanlarla çok fazla arkadaş olmam ama (2) eğlenmek- hani eğlenceli
insanlarla olmayı tercih ederim.

STANZA 4

:
146 Aile: hani çok birbirimize çok yakın olmamıza rağmen belli bir saygıyı
korumamızı
147 yani hep düşünürüm hayatta her şey için bence geçerli
148 hani o saygının olmadığı zaman hiçbir şey gerçek olmaz gibi geliyor bana.

In terms of her own values and principles, loyalty, honesty and appreciation are desired within her relationships (131-138, 143-145). She is seen to be intolerant towards aimless people in life and expects to be in a romantic relationship with an intelligent, purposeful and self-confident person (139-142). P7 argues that respect among the family members is a very important principle while maintaining an

intimate relationship with them indicating the *qualitative mode of hierarchical relationships* (146-148).

(Q13) *Religious and cultural musts*

STANZA 1

149 Benim için din hani bir araçtır yani yaşamak için...
150 hani çok fazla o zamanların şeyiyle düşüncesiyle şu anki düşünceyi birleştirmeden yanayım.
151 Hani bir kalıba uyma gibi bir düşüncem yok.
152 Yani her insan kendi yorumunu kendi yapabilir diye düşünüyorum.
153 Hani din konusunda (2) yani kendimi rahat hissediyorum.
154 Öyle belli bir şeyim ha kaşere bakayım veya öyle şeylerim yoktur ve olacağını da zannetmem
155 çünkü (2) yani din insanın hayatını mutlu eden, kısıtlayan bir şey olmamalı.
156 Ama uyulması gerek yani gereken bir şey olaraktan mesela bayramların en azından kutlanmasını isterim
157 hani öyle Pesah'ta mesela hani ekmek yemeyi hoş bulmam
158 çünkü zaten bir yani bir 10 gün, 10 gün var mü, yani kaç gün olduğunu bile bilmem.
159 ama hani en azından onları yapmaya çalışırım saygı gösterilmesini isterim.
160 Böyle çok dine bağlıyım dersem şimdi çok yalan olur.

STANZA 2

:[fasting]

161 (2) Ben herkesten onu yani kendine bırakıyorum çünkü sağlık sorunu olabilir
162 belki işe gitmek veya okula gitmek zorunda olabilir.
163 Ben orucu okulda tutamam yani, bütün günü yatakta geçirmem lazım.
164 O yüzden ben tutarım ve okula da gitmem
165 ama olmayanları da hani yargılamam kesinlikle yapamayanları.

STANZA 3

:[Shabbat]

166 Ben isteyerek geçiririm zaten çünkü birbirimizle çok eğleniriz
167 ve zaten çok sevdiğimiz için birbirimizi...hani bir de eğlenmek ve onları görünce haz almak
168 hani gidip de başka bir yerde de, başka bir yerde daha fazla eğlenmeyeceğimi bilmek.
169 O güzel bir şey.

STANZA 4

[Bar-mitzvah/Bat-mitzvah]

170 (2) Ben birazcık kız erkek eşitliğinden yana olduğum için
171 hani eğer Bar-mitzva yapılıyorsa Bat-mitzva da yapılmalı diye düşünüyorum.
172 Hani bir ailede bu varsa normal karşılamam
173 hani özellikle de dinin bu kadın erkek ayrımına çok karşıyım.
:
174 Bizde deprem olmuştu, 99 depremi bizim haftaya denk gelmişti, o yüzden yapmamıştık.

:
175 Evet hazırlanmıştık.

STANZA 5

: [community clubs]

176 Dernekler, amacından saptığımı düşünüyorum...günümüze adapte olamadıklarını düşünüyorum

177 ...şu andaki insanların yaşadıkları hayatla onların verdikleri hayat tam olarak paralel olmadığı için çok fazla gidilmeyi tercih edilmiyor.

178 Ama galiba şimdi hani yeni değişen şeylerle beraber mesela kuzenim benim daha küçük o şeye gidiyor dans kurslarına gidiyor.

179 Böyle şeyler hani bizim zamanımızda gidip sadece grup alıyorduk ve oradaki şeyleri söylüyorlardı bize hani bu dindir, şöyledir, böyledir.

180 Hani çok fazla açıkçası hoşuma gitmemişti o yüzden devam etmedim.

STANZA 6

:

181 Sinagog? Gidiyorum yani Kal'a gidiyorum

182 (2) ama hani çok fazla da bayramlarda gitmiyorum.

183 Mevlütlerde gidiyorum, aylık mevlütler.

184 (3) Onun dışında yazın bizim adada, ----'lıyım ben, ----'da bizim Kal çok güzeldir

185 yani şarkılar olsun hani böyle cuma akşamı gitmek gerçekten keyif verir.

186 O yüzden cuma akşamları adada olduğum zamanlar giderim

187 ama hani İstanbul'da çok fazla tercih ettiğim ve yaptığım bir şey değildir.

STANZA 7

: [helping the needy people]

188 Ben herkese yardım etmek istiyorum, ama kendimi dizginlemeye çalışıyorum.

189 Çünkü bu sefer herkese yardım etmek istiyorum.

190 yolda gördüğüm bir kişiye çok üzülüyorum, arkasından 10 saat ağlayabilirim yani, o kadar.

191 Hani kendi hayatımda o kadar şeyken hani daha güçlüyümdür

192 ama başkalarına karşı dayanamıyorum, kendimi tutamıyorum.

STANZA 8

: [activities in the community institutions]

193 (2) Katıl- yani (2) cemaat faaliyetleri, özellikle yararlı gördüğüm şeylere katılırım.

194 Örneğin hani şey vardı bir Holokost için sinema gösterisi, gösterimi vardı.

195 Kara kare. Onları hani en azından bir tane filme gitmek istedim.

196 Çünkü güzel bir şeye hizmet ediyorlar ve yararlı bir şey

197 herkesin hatırlaması gereken bir şey olduğu için hani o yüzden katıldım.

198 Ama gidip de hadi birleşelim, herkes bütünü (2) Museviler birlikte bir şey olsun, birbirlerini bulsunlar, evlensinler gibi programlara katılmayı çok uygun bulmuyorum.

STANZA 9

: [Visiting Israel]

199 Bence güzel bir şeydi ama yine bizim zamanımızda iptal edilmişti, çok terör vardı.

200 ...Yani ben gitmediğim için hani tabii ki üzgünüm ama hani hayatımı etkileyecek bir şey olmadı.

STANZA 10

: [her family's point of view]

201 Yani babam biraz daha şey yapmamı ister...

202 Yani (2) babam ister ama hiçbir zaman zorlamaz hani

203 hadi bunu da bir yapsaydınız keşke falan der ama öyle bir zorlama yoktur.

204 Annem daha rahattır o konuda, yani ne hissediyorsan onu yap yani önemli olan hatırlamak

205 ve (2) şey yapmak hala devam ettirebilmek.

206 Babam biraz daha şey üzüyor soyumuz tükeniyor diye, o yüzden biraz daha bağlı.

:

207 Mesela babam için şeyse şey demişti en aklıma yani yakın olarak aklıma gelen Pesah

208 hani dua okunmadan yenmez demişti normal ekmek, hamurlu şeyler.

209 Annem de ne olacak hani daha dua okunmadı falan demişti.

210 Ama yine de kendime yedirememiştim o yüzden yememiştim hani o olabilir

211 ama hani babam için, hani zorladığından değil ama kendim öyle şey hissettim, kötü hissettim kendimi.

: [feeling sorry towards him?]

212 Ona karşı, dine karşı-

213 Onun dediğini de hani onun dediğini de yapmış olayım.

: [how do you feel about your father's perspective]

214 Bazen kendimden geçiyorum, masada büyük bir kavga kopuyor.

215 İşte sen böyle düşünüyorsun ben böyle düşünüyorum.

216 Ama hani hissettirmek konusunda en sonunda bazen böyle çok acaba çok mu sert çıktım

217 diye kendimi bazen kötü hissediyorum çünkü babam kıyamaz bana, çok sert çıkamaz.

218 O yüzden hani bazen ben mi fazla ileri gittim diye hissediyorum.

P7 states that religion should not restrict one's life but rather should enrich it and give happiness; "Because (2) I mean religion should be something that makes one's life happy, it shouldn't hold back one's life" (149-152, 155). While not defining herself as a religious person, she values the religious holidays and likes to celebrate them, yet she doesn't possess a judgmental attitude towards others who don't follow certain religious rules specific to that holiday such as fasting (153-165).

Shabbat is seen to be identified as a pleasant experience of family togetherness rather than with its religious aspects (166-169). It can be argued that the cultural dimension of this religious phenomenon has a salient influence on nourishing the

familial self of P7 through creating an environment of togetherness, intercommunication and solidarity by sharing fun and enjoying time with family members.

Regarding joining the activities of the community clubs P7 is seen to be somewhat ambivalent. She criticizes the orientation of these associations and believes that they are out of date in their approaches (176, 180). Yet, she likes to join certain activities that she believes are functional and beneficial in terms of her self-development (193-197). Nevertheless, the issue of communal togetherness and alliance in terms of a communal self doesn't come up in her narration. Rather, she is seen to be feeling uncomfortable about the environments that these activities create where she believes that the members of the community are exposed to marital candidacy during such occasions (198).

P7 approaches the celebration of the Bar/Bat-mitzvah from a more gender equality point of view and believes that this religiously and culturally important occasion should be fulfilled by both genders (170-173). Helping the needy people is viewed from a more personalized aspect and not as a communal responsibility that is related to a religious based communal identity (188-192).

As mentioned previously, P7's father possesses a more religious attitude, and wishes his family to follow the rules of religion somewhat more firmly, yet without pressurizing, due to his concern of identity extinction (201-201, 206). P7's mother is seen to be more disregarding regarding religion, but values traditional continuity (204-205). P7 on the other hand, is seen to be stuck between her parents' attitudes and her own standpoint. The feeling of sadness and perhaps guilt is seen to emerge when P7 hesitates about her actions against her father's wishes and viewpoint (207-213). For instance, arguing with her father about religious matters raises guilt and makes her

question herself about the intensity of her manner towards her beloved father who never hurts her feelings, indicating that a relational *superego* gets in the picture within the father-daughter matrix if the issue of religion is on the agenda (214-218).

(Q14) *Lying to parents*

STANZA 1

219 Annem hemen anlar gözlerimden.
220 Yani küçüklüğümden beri o korku gelmiş bana yani yalan söylersem hemen anlayacak diye hayatım boyunca yalan söyleyemedim.
221 Babama zaten hani öyle bir yalan söyleme gereksinimi duymam.
222 Ama yalan söyle- söylemek hani çok çok durumda kalırsam da yani kendimi uzaklaştırırım çünkü yüzümden kesin belli olur yani.

STANZA 2

:[how would you feel?]
223 Çok vicdan azabı yani, o anlattığım erkek arkadaşım ile ilgili bir kere yalan söylemiştim.
224 Bir hafta ben zaten odamda böyle kaldım, şey yapamadım çıkamadım dışarı.
:
225 Yani şu anda tek bu konuda yalan söylediğim, yani düşünüyorum hani.
226 Şimdi belki mutlaka söylemişimdir bir şeyler ama
227 hani öyle özellikle önemli olan aklıma gelmiyor.

P7 states that she is very transparent to her mother in terms of lying since she believes that her fearful facial expressions betray her when she lies (219-222). She remembers that the only issue that P7 lied about to her parents was her relationship with a non-Jewish boy (223-227). Yet, in her narration the information is not sufficient to decide whether the pressure of her conscience regarding this issue was related to a relational *superego* or to an impersonal rule-based *superego*.

(Q15) *Dating someone non-Jewish*

STANZA 1

228 (3) Yani ben şu anda şey yani-
:
229 Tamam. Kabul edile- bilmiyorum yani ona ben daha kafamda çözüm bulamadım.
230 O yüzden tam kesin yorum yapamayacağım ona.
231 Ama şu ana kadar şey düşünüyorum, eğer o arkadaşım ile çık- çıksaydık
232 yani çıkmadıysam bir daha çıkmam gibi geliyor hani, çünkü çok seviyordum.
233 Ve ondan vazgeçebildiysem (2) başka birini yapmamaya çalışırım.

STANZA 2

:[intermarriage]

234 Hiçbir zaman hani eleştiren bir tavır içine girmezler ama olmamasını arzu ederler.

235 Yani genelde bizim konuşmalarımızda hani olabilir ama olmamasını tercih ederiz derler.

:

236 Olmamasını tercih ediyorum ben de çünkü sonuçta

237 (2) yani diyorum benim için önemli olan şeyler ya karşımdaki için önemli olmazsa.

:

238 Cuma akşamları yemeğe gelmek istemezse hani benim için önemli olan bir şey (3).

239 Ya da çocuk, ben çocuğumu kendi bildiğim gibi yetiştirmek isterim sonuçta

240 hani her ne kadar şu anda düşünmüyor olsam da

241 ama hani yine de evlenirsem mutlaka olacak bir şeydir.

242 O yüzden hani o çocuk konusu bence çok şeydir (3) kritik.

STANZA 3

[gender difference]

243 Bence hiçbir şey fark etmez.

244 Ben zaten eşitlikten yana olduğum için her şey yani bu konularda farklı olacağımı düşünmüyorum.

:

245 Bence değil çünkü sonuçta da yani Müslümanlıkta da erkekten geçiyor.

246 O yüzden (2) hani yine sonuçta hiçbir şey olmayacak.

P7 is seen to have ambivalent feelings about dating someone who is non-Jewish and she cannot come up with a considered decision about the acceptability or unacceptability of this matter, thus prefers not to comment on this issue (228-233). Nevertheless, based on her relational experience where she had given up her potential beloved boyfriend for the sake of her family, she arrives at a conclusion that she would not get involved into a similar situation again.

While presuming a probability for intermarriage, both P7's and her parents' preferences are not in favour of intermarriage (234-236). P7 states that she would not prefer to have a marriage where there is the possibility of a disharmonious structure that might occur between the spouses and their child rearing manners (237-242).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

248 Öncelikle yani bence ne istediğimize karar vermeliyiz

249 yani bir insanın amacı olursa ona mutlaka başarır yani ben kendimde onu yani biliyorum.

250 Bir amacım olursa mutlaka istediğimi elde ederim

251 ama hani amaçsız olduğum zamanlarda da kendime çok kızarım

252 çünkü ne yapacağımı bilmem yani bir yönüm olmadan hareket ettiğimde çok kızarım kendime.

253 (2) Onun dışında bir şeyi çok istemek ve onun için çaba göstermek

254 hani şey bulmayı çok sevmem hani hazır konmayı sevmem.

255 Bir şeyi çabalayıp yaptığım zaman daha çok huzur bulurum

256 ve böyle şans faktörlerini de çok fazla sevmem.

257 Hani şans faktörleri derken hani bugün mesela “var mısın yok musun” ona katılır mısın demişlerdi bana.

258 Hani ben şansıma değil kendi beynime güvenirim yani hani o şans şeyi bilmiyorum

259 hani çok fazla kesin yani kendi hakkım olan bir şey gibi hissetmiyorum.

260 ...O kadar çabuk bir şeyleri elde etmek bana yanlışmış gibi geliyor.

STANZA 2

:

261 Eskiden derslerim anlamında başarılı olmak önemliydi

262 ama üniversiteye girdiğimde kendime dedim ki artık rahat olacaksın bu konuda

263 hani o yüzden not ortalamam hani normal, öyle çok iyi bir ortalamam yok

264 ama şimdiki yeni hedef İspanyolca çok sevdiğim için onda çok başarılı olmak istiyorum.

265 ...ama hani daha bunu çok fazla elde edebildiğimi düşünmüyorum.

266 Onun dışında, ama bunun için çaba sarf ediyorum...kendimden emin olabilirim o konuda.

267 Onun dışında şey yapmak istiyorum başka, en azından böyle biraz daha hobilerim konusunda yetenekli olmak isterdim.

268 Mesela basket oynadım 5 sene, sonra bıraktım, tenis oynadım, yüzdüm onları da bıraktım.

269 Hani bir yerde tutunup kalsam ama şu anda geçmiş mi acaba diyorum

270 daha tam olarak o konuda da ben kendimle şey yalnız kalmadım çok fazla.

: [academic success in general]

271 Evet, aslında o konuda başarılı olduğum için belki bu yani düşünceye sahibim.

272 Hani şu anda daha çok şey olmak istiyorum daha, sosyal hayatta da başarılı olmak istiyorum.

273 Örneğin hani Latin dansı yapmak istiyorum.

274 Onu da belki daha şimdi daha şey araştırmalarımdayım ama ona yönelmek istiyorum.

Being determined about one's aims in life is defined as the prerequisite of success in life (248). P7 argues that whenever she has an objective, she reaches her goal and becomes successful sooner or later (249-252). Even though she doesn't

mention about her aims specifically, the expectation of self-efficacy regarding her objectives is seen to be high and definite, and on the way of reaching those objectives not relying on chance factors but making an effort is a must (253-260). Without an effort, gaining something doesn't have a meaningful value for P7 indicating that she has an *ego ideal* of a self-made person.

It is seen that high achievement orientation has eventually faded away (161-163). Rather, being good at what she likes is what P7 seeks for (264-274). In general it can be argued that there is still an identity search of P7, but on the way of this she is seen to be stable and self-confident.

(Q17) Ideals

STANZA 1

275 (2) Hayat- yani hep kendimi böyle şey görürüm aslında o eskidendi galiba
276 hani topuklu ayakkabıyla eteğimle işte ofisime giderken.
277 ...evleneyim, çocuk yapayım, kocama böyle yemekler yapayım gibi hayalim asla
olmadı ve olacağını da düşünmüyorum zaten.
278 Hani yemek de yapamam, ev işi de yapamam, hiç o konularda yeteneğim de
yoktur.
279 Ama hep böyle kend- kendi kendime yeten bir insan olmak en büyük idealimdir.

STANZA 2

:[family's approach]
280 Hep şu anda hep herkes şey diyor artık senin de bir torununu şey çocuğunu
görsek.
281 Ama daha çok var ((laugh)).
:
282 İstiyorlar, yani beklenti değil ama hani şey diyor ben torunumun çocuğunu
görmek istiyorum, anneannem mesela öyle diyor.
283 Son zamanlarda hani bu son zamanlarda çıktı, neden bilmiyorum ama.
284 Hani diyorum ben daha üniversiteyi bitirmedim.
285 Üniversite bitince ne yapacağım bilmiyorum ama.
286 Kendi ayaklarım üzerinde durabilme idealime aslında ailem de inanırlar
287 hani benim öyle bir şeyi başarabileceğimi düşünürler.

In terms of her ideals, P7 is seen to possess a less traditional approach through staying away from domestic-related ideals (275-279). While there is a demand regarding starting a family and having children, especially coming from her grandmother, an overwhelming pressure about marriage of P7 is not seen to be

imposed (280-287). The most clear-cut ideal of her is about being a self-sufficient person in every aspect of life.

(Q18) Model figures

STANZA 1

288 Bir kere hani en büyük idealim Atatürk'tür yani benim için çok yani önemlidir.
289 ...onun dışında hani normal yakın çevremde (2) yani örnek almak değil de
290 yaptıklarını hani mantıklı bulup benim de ona benzer şeyler yaptığım bir kuzenim
vardır.
291 Yakın bir kuzenim değil ama hani onun hayattaki duruşunu beğendiğim bir
insandır
292 o yüzden o yani bende hani aaa haklısın deyip onun yönlendirmesiyle bazı şeyler
yaptığım olur.
:
293 Mesela ders verir, ben de ders veriyorum şimdi ya da hani benim bir sürü konuda
desteklemiştir.
294 Yani bu sene interrail yapmak istiyor...hani sen de gelsen gibi beni bazen şey
yani böyle bir desteklemesi ve şeyi vardır.
:
295 Örnek aldığım teyzem mesela çok benzer bana, yani daha doğrusu ben ona
benziyorum.
296 Hani derler sen aynı o yani ona benziyorsun...
297 Ama hani annemin zekasını ve hayattaki, yani belki çok şeye hani istedikleri şeye
ulaşmamış ama, o kararlılığını çok hani kendime örnek alırım.

P7 states that Atatürk is the far most important idealized figure of her life (288). Within the framework of the *familial self* it is seen that her cousin, her aunt and her mother emerge as her idealized figures for their certain characteristics (289-297). P7 identifies with certain aspects of her mother such as her intelligence and determination in life. It can be speculated that P7 might be making a kind of repair work for her mother since her mother was not able to reach her goals possibly due to the certain impossibilities in the past. Perhaps, the search for her own way towards individuation and self-sufficiency can be attributed to her enlightening by her mother's unrealized wishes.

(Q19) Upbringing of children in the future

STANZA 1

298 Şimdi ders veriyorum, yani çocuk hiç düşünmüyorum yani o kadar ((laugh)) bıkmış durumdayım.

- 299 Bir kere şımarık olmamalarına özen gösteririm hani.
300 Her ne kadar (3) bir kere şey olmasını isterim (2) yani kendine güvenli
301 ...ben şey derim annem hani sen beni nasıl yetiştirdin de ben çocuklarımı nasıl yetiştireceğim.
302 Hani hiç alkol desen yok hani şey yok içki, sigara hani öyle şeyler olmadığı için bu
303 hani nasıl biz bu kadar bütün olaylardan, belalardan uzak durmuşuz,kardeşim de öyledir yani.
304 Hani nasıl bir kere çünkü her taraftan hani böyle duyuluyor şey uyuşturucuymuş, bilmem neymiş.
305 Hani onlar hiçbir zaman öyle bir şeye ihtiyacım olabileceğini bile hissetmediğim için çocuklarımın da bu şeyleri hissetmemesini sağlamak isterim.
306 Yani bir de ben kendi hayatımda böyle başkalarına şimdi o kadar güçlü gibi görünmüyorum
307 ama hani güçlü olmalarını isterim kendi hayatlarında.
308 Hani şey o, böyle erkek arkadaşlarından ayrılıp 7/24 ağlayan kızlara benzesin istemem açıkçası.
309 Ya da erkeklerin hani böyle (3) nasıl deyim hayatta hani boş insanlar olmasını istemem.
310 (2) Onlar için bir çaba sarf ederim.
311 Benim, bende olmayan şeyler hani olarak da hani keşke annem beni böyle gitar kursuna falan gönderseydi demişimdir
312 ama (2) ben o yüzden onları çocuklarıma biraz empoze etmek isterim.

P7 wishes her children to grow up as self-confident and emotionally strong individuals (298-300, 307-310). Retrospectively, she evaluates and appreciates her mother's parenting style in terms of how efficiently she had helped P7 and her sister to gain strong internal control (301-304). In this sense, P7 identifies with her mother and wishes to practice the same manner towards her own children in the future (305). Yet, she adds that she would wish to impose on her children to be involved in certain activities that she couldn't realize in her own childhood (311-312).

On the whole, it can be suggested that P7 displays a *familial self* construction with the hierarchical dimensions of *qualitative mode of hierarchical relationships* and *structural hierarchy*, particularly in her relationships with her father. *Symbiosis-reciprocity* is especially seen within the mother-daughter matrix yet there seem to be ambivalence within that relationship in terms of closeness; "...not so close (to my mom) but more bonded" (006).

Religion is conceptualized as a tool that shouldn't hold back one's life but rather something that gives happiness to one's life. The cultural dimension of religious rituals and the sense of togetherness that such rituals bring for the family members are viewed to be important. Generally P7 doesn't possess a strictly religious stance and has some ambivalent feelings towards certain aspects of Jewish religion and culture including intermarriage and the approaches of the community on certain issues. P7 also identifies herself with the wider community as she argues that belonging to a minority group and her ethnic identity don't have a marked influence on her behaviors or morality conceptualization. These might indicate that P7 is still in the process of deciding how extremely she wishes to internalize her ethnic identity.

The most striking theme in P7's narration is seen to be around the child rearing style of her parents and the impact of it on the development of her psychic structure. Not being raised with a coercive style by her parents but encouraged to be self-confident and a self-made person is seen to have a remarkable impact on the *superego* formation of P7 in terms of structuring an internal control for fulfilling responsibilities towards her own self; "...they never tell me to be a person like this or that...because it is very different to achieve something with my own will, it makes me feel more proud of my self and a willing person" (040, 047-048). It can be argued that P7 has developed a non-punitive but strongly developed *superego* structure. A relational dimension that contains the concern over unwillingly upsetting her parents, therefore the feeling of guilt, exists in this *superego* structure. Defining her family as the most important people in her life, hence associating the concept of *we-self regard* and being worthy of her family with her concern of making them unhappy stresses

this relational dimension of P7's conscience within the framework of the *familial self*.

P7 is seen to have an *ego ideal* of a self-made and self sufficient person, without undue regard for the contextual demands of her surroundings.

.

P8. P8 is a 23 years old female university student. She lives with her family and has a 21 years old sister, R. Her parents are around their fifties. Her mother is a tutor, and her father is in trade business. The responses of P8 to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

- 001 Böyle hiç sıkı olmayan bir şekilde (2) yani rahat bırakırlardı.
002 Fazla güvenilirlerdi ama fazla da şey beklerlerdi böyle eğitim olsun
003 her alanda böyle başarılı olayım falan diye uğraşırlardı.
004 Onun dışında: (2)
:
005 (2) Yani güvenilirlerdi hani böyle çok strict kuralları yoktu.
006 Hani eve girme çıkma saatlerinde falan bile çok rahattır hala.
007 Ama işte gerektiğinde koruyup kollama (3) yani (2)
008 gerektiğinde yani bir şeyi çok ters gördüklerinde söylerler.

STANZA 2

- :
009 ...Babam biraz dediği dedikti yani o zaman daha çok şeydi böyle.
010 Şimdi çok yumuşadı mesela ama o zamanlar daha böyle kuralcıydı
011 hani yapılmaz dediği zaman pek yapılmazdı.

STANZA 3

- 012 İşte annem yumuşaktı, yumuşatırdı falan.
013 Öyle çok ciddi bir disiplin de yoktu yani
014 ama şey mesela ders çalışma konusunda biraz fazla sıkıydı annem falan böyle bizi çalıştırdı.
015 Yani genelde mesela kardeşimi sınavlarına annem hazırlamıştır.
: [because she is a teacher?]
016 Evet yani ben mesela özel ders falan alıyordum
017 ama birkaç sene sonra kardeşim girerken gördü ki yani hani kendisi çalıştırsa çok daha iyi sonuç verecek ki hakikaten öyle oldu yani.
018 (2) O konuda sıkıdır yani.

P8 defines her parent's child rearing attitude as tolerant, trustful and easygoing, yet guiding if necessary and greatly concerned regarding high academic success (001-008). It is seen that *structural hierarchy* in P8's relationship with her father was more evident when she was younger but less so now (009-011). She describes her mother as being smoother in her parenting but more disciplined towards P8 and her sister in terms of their school work (012-018).

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

019 (2) Arkadaşça, (3) öyle annem çok sert değildir

020 ama bazı şeyleri de kafasına taktı mı...bizim yapmadığımız o zaman...onun üstüne gider

021 hani bu yapılacak falan diye, biz ara sıra yaparız ara sıra yapmayız.

022 Yani öyle yumuşaktır yani annem bayağı.

: [closeness and sharing]

023 Evet, bayağı bayağı konuşulur hani.

024 (3) Bazı şeyler özellikle hani çok böyle çözülmesi gereken ve kafama taktığım şeyleri de ben anlatırım, o da öyle anlatır.

025 Bayağı, bayağı her şeyi bilirim yani hiç hiç gizli saklı yoktur.

026 Yani biraz abartı şekilde hiç gizli saklı yoktur gibi bir şey yani

STANZA 2

027 ama kardeşim öyle değildir yani.

:

028 Kardeşim bayağı bir kapalı bir kutu olduğu üzere böyle onun pek bir şeyini bilmeyiz yani.

029 Genelde dışarıdan gördüğümüz kadarıyla.

030 Eskiden böyle değildi...şimdi...aileye karşı biraz daha içine kapalı.

STANZA 3

:

031 Babamla (2), o daha çok böyle eğitim, kariyer falan şeyleriyle böyle merak eder, ara sıra gelir sorar falan.

032 Onunla çok, onunla genelde paylaştığım şeyler bu yöndedir yani.

033 Yardımcı olmaya çalışır işte atıyorum staj ararken arar arkadaşlarını sorar falan.

034 (2) Onun o kadar her şeyini bilmem mesela.

035 Yani onunla paylaşımım daha azdır, daha kısıtlıdır.

: [control]

036 Artık pek yok yani öyle sıkıyorlar yani.

STANZA 4

: [control- mother]

037 O da evet, bayağı daha rahatlar yani şu anda kontrol denetim pek yok.

038 Sadece böyle hakikatten bir şey çok ters oldu mu ona müdahale eder

039 ederler ki o da benim üzerimden müdahale ederler hani beni uyarırlar falan.

STANZA 5

: [her sister's relationship with her parents regarding control]

040 (2) Onda da pek yok, üzerlerinde pek bir şeyleri yok yani denetimi.

041 Mesela çok ciddi bir şey diyeyim atıyorum bir eve çıkma muhabbetinde tabii ki onların kontrol onlardadır yani de daha çok

042 ama tartışmaya da açıktırlar yani hani o bence bu açıdan önemli

043 hem de hani sen bir şey söyleyeceğinde dinleyecek kapasiteleri vardır yani

044 ve ona göre karşı bir cevap verirler.

Within the framework of the *symbiosis-reciprocity* dimension of the *familial self*, P8 defines her relationship with her mother as friendly, receptive and intimate with permeable ego boundaries in which both sides know each other's life in detail (019-026). Contrary to P8, it is seen that her sister's relationship with P8 and her parents is distant where a more extended *private self* is kept (027-030). In terms of sharing and affective dimension there is seen to be a less permeable boundary and a more restricted relationship between P8 and her father with an exception regarding educational and career wise issues indicating *structural hierarchy* (031-036). Control over P8 and her sister is seen to be seldom but not absent since she indicates that her parents have the control over serious issues with an understanding and discerning attitude (037-044).

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

045 Evet, genelde böyle eğitim konusunda biraz takıntılıdır.
046 Böyle hani çok akıllı olduğumu falan düşünüp böyle en iyisi olsun hani onlar öyle
047 babam özellikle çok idealisttir yani bu konuda.
048 Kendisi hep böyle (2) böyle hani bir anda Boğaziçi'ne girip sonra düzgün master, Fullbright kazandığı için böyle benim kızlarım da öyle olsun modundadır.
049 O yüzden o konuda beklentileri aşırı yüksektir ki yansıtırlar yani.
050 Ama mesela () enteresandır böyle not falan da pek okulun gidişatını da pek sormazlar yani notların nasıl vesaire.
051 Dönem sonunda bir böyle laf atarlar hani nasıl gidiyor bilmem ne.
052 O konuda, eğitim konusunda biraz takıntılılar yani çok önem veriyorlar.
053 Onun dışında düzgün.

STANZA 2

054 Kardeşimle çok farklı çünkü yani () düzgün bir ilişkim olmasını tercih ederler yani.
055 Erkek arkadaşlarımla iyi geçinirler bayağı.
056 Düzgün insanlar seçtiğim üzere onlar da iyi geçinebiliyorlar ve hani ilgilenirler öyle şeylerle.
057 Kardeşimle de, o eve pek erkek arkadaş falan getirmediği için öyle bir beklentileri de yoktur ((laugh)) bilmezler de tam olarak ne olup bitiyor.
058 Onun da eğitim konusunda aynı beklentileri vardır yani.

STANZA 3

:

059 (2) Yani, aslında küçükken falan bir sorun olmuyordu

060 çünkü hani yapacak çok fazla bir şeyim olmadığı için zaten...

061 basket oynuyordum mesela hem kültürel aktivitelerim çok yoğundu

062 hem okul açısından çok başarılıydım yani.

063 Onların da baskıları sonucu herhalde ama şimdi birazcık daha ağır gelmeye başladı

064 çünkü bu kadar mükemmeliyetçi olmalarına gerek yok gibi gelmeye başladı.

065 Bu aralar birazcık o baskı yaratıyor ama onu da ben onlara empoze ediyorum yavaş yavaş ((laugh)).

Parental expectations are seen to be mainly focused on academic issues since P8's parents believe that their daughter is a very smart girl, to the point where P8 defines her parents as being obsessive in this manner (045-046). As an outstanding student in the past it is seen that P8's father is highly idealistic regarding her academic achievements and has great expectations from her yet without holding an over-controlling style (047-053). Up until now academic oriented expectations is seen to be fulfilled by P8 without any trouble since she was already a successful student (059-062). However, P8 expresses that recently the academic expectations of her parents became too heavy to carry and feels that there is no need of them to be overly perfectionist (063). While mentioning the parental pressure she adds that she tries to deal with this by pushing her parents towards being less perfectionist showing that she has personal space to put forward her initiative of raising an objection and revealing her own perspective (064-065).

Other than academic expectations, P8 cursorily states that her parents prefer her to have decent romantic relationships and this expectation is mentioned to be fulfilled as well (054-058).

(Q4) How expectations are transmitted

STANZA 1

066 Babam genelde ironik şekillerde böyle beklentilerini söyler.

067 Öyle, okula git falan işte söyler.

068 Veya bir erkek arkadaşımın ayrıldığımda falan

069 ilk bir konuşmaz ben ağlayıp zırladığım için ama sonra

070 yani öyle oldu bir üç ay önce falan
071 ilk birkaç gün ağladığım için böyle bir sustular sonra tam böyle tekrar barıştım
072 hop bir anda lokma ağızlarından çıktı ((laugh)) ve işte zaten hani doğru bir hani
düzgün bir çocuk falan.
073 Bayağı açık açık net söylediler yani orada, net konuşuldu.
074 Ben söyledim onlar söyledi falan.
075 Eğitimimde de yine öyle net bir şekilde söylerler işte.
:
076 Söyleniyor, söyleniyor.

P8 indicates that her father transmits his expectations through using an ironic wording at certain times (066-067). Yet, in general it is cited that the expectations are transmitted explicitly such as in the case where her parents tell what they wish for her to do about her relationship (075-076). Being silent and non-demanding while their daughter was living an emotionally turbulent period about the brake-up of her relationship despite their own wishes show that her parents respect P8's internal emotional world (070-074).

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

077 ((Laugh)) Ya (2) çok da kötü hisser- zaten çok tersi bir şey yapmıyorum genelde.
078 Hani hiçbir beklentileri konusunda çok zıttı bir şey yapmıyorum.
079 Yapıyorsam da çok kendim buna inanarak yapıyor olacağım için çok kötü hissetmem herhalde.
080 Onlar da zaten (2) o konuya da yani adapte olabiliyorlar...çok strict değiller bu konuda.
081 Bunu bekliyorlar ama sen onlara...mantıken evet böyle olmalı
082 ama duygusal olarak ben öyle hissetmiyorum dersin buna okey diyecek insanlar olduğu için
083 kötü (2) bir şey olacağını sanmıyorum yani kötü hissedeceğimi sanmıyorum.

Not being able to fulfill her parent's expectations is not an issue for P8 since she is assured of herself that she doesn't do anything that opposes her parent's expectations showing that parental expectations are highly internalized (007-078). Yet, she hypothetically argues that she wouldn't feel bad about something she does since it would be something that she already believes to be right possibly indicating the existence of an internalized *superego* formation (079). She states that her parents are

adaptive in their perspectives therefore can modify their expectations if P8 explains to them her reasons for not fulfilling their wishes.

(Q6) *Being deserving of the family's acceptance?*

STANZA 1

084 (4) Var, var tabii ki yani onların düzgün insanlar olduğunu bildiğim için
085 değer yargılarına inandığım için
086 ben de kendimi zaten öyle bir yere koymak istediğim için, o açıdan var.

The construct of *we-self regard* in terms of a *we-self* seems to be applicable for P8. She views her parents as well-mannered people and agrees with their value judgments, therefore wishes herself to be like them in this manner showing that such construct is deeply internalized (084-086).

(Q7) *Family customs and rules & how they are transmitted?*

STANZA 1

087 (3) Uyulması gereken kurallar (2) vardır.
088 ...Vardır ama mesela işte her akşam yemeğe hep beraber oturulacak kuralı bazen biraz kırılır...
:
089 Böyle bir alışkanlığımız var evet her akşam beraber yemek yeriz.
090 Kardeşim bazen ayrı yer ama işte biz beraber yeriz.
091 Ama bunu yapmadığımızda çok laf edilmez hani.
092 Böyle bir alışkanlık şeklinde
093 ama hani olur da o gün maç olur işte televizyon karşısında biri izler falan, o pek sorun olmaz.

STANZA 2

094 İşte:, onun dışında (2) ışıkların hepsinin açık olmasından hoşlanılmaz mesela...
095 Öyle küçük kurallar vardır...(2) annemin de babamın da bunu görünce arada sırada laf ettiği.
096 O kadar yani...(3).

STANZA 3

097 Bayramlarda falan şey vardır, bayramlarda beraber ailece zaten iki gün olur.
098 İkisine de hep beraber gideriz yani, onlara uyulur.

STANZA 4

: [if rule are not followed]

099 (4) Ben zaten uyarım zaten severim yani o olayları.
100 Kardeşim işte yine bazen ((laugh)) çok canı çekmez mesela veya dersi vardır...
101 O zaman...annem laf eder hani zaten yılda kaç kere oluyor hani bir gel diye buna şey yapıyor.
:

102 Bayramlarla ilgili evet.

103 Direkt hani şey yapar gelmesi için bir zorlar yani.

104 Sonunda gelir mi? Gelmeyebilir de gelebilir ama bir şey yapar yani onu vurgular.

105 Ben de bazen kardeşime derim yani hadi yani sonuçta aileyle beraber oluyorsun

106 ve gelmesi güzel bir şey yani hani sırf bayram olduğu için değil aileyle beraber olduğun için

107 ve o zaman o da uyar, uymaya çalışır yani diyelim.

STANZA 5

: [flexibility]

108 Hangi koşullar altında (3) genelde dersim var, sınavım var gibi şeylerde olabilir

109 veya önceden verilmiş bir söz varsa o da

110 yani ona önem verdikleri için sonuçta önceden birine söz verdiysen o hani onun olmaması için

111 aslında böyle işte iki hafta önceden bir hatırlatılır böyle o zamana bir şey koymayın diye.

STANZA 6

: [Shabbat]

112 Şabat akşamları pek yoktur.

113 O konuda pek beraber yemeyiz yani nasıl diyeyim

114 (3) bir ara babaannelere falan giderdik.

115 Küçükken mesela daha çok vardı, çünkü biz karşıda oturduğumuz için eskiden bir seneye kadar hep babaannelere bu tarafa geliyorduk.

116 Hep Şabat akşamları beraber yiyorduk, ama o bir zaman sonra yok olmaya başladı.

117 O da yine işte böyle bilmem ne sınıf sınavları falan deyip şey oldu yani gidememeye başladık

118 ...cuma akşamları, öyle kırılmaya başladı.

119 Şimdi de pek Şabat akşamımız yoktur ama arada sırada babaannelere gideriz yine.

:

120 Ailecek de yemeyiz genelde.

121 Yani evdeyse evet de genelde ben cuma akşamları pek evde olmam.

122 (2) Kardeşim de genelde olmaz.

123 Şabat akşamı olayı pek yoktur yani.

STANZA 7

[gender difference regarding rules]

124 Yok, hayır.

Being and eating the dinner together with the other members of the family, especially on religious holidays is seen to be the family customs in P8's family, where tolerance is shown by her parents to occasional absences of their daughter if given prior notice (087-093, 097-098, 108-111). While sometimes P8's sister shows unwillingness to join the dinner on religious holidays, P8 willingly joins and perceives

such occasions as means to family togetherness and such a point of view assist P8 in convincing her sister to join the dinner (099-107). Rather than fulfillment of religious rules, the importance of familial togetherness is emphasized by the parents and it is pretty much internalized by P8 which can be evaluated within the framework of *familial self*.

On the other hand, Shabbat is not recently viewed in P8's family as one of the nights where family members gather and eat together. P8 mentions that they used to do that in her grandmother's place when she was small, but such family custom eventually faded away (112-123).

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA 1

125 Sözlü.

:

126 (2) İşte bir şeye kızıldığında şunu yapmıyorsunuz bunu yapmıyorsunuz vesaire gibi.

127 Sonra onlara cevaplar gelir, ama bunun için yapmıyoruz falan gibi

128 yani karşılıklı birazcık atışma veya

129 ya babam genelde işte ironik şekilde laf sokar böyle.

130 Annem de direkt çat diye söyler.

131 Ben bazen ironik şekilde cevap veririm

132 kardeşim de yine çat diye söyler.

133 Öyle karşılıklı konuşma şeklinde yani.

STANZA 2

: [positive feelings]

134 ...(2) O da sözlü yani genelde.

135 ... İşte ne bileyim, ben mutlu olduğum bir şey olduğunda zaten evin içinde atlayıp zıplıyor olurum genelde.

136 Onlar da bir görüp gülerler yani.

: [physically]

137 Daha azdır bizim ailede o.

138 Yani babam...daha çok fiziksel sarılma, öpme şeylerine yatkındır.

139 Annem biraz daha o konularda soğuktur

140 yani soğuk değildir de öyle göstermez genelde.

Both negative and positive emotions are expressed verbally in P8's family (125-127). While her mother and her sister possess straightforward manners, P8 and her father uses ironic wording when they express themselves (129-133). Physical

expression of positive emotions such as hugging and kissing is seen to be less between family members, nevertheless she defines her father as being more physically expressive compared to her mother (137-140).

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

- 141 (2) Babam kızgınlığını bayağı net ifade eder.
142 Annem de, daha çok öyle olmaya başladı, ifade eder.
143 Babam ona kızılmasından pek hoşlanmaz.
144 ...İkisi de onlara kızılmasından çok hoşlanmaz ((laugh)).
145 Ama zaten kardeşim hiç bakmaz öyle şeylere dan dun her şeyi söyler.
146 Ben de biraz ortamı şey yapmak için çok kızdırmamak için söylemediğim olur yani bazı şeyleri.
147 Ama onun dışında, bu kadar yani, aklıma gelen bu kadar.

It is seen that P8's parents dislike their daughters' displaying of anger towards them showing that they expect them to behave within a certain framework of *structural hierarchy* (144). Yet it is seen that P8's sister doesn't restructure her aggression but keeps a straightforward manner in showing her anger to her parents (145). Contrary to her sister, P8 prefers not to say certain things towards her parents to avoid conflict in the family (146). This shows that P8 doesn't always overtly display her anger but modifies it according to the frame of *structural hierarchy*. Therefore this behavioral manner of P8 where family harmony is tried to be maintained can be evaluated within the framework of the *familial self*.

(Q10) *Expectations regarding behaviors disapproved by parents*

STANZA 1

- 148 ...Evet. (4) Pek hoşlanmazlar herhalde
149 (3) veya bir laf sokabilirler öyle bir şey yaptığımda diye düşünüyorum.
150 Ama işte ben de açıklamasını yaparsam yumuşayabilirler.

STANZA 2

:[feeling]

- 151 (2) Ya yine (3) bir rahatsızlık oluşur aslında....içimde bir huzursuzluk oluşturur bazen
152 özellikle mesela annemin söylediği şeyler daha çok etkilidir.
153 Hani acaba yanlış mı yapıyorum falan gibi düşünürüm
154 çünkü o değerlerinin hakikaten düzgün olduğuna inanıyorum

155 ve hani o öyle bir şey görüyorsa biracık huzursuzluk olur içimde.
156 İşte o yüzden genelde gidip bir onu şey yaparım cidden ne düşündüğünü yoklarım yani konuşurum.
157 (2) Ona göre de karar veririm aslında tekrar düzelterek miyim düzeltmeyecek miyim gibi.
:[guilt]
158 İşte bir huzursuzluk, suçluluk yaratır içimde birazcık.

STANZA 3

: [not obeying the rules or making them sad]
159 (2) İkisi de değil aslında.
160 Sadece...(3) o, öyle bir hatanın...hata olduğunu görüyorsa gerçekten hata olabilir o benim görmediğim.
161 O yüzden yani üzeceğim diye de çok değil, kural olduğu ve onu bozduğum için de çok değil.
162 Sadece kafamda...bir şeytan konuşuyor gibi olur yani böyle yanlış yapıyorsam ((laugh)).
163 Belki de yanlıştır diye bir soru işareti olur kafamda.

STANZA 4

: [wrong but on what conditions you do it]
164 Neye bağlıdır? Ne kadar çok istediğime
165 onların olayı gerçekten ne kadar anladığına bağlı yani.
166 Olayı anlamıyorlar böyle yanlış olduğunu yorumluyorlarsa çok da benim için okey
167 yani onların söylediği bir şeyin geçerliliği çok yoktur hani anlayamıyorlarsa olayı.
168 Ne kadar istediğime bağlı işte yine.
169 (3) Kendimi ne kadar ikna edebildiğime bağlı
170 bir de onların negatif görüşleri benim pozitif görüşlerim, hangisinin ağır bastığına bağlı birazcık.

P8 mentions that her parents would disfavour the situations if she would behave in a way that they don't approve (148-149). Despite the flexibility of her parents, she cites that she might feel discomfort and guilt in such a case and question herself about whether she is doing the right thing as a person who believes in her parents' values (150-158). Regarding the *superego* formation, it can be argued that P8 has highly internalized the values of her parents, especially her mother's as she mentions the effectiveness of her mother's words on her. She states as the following; "a devil is likely to talk in my head about whether if I am doing a wrong thing" indicates that she evaluates her attempted behaviour through the internalized maternal *superego* (162-163). As long as she decides that she is right about doing something that she really

wants through an internal process of judgment, she states that she would take that action without the concern of making her parents unhappy or of breaking the rule (161,164-170).

(Q11) Social norms and morality

STANZA 1

171 ...Herkesin de önem vermesi gerektiğine inandığım ama bir çok kişinin pek de öyle yapmadığını düşündüğüm şeyler.

172 Hani bazen ben daha çok önem veriyor olabiliyorum bir çok insandan.

173 (4) Hayatımdaki yeri de yani birçok yaptığım şeyi onlara dikkat ederek yaparım.

174 ...gerek arkadaşlarımla gerek...bütün ilişkilerimde bunu önem veririm, bayağı önem veririm

175 sonuçta ahlaksızca bir şey yapmamayı...kendime göre de yorumlarım ayrıyetten.

176 Toplumun ahlakları şunlardır çünkü bazıları çok gerçekten gereksiz ve tabu olmuş şeyler var.

177 Onları ben bayağı kendime göre yorumlayıp...kendi doğrularıma göre onları temel olarak alabilirim.

:

178 Yani o ahlak kurallarını kendi hani hangilerininin gerekli olduğunu ve bana uygun olduğuna bakarak temel alırım.

STANZA 2

: [belonging to a minority group]

179 Bazen etkiliyor olabilir yani yerine göre aslında.

180 Bu da şöyle, mesela nasıl hani ben exchange'e gittiğimde Türkleri iyi tanıtmaya çalıştıysam hakikatten çalıştıysam

181 (2) ne bileyim bazı hareketlerime dikkat ettim çünkü.

182 Burada da Yahudileri iyi hani en azından kötü tanıtmamaya çalıştığım davranışlar olur.

183 Gerek hani şey olsun ahlak kurallarına uymak olsun

184 ve mesela bazı konulardaki yanlış anlamaları da düzeltmeyi de birazcık kural bilirim

185 çünkü çok olduğuna inanıyorum.

186 Yani etkiliyor tabii ki bu dalda.

Regarding ethics and social norms P8's narration is seen to be too abstract and distant from personal detail. Yet, stating that she doesn't introject the rules of the society and ethics automatically as they are but modifies them through an internalized evaluation shows the preservation of her individuality (171-178). P8 touches upon to her double identity and which one to put forward depending on the context. Her effort to present her Turkish identity when she is abroad and her Jewish identity when she is in

Turkey and her effort to clear the misunderstandings regarding these identities show that both identities are internalized yet her decision about which one to give priority is contextual (179-186).

(Q12) *Own values and principles*

STANZA 1

187 Biraz vardır. Yani nelerdir bu şimdi, nelerdir? (4) Düşünüyorum.

:

188 [Ya şey] yakın ilişkilerimde özgüvene önem veririm.

189 Yani (2) hani bazı fedakarlıkların kesinlikle yapılması gerektiğine

190 ve ben yaparım ve gerek karşımda almak isterim hani ihtiyacım olduğunda vesaire.

191 (2) Onun dışında dürüst olmasını tabii ki tercih ederim.

192 ...(2) Sevgi, saygı ve saygı ((laugh)) gibi şeylere de önem veririm yakın ilişkilerimde.

193 Yani bazı şeyler hakikatten –meli, -malı şeklinde vardır.

In her narration regarding her own values and principles, P8 focuses on certain values that she gives importance within her close relationships such as self-confidence, self-sacrifice, honesty, affection and respect (187-193). Her tone of voice indicates that she doesn't hold a very rigid and judgmental attitude regarding these values, yet points out their importance and necessities for her indicating the internalized *superego*.

(Q13) *Religious and cultural musts*

STANZA 1

194 Sevdiğim, genelde ben din ve ahlak şeylerini genelde böyle çok din üzerinden değil de kültürel olan tarafını bayağı seviyorum.

195 Hem hani (2) bir cemaat olmayı da seviyorum, çok zorlukları olduğuna inansam da.

196 Bunun işte çocukluğumdan beri hani gördüğüm kültürleri de bayağı seviyorum yakın hissettiğim ve hani hoşuma gidiyor bir sürü şey.

197 Onların mesela bayramları kutlamaktan hoşlanıyorum...

198 kardeşim tarafından mesela çok daha az değer verilen bir şeydir çok inanmadığı için.

199 Ama (2) yani kendim yaparım ama herkesin yapması gerekir diye bir şey hiç görmüyorum.

200 Herkesin hani istediğini yapması gerektiğine de inanıyorum.

201 O yüzden –meli –malı'larım çok çok yok.

STANZA 2

:[fasting]

202 Tutarım.

203 Kendim tutarım bu arada ama tutmayı da hiç şey yapmam, ters de görmem laf da etmem.

STANZA 3

:[Shabbat]

204 Şöyle, bizde benim ailemde yok mesela ama

205 hiç şart değil ama çoğunlukla ondan da hoşlanıyorum.

206 Yani ben kendi ailemde bunu yapmasam da...bazen...kuzenlerime Şabat yemeğine giderim.

207 Bazen birçok zaman erkek arkadaşımın ailesiyle Şabat yemeğini yaptım.

208 –meli, -malı değil ama güzel bir şey olabiliyor.

209 Zaten birçok kişi de zaten Şabat yemeği yiyor oluyor hani insanlarla da dışarı zaten çok çıkamıyorsun.

210 Bunun da ayrı keyfi var o yüzden olabilir bir şey.

STANZA 4

211 [Bar-mitzvah, Bat-mitzvah] yapmak yapmamak?

212 (3) Ben yapmamıştım mesela. Beni kandırmışlardı ((laugh)).

:

213 Amerika'ya götürürüz seni, Bat-mitzva yapmayalım

214 Amerika'ya tatile götürürüz diye ve ben bunu tercih etmiştim((laugh)).

:

215 Evet yani doğru kandırma, yalan kandırmamışlardı ((laugh)).

216 ...(2) Bar-mitzva zaten yapılıyor, akşamı vesaire gibi insanlara çok yük olacak şeyler

217 ben severim yani okazyon ama yapmak zorunda değil hiçbir insan.

218 Dinimizde de bir seçenek yok zaten.

219 Bat-mitzva o da kızlarda çok yapmalı, -meli –malı bir şey değil bence.

STANZA 5

:[going to community meetings]

220 (2) Ben hoşuma gittiği için yine gidiyorum.

221 Giden insanlarla olmaktan da yine çok zevk alıyorum

222 ki bence aslında bir cemaatte birazcık olması gereken bir şey

223 çünkü kopmama açısından evet bu biraz –meli –malı.

224 Bu da yine insanların birbirlerinden kopmaması ve birazcık geleneklere bağlı kalması için

225 (2) önemli bir şey olduğunu düşünüyorum.

STANZA 6

[celebrating religious holidays and going to synagogue]

226 O da insanları birazcık bir araya getirdiği için en azından olabildiği kadar

227 hepsine kesinlikle değil ama olabildiğine kadar.

228 O günün özelliğinin birazcık kalması gerektiğine

229 tamamen asimile olmayıp gerçekten o günlerin hani (2) birlik

230 veya hani o şeyin Yahudi olduğunu hissetmen için olması gerektiğini düşünüyorum, evet.

STANZA 7

:[helping the needy]

231 Evet, onun da –meli –malı olduğunu düşünüyorum.

STANZA 8

:[visiting Israel]

232 (2) o –meli –malı değil.

233 O da maddi açıdan –meli –malı değil herkes yapmayabilir bunu, yapamayabilir.

234 Ama hani bir yardım var hani bir yardım varsa vesaire güzel bir şey olabilir evet

235 insanların İsrail'in varlığını bilmesinden çok bir de gidip görmesi açısından güzel bir şey.

STANZA 2

:[viewpoint of her family]

236 Onlar o kadar çok bağlı değiller mesela, onlar benden daha az bağlılar

237 ben daha çok bir dernekte yetiştiğim için aslında

238 hani biraz ufak çaplı bir beyin yıkaması sonucu ((laugh)).

239 Yani sonuçta bunlar bana empoze edildi ve bunlar hep güzel bir şekilde empoze edildi.

240 Ben onları hani bir bayramı güzel bir şekilde conditioned oldum yani birazcık.

241 Ve bundan da hakikatten zevk alıyorum yani o yüzden ben daha bağılım

242 onlar daha az bağlı ama hiçbir zaman (2) laf etmezler yani böyle şeylere.

243 Dini bayramlar vesaire onlar da benim kadar birazcık bağılıdır.

244 Ama şey nasıl diyeyim İsrail vesaire vesaire onlara pek bağlı değiller

245 ama benim görüşüme de hiç laf etmezler, ben aşırıya kaçmadığım için zaten laf etmezler.

246 Zaten bir de onların da işine geldiği için bu hani Yahudi birini sevmem, ileride Yahudi bir koca bulacak olmam...

247 Onların da işine geliyor birazcık böyle Yahudilikle bağlantılı olmam.

Rather than the religious dimension, the cultural aspects of Judaism and the feeling of belongingness to a community, despite its drawbacks, are enjoyed by P8.

She believes that celebrating the religious holidays, going to synagogues on these days, attending the community meetings, etc. are tools for enhancing togetherness, *we-ness*, and Jewish identity (194-201,220-230). P8 indicates that she is much more connected to her Jewish identity and traditions compared to her sister and parents, as a person who has grown up with more cultural doctrines within the community (236-245). For instance while Shabbat dinner doesn't have a special meaning for the other members of the household, P8 mentions that she takes pleasure from the Shabbat dinners at her cousins' or her boyfriend's place (204-210). At this point, it can be argued that the

community plays a role of an extended family from where certain cultural elements are internalized if not from the family. In other words it helps to nourish *we-ness* and helps in structuring a communal self as an extension of a *familial self*. Nevertheless, she states that her parents are happy about her connected attitude and closeness to the community since it enhances the probability of her marrying with a Jewish person.

In general, it is seen that P8 doesn't hold a very strict attitude towards the abovementioned cultural traditions. For instance a trip abroad was preferred rather than doing a Bar-mitzvah (211-219). It can be argued that P8 perceives and evaluates cultural traditions only at a personal level without being judgmental towards the different attitudes of others.

(Q14) Lying to parents

STANZA 1

248 ((Laugh)) Yeri geldiğinde söylerim çünkü onu da neden söylerim olayları daha komp-

249 çok yanlış bir şey yapmadığım için zaten (2) düşünüyorum.

250 Onları da aslında çok yanlış bir şeyler yaptığımda da söylediğim oldu.

251 (2) O da gerçekten bunu onlara açıklayamayacağımdan dolayı.

:

252 Evet yalan söylediğim oldu.

253 Onun dışında söylediğim küçük yalanlar da olayı koplikeleştirmemek...

254 (2) gereksiz açıklama yapmakla uğraşmak istememenden dolayı söylediğim oluyor yani.

:

255 Ne gibi durumlarda? (2) Yani (2) düşünüyorum (4) aklıma gelmiyor.

P8 cites that there are certain times where she lies to her parents, yet she doesn't mention how she feels about lying to them or give any further details about her experiences in this regard (248-255).

(Q15) Dating someone non-Jewish

STANZA 1

256 (2) ((Laugh))...(2) Kabul edilebilir, ama tam kabul edilebilir değil.

257 Yani (2) etrafımdaki-ben hep böyle kabul edilemez olarak büyüdüğüm için

258 (2) çoğu zamanlar hakikatten bunu kendim yapmam, hiç de şu ana kadar öyle bir şey olmadı.

259 Ama yani bundan sonra eğer ola ki hani gerçekten cemaat çok küçük

260 evlenmeyi düşünmem ama ufak çaplı flört etme, çıkma vesaire belki olabilir yani.
261 Çok çok strict'liğim birazcık kırılmaya başladı o konuda.
262 Ama hiç belli olmaz, çünkü gerçekten çok da hoşlanmıyorum yani
263 çünkü daha yakın hissediyorum karşımdaki insanı Yahudi olduğunda
264 birçok şeyin ortak olmasından vesaire hoşuma gidiyor yani o da.

STANZA 2

: [intermarriage]

265 Aileminki olmaması gerektiği yönünde
266 (2) benimki de olmaması gerektiği yönünde.
267 Bu da hani karşımdaki için negatif düşüncelerden hiç değil
268 sadece ileride bir çok şeyi çok zora sokacağına inandığım için.

STANZA 3

: [gender difference]

269 Hayır, yaratmaz.
:
270 Hayır, değil çünkü çocuk (2) ne dinde olursa olsun annesi başka bir din babası başka bir din olduğunda çok yani muhtemelen sorun yaşayacaktır
271 hangisinin olduğu hiç fark etmez.
272 İki din arasında kalır yani çok çok çok büyük ihtimal.

As a person who was brought up with the idea that dating with a non-Jewish is an unacceptable behavior, P8 mentions that she wouldn't get into such a relationship showing that this is an internalized phenomenon (256-258). Even though the smallness of the community seems to have an impact on her in loosening her attitude regarding this issue, she gives less of a chance for the probability of it since she gives importance to shared identity that makes her feel closer to the opposite sex (258-264).

Intermarriage on the other hand is seen to be unacceptable both for P8 and her family since she believes it would bring conflicts in the future (265-268). For P8, gender difference wouldn't make any distinction since she believes that the child would live through problems in both cases regardless of the type of the religion that his/her parents belong to (269-272).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

273 (2) Düzgün bir ailenin olması önemli bir şey bence.
274 (2) Sevdiğin işi yapman da önemli.
275 (2) Kendine güvenmen çok önemli (2)

276 ve düzgün arkadaşlıkların olması da önemli bence yani
277 biraz iç huzuru önemli başarılı olmamda.
278 Kendime de güveniyorsam zaten ki şahsen benim hani ben zaten kendime güveniyorum
279 bir huzursuzluk yoksa da her şeyi yapabileceğime istediğim şeyi en azından yapabileceğime inanıyorum.
280 O yüzden bunlar önemli diye düşünüyorum.
281 Bir de paran olması gerekiyor, onu unuttum ((laugh))
282 ...O da bir önemli bir şey yani.

Having a decent family structure and friendship network -which has implications of a *familial self*-, having an enjoyable occupation, self-confidence and internal peace are defined as the requirements for success in life (273-282).

(Q17) Ideals

STANZA 1

283 Çok karışık ((laugh)).
284 İdeallerimi çok oturtmuş durumda değilim
285 ama ne yapıyorsam en azından beni mutlu edecek kadar başarılı olmayı istiyorum, beni tatmin edecek kadar.
286 (3) Düzgün bir ailem olsa iyi olur ama henüz evlenip evlenmeyeceğim konusunda soru işaretleri var ((laugh)) ama muhtemelen sonunda evlenirim.
287 O kadar fazla veya bu ideallerim çok oturmuş değil yani.
:
288 Onlar da benim ideallerimin ne olduğunu çok bilmediği için pek bir tutum takınamıyorlar.
:
289 Evet belirsizlik var şu an.

P8 states that she is still uncertain about her ideals other than her wish of achievement to a point that would be sufficient to make her happy. At least it can be argued that an over-manipulation of her parents is not seen as it is not brought to the agenda in her narration (283-289).

(Q18) Model figures

STANZA 1

290 (3) Yok (2) örnek aldığım pek kişi yok.
291 Sadece değer yargıları olarak ailemden bazı şeyleri örnek alıyorum
292 evet (2) o kadar, çevremde çok örnek aldığım insan yok.

P8 states that there are no ideal figures in her life other than certain aspects of her family's values of ethics that she takes as internalized principles (290-292).

(Q19) *Upbringing of children in the future*

STANZA 1

293 (3) Din olarak yani Yahudiliği öğretmeye çalışırım

294 çünkü bazı şeyleri öğretmeyince o çocuk hakikatten kendi öğrenmiyor genelde.

295 Yani en azından hani mesela bir dernekte vesaire bir rolü yoksa oralardan almıyorsa bunu ben sağlamaya çalışırım.

296 Ben tamamlamıyorsam bir dernekten almasını sağlamak isterim.

297 Yani onu bir öğreysin, bilsin, seviyorsa baksın sevmiyorsa şey yapmasın hani devam etmesin onlara önem vermeye.

298 Ama en azından böyle bir şeyin varlığını vesaire bilmesini isterim.

STANZA 2

299 Onun dışında (4) biraz ben de ailem gibi olurum yani çok çok sıkmam çocuğumu.

300 Biraz rahat, özgür, özgüvenini böyle şey yaparaktan geliştirerekten.

301 Kendine güvenmesini sağlayınca zaten bence bir sürü şey kendiliğinden geliyor.

302 Eğitim konusunda bu kadar takıntılı olmam muhtemelen.

303 Biraz daha az, böyle ortamın üstü.

When P8 is asked about her future upbringing, she starts her narration about her wish of teaching her children certain aspects of Judaism, either through her own knowledge or if it is not enough through the activities of the community, then leaving the choice of maintaining these aspects of Judaism to her children (293-298). In a way, she seems to define her own parents' attitude in this manner towards P8 and her sister; who let their daughters learn Judaism within the community yet left the initiative to their daughters in deciding the commitment levels to their culture, religion and identity. Other than this, being flexible, supportive in building up her children's self-esteem and less demanding in contrast to her own parents within the academic field are her wishes for the upbringing of children in the future (299-303). The reference she makes about being less "obsessive" about academic achievement shows once more the recent burden that her parents' high academic expectations generates upon her (302).

Overall, it can be argued that P8 displays a *familial self* construction with most of its dimensions. *Symbiosis-reciprocity* is seen to be within the mother-daughter matrix whereas an eventually decreased but still existing *structural*

hierarchy in terms of having a more restricted sharing of her internal world is seen within the father-daughter relationship.

The importance of familial togetherness is highlighted rather than the necessity of fulfilling religious rules which can be evaluated within the framework of the *familial self*. Yet, certain family customs such as eating the Shabbat dinner together that used to nourish such togetherness are seen to have faded away. While not being a strongly religious person and despite the fact that certain rituals are not realized at P8's home anymore, P8 feels connected to her ethnic identity as a person who justifies inner-marriage and wishes to teach her future children in the future the Jewish traditions and culture; "I would try to teach Judaism to them because when you don't teach certain things generally the child doesn't learn it on his own" (293-294). Also, P8 enjoys the cultural aspects of Judaism and the feeling of belongingness to a community and believes that certain religion based cultural traditions that are realized through community activities are very important in terms of enhancing the sense of togetherness and *we-ness* and protecting Jewish identity against assimilation. Experiencing life as a member of an ethnic minority in Turkey is seen to have an impact on the identity formation of P8 in terms of the internalization of both identities while giving priority to one of them depending on the context; "...for instance when I was abroad for exchange I tried to present Turks as good...here I behave in such a way to present Jews as good as well, at least I try not to present them as bad" (180, 182).

Being raised with a non-strict and trustful parental manner is seen to enhance the formation of a strongly internalized *superego* that lets P8 act on the basis of her internal process of judgment without the concern of a relational guilt. Yet, the expression of anger is modified and not shown overtly in certain cases according to the framework of structural hierarchy within her relationship with both parents.

There is an emphasis on the high parental expectations of academic success in P8' narration and the parental manner in this regard are defined with words such as 'perfectionist' and 'obsessive'. These high academic expectations are seen to be internalized and fulfilled in the past, but have recently become a burden for P8. Nevertheless, it is seen that initiative can be taken by P8 in confronting her parents with a less demanding goal of her own without any pressure from feelings of guilt or sadness coming from the *superego*.

P9. P9 is a 21 years old male university student living away from his parents in another city. His father is around at his sixties and working in the plastics business. His mother is around her fifties and recently retired from being a bank manager. P9 also has a 32 years old brother who works as a dentist. The responses of P9 to the questions are evaluated as follows.

(Q1) Child rearing style

STANZA 1

001 ...Yani gayet modern bir şekilde yetiştirdiler yani davranış olarak.
002 Öyle herhangi bir konuda baskı yapmadılar
003 gerek ÖSS'de mesela iste ne şehir karıştılar ne bolum, yani eğitim açısından böyleydi.
004 ...yetiştiriliş bakımından yani rahat yetiştiğim için insanlarla kolay hareket edebiliyorum mesela.

STANZA 2

: [independence and control]

005 O konularda pek bir sıkıntım olmadı yani.
006 Pek bir sıkıntım olmadı dediğim hiç bir sıkıntım olmadı yani gayet rahat.

STANZA 3

: [discipline]

007 Disiplin bir, böyle hiyerarşik bir ortam yoktu
008 yani kendiliğinden vardı yani biz zaten öyle çok da afacan değildik
009 yani öyle çok ciddi bir disiplin şeyine de ihtiyaç yoktu yani.

P9 narrates that he was reared in a very 'modern' manner by his parents who were not oppressive in any matter (001-004). Regarding independence, control and discipline, P9 states that he was not a misbehaving child, hence he was not raised with restraints in a hierarchic structure (005-009).

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

010 Annemle bayağı yakıniz yani her tur konuları konuşuruz annemle
011 yani bir erkek arkadaşına anlattığım şeyleri bile, her şeyi anlatırım yani anneme.
012 Babamla o kadar değil babamla daha ciddi konuları falan konuşuruz.
013 Annemle aslında çok daha yakınim.
014 Ağabeyimle de çok yakınimdir, yani ağabeyimle ciddi bir yas farkı olmasına rağmen yine gayet konuşuyoruz her konuları.

STANZA 2

015 Dediğim gibi yani çok bir kontrol bakımından bana etkileri olmadı.

016 Yani ben böyle hani kontrole ihtiyaç duyan bir insan değilim.

017 Zaten çok ciddi denetim problemi olsa beni İstanbul'a yollayacaklarını sanmıyorum.

018 Sonuçta ayrı yasıyoruz...onlar ----'de, ben İstanbul'da.

P9 defines his relationship with his mother within the framework of *symbiosis-reciprocity* where the details of his life that he shares with his same-sex friends are shared with his mother as well (010-011). Yet, the relationship of P9 with his father is not defined as intimate as the one with the mother, but defined somewhat within a scope of *structural hierarchy* where more “serious” issues are discussed and the certain details of the private life are not shared (012-013).

As mentioned in the previous question, there is not a firm or oppressive manner of the parents towards P9 in terms of control. P9 states that being sent to another city for his studies demonstrates that his parents don't possess an over controlling manner towards him (015-018). Nevertheless by defining himself as a person who doesn't need 'control' by his parents, he might be referring to his already existing inner control directed by an internalized and strong *superego* (016).

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

019 Öyle bir beklentileri yok.

020 Her şeyi bana bırakıyorlar...her şeyi benim karar vermeme istiyorlar.

021 O yüzden yani benim geleceğimi değiştirmek, etkilemek basta da söylediğim gibi yani karışmak istemiyorlar.

022 Her yönü kendim çizmemi bekliyorlar.

023 O yüzden herhangi bir beklentileri yok yani, tek beklentiler yapmamı istediğim şeyi yapmak.

STANZA 2

: [not having parental expectations]

024 Bence doğrusu o, yani benim de su an çocuğum olsaydı ben de aynı şekilde davranırdım.

P9 states that there is no specific expectation of his parents from him (019). They only expect that he makes his own decisions in life so that they can stay away

from manipulating his life one way or another (020-023). This manner of the parents is highly appreciated by their son and perceived as an ideal approach (024). It can be argued that being raised as an initiative-given child might have certain implications of an internalized *superego* where oneself eventually becomes the responsible agency for his own decisions and acts in life.

(Q4) How expectations are transmitted

STANZA1

025 ...Kendi düşüncelerini direkt söylerler yani bunu direkt söylerler nasıl düşünüyorlarsa.

026 Gayet açık ve net bir şekilde söylerler.

027 ...Kendi kendime beklentilerim de var tabii.

028 ...Yani daha yüksek bir ortalama olabilir, daha iyi bir iste çalışmak olabilir.

Rather than expectations, P9's parents seem to be expressive in their point of view very explicitly (025-026). Nevertheless, rather than his parents' expectations, P9 states his own expectations from himself such as having a higher academic GPA or working at a better job, etc (027-028).

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

029 Yani eğer bunları mesela beceremezsem herhalde yani üzülürüm.

030 Bu tarz şeyleri çok düşünüyorum geleceğimi falan okuldaki durumumu, düşündürüyor beni.

031 Bazen bir dersten kaldığımda üzülüyorum annemin "sağlık olsun bos ver oğlum, bir dahaki döneme geçersin" demesi bazen bana daha çok koyuyor.

032 Belki o sırada bana kızsaa o kadar üzölmeyeceğim, anladın mı?

033 Öyle bir durum söz konusu yani o bakımdan daha iyi olmayı istiyorum.

034 ...Bazen öyle bir durum ki annemin ya da babamın bana bu tarz şeylerde kızmaması bazen bana daha çok koyuyor...

Sadness is seen to be the outcome of not being able to fulfill P9's own expectations from himself, especially his expectations in the academic field (029-030). P9 states that the tolerance shown by his parents towards his academic failures makes him feel even sadder and that sometimes he wishes his parents would get angry with him so that he would not feel as sad as he normally does (030-034). It can

be argued that he seeks an external source of a parental judge in order to lighten the pressure of his own internalized *superego* and *ego-ideal* in such cases.

(Q6) *Being deserving of the family's acceptance?*

STANZA 1

035 Çok büyük bir yeri var.

036 söyle bazen düşünüyorum bizim hani böyle babamı düşündüğüm zaman baba tarafımı babamın kardeşlerini düşünüyorum babamın kardeşlerinin çocuklarını düşünüyorum.

037 Ağabeyimi düşünüyorum.

038 Anne tarafımı düşünüyorum, annemin babasını düşünüyorum.

039 Düşündüğüm zaman helalde yani başarı olarak en başarısız benimdir.

040 Çünkü ağabeyime baktığın zaman adam ---- Üniversitesi ---- fakültesi seçiyor.

041 Sonuçta başka bir şeyde seçebilirdi yani bambaşka bir yola girdi bunun için tabii bir cesaret lazım.

042 Sonra babama baktığın zaman gerçekten onun da öğrencilik kariyeri bayağı iyiydi.

043 Kuzenlerime bakıyorum, kuzenlerim çok iyilerdi.

044 Bir tanesi yani Okside ----'i kazanmıştı sonra Boğaziçi'yi kazandı.

045 Diğer kuzenlerim de öyle ---- Üniversitesi'ni birincilikle bitirdi ikisi de.

046 Tabii onlarla kıyaslandığı zaman biraz üzülüyorum, öyle bir durum var.

047 Ama bu kesinlikle ailemin bana herhangi bir şey söylemesi ile değil.

048 Bunu ben kendi kendime düşünürken.

049 Büyükbabam falan da başarılı bir insandı böyle yılın matematik hocası falan vardı

Formülleri falan vardı kendisine ait, kendisinin bulduğu formüller vardı.

:

050 Öyle kıyaslama yapıyorum açıkçası, ağabeyimle de yapıyorum kendi kendimi.

051 Bazen düşünüyorum yani ağabeyim ---- mezunu sonra da ---- mezunu.

052 Yani adam hiç yük olmamış ailesine.

:

053 Evet tamam sonra muayhane yaptı kendine o ciddi bir yük olabilir yani.

054 Tek tesellim o, bir de hazırlık okumamam.

The construct of *we-self regard* seems to be applicable for P9, yet he feels as if he is not sufficient enough in being worthy of his family as he makes comparisons between himself and the members of his family, as well as his extended family in terms of their accomplishments, especially in the academic field (035-045, 049-050). He views himself as a less successful person compared to his father, brother, grandfather, uncles and cousins which sometimes makes him feel sad (046). Also, he is seen to appreciate his brother as a son who hasn't made himself a financial burden

on his parents, yet he is glad that at least his parents did not have to pay for extra school prep. year for him(050-054). In the lines 047 and 048, he emphasizes that he makes such a comparison internally and the wish of being as successful as the other members of the family is not imposed as an expectation by his family indicating that P9 strives with the demands of his internal structure that judges, evaluates and makes him feel guilty for lack of achievement and being a financial burden on his parents, namely his *superego*.

(Q7) Family customs and rules & how they are transmitted?

STANZA 1

055 Yani dediğim gibi herhangi bir kural yok.

056 Böyle bir hiyerarşik bir düzen yok yani.

057 Yani illa aksam 11'de burada ol, yok ne bilim 9'da çık yok bilmem ne.

058 Sonuç olarak her yaptığımdan haberdar oldukları surece herhangi bir problem yaşamıyoruz.

STANZA 2

059 Şabatla ilgili âdet kurulmaya çalışılır

060 ama genelde ağabeyim pek uymuyor bu adetlere artık, insan 76'li olunca.

:

061 Ben yani çoğunlukla uyuyorum.

062 Tabii arada bir şeyler oluyor ama istisnai durumlar oluyor

063 ama genelde Cuma aksamı ucumuz yemeğe oturuyoruz yani.

STANZA 3

064 Bayram geleneklerini uygularız yani, bir bayramda ne yapılıyorsa uyguluyoruz yani.

065 Çok doğru uygulamıyor olabiliriz ama elimizden geleni yapıyoruz yani.

066 Mesela bir Pesah'ta her sene dualar daha kısalıyor.

067 Ben hatırlıyorum küçükken bitmiyordu yani açlıktan oluyordum şimdi 15 dakika sürüyor yani.

STANZA 4

:

068 Ailecek eskiden daha fazla sinagoga giderdik bu var yani.

069 ben İstanbul'a geldiğimden beri uğramıyorum çünkü rahat hissetmiyorum kendimi, kimseyi tanımıyorum çünkü.

STANZA 5

: [if not followed]

070 Sitem sekinde oluyor ama yani çok ciddi bir sitem olmuyor.

071 Dolayısıyla pek bir etkisi de olmuyor.

072 Yani ağabeyim üzerinde pek bir etkisi olmadı.

: [flexibility]

073 Evet evet var, yani var, resmi olarak yok ama unofficially var yani.

:

074 Her türlü koşullar altında gözerdi ediliyor, sadece bir sitem oluyor öyle.

STANZA 6

[gender difference in terms of rules]

075 Valla aslında bizim evin reisi annem.

076 O yüzden bir bayan olarak kuralları o koyduğu için onla bir problemi olmuyor.

077 benim babam anneme iç işleri bakanı der ((laugh)) baskın odur yani

It is stated that there are no strict rules regarding family customs and rules (055-058). Yet, there seems to be an effort by P9's parents to make Shabbat nights a family custom (059). While P9's brother doesn't join the Friday night dinners, P9 is seen to conform to his parents' wish (061-063). The parents' flexibility in this regard is described as 'unofficial' (073) indicating that while being tolerant of absences on Friday nights, P9's parents implicitly expect their sons to attend. When they don't, this unspoken expectation gets manifested through a sort of complaint by the parents (070-074).

Towards the end of his narration, when P9 is asked about whether gender difference is a factor to be considered in his family, P9 makes the comment that his father calls his mother 'the minister of internal affairs' who is the 'dominating one' at home (075-077). This indicates that, the mother is accepted as the arbiter of the family who is responsible for the in-house dynamics as P9 states in line 075; "Well, in fact the head of our house is my mom".

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA1

078 Annemin bana karşı hem sözle hem fiziksel ağabeyime karşı sadece sözle

079 çünkü ağabeyim artık sevmiyor öpüşmek koklaşmak muhabbetlerini aile içerisinde

080 ama ben biraz daha bu konuda daha açığım.

081 Babamla sözel, herhangi bir fiziksel şey olmuyor yani

The emotional expression between P9 and his mother is seen to be high and easy within *symbiosis-reciprocity*. While there is only a verbal expression of feelings between P9's mother and his brother, both physical and verbal expression of affection is seen between P9 and his mother (078-080). Yet, such affective exchange within the father-son matrix is not seen to be physical, but only verbal which might be attributed to a stereotypical expectancy from men for not being physically expressive in terms of emotions towards each other (081).

(Q9) Expression of negative feelings (e.g. anger)

STANZA 1

082 fiziksel bir temas olmuyor tabii ki öfkelerde ama sözel olarak ifade etmek gayet rahat
083 Ya babamla çok kavga ettiğimi söyleyemeyeceğim
084 yani babamla kavga ettim mi gerçekten çok ciddi bir kavga
085 onda da böyle çok fazla sesimi yükselttiğimi hatırlamıyorum
086 ama anneme biraz daha belki biraz daha yakın olduğum için daha ciddi kavgalarda ses tonum biraz artıyor olabilir, olabilir değil, oluyor, evet.

Anger is expressed only verbally among the family members, yet is seen that the manner of P9 towards his father is different than the manner towards his mother (082). P9 states that while being able to increase his tone of voice towards his mother when they argue, he doesn't do so towards his father (083-085). He personally evaluates this difference as a result of having a closer and more intimate relationship with his mother where there is more space for the expression of intense feelings (086). In other words, it is seen that while the father-son matrix reflects *structural hierarchy*, where raising one's voice is not preferred, the mother-son matrix is configured relatively less around *structural hierarchy*.

(Q10) Expectations regarding behaviors disapproved by parents

STANZA 1

087 Beklerler.

:

088 Biraz düşünürüm hangi noktalarda haklı olduklarımı
089 kendi açımdan da düşünürüm muhtemelen

090 kendi düşündüğüm daha ağır bastığı için kendi istediğimi yapmaya devam ederim
091 ama aklımda sürekli bir soru işareti olur acaba doğru yapıyor muyum diye
092 eğer kararımı değiştirisem tabii onların dediklerini uygulardım.

STANZA 2

: [guilt?]

093 Durumuna göre değişir
094 yani dediğim gibi suçluluk hissi olmaz ama düşünürüm haklılar mı bu konularda
095 zaten yaptığım şey düşündüğüm zaman kendime hak veriyorsam onu uygulardım

STANZA 3

: [the criteria of a wish that is wrong]

096 (4) Ben biraz daha mantık adamıyım.
097 Duygusal bir şeyden bahsediyorsan hiçbir zaman mantığımı geçeceğini zannetmiyorum
098 ...ben o konularda ailemle aynı şekilde düşünüyorum gerçekten o şekilde düşünüyorum yani yok
099 onların düşüncesi benim düşüncemi etkilediğinden değil
100 ben de bu şekilde düşündüğüm için benim de mantığım daha öndedir bu konularda
101 yani eğer duygusal olarak mantığı geçen bir şey olursa o zaman problem olabilir.
102 o zaman ailemi dinler miyim onu bilemiyorum
103 ama muhtemelen belli bir zaman sonra mantığım olayı ele alır
104 ve herhalde ciddi bir problemle karşılaşmam

P9 states that his parents expect him not to engage in behaviors that they don't approve of (087). In such a case, after an internal evaluation and comparison of his parents' standpoints and his own, he mentions that he usually carries out his own wish, but holds a doubt in himself about his final decision (088-092). The presence of a doubt can be interpreted within the scope of P9's *superego* formation, where the internalized parental *superego* makes him question himself about the rightness or wrongness of his actions.

While indicating that the presence of guilt changes according to different situations, P9 doesn't mention a specific case that he has experienced (093). He hypothetically indicates that he wouldn't feel guilt during his actions, but only wonders about his own versus his parents' judgment (094-095).

When P9 is asked about his criteria of a wish that is known to be wrong, he perceives and evaluates this question through the frame of relationships. He

emphasizes that he is a very rational person who doesn't get manipulated by his emotions, therefore wouldn't make a decision about his romantic relationships that would raise a conflict for him (096-104).

(Q11) Social norms and morality

STANZA 1

105 Toplumsal ahlak derken, olması gereken şeyler tabii ama dozunu kaçırmamak şartıyla
106 ...önemli şeyler tabii, sonuçta hep beraber bir topluluk içinde yaşıyoruz
107 ve bazı düzen olması lazım ki bazı şeyler daha doğru ilerleyebilsin diye.
108 Böyle düşünüyorum bu konu hakkında.

STANZA 2

: [being a minority and social norms]

109 Yo hayır değıştirmez yani ben böyle hani çok azınlık yani azınlık gibi hissetmiyorum kendimi

110 o yüzden azınlık olmak davranışlarımı etkilemiyor

:

111 Azınlık olduğumu biliyorum ama azınlık olduğumu hatırlatan bir faktör ya etken yok günlük yaşamımda

112 (2) gerçi çevremi ona göre seçtiğim için olabilir yani olabilir değil, öyle.

113 Yani sonuçta benim çevrem azınlık olduğumu hatırlatmıyor bana

114 ben de çevremi ona göre seçiyorum

115 ama öyle bir çevrem olsaydı, yani eğer hissettiselerdi bu bazı şeyleri değıştirebilirdi

116 hani işte çevreye bakışı, davranışlar () daha içine dönük yani

Regarding social norms and morality, P9 states their necessity and importance through a very impersonal approach (105-108). He argues that being a member of a minority group doesn't cause a difference in his behaviors since he experiences that this fact is not reminded to him in his daily routine (109-111). However, as he continues his narration he realizes that perhaps he is choosing friends who wouldn't highlight this fact negatively; therefore he hypothetically concludes that his behaviors would differ if he would perceive any negative attitude towards him regarding his minority status (112-116).

(Q12) Own values and principles

STANZA 1

117 Evet var var, mesela yeni tanıştığım birisiyle böyle bu kadar samimi olmayı sevmiyorum

118 ve karşımdakinin de benle samimi olması da hoşuma gitmiyor, yani ÇOK samimi

119 çok çok soğukluk da olmasını sevmem
120 ama bir anda böyle kardeş muhabbeti falan bu hoşuma gitmez yani.

STANZA 2

121 ...Özel hayatımda artık dış görünüş tabii ki her zaman önemli olacak
122 ama artık kafama uyması, yani düşünceleri önemli yani her türlü düşünceleri
123 tuttuğu takımdan politik görüşüne kadar, düşünme tarzından kendi düşüncesini
savunabilmeye
124 benim her dediğime evet demesi bana bir şey ifade etmez yani
125 o zaman hiçbir şey düşünmediğini düşünürüm, belli bir düşüncesi olacak, belli
bir şeyi savunabilecek

In terms of his own values and principles, P9 states that he doesn't enjoy being too intimate with people that he just meets, but prefers to keep an optimum distance (117-120). He continues his narration with his expectations from his potential partner in a romantic relationship. Fitting to him in terms of her perspectives, being able to defend her own ideas and to oppose when necessary are the values that P9 seeks from her love partner (122-125).

(Q13) Religious and cultural musts

STANZA 1

126 (7) Yani ben tek bir şey var yani ben herhalde ben bir Yahudiyle çık- yani evlenmeyi düşünüyorum.
127 Yani o var evet ama bu kesinlikle benim düşüncem yani
128 21 yaşına geldik artık kendi düşüncemiz var bu konularda yani çevre faktörüyle alakası yok

STANZA 2

: [fasting]
129 ...tutuyorum

STANZA 3

: [Shabbat]
130 maalesef öyle olmuyor çünkü onlar ----'de [his hometown].

STANZA 4

: [Bar-mitzvah and Bat-miztvah]
131 Bat-mitzvah bir must değil ama bar-mitzvah benim çocuğum yapacak yani

STANZA 5

: [community]
132 Yani ben derneğe pek gitmiyorum ama zamanında giderdim
133 yani artık bize bir şey ifade etmiyor, bir şey ifade etmiyor dediğim
134 benim yaşlılarım yok şu anda orada benim gitmem o açıdan bir şey ifade etmiyor.

STANZA 6

:[going to the synagogue on religious days]

135 kendi memleketimde olsaydım giderdim, ama burda gitmiyorum yani

136 özel bir şey yapmıyorum yani bayram olduğu zaman

137 oruç tutuluyorsa oruç tutuyorum, Pesah'ta hamursuz yiyorum ama sinagoga gitmiyorum yani

STANZA 7

: [helping the needy people]

138 yani yardımda bulunuyorum ama büyük meblalar değil

139 yolda dilenci görüyorsam para veriyorum eğer demek istediğin oysa

STANZA 8

140 Cemaat faaliyetlerine katılıyorum çeşitli faaliyetlere

STANZA 9

141 İsrail turuna katılmayı çok istiyordum ama Prag'da Metallica konseri vardı

142 o daha cazip gelmişti ona gittim

STANZA 10

:[his family's point of view]

143 Benimkisiyle paralel, evet ama bunlar benim için önemlidir.

P9 starts his narration in answering the question of religious and cultural musts with stating his eventual decision in marriage, that is to say marrying a Jewish person (126-128). While he doesn't give any reason for his decision, the waffling and hesitation in his statement in line 126, and his strong emphasis on the fact that this is his own idea that is not related with any community related issues makes one wonder whether there is an existing ambivalence that he has regarding marriage and his ethnic identity.

In general, between lines 129 to 143, it is seen that P9 follows and fulfills certain aspects of religion such as fasting, following the rules of Passover, as well as attending the activities of the community, and he adds that he does this for himself rather than his family. Yet, it is seen that P9 doesn't possess a strict religious stand, rather he seems to be flexible in this regard, that is also because he is living away

from his parents, thus he may not carry out certain religious or cultural rituals such as Shabbat, going to the synagogue, etc.

(Q14) Lying to parents

STANZA 1

144 En son ne zaman yalan söylediğimi hatırlamaya çalışıyorum.

145 Küçükken söylüyordum, artık yalan söylemem için korkmam lazım bir şeyden

146 ben çok rahat her şeyi paylaşabiliyorum o yüzden yalan söyleme ihtiyacı duymuyorum

147 ama eğer yalan söyleseydim de kendimi rahat hissetmezdim yani.

148 Annem biraz cin gibidir kolay değil ona yalan söylemek, bir şekilde çıkartır ortaya.

149 Yakın zamanda olmadı yani bir 3-4 sene içerisinde olmadı yani

150 ondan evvel olmuştur ama hatırlamıyorum yani.

151 Ben yalan söylemem demiyorum ama aileme karşı hatırlamıyorum şu sıralar

As a person who can share everything with his family, P9 mentions that he doesn't feel a need for lying to his parents (145-146). Nevertheless, he hypothetically indicates that he would feel 'uncomfortable' if he does so indicating the internalized *superego* (147). Yet, he cannot come up with a specific example while admitting that he is not a person who never lies to his parents (149-151)

(Q15) Dating someone non-Jewish

STANZA 1

151 Kabul edilebilir, nitekim yapıyorum yani ama evlilik bambaşka yani

STANZA 2

: [intermarriage]

152 Mixmarriage yani bana ters geliyor biraz yani

153 hem doğacak olan çocuk bakımından da bencil biraz bir davranış bence, basit bir şey değil.

154 ...yani Müslüman Türkler onu Yahudi görür, Yahudi Türkler onu Müslüman görür.

155 Psikolojik problemleri olabiliyor yani nitekim çok fazla örneklerini görüyoruz yani

156 dolayısıyla bunu doğru bulmuyorum çok basit bir şey değil sonuç olarak.

157 Ömür boyu kızın tarafı da baskı görebilir, benim tarafımda baskı görebilir yani basit değil.

158 Çok doğru bulmuyorum hem kişisel açıdan, hem karşı taraf açısından hem çocuk tarafından.

159 Ailemin düşünceleri de bu yönde

STANZA 3

:[gender difference]

160 Cinsiyet yani dini olarak, yani bizim dinimizde kadınlar çok önemli

161 kadının Yahudi olması çocuğun Yahudi olmasını sağlıyor.

162 Ama orda bir problem Müslümanlıkta da erkeğin Müslüman olması

163 yani Yahudilik açısından düşünürülürse, gene problem oluyor ama kız

Yahudiyse onu Yahudi olarak görüyorlar

164 ama eğer bir Yahudi bir erkek Müslüman bir kızla evlenirse baskılar daha fazla artıyor diye biliyorum yani

While dating with a non-Jewish person is acceptable for P9, marriage with a non-Jewish person is not acceptable since he believes that it would cause identity problems for the child, as well as psychological problems and would also put pressure on both parties (151-159). He argues that intermarriage of a Jewish woman is easier in terms of dealing with less communal pressure since it is believed that Jewish identity is passed on via the mother (160-164). However, P9 puts forward a fact that he knows rather than his personal point of view regarding gender difference in intermarriage.

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

165 yani doğal olarak okuduğum şeyle ilgili paralel bir şeyde ilerlersem dört sene boşu boşuna okumamış olurum.

166 ...zaten benim seçeceğim bir sürü işte benim okuduğum alanla ilgili olduğu için bu konuda bir problem yaşayacağımı düşünmüyorum.

167 Tabii bu iş olaylarında çevre çok önemli, koşullar da önemli, fiziksel çevre koşulları da

168 iyi bilmek, iyi anlamak ve işini severek yapmak tabii başarı için en önemli şey bu.

When asked about the requirements for success in life, P9 solely mentions his future business life (165-166). In general, having a good knowledge and understanding of what one is doing as a profession and enjoying doing it are viewed as the most important things to achieve success (168).

(Q17) Ideals

STANZA 1

169 çok büyük bir idealim yok ama ailemin bana verdiği hayat standartımı çocuğuma vermek yani hayalim bu, idealim.

170 ailem tabii ki desteklerler, her konuda desteklerler.

171 tabii basit bir şey değil yani bazen düşünüyorum, babamın işini yapmıyorum diyelim

172 bir şirkete girdim hani düşünüyorum ne kadar para verirler, max. 1.500-2000.

173 Öyle düşünürce tabii moralim bozuluyor yani imkanı yok onların verdiği standartı ben çocuğuma veremem.

174 Bazen bunu düşünerek moralim bozulabiliyor yani.

175 O yüzden bu benim için çok önemli yani bu standartı çocuğuma verebilmek.

The only ideal P9 mentions about is being able to provide the same economical status to his future child/children as the one that is given to him by his own parents (169-175). This indicates that the financial success that P9 seeks is actually related with his concern regarding his future children's well-being. The financial comfort that was given to him by his parents is seen as eventually becoming a responsibility as a future parent for P9. This again reflects his concern over the expenses his parents have incurred for him versus his brother, indicating a *superego* pressure.

(Q18) Model figures

STANZA 1

176 Ağabeyim olabilir, ama bunu ona dinletmemek lazım ((both P9 and R laugh))

177 iş hayatı bakımından yani yapılması gereken her şey yapıyor.

178 Ben başarılı görüyorum onu, kendi hastaları da başarılı görüyor ki onu iyi işleri var o bakımdan onu takdir ediyorum.

179 daha kolayını da seçebilirdi sonuç olarak o kadar basit değil yani diş doktoru olmak beş senede ve sonra doktora yapmak.

180 Daha basitini de seçebilirdi ama yapmadı.

:

181 Başka kimse yok

It is seen that P9 models his older brother as an *ego-ideal* in terms of his effort, determination and success in his professional life as a dentist (176-180). No other ideal figures are mentioned by P9 in his narration.

(Q19) *Upbringing of children in the future*

STANZA 1

182 Yani kesinlikle benim düşüncemi verirdim, diğer düşünceleri de verirdim

183 hangisi ona daha yakınsa onu seçmesini isterim.

184 Benim düşüncelerimden çok fazla etkilenmesini değil de kendi düşüncelerinin kendisi için daha önemli olmasını isterdim.

185 Nitekim bizim ailede de öyleydi.

186 Ailemin beni yetiştirdiği gibi yetiştirmeyi düşünüyorum

187 yani bunun doğru olduğunu düşünüyorum.

Like in his own upbringing, P9 wishes his children to develop self-determined characters as they grow up through his open minded way of teaching different aspects of ideas where they can find liberty to build up their individualities (182-187).

On the whole, it can be argued that P9 displays a *familial self* construction with a strong concern over *we-self regard*. *Symbiosis-reciprocity* is seen very prominently within the relationship of mother and son in terms of sharing the details of his life and affective exchange. *Structural hierarchy* is seen only in P9's relationship with his father in the sense that his internal world is shared less and intense feelings are kept at a distance away from his father.

Being raised without an overly controlling or disciplined parental manner, but rather with a tolerant and initiative giving approach, P9 seems to have become the responsible agent for his own decisions and has developed a strongly internalized *superego*. Yet, in terms of his academic performance the pressure of this internalized *superego* turns out to be at an overwhelming level, despite parental tolerance. This pressure pushes P9 to wish for his parents' disapproval as an external judgment to lighten his internal conflict; as he utters; "Maybe if they get angry at me at those times I will not be so upset..." (032). *We-self regard* is seen to be applicable for P9 and very much related with his *superego* structure in this regard. In other words, not perceiving himself as an individual who has attained an acceptable level of academic

success, as much as his nuclear and extended family members have attained makes him question himself about his worthiness of his family and makes him feel guilty from time to time.

While not possessing a strictly religious attitude and perceiving dating with a non-Jewish person as acceptable, upholding certain religious rituals and emphasizing his wish of marrying a Jewish person, to avoid communal pressure implies that P9 is at a transition period about his ethnic identity towards a more dedicated level as he experiences the freedom of his late adolescent years.

The basic tension in P9's narration is seen to be between the lines where he mentions his implicit guilt and the lack of self worth he feels due to his academic failures as well as the money his parent's spend on him versus his adolescent self centeredness. Compared to other parts of his narration, his tone of voice gets more dramatic with more use of emotional words around these issues such as "I feel upset about it", "they don't get angry and it makes me even sadder", etc.

P10. P10 is a 21 years old male university student who lives with his 24 years old brother, K. in another city away from his parents. His parents are at around their fifties. His father is in trade and his mother helps his father at his work. The responses of P10 to the questions are evaluated as follows.

(Q1) *Child rearing style*

STANZA 1

001 ...benim annem hala aynı şekilde, aşırı bana düşkün
002 mesela her ----'e (hometown) gittiğimde kucağına oturacak kadar şeydir.
003 Babam da aynı şekilde olmasa da bana çok düşkündür ama şey nasıl diyeyim
004 mesela annemin kucağına otururum, babamın kucağına oturmam ama aşırı derecede konuşurum mesela.
005 Ya annemle mesela daha böyle canım cicimli babamla daha fazla konuşarak
006 yine canım cicimli ama mesela o kadar da böyle annem kadar sarılıp şey değildir yani.

STANZA 2

:
007 Beni bir sene yurt dışında işte zaten exchange'e gönderdiler, ben daha lisedeydim.
008 O sene annem için çok zor oldu hani benim gitmem çok zor oldu
009 ...Babam da mesela en fazla bana destek olan kişiydi hani o bir senelik yurt dışında olduğum süresince
010 yani her bütün dertlerimle babam ilgilendi.
011 (2) Her ne olsa babamı arardım yani mesela anneme hiç bir derdimi anlatmazdım
012 çünkü annem çok daha çabuk etkilenir, ya da annem daha çabuk gösterir
013 ondan anneme anlatmazdım, her şeyimi babama anlatırdım.

STANZA 3

:[Independence]
014 O konuda bağımsızlık hala mesela ----'e (hometown) gittiğim zaman sürekli onlarla olmamı isterler
015 hani arkadaşlarımla bir gün oluyorsam onlarla üç gün olmamı isterler.
[discipline]
016 Annem daha, mesela annem dersler konusunda daha ısrarcıdır
017 babam da o konuda her zaman beni daha fazla şey yapandır yani motive edendir.
018 Annem çok hani şey yapar hani çalış çalış çalış
019 babam daha çok hani problem değil hani mesela sınavım kötü geçtiğinde...
020 destekleyen yani, motive ederdi yani tamam çalış her türlü olur
021 ama annem çalış çalış derdi mesela.
:
022 Evet, annem daha ısrarcı.

P10 starts his narration with describing his relationship with his mother within the framework of *symbiosis-reciprocity* where affective closeness is expressed

through physical intimacy; “for instance I sit on my mother’s lap...” (001-004).

While the intimacy with the mother is described as physical, it is seen that the intimate relationship with the father is verbal; “...I don’t sit on my father’s lap but I talk a lot with him” (005-006). It can be argued that P10’s relationship with his father is described more dominantly within the framework *hierarchy by quality of the person* and *structural hierarchy* in which separateness is preserved within a warm closeness and intimacy.

P10 mentions that his father held more of a supportive care-taker role as a parent during his foreign exchange year compared to his mother since he believed that the challenges he experienced abroad would affect his mother emotionally (007-013). P10’s concern of not making his mother worry and upset about him can be evaluated within the structure of relational *superego*.

In terms of independence, P10 briefly mentions about his parents’ expectation of spending time together during his visits to his hometown (014-015). Discipline is seen to exist only around academic issues and as more of a maternal one; he describes his mother’s attitude regarding this issue as insistent and demanding while his father’s attitude as encouraging and supportive (016-022).

(Q2) Relations between each parent and child

STANZA 1

023 Ağabeyim daha bana göre özgürdür

024 ağabeyimin uzak olduğu kadar hani böyle daha özgür olduğu kadar ben aileci bir insanımdır.

025 Ondan ben çoğu vaktimi ailemle harcarım.

026 Ağabeyim de mesela ----'e gittiğinde ailemi belki yarım saat görür bir hafta içinde

STANZA 2

027 Çocuklarla olan ilişkisi de ikimizle de çok adildirler, ağabeyime de adildirler, bana da adildirler

028 ama hani mesela ağabeyime sitem ederler neden bizimle beraber olmuyorsun diye.

:

029 Yani küçüklüğümde daha fazla mesela arkadaş olaylarını annemle paylaşırdım
030 ama mesela şu an daha fazla işte babamla çok daha fazla şey paylaşıyorum bu konuda
031 çünkü anneme söyleyince işte bir soru daha bir soru daha bir soru daha.
:
032 Son dönemlerde dediğim liseden sonra artık.
033 Mesela bir kız konusu olduğu zaman babama anlatmak çok daha rahattır
034 anneme anlatsam annem bin tane soru sorar, yani ne oluyor bilmem ne mi.
035 Bir de o şey yapar, kendi kafasında da kurar bazı şeyleri
036 kendi kafasında kurduğu şeylerle ilgili soru sorar ama vercek cevap yoktur yani.

STANZA 3

: [control]

037 Bana çok güvenirlere ondan hani hiç bir zaman şunu yapma gibi kontrolleri olmadı
038 ...zaten yurt dışına gittikten sonra şey olmaya başladılar, ne yapsam bana güveniyorlar
039 ya tek şeyleri ailemle vakit geçireyim onları ekarte etmeyeyim.

In contrast to his brother's independent and distant attitude, P10 describes himself as being more of a family oriented person who spends most of his time together with his family during his hometown visits indicating *we-ness* and therefore his *familial self* configuration (023-025). A possible speculation regarding his closeness to on his family may be attributed to a probable reaction of P10 to his brother's distant attitude.

P10 describes his parents' attitude towards him and his brother as being fair. It is seen that not being a family oriented in terms of spending sufficient time with the parents is perceived as something to complain about by P10's parents which happens to be in his brother's case (026-028).

While previously sharing most of his personal issues with his mother, P10 mentions that he is recently more guarded towards her regarding his private life due to her intrusive and inquisitive attitude that overwhelms him. It can be argued that within *symbiosis reciprocity* with his mother, P10 tries to preserve boundaries of his *private self* that is seen to be challenging from time to time (029-036). This is especially the case as he grows older and tries to individuate.

Regarding parental control, P10 states that his parents trust him in every aspect, especially after his experience of living abroad. His parents' deep trust to P10 can be attributed to his fulfillment of their expectancy regarding togetherness (039) and to his internal control as an indicator of a strong *superego* which will be seen more clearly in his upcoming narrations (037-038).

(Q3) Parental expectations about responsibilities

STANZA 1

040 ----'e (hometown) gittiğim zaman köpeği dolaştırmam ((laugh)) onu isterler
041 onunla ilgili bütün bakımları yapmamı isterler.
042 Onun dışında İstanbul'daki evin bütün sorumluluğu bana aittir, aidatı ben öderim, kirayı ben öderim.
043 Ağabeyimin mesela o konuda daha şey olacağını düşünürler hani umursamaz olacağını
044 her şeyi bana yüklerler o konuda, her şeyi ben yaparım
045 ama böyle aşırı bir sorumluluk şeyi de yani ne bileyim
046 annemin işte ders çalışma dışında çok fazla böyle inanılmaz bir sorumluluk yüklemeye yoktur bana.

STANZA 2

:
047 Şu an açıkçası şey diye görmeye başladırar...
048 gelecekte babamın işini ben devam ettireceğim diye düşünüyorlar.
050 Ondan biraz hani master yapma da hadi gel şeye devam et, babamın işine devam et
051 bir de hani bir paralellik var benim okuduğum bölümle babamın işi arasında.
052 Ondan hani direkt babamın işine yönelmemi istiyorlar hani
053 mesela onu lise üçte de yaptılar
054 ben mesela tıp okumak istiyordum, o zamandan beri bana mühendislik diye şey edildi.
055 Ben tıptı kazanamadım zaten istediğim yerde ondan mühendisliğe girdim
056 ama ondan sonra aklımda hep babamın işini yapmak oldu yani
057 çünkü o bana artık bir misyon olarak yüklendi gibi (2)...

Taking care of his dog when he visits his hometown, being responsible for maintaining the house where he lives with his brother are mentioned to be parental and studying for school is mentioned to be the maternal expectations (040-044). P10 argues that there aren't any other tremendous parental expectations about responsibilities, yet it can be argued that holding a responsible role in general is perhaps the outcome of an internalized *ego-ideal* through parental expectations;

“Other than my mother’s expectation about studying, there aren’t many other extreme parental expectations from me” (045-046). Nevertheless, it is overtly seen that despite his wish to become a doctor, P10’s parents expect him to carry on his father’s business which is eventually internalized by P10, as a “mission” in his terms (047-057).

(Q4) How expectations are transmitted

STANZA 1

058 yani bu konuda söylenir.

:

059 Başka konularda: ya nasıl bir beklentileri bilmiyorum açıkçası, beklenti olarak aklıma sadece bu geliyor

:

060 Ya annem, annem mesela ders konusunda başarılı olmam konusunda eskiden söylerdi

061 ama artık babam da ona şey yaptı, anladılar benim ne kadar stress olduğumu bu konuda

062 ondan artık direkt söylemiyorlar, ama biraz böyle bir belli ediyorlar

063 ama yani çok fazla direkt artık şey yapmazlar yani

064 bu kadar böyle böyle olsun ortalaman, bu böyle böyle olsun yapmıyorlar.

The parental expectation of carrying on his father’s business is seen to be explicitly transmitted to P10 whereas the transmission of the parental expectation regarding academic success which was previously explicit is seen to be emphasized less frequently and more implicitly as P10’s parents, especially his father, have realized the impact of the pressure and stress on him (058-064).

(Q5) If expectations are not fulfilled?

STANZA 1

065 İş konusunda dersem açıkçası ben de artık onu istiyor gib- istiyorum yani

066 ya o işte güzel devam ettirsem çok mutlu olurum.

067 Açıkçası hiç bir zaman tersi durumunu düşünmüyorum yani

068 ondan hani onu yapamam da böyle üzülürüm filan demem

069 herhalde zaten yapamazsam yani baya bir hayalkırıklığına uğrarım ama

070 onun dışında şu an öyle bir düşüncem zaten yok yani.

071 Ders konusunda da zaten her şey sonuca bağlandı sayılır

072 yani dördüncü sınıfa geçiyorum, üç bitti hani zaten şey ne olacağı belli gibi yani

073 o konuda da açıkçası baya bir başarılı olduğumu hissediyorum hani.

In the beginning of his narration, P10 mentions that the expectation of carrying on his father's business has become his own wish that would make him very happy showing that it is an internalized prospect of his own, yet in line 065, there is a mild pause towards the end of his statement when he says that this expectation has become his own wish, indicating that the internalization process of the parental expectation regarding P10's future business is still in progress; "...I also want that-um I mean I do want" (065-066). Nevertheless, despite not thinking negatively, he mentions that he would disappoint himself rather than his parents if he cannot realize this expectation which has some implications of P10's internalized *superego* (067-069). Regarding the academic achievement he feels self-confident in the process of committing himself to the study field of his and feels successful, therefore doesn't think about the contrary possibility (071-073).

(Q6) Being deserving of the family's acceptance?

STANZA 1

074 Benim için işte küçüklikten beri açıkçası derslerimi çok stres etmemin bir nedeni

075 hani ailem de mutlu olsun, hani ben iyi bir öğrenci olayım filan hani biraz şey olsun.

076 Var tabii ki de var yani ...bir kere benim onlara layık olmam demek zaten benim mutluluğumla onlar layık oluyor yani benim mutluluğum onlara layık bir şey öyle söyleyeyim, nasıl söylenir bilmiyorum

:

077 Benim için de tabii ki de önemli yani.

For P10, worthiness and deserving the family's acceptance are seen to be mutually connected to the happiness of his family. In other words, making his parents happy, through academic success for instance, would make P10 happy, therefore worthy, demonstrating how strongly the self configuration of P10 forms around *we-ness* and *we-self regard*, that is to say the *familial self* and *ego-ideal*; "One of the reasons that I get so much stressed about my courses... I mean, to make my family happy..." (074-077).

(Q7) Family customs and rules & how they are transmitted?

STANZA 1

078 Bizde yoktur çok fazla kural.

079 Ya mesela cuma akşamları Yahudilerde önemlidir, bizde çok büyük bir önemi yoktur.

080 Yani biz mesela ailecek yemek kavramı uzun süre önce bitti bizde.

081 Özellikle ÖSS'ye çalışma dönemlerinden veya ağabeyimin üniversiteye gitmesinden sonra bizim için hani cuma akşamlarının çok bir önemi kalmadı.

082 Bayramlarda kuzene gitmek mesela kuzenlere gitmek, o önemlidir bizim için.

083 ...(2) mesela ortak bir tatil planlandıysa ortak tatile hepimiz birlikte gitmeliyiz

084 ben başka bir yere gidiyorum diyemem mesela

085 dememeliyim ya zaten demem de ailemle çıkmaktan mutluyum ama ağabeyim de demez yani.

STANZA 2

:

086 Ya bu kurallara...uyulmadığı zaman çok fazla bir şey olmaz

087 çünkü uyulmadığı zaman çok fazla olmuyor yani.

088 Yani mesela bayramda genelde birlikte gidiliyor.

089 ...üzülme olur, biraz sitem olur ama onun dışında fazla bir şey olmaz

090 üzüldüklerini gösterirler, zaten ondan sonra...eninde sonunda gidersin.

STANZA 3

:[flexibility]

091 Yani her zaman bir üzüntü olur o kesin

092 ama ben diyelim ki benim bir gösterim olduğu zaman

093 mesela annem İstanbul'a geliyor, benim o gün gösterim var annem İstanbul'a geldiği gün

094 benimle birlikte olmak istiyor gece ve onun o gün tek gecesi

095 ama benim o gün gösterim var ve gösterim bitiyor

096 ondan sonra ben arkadaşlarımla parti yapmaya gidiyorum.

097 Ya öyle bir şekilde bozulur, ama gerçekten çok üzülür annem

098 yani (2) o oldu yani yaşanan bir olay.

STANZA 4

:[gender-rules]

099 çok rahat bir aileyiz yani çok fazla böyle kuralları olan bir aile değiliz açıkçası.

100 Kadın ve erkek konusunda da bizim ailede hiç bir farklılık yok gibi

101 yani yok gibi değil yok yani

102 hatta ne bileyim hani kuralları zaten annem koyar yani ((laugh))

103 çünkü babam daha rahattır, annem işte böyle daha duygusal olandır

104 annem kural koyduğu zaman zaten babam uyar işte ağabeyim uymazsa zaten annem üzülür ondan sonra babam ağabeyimle konuşur

105 o yani ama kurallara herkes uyar zaten kurallar baştan çıkıyor yani.

:

106 mesela iş yerinde de aynı şekilde kuralları-

107 annem bazı şeylere çok takar, babam onun üzerine gider mesela yani işte de öyledir.

108 Mesela, bir tane elementleri bir şeyi aksatıyor

109 annem onu söyler babam da onun üstüne gider, yani...annem genelde uyarır.

Eating together on Friday nights is no longer seen as a family custom in P10's family after his brother as well as he has moved to another city for his studies (078-081). Yet, togetherness on religious holidays and vacations is an emphasized value for P10 and his family as an implication of a *familial self*; "For instance I cannot say that I'm going somewhere else, I shouldn't say that, in fact I don't say that, I'm happy to be with my family..." (082-085). He mentions that his parents are not punitive or inflexible if their wishes are not followed yet it is mentioned that they might get hurt, especially his mother in such a case; "she gets somewhat disappointed, my mom gets really sad" (086-098). Reproaches, especially from his mother can be interpreted as a more relational way of controlling one's behavior that seems to have impact on the relational *superego* of P10.

He argues that there is no gender difference in the way his parents treat them, yet when he compares his parents' characters, it is seen that his mother is the one who sets the rules of the house while his father being more at ease (099-105). Similar pattern is seen at his parents' office where his father follows the suggestions and warnings of his wife (106-109).

(Q8) *Emotional expressiveness*

STANZA 1

110 İşte babam sözle, sözle ifade eder
111 annem yani öperek severek sarılarak
112 ya mesela birlikte yatarak hatta yani o kadar şey ifade eder, evet.
113 Üzülüşü zaman zaten üzgünlüğünü direkt hissedersin annemin
114 babamın o kadar hissedemezsin, mutsuz olduğunu.

Rather than his own manner of emotional expression, P10 only mentions about his parents' emotional expressiveness. It is seen that his mother is very expressive of both her negative and positive emotions physically and through facial expressions, whereas his father is seen to be less expressive of his negative emotions,

yet verbal in expressing the positive ones (110-114). It is seen that the men in the family are quite open to the mother's non-verbal distress; "...you directly feel that my mom is sad" (113).

(Q9) *Expression of negative feelings (e.g. anger)*

STANZA 1

115 (2) Babam mesela çok çok çok zor şekilde öfkelenir
116 öfkelendiğinde onu mutlaka yani ya bağıırır ya bir şey yapar yani
117 o da belki doğumdan beri 3 kere 4 kere görmüşümdür yani.
118 Onun dışında annemin zaten öfkelendiği zaman çok çabuk belli olur
119 yani annem çok çabuk parlar o konularda ve çok çabuk söner yani ama ifade eder.
:
120 Genelde ağabeyime daha öfkelenirler, bana kızmazlar genelde.
:
121 Aile içinde çok rahat gösteririm, aile dışında mesela arkadaşlarıma hiç gösteremem.
122 (2) Ben bağıırarak gösteririm mesela.
:
123 Genelde ağabeyime gösteririm ((laugh)).
124 Annem ve babama gösterirken, anneme ve babama göstermem de genelde neden öfkelendiğimi iza ederim
125 ama öfkemi bağıırarak falan göstermem çok fazla anneme babama
126 ama ağabeyime öfkelenirim, sinirlenirim ((laugh)).

As mentioned above, while P10's mother is seen to be very expressive of her negative emotions, P10's father is seen to be less expressive. P10 states that his father rarely expresses his rage but in an intense manner when he does so (115-119). It is seen that P10's parents don't get angry to him but rather to his brother in general (120). While being very expressive in showing his anger within the family, P10 states that he cannot show his temper towards his friends indicating that *socially contextual ego-ideal* gets in the picture when the expression of aggression is the point at issue (121). For P10, shouting out when angry is only acceptable if it is towards his brother, but not towards his parents, yet he states that he prefers to explain the reasons of his anger to his parents (122-126). This controlled manner of

anger might be related to *structural hierarchy* within the relationship of P10 with his parents, or to *relational superego* due to the concern of upsetting his parents.

(Q10) *Expectations regarding behaviors disapproved by parents*

STANZA 1

127 İşte dediğim gibi bana çok güvenirler ve genelde açıkçası böyle bir şey beklemiyorlar benden

128 yani tasvip etmedikleri şeyleri genelde yapmam yani.

:

129 Tabii ki olmuştur, ben vicdan azabı çok duyarım mesela böyle konularda.

130 mesela bu çok esasında bu çok sık yaptığım bir şey

131 mesela ailemle her konuştuğumda küçüklükten beri alışmışım yani ders çalışıyorum olayım vardır ders çalışıyorum derim telefonda

132 ama ben esasında o arada ders ya gerçekten çalışmaya çalışıyorumdur ama çalışmıyorumdur

133 ya da mesela bilgisayardayım, bir şey yapıyorumdur

134 yani ne bileyim ondan sonra vicdan azabı duyar- duyarım yani ama

135 onunla ilgili de bir şey, bir action yapmam aksiyona kesinlikle geçmem zaten yani duyarım, üzülürüm o kadar.

STANZA 2

:

136 Onları üzeceğim diye yani sonuçta eğer o dersim kötü gelecekse

137 o an ben üzüleceksem onlar da üzüleceği için üzülüyorum.

138 Bir de o an söylediğim gerçekten yalan yani

139 gerçekten onların dediğini yapsaydım belki o sınavdan daha iyi çıkardım diye düşüneneceğim için üzülürüm.

STANZA 3

: [the criteria of a wish that is wrong]

140 Ya açıkçası ben işte çok ben ne bileyim

141 ya benim ailem bu kadar rahat olmasına rağmen bazı şeylerim vardır benim

142 hani ne denir ne diyeyim (2) nasıl denir bilmiyorum.

143 ...Prensiplerim ((laugh)) vardır, o prensiplerin dışına çok fazla çıkmam

144 ondan çok yanlış olduğunu bildiğim bir şeyi yapmam

145 yani yapmak için de bir neden ne bileyim olmaz yani genelde.

P10 mentions that in general he tries not to get involved in actions that would be disapproved by his parents as a trusted son (127-128). Yet, he adds that he feels an intense guilt in situations when he behaves the opposite way (129). As an example, he mentions about feeling guilty and sad after telling his parents that he is studying while actually dealing with something else; "...I would fe-I feel guilty, but I don't take an action about it" (130-135). According to P10, following the approved

action, 'studying' in this case, might prevent an outcome that would possibly make his parents upset, 'having a bad grade' in this case (136-139). This concern of upsetting his parents can be evaluated with the construction of a *relational superego*.

When asked about the criteria of actualizing a wish that is known to be wrong, he mentions that he has certain principles of his own that he doesn't make exception to, therefore doesn't get involved in actions that are known to be wrong (140-145). This indicates how strongly the values of right and wrong have been internalized by P10 and how strongly the internalized *superego* works, even in the absence of parental strictness.

(Q11) *Social norms and morality*

STANZA 1

146 ...mesela ne bileyim tanımadığım bir insana karşı aşırı saygılıyım
147 yani öyle hissederim ama mesela bir rahatlığım da vardır
148 rahatlığımı mutlaka gösteririm yani çok fazla kasılmamaya çalışırım, özellikle de kasılmamaya çalışırım.
149 Onun dışında: (2) karşı taraf bana saygısızsa böyle biraz sinirlenebilirim açıkçası
150 ...mesela bana konuşma tarzını beğenmezsem sinirlenebilirim
151 ama ben mesela samimi olduğum insanlara karşı da bir o kadar küfürlü falan konuşmaya başlarım
152 yani o konuda da tam böyle çok...katı bir ahlak anlayışım yok
153 ama...daha yakın olmadığım insanlara hani saygılı olmaya çalışırım genelde
154 mesela çok kibarlaşır konuşmam, sesim incelir filan ((laugh)).

STANZA 2

: [being a minority and social norms]

155 Ne bileyim ben her zaman hani bu ne kadar doğru bir söylem olacak bilmiyorum ama
156 hani azınlık olduğumuz için yani belli bir şey kültüre erişiyoruz, ister istemez erişiyoruz.
157 O konuda açıkçası her zaman ne bileyim azınlık olan kesimleri daha böyle saygılı görüyorum dışarıya göre.
158 Bunun ne kadar doğru bir şeydir bilmiyorum ama
159 ...o insanlardan daha fazla bir saygı beklerim
160 veya onların yaptığı bir hata benim daha fazla gözüme batar.
:
161 Evet, azınlık birinin yaptığı şey çok daha fazla gözüme batar
162 yani öyle olmamalı bu derim yani özellikle şeydense cemaattense.
:
163 Evet yani sadece benim daha saygılı olmam gerektiğini düşünüyorum

164 işte çünkü dışarda ben ne yapıyorsam hani Yahudiler yapıyor diye düşünülür
yani
165 aaa Yahudiler böyle mi, onlar bunu bunu bilmiyor mu, bunu bunu almıyor mu
diye bir söz çıkar diye açıkçası daha saygılı olmamız gerektiğini düşünürüm.

P10 describes himself as a very respectful person with a proper demeanor in relationships with people he doesn't know well, yet spontaneous and sincere in informal relationships indicating the existence of a *socially-contextual ego-ideal* (146-154).

When he is asked whether being a minority has an impact on his perception of social norms, he mentions that he views most of the minority groups as respectable and therefore expects them to be like that; "...I see that the minority groups are more respectful compared to the outside group" (155-159). Opposite behavior in a person that belongs to a minority group hits him negatively in the eye, indicating a judgmental attitude, thus a judgmental *superego* regarding this issue; "The mistakes they make would leap more to my eye" (160-162). He views himself as a representative of Jewish people; therefore he gives importance to showing a proper demeanor since any act of his might impair the reputation of Jewish people in general; (163-165). Such concern shows how deeply his self structure is organized around *we-ness* and *we-self regard* as a member of a minority group.

(Q12) *Own values and principles*

STANZA 1

166 Ben mesela bazı şeylerde inanılmaz katı düşünürdüm
167 yani mesela eskiden lisede bile sigara içen kişiler çok garip gelirdi bana...
168 Ondan sonra bir sene yurt dışına gittim
169 etrafımdaki en az şey içen kişi ot içmeye başladı yani sonra bir baktım herkes ot içiyor
170 sonra Amerika'da şey dedim ben ot içen insanlarla...arkadaş olmam gibi bir şeye düştüm.
171 Ondan sonra baktım etrafımda insan kalmıyor
172 ne yaptım ben orda, insanları öyle kabul ettim
173 ama be- hiç bir ev partisine gitmedim bütün sene boyunca
174 çünkü Amerika'daki ailemle ilişkim bozulmasın diye, çünkü aramız çok iyiydi.
175 Ben partiye gidersem onlar benim ne yaptığımı biliyor olacaktı

176 ben de öyle gözükmek istemedim onlara
177 çünkü orda hani hem ülkemi temsil ediyorum, hem kendimi temsil ediyorum
178 bir çok kişi bana güvenip de beni oraya yollamış
179 ...Ondan sonra Türkiye'ye geldim bir baktım benim kendi arkadaşlarım içmeye başlamış
180 burda da bir kere arkadaşlarımla mesela öyle bir şey denedim
181 ondan dedim Allah kahretsin ben ne yapıyorum oldum.
182 Bir daha da hayatım boyunca öyle bir şey yapmadım
183 herhalde de yapmam bu benim yani mesela prensibim esasında.
184 Yani karşımdaki insandan davranış olarak, davranış olarak değil de yaptığı şey olarak bazı şeyleri beklerim
185 mesela bu tarz kötü alışkanlıklarda olmamasını beklerdim eskiden
186 şu an hani o kadar umursamıyorum ama ben yapmam diyorum
187 karşımdaki ne yaparlarsa yapsın ben yapmam.
188 Mesela karşımdaki şu an haftada dört bara gider
189 ben sadece onlarla olmak için o bara gitmem mesela
190 yani ben mesela çok fazla dışarı çıkan bir insan değilim şu an

STANZA 2

191 ...Ya ahlaki olarak da şey mesela şey vardır bende
192 mesela diyelim ki Ikea'da gittik yemek yedik herkes orda tepsisini bıraksa bile ben götürürüm
193 yani ne bileyim onun da ayıp olduğunu düşünürüm çünkü.
:
194 ((Laugh) yani orda mesela o insan aaa bu ne yapıyor diyecek diye düşünmem yani onu yaparım, onu gider götürürüm.

STANZA 3

195 İşte benim ailem rahat olduğu için biraz, ben aileme çok daha yakın konuşabilirim.
196 Bazı söylenmemesi gereken bir şey de söyleyebilirim
197 o ben söyledüğimde problem değildir benim için çünkü ben kendi aileme söylüyorum
198 ama mesela onu arkadaşlarımla yanında yapmamaya çalışırım
199 ve arkadaşım benim yanımda ailesine bir laf atarsa ben çok garipserim, olmaması gereken bir şey bence bu.
:
200 Olumsuz bir şey söylerse değil, mesela küfürlü konuşursa.

Concerning his own values and basic principles, P10 mentions that he used to be a very strict character regarding his and other's behaviors and more disapproving of certain acts such as smoking cigarettes or drugs to an extent where he even had refused to be friends with such people when he was an exchange student abroad (166-170). Yet, he mentions that he eventually learned to accept people without judging them rigidly as he realizes that he would lose everyone around him if not

(171-172). Nevertheless, he mentions that he refused to attend any home parties while there in order not to give a negative image about himself to his host family that might damage his relationship with them and his trustful representation (173-178). This can be attributed to a relational *superego* and also an *ego-ideal* of P10 showing a proper demeanor.

As he eventually accepted such behaviors that once were unacceptable, he became less criticizing while being able to maintain his individuality through choosing his own preferred actions (179-190). This might indicate that his *superego* had become more integrated in time, yet still strict in terms of personal responsibility and behavioral appropriateness (191-194).

His behavior, as well as his expectation of other people is ruled by proper behavior to the outside world whereas by spontaneous behavior with family in hierarchic intimacy indicating a *socially-contextual ego ideal* (195-200). As an example he mentions about using slangy words when he is alone with his family but being careful not to use when there is a third party in the context.

(Q13) Religious and cultural musts

STANZA 1

201 Kurallar ve âdetler konusunda benim için mesela (3) ya benim için bayramlar önemlidir.

202 Şimdi bizim ailede şöyle, dört kişiden üçü umursamaz gibi bir şey.

203 İşte sadece bir arada olmak onlar için bayramdır

204 Benim için o bayramın kurallarına bakmak bayramdır.

205 Yani ağabeyim mesela Pesah'ta ekmek dışında her şeyi yer

206 masaya da mesela şey getirir peynir filan getirir

207 ben de ona tahammül edemem, bence buna uyulması lazım.

208 Annemler de o kadar mesela birlikte yemeğe gittik diyelim, ağabeyimin getirdiği bir şeye laf etmezler

209 ben ama mesela orda cingar çıkartırım yani çok rahatsız olurum çünkü ben mutlaka bakarım.

210 (3) Onun dışında ne bileyim bayramlarda açıkçası kurallar- bazı kurallara özellikle dini kurallara bence bakılması gerekiyor diye düşünüyorum.

STANZA 2

: [fasting]

211 Ben kesin tutarım tutmayanlara çok şey olurum böyle ne bileyim kıl olurum ((laugh))

212 AMA artık o kadar da yani sonuçta bir şey diyemiyorum yani

213 ağabeyim tutmuyor ama tamam diyorum sen ne yaparsan yap ama ben tutacağım bana da laf etme diyorum.

STANZA 3

: [Shabbat]

214 Bizde geçirmiyoruz, o konuda keşke geçirsek derim ama geçirmiyoruz.

STANZA 4

: [Bar-mitzvah/Bat-mitzvah]

215 Bence o şş- yani ne bileyim ben hep öyle gördüğüm için benim için şart.

STANZA 5

: [community clubs]

216 Dernekler gitmek, ben her zaman gittim

217 ama lise üçte ayrıldım çünkü şey diye düşünmeye başladım

218 çok küçük bir toplum içinde kaldım dedim

219 ondan sonra da bütün Yahudi arkadaşlarımdan koştum mesela

220 bana çok büyük bir ters etkisi oldu yani.

221 Şu an ben mesela İstanbul'da yeni tanıştığım bir kaç tane Yahudi arkadaşım var, ---- (hometown)'dekilerle çok nadir görüşüyorum

222 ama geri kalan bütün arkadaşlarım benim Müslüman şu an.

STANZA 6

: [celebrating religious holidays/synagogue]

223 Sinagoga gitmek, işte bayramlarda bir tek benim için şey cumaları gitmek de çok isterdim ama gitmiyorum yani.

STANZA 7

: [helping the needy]

224 O benim için yani dinle alakalı bir şey değil, kim olursa olsun bence bulunmak gerekiyor.

STANZA 8

: [joining to Israel Tour]

225 Ben katılamadım, katılamadım diye yani biraz üzıldüm

226 ama ne bileyim ya böyle çok büyük bir şart değil işte onlar.

227 Benim için ya keyifli olduğu için ben giderim ona

228 onun dışında çok dini bir şey olduğu için gitmem.

STANZA 9

: [his parent's view]

229 Mesela şey derler ya işte onlar böyle benim buna bakışımla gurur duyduğunu söylerler

230 ama her zaman şey derler, ---- [same name with P10] deden yaşasaydı seninle gurur duyardı derler yani

231 çünkü dedem çok dindarmış, derler hep sen ---- dedene çok benziyorsun.
232 Onlar da mesela hani annem de babam bana saygı duyar
233 ama mesela ben şey dediğim zaman da aaa bu Pesah'ta yenmez ben bunu
yemem dediğim zaman da abarta artık derler yani.

STANZA 10

: [you do it fot yourself?]

234 Evet ama böyle çok büyük bir tepki vermiyorlar yani de

235 onların hayatını engellediğim sürece tepki verirler...

236 ama hani şey diye bir düşündürüyor beni acaba anormali mi yapıyorum diye
düşündürüyor

237 ama sonra diyorum ben bunu yapmaktan yapınca huzur duyyuyorum diyorum
yapıyorum devam ediyorum.

While religious holidays are viewed as occasions merely for family togetherness by his parents and brother, P10 places more importance to religious rituals including Bar-mitzvah/ Bat-mitzvah and Shabbat, and believes that certain rules of the religious days should be followed (201-210, 214-215). This approach within the concept of religion can be attributed to the importance he gives to proper behavior in general. It is seen that he is judgmental towards other people including his brother when they don't follow the eating rules of Pesah (Passover) or Yom Kippur, the fasting day; nevertheless, he seems to given up trying to change people and deals with his own actions regarding this issue (211-213).

Even though P10 portrays a more traditional image compared to his family, it is seen that he had refused to continue attending the activities of the community clubs when he was around his late teens as he believed he was stuck within a very small social network (216-222). Yet, he seems to be regretful of doing that as he mentions that it had a bad impact on him (220). It can be speculated that as P10 had detached from the community network and become friends with non-Jewish people; he had become a representative of Jewish people in his every day routine and this might have driven him to act more properly in most cases.

It is seen that P10's family is proud of his point of view regarding religious and cultural musts as they believe he resembles his deceased grandfather, who was a very religious person; "My parents always say that 'your grandfather would be proud of you if he was alive'..."(229-232). It can be argued that his grandfather's religiosity is somehow *ego-idealized* for P10 as the grandchild who was named after him. Yet, his parents' respect to P10's religiosity ends when his religious acts clash their own secular perspective (233).

The relaxed approach of his family regarding religion makes P10 question himself in this matter, yet his sufficiently integrated *superego* makes him maintain his own way of living (234-237).

(Q14) *Lying to parents*

STANZA 1

238 İşte o dediğim gibi mesela ders konusunda beni çok şey yaparlarsa ((laugh))
der- ders çalışıyorum derim yani ama
239 onun dışında böyle çok hani bir yalan söyleyip de o- onun tam tersini yapacak
ve gerçekten kötü bir şey olursa öyle bir yalan söylemem yani.
:
240 Ufak tefek böyle baskı var yani ark- arkasından çok soru getirecekse
241 ha mesela diyelim ki bir kızla çıkmaya başladım ya çıkmaya başlamadan
konuşmaya başladım, çıkmadan mesela hayatta söylemem
242 çünkü onu söylesem onun arkasından yüz tane soru gelecek, beni artık
bayacaklar yani
243 o konuda hiçbir zaman konuşmak istemeyeceğimi düşündürürler bana
244 yani ondan o konuda yalan söylüyorum.
245 Yani nerdeydin, işte arkadaşlarla takıldık derim yani
246 veya ders konusunda da ders çalışmıyorum desem ders çalış ders çalış der çalış
diyecekleri için şey demem yani ders çalışmıyorum demem, ders çalışıyorum derim.
247 Bu tarz ama onun dışında büyük bir yalan yani mesela büyük bir yalan
söylemem.

As mentioned in the previous questions, P10 prefers not to lie to his parents with an exception for certain issues in order to protect himself from the parental intrusiveness, such as the details of his romantic relationships and the frequency of his studying hours (238-247).

(Q15) *Dating someone non-Jewish*

STANZA 1

248 Şöyle, benim şu an ağabeyim iki buçuk senedir başka dinden biriyle flört ediyor.

249 Benim de şu ana kadar çıktığım iki kız arkadaşım dışında çıktığım bütün kızlar Müslümandı.

250 (2) Açıkçası mesela ben tercih etmem çünkü mesela benim son işte kız arkadaşım bana sürekli evlenme muhabbeti yaptı.

251 Ve her zaman şey diye yaptı yani ben babaanneme sordum da Musevi biriyle evlenebilir miyim diye.

252 Baktım ki karşı taraf da aynı şeyi hissediyor yani benden çok büyük bir farkı yok.

:

253 çünkü o da şey diyor aaa ben sordum işte Musevi biriyle evlenebilir miyim diye babaanneme

254 babaannem tamam istersen evlen ama işte bak problem olur bilmem ne falan dedi

255 ama kızın Musevi biriyle evlenebilir miyim diye sorması bile

256 onun bile onun kafasında bir düşünce olmasının şeyidir yani, işaretidir.

257 Benim de kafamda düşünce var bence olmaması gerek

258 ama gerçekten hayatım yani öyle mutlu devam edecekse evlenirim, flört de ederim ama tercih etmem.

STANZA 2

: [intermarriage]

259 Benim ailem işte o konuda biraz daha rahat, ağabeyime de hiç bir karşı şeyleri yoktur.

260 Ağabeyimin kız arkadaşıyla ailem yemeğe gider

261 ağabeyimin kız arkadaşı babama mesela, babam ona bir iyilik yapmıştı ve kız babama mesela bir hediye aldı.

262 Çok içli dışlıdır, o konuda hiç bir problemleri yok, ailemin o konuda şey bir bakışı yok.

STANZA 3

: [gender difference]

263 Bence hiçbir farkı yok.

: [religion passing from the mother]

264 ...Bence yani ya problem olacak şey ne bileyim

265 mesela ben düşünüyorum eğer bizim din iki bin beş yüz yıldır varsa iki bin beş yüz yıldır bu böyle devam etmiş

266 neden bende kopsun diye düşünüyorum ben açıkçası veya neden o kızda kopsun

267 Şu ana kadar benim babamlar böyle bir evlilik yapmış, mutsuz mu olmuş, benim dedemler böyle bir evlilik yapmış, mutsuz mu olmuş, hiç biri mutsuz olmamış, çok mutlu olmuş.

268 Ben de demek böyle bir şey yaparsam mutlu olurum yani ((laugh)).

269 Diğer farklı bir şeyden daha fazla mutlu olurum herhalde.

Both in terms of dating and marriage with non-Jews, P10's parents are not seen to be reactive towards their sons' decisions but accepting (259-262). Yet, P10

mentions that he no longer prefers relationship with non-Jewish people since he had experienced problems in his recent relationship and seen that inter-marriage is not an obstacle only from his side but also for the opposite side (250-258). It is seen that P10 believes that Jewish marriage had survived for thousands of years with happy experiences therefore he possess a traditional manner and retrospectively concludes that a similar type of marriage would also make him happy, in his words; “even happier than something different” (265-269). It can be argued that rather than a considered decision, P10 accepts the issue of Jewish marriage as an internalized matter of fact. For P10, gender difference is not considered to be an influential variable (263).

(Q16) Requirements for success in life

STANZA 1

270 Ya benim arkadaşlarım mesela sosyalliğe
271 sosyalliğe dediğim bara gitmekten bahsediyorum yani mesela onları çok keyifli buluyorlar.
272 Ben mesela o vakiti öyle harcamayı sevmiyorum
273 ben mesela şu an Rotarakt'a gidiyorum
274 aynı zamanda işte cemaat takımlarının birinde dans ediyorum.
275 Okulda aynı zamanda başarılıyım yani, benim için başarı açıkçası bu yani
276 ben mesela gerçekten bir şeyler alabileceğim faaliyetlerde mi bulunuyorum yoksa sadece boş vakit mi geçiriyorum diye düşünürüm.
277 Eğer gerçekten bir şeyler aldığım bir faaliyetseysem ben başarılı olmak için bir şey yapıyorumdur yani.
:
278 Mesela...bu sene engelli festivali yaptık biz
279 ...onun dışında bu sene bir tane Avrupa konferansı düzenliyoruz.
280 Hani bu tarz şeyler yapmak beni mutlu ediyor açıkçası
281 hem beni- bana bir şeyler kattığını düşünüyorum
282 hem de ne bileyim o şeyi başardıktan sonra gerçekten inanılmaz mutlu oluyorum.
283 Özellikle engelliler festivali bittikten sonra baktığım bütün fotoğraflarda ağlayacak gibi oluyordum
284 yani çok güzel bir şey başardık ve gerçekten o insanlar çok mutlu oldu dedim.
285 Benim için budur
286 ama mesela çoğu arkadaşım da bana şey der ay ne bu kadar vaktini dolduruyorsun
287 neden bu kadar şeysin, bir dışarı bile çıkamıyoruz derler, onlara göre farklıdır yani.

STANZA 2

288 Ondan sonra ben mesela başarılı olmak konusunda babama çok şeyimdir yani ona çok özenirim.

289 Mesela şu ana kadar okuduğum kitaplar beni hani eğlendirecek kitaplardı.

290 Şimdi mesela babamın tavsiye ettiği kitapları okuyorum

291 çünkü ordan bir şey kapacağım diye düşünüyorum.

292 Babam bana bir şey tavsiye eder ve ben onu okurum mesela şu an.

Being part of meaningful and instrumental activities and personal development as a result of these activities are seen as the primal requirements for success in P10's life that brings happiness and internal satisfaction to him (270-287). It is seen that he sets his father as his *ego-ideal* in terms of his personal development strategies such as reading the books his father recommends to him that would help to gain knowledge of anything useful; "...I try to be like my father..." (288-292).

(Q17) Ideals

STANZA 1

293 ...şu an mesleğimde bulunduğum başarılı olmak diyeyim

294 hani ilerde meseleğimde başarılı olmak, iyi şekilde para kazanmak

295 bu kazandığım parayı da gerçekten güzel yerlere harçayabilmek benim idealim yani.

296 Ne bileyim sosyal sorumluluk olsun

297 (2) benim mesela çok isteyeceğim bir şey bir tane çocuğa manevi ve maddi olarak destek olmak mesela tabii yeterli maddi durumum da olması lazım

298 yani kendimi zor duruma sokacaksa böyle bir şey yapmam ama

299 eğer bana gerçekten o dokunmayacaksa ben bunu yapmak çok isterim.

300 Onun dışında (2) mutlu bir aile kurmak çok isterim.

301 (2) İdeal dediğim gelecekteki hayallerim bunlar, öyle söyleyeyim.

:

302 Aileme çok fazla açıklamam mesela bu tarz şeyleri

303 bunu söylememişimdir mesela şu ana kadar aileme söylememişimdir.

304 Ama desteklerler, yani kesinlikle desteklerler.

Being successful at his profession and having a good financial income, thus spending his money for functional matters and social responsibility such as financing a child's education and starting a happy family are seen to be P10's ideals (293-301). While stating that his parents would support him in terms of his ideals, he mentions that he had never shared his ideals for the future with his family which might have

implications of his *private self* that conceal the personal wishes and desires within an intimate relationship with them (302-304).

(Q18) Model figures

STANZA 1

305 Dediğim gibi babam, babamı alırım yani babamı mesela çok örnek alırım.

STANZA 2

306 Onun dışında aldığım kişiler mesela arkadaşlarımı almam mesela hiç bir zaman gibi geliyor

307 ama bir kaç tane şimdi Rotarak'tan mesela vardır gerçekten örnek alabileceğimi düşündüğüm ve aldığım, yani almaya çalıştığım.

308 Onun dışında çok fazla yoktur.

STANZA 3

309 Annemin bazı özelliklerini almak isterim.

:

310 Hani ne bileyim, annemi mesela bazen hani annem bazı şeylere stres olur şey olur

311 ama gerçekten çok iyi noktaları yakalar mesela.

312 ...Yani mesela annem çok güzel çözüm üretir o konuda yani ((laugh))

313 bu tarz şeylerde annem çok başarılıdır.

:

314 Ya çözüm üretmek konusunda annemi alırım, annem bulur.

STANZA 4

:

315 babamı mesela açıkçası babamı çok başarılı bulurum yani katıldığı aktivitelerden dolayı, yaptığı işten dolayı.

316 Özellikle hani çok genç yaşta anne ve babasını kaybetti babam benim, üniversiteyi bitirdiğinde babası yoktu

317 annesi de emin değilim ama galiba yurt dışında yaşamaya başlamıştı...kanserde hatta

onların ikisi de çok genç vefat ettiler

318 (2) ve babam mesela kendi kendine bir şirket kurdu ve ilerleyebildi yani

319 ben o konuda açıkçası babamı çok başarılı bulurum.

As for the idealized figures, it is seen also in the previous question that P10 models his father as an *ego-ideal* in terms of his father's effort of standing on his own feet and creating his own business in the absence of a parental support (305, 315-319). P10 also models certain characteristics of his mother such as her ability of working out solutions in challenging situations (309-314). Despite certain people

from the charity organization he belongs to, he mentions that he doesn't see any of his friends as his model figures (306-308).

(Q19) Upbringing of children in the future

STANZA 1

320 bunu mesela düşünüyorum ama her seferinde farklı bir şey düşünmeye başlıyorum yani
321 ya ben mesela bazı şeylerde açıkçası çok ısrarcı olurum gibi geliyor mesela
322 bir enstrumanı çalacakları zaman ona mutlaka devam etmeleri gerekirmiş gibi geliyor
323 çünkü ben devam etmedim ve mesela şu an pişmanım.
324 Yani mesela annemler bana milyon tane ders aldırıldılar zamanında
325 işte orgla başladı piya- işte şey orgla başladı, gitar aldım onu da bıraktım
326 ...bu sene artık gerçekten bir enstruman çalmalıyım gibi geliyor
327 ama bu yaştan sonra başlanır mı diye mesela şu an hala aklımda soru var yani başlayamıyorum.
328 Ondan sonra basketbola yolladılar kaç sene basketbolu bıraktım
329 voleybola yolladılar, voleybolda inanılmaz saçma bir kavga ettim diye bıraktım.
330 Ondan sonra folklöre başladım zaten, folklörde mesela devam ettim
331 ondan gerçekten mutluyum açıkçası folklör devam ettiğim için
332 hani sonuçta gerçekten yaptığım bir tane en azından sosyal aktivite oldu.
333 Ama ben mesela çocuğumu mutlaka bir şeye yöneltmek isterim yani
334 ve onu da kesinlikle bıraktırmam ((laugh)) yani onu yapacak ve onu sevecek yani bitti.
335 Ya o aralara bir kaç tane seçenek sunarım, o seçeneklerden birini mutlaka seçmesi lazım.
:
336 Katı olurum herhalde.
337 ...ben çocuğumu imkanım olursa mesela şey çok isterim bir dili öğrenerek büyüsün
338 ama küçüklükte yani böyle dört beş yaşında öğrensün yani ((laugh)) ne bileyim .
339 Tabii...baba olduğum zaman ne kadar hani yüreğim dayanır ((laugh)) bunu bilmiyorum
340 çünkü çocuk belki üzülür yani üzüldükten sonra nasıl düşünürüm bilmiyorum
341 ama benim idealim bu çocuğumu yetiştirme konusunda.

Regarding upbringing of his children in the future, P10 states that he would probably be a coercive parent in terms of extracurricular activities that his children chooses due to his regret of not continuing most of the hobbies he had started in the past (320-336). He also wishes his children to grow up as bi-lingual people, yet he adds that he would not probably be as coercive as he thinks so if he sees that his children are struggling in such a case (337-341). Similar to his relationship with his

parents, it is seen that making his children sad makes him sad implying the impact of his relational *superego* within his close relationships.

Overall P10 displays a *familial self* construction with all of its dimensions with a strong *we-self regard*, *relational superego* and *socially-contextual ego-ideal*. *Symbiosis-reciprocity* is seen within the mother-son matrix, yet within such *symbiosis reciprocity* there is an attempt to preserve the boundaries of a *private self* in order to gain room for psychological autonomy from the intrusiveness of the mother. Intimacy within *hierarchy by quality of the person* and *structural hierarchy* are seen to be displayed within the father-son relationship in which separateness is preserved within a warm and supportive closeness.

While religious holidays are viewed as occasions only as a tool of family togetherness by P10's family, P10 places more importance on the religious and cultural traditions of Judaism in addition to family togetherness, and he possesses a more traditional stance with a determined attitude about following certain rules of religious days; "...I think that some of the religious rules should be followed..." (210). Being named after his deceased grandfather who was a religious man and being compared to him perhaps had an influence on P10's structuring of his identity in terms of religion. Yet, being a member of an ethnic minority with a small community is seen to have had a negative impact on P10 during his teen years and pushed him to seek a wider social network which he regretted later on. It is seen that the polarization of these two different levels, namely the religious-based and communal-based aspects of his ethnic identity has eventually decreased and converged at a midpoint as he became less rigidly meticulous about certain religious rituals and more tolerant of other's disregard after he moved to another city, while his attachment to identity facilitating activities or viewpoints has eventually

increased such as being a active member of a club in the community, his recent preference for inner-marriage and his effort to become a good representative of Jewish people as part of his every day proper demeanor.

P10 displays a strongly internalized *superego* with a significant relational dimension since upsetting his parents still remains as a noteworthy concern and the source of guilt in his inner world; “One of the reasons that I get so much stressed about my courses... I mean, to make my family happy...” (074-075). Parental expectations are seen to be internalized by P10 as the main track of his *ego ideal*. Being a proper demeanor is seen as to be a very prominent theme in P10’s narration as a person who displays a highly responsible attitude in many aspect of his life.

CHAPTER IV: SUMMARY OF THE RESULTS

In this section, a general summary of the results containing common themes and significant individual or gender differences is presented with reference to the material in the literature review.

In general it can be argued that all of the participants displayed a *familial self* construction with most of its dimensions. *Symbiosis-reciprocity* emerged as a marked dimension of the *familial self* which was displayed in the form of love, care, intimacy, receptivity, empathy, support and reciprocity. In general *symbiosis-reciprocity* was seen to exist more prominently within the mother-child relationship compared to father-child relationship for both genders, especially in terms of containing more affect and more sharing of the details of private lives. Most of the participants stated that their mothers were more involved in their daily lives indicating that they had more time and opportunity to share affective and experiential dimensions. For some of the participants, the permeable boundary of this dimension required them to maintain a second inner boundary; the *private self*, in order to protect certain personal aspects of their lives:

P2 (female, lines 029-034): Well I am close to my mother and my father...we are really close but I don't tell a lot about my self, I don't know whether it is because I don't like to tell, or it is because they always come and ask me saying 'tell us how it goes with your boyfriend and etc...' and I don't like to share such kind of things...they are always curious about it [the private life].

In terms of gender difference in father-child relations, there was not a significant disparity between father-son and father-daughter relationships. Most of the participants indicated that their fathers were easygoing and not very strict and that they can share their positive and negative emotions with their fathers with a respectful manner. All the female participants stated that they had no discomfort in mentioning their Jewish boyfriends to their fathers. However, all of the participants

indicated that they don't share certain private aspects of their lives with their fathers or that they are not as close to them as they are to their mothers in terms of sharing. In this sense *structural hierarchy* was seen as a feature of the father-child matrix for all of the participants, yet it was not a rigid component of that bond or in the form of a strong power relationship, it was more of a matter of showing respect and not sharing personal information or not showing much affective transparency: P1 (male, line 043): "...but I'm not that close to him [father], not to an extent where I can open my heart fully to him..."

Mild to moderate control and discipline also existed within the parent-child relationship, yet for most of the participants this was not in a domineering or smothering manner. In terms of child rearing practices, the reports showed that most of the participants were brought up with a non-punitive and non-oppressive parenting style:

P9 (male, lines 001-009): They raised me in a very modern way...they never made any pressure on me about anything...about academic life...Since I was raised with a easygoing parental manner I can behave freely...There was not a hierarchical environment...we were not naughty children anyway...

The participants' parents' child rearing attitudes were generally defined as tolerant and trustful, and discipline was mentioned as existing within a frame of respect and affection, yet some of the participants (two male, two female) indicated that their parents were somewhat overprotective in their approaches. For one of the female subjects, this overprotection reached infantilizing proportions so that she did not develop initiative in forming a strong self-protective character during her early adolescence years.

The participants' parents' upbringing styles, attitudes and values that included ethnic and cultural elements were clearly seen to be reflected in the participants' moral dispositions, future objectives and ideals; namely their *superego* and *ego-ideal*

formations. A strong, well-integrated and non-punitive *superego* structure was seen for most of the participants showing that the parental values were highly internalized. For the ones who were encouraged to use self initiative and choice, internal control and an emphasis on fulfilling responsibilities towards one's own self as well as one's parents was even more salient:

P7 (female, lines 007-012): In terms of independency, I mean they would guide me to make my own decisions...I never felt that I was applying their wishes and the thoughts. For instance, my mother and father were lazy people when they were at the high school; therefore they never expected me to be a very hardworking student, I became the top of the school on my own will.

Yet, one male participant demonstrated a more judgmental *superego* structure compared to the other participants. Nearly all the participants displayed a relational *superego* within the framework of the *familial self* that contained the sense of guilt and sadness due to the possibility of upsetting the parents. It was even indicated by some participants that lying to prevent upsetting the parents was acceptable as it prevents familial disharmony. For a few male participants guilt induction that is based on relational bonds was used by their parents for certain issues rather than a guilt induction that was based on punishment or prohibitions:

P1 (male, lines 111-114): There was not a physical punishment or so...instead there are verbal warnings, shouting, reproach or speeches to make me feel bad/sorry that includes the emotion of anger and guilt induction type of manner...

In general, most of the participants indicated that they don't prefer to lie to their parents, or feel bad if they do. However, some of them stated that they preferred to lie in certain situations to avoid long explanations or as a way to widen the personal boundaries against an impinging maternal style.

It was seen that most of the participants had internalized the rules and standards for good behavior as well as the expectations of their parents which became the main trajectory of their *ego ideals*. The most outstanding themes

regarding the ego-ideal of the participants were around being a self-sufficient and self-made person, forming a family and becoming a good, loving and guiding parent, improving in terms of self development and knowledge, maintaining a satisfactory job in terms of happiness and finances in order to uphold the well-being of the family, and forming a sufficient social network within the community:

P1 (male, lines 303-306): My ideals are after being successful academically, having a decent job and to continue my life with high standards. There is the idea in my mind of a good wife, a good, proper wife who can understand me. A good social network, good friends...

Academic, personal, professional, familial and communal success were seen to be highly emphasized in the narrations of the participants. Most of them indicated that academic success is one of the primal parental expectations, which can be considered as appropriate for the age range of the participants; they talked about their lives as if these expectations were deeply internalized. However, some of these participants indicated that the academic expectations of their parents were either too heavy to carry and at a perfectionist level or too insisting and overwhelming:

P8 (female, lines 045-049): Yes, in general they are kind of obsessive in terms of education. They think that I am too smart therefore wish the best for me, my father is especially too idealist in this sense... They have high expectations about this subject and they reflect this to me.

On the other hand, three female and one male participant indicated that the academic oriented expectations of their parents were not too heavy, rather they described their parents to be non pressuring and tolerant in this sense or that they give value to the effort their children make rather than the results they get.

P6 (female, lines 076-079): Well, she [mother] expects us to be successful at school. There is nothing such as a rigid approach. As long as she sees you studying, she doesn't react if you do a bad thing, well the result is not important, but she expects you to study.

Nevertheless, none of these participants were seen to be academically unsuccessful. On the contrary, they were either highly successful on their own will, or had too much internalized *superego* pressure regarding academic success despite their parents' tolerance.

The meaning of success was not only limited to the academic field, but to other areas of the participants' lives. While professional achievement was especially mentioned by the male participants, happiness in terms of professional and family life was especially mentioned as requirements by the female participants. Personal development, being active in extracurricular activities, having a good marriage and maintaining the well-being of the family as well as having good bonds in terms of friendships and social network were also mentioned as important by the participants.

Regarding religion, while there are minor differences in the degree to which they declared faith and personal practice of religion, none of the participants described themselves as strictly religious individuals, yet indicated that certain traditional basics of Judaism play an important role in their familial and social lives. Rather than the fulfillment of religious obligations, particular cultural elements of religion that enhance family and communal togetherness were salient in the lives of the participants. This is most prominently seen in the participants' approaches regarding the Shabbat dinner. The participants generally described the Shabbat dinner as a central family ritual that offers a gateway for the sense of togetherness and unity for the family members:

P7 (female, lines 077-082): ...it [Shabbat] is the only time of the week when all the members of the family come together...we shouldn't lose this...let this be a custom of our family, rather than doing Sabbath, let's celebrate it as a day where we come together and see each other, because you know we are a very connected family.

Despite the fact that the Shabbat dinner is not a family custom any more for the families of two participants, still one of them tries to attend the Shabbat dinners

in other contexts since it is a valued tradition for her. Nevertheless, all the participants mentioned the importance of celebrating certain religious holidays together with the family members, such as gathering with the members of their families on the first and/or second nights of Passover.

The celebration of Bar-Mitzvah and Bat-Mitzvah were viewed as important rituals by all the participants. Yet, only a few of the participants mentioned why they viewed these ceremonies as important. The continuity of traditions and the identity facilitating aspects were mentioned as the importance of doing Bar/Bat-Mitzvah rather than its meaning regarding taking the responsibility of the religious law. Only two female participants and one male participant mentioned that Bat-Mitzvah is not an obligation for girls. Yet one of the female participants and the male one stated that they would wish their future daughters to do their Bat-Mitzvah ceremony. All five of the male participants talked as if their Bar-Mitzvah were a given fact. However, only three females mentioned their experience of a Bat-Mitzvah. While one of them stated that she had done her Bat-Mitzvah ceremony, one indicated that she couldn't due to the earthquake that happened during that time, and the other mentioned that she preferred to have a vacation abroad offered by her parents instead of a Bat-Mitzvah ceremony.

There were individual differences among the participants in terms of the strength of their adherence to the identity facilitating activities within the community. Being involved in community activities and/or youth groups was an essential part of the lives of six participants both for themselves and the Jewish Turkish community. For those participants the notion of *we-ness* that included a *communal self* as an extension of the *familial self* was evident:

P4 (male, lines 332-336): [joining community activities] is important for me, firstly in order to improve myself in terms of learning information and forming

opinions, and secondly members of this minority group should attend to such activities for the endurance of the community. This is a duty, well I don't see it as a duty, I actually enjoy being involved.

Yet, four of the participants were somewhat distant to the Jewish community organizations compared to the others due to experiencing certain disadvantages of being a member of a minority group or due to having a more restricted network since he/she had grown up in another city. However, these four participants were partially in touch with the community in joining activities that they found personally meaningful, such as folklore shows, career days, remembrance of Holocaust, etc:

P7 (female, lines 193-198): I attend community activities that I find beneficial. For instance, there was the screening of the Holocaust films...I wanted to see at least one of them because...I believe it is something that everybody must remember...I don't like to join activities for finding a partner or for 'let's become a unity' type of thing...

The disadvantages of belonging to a minority group were especially mentioned by four of the female participants, who focused on being the subject of gossip in the Jewish community, especially regarding romantic relationships and their status, intermarriage or private affairs. Such a disadvantage of belonging to a minority group demonstrates the negative side of the *we-ness* notion of the *familial self*. It can be seen that the inner regard becomes the *we-self regard* as the life experiences get shaped around socially and culturally supported idealizations and identifications, and the social pressure of the community on individuals and families plays a very prominent role on the construction of the *familial self* and communal self:

P5 (female, lines 445-455): You live everything in front of everybody's eyes...I mean everybody has an opinion about you...even though they don't know you everybody has some kind of a pre-information about you and this is annoying. Everybody has the right to talk about you...

Only one male participant mentioned disadvantage and only in respect to the restricted social network.

Two female participants mentioned a potential quest for a mate from the wider community due to the small size of the Jewish Turkish community: P8 (female, lines 259-261): "...the community is so small...I wouldn't consider marriage but flirting with or dating a non-Jewish, it might happen. I'm no longer as strict as I used to be about this issue".

A common theme that emerged in the interviews was the notion of respect, both in terms of expecting respect from others and showing respect towards others. Nearly all the participants put a great emphasis on the expectation of being treated with esteem and consideration and being willing to treat others in the same way. For some of them this was in the form of showing proper demeanor in certain contexts, thus was related to a *socially contextual ego ideal* and *we-self regard* which emerged as a strong dimension of the *familial self*. The *socially contextual ego-ideal* demands for proper behavior were salient within the community for some, while for others it related to representing the community properly to the outer group. One female participant also reported representing the country abroad. Behaving in a controlled manner such as not smoking or drinking, showing proper demeanor especially in communal contexts, being careful about physical appearance when attending community activities, showing effort for maintaining the parental reputation within the community were indications of *we-self regard* and *socially contextual ego-ideal* regarding the inner group relations. Three of the participants on the other hand indicated that belonging to a minority group and their ethnic identities do not have a marked influence on their behaviors in outer or inner group contexts.

In terms of romantic relationships, four of the male participants and two of the female participants indicated that dating a non-Jewish person is acceptable for them. One of the female participants indicated that she had decided not to get

involved in such a relationship after giving up her potential boyfriend that she really loved for the sake of her family. For the other three participants such a relationship was somewhat unacceptable. While there were differences among participants' preferences in terms of dating a non-Jewish person, all the participants indicated that intermarriage is not something they would prefer for their future. Eight of them were seen to be stricter in their stances regarding intermarriage; for them it is simply not acceptable. Some of them argued that intermarriage might cause identity confusion for the individual or for the future children; some mentioned that intermarriage would cause problems between the spouses or their families due to cultural differences. Exclusion from certain community organizations, not being able to share certain important values that are embedded within the Jewish identity, the wish for the continuity of marital traditions, and the challenges it would bring within the community contexts were also mentioned as the reasons for not preferring intermarriage:

P4 (male, lines 416-427): I believe that intermarriage would cause big problems within the relationship of the spouses if there is not a tremendous respect and acceptance between them, which I had never seen to happen...it will cause problems if they are attached to their identities, not only for Judaism, for both sides. Secondly, it will definitely affect the life of their child. The child might drift into a double-identity structure as long as one of the sides does not leave the upbringing to the other side...even if the mother does so, the grandmother would certainly make a comment.

Regarding their families' attitudes, only one male participant indicated that his family is flexible concerning intermarriage; nevertheless their flexible attitude was not seen to be internalized fully by this participant as he still prefers to marry a Jewish partner. The rest of the participants' families were seen to be holding quite strong beliefs against intermarriage.

Gender was not viewed as an issue in intermarriage for most of the participants despite mentioning that the religion is transmitted through the mother in

Judaism. However, two of the participants indicated that there might be more social pressure on Jewish women intermarrying compared to Jewish men or that women are more adaptive in becoming accustomed to the values of their husbands' religion.

None of the participants indicated or put forward an association between their connectivity to Israel and religion. Five of the participants stated that visiting Israel is not a must for them but something they would like to do. Two participants indicated that they visit there quite often either because they like to or in order to maintain the connection with members of the extended family. Only two participants stated that the connection to Israel in terms of visiting was important for them; for one of these two the consideration of studying and living in Israel in the future was affirmed. There was not a gender difference regarding this issue.

CHAPTER V: DISCUSSION AND CONCLUSION

This study aimed to describe the Turkish Jewish identity and self structure in young adults living in Turkey together with the structure of superego and ego-ideal developed within this cultural context through the use of a narrative analysis of interviews with five female and five male participants. It examined child rearing styles; the relationship between the child and the parents; parental expectations and responsibilities given to the child; religious and cultural traditions, values and customs; affective expressiveness among family members; impact of belonging to a minority group; attitude towards romantic relationships and intermarriage; conceptualization of success, ideals and model figures. As previously mentioned in the introduction, ethnicity and culture generate a pattern in terms of personal and familial beliefs, attitudes, values, ideals and practices (Anderson & Sabatelli, 1999); therefore have significant impact on interpersonal and familial dynamics, intrapsychic structure as well as the sense of identity.

Most of the abovementioned expectations were reflected in the narratives of the participants with some individual differences and the results were mostly parallel to the information given in the literature review. These results were already mentioned in detail in the summary section. Briefly these results showed implications of a strong, cohesive and closely knit family orientation; a *familial self* construction with *symbiosis-reciprocity* predominantly in maternal interactions and a mild *structural hierarchy* in paternal interactions. A non-punitive and non-oppressive parenting style; a parental manner of tolerance, respect, affection, rationality, freedom of thought and autonomy is accompanied by overprotection. A strong, well-integrated and non-punitive *superego* structure was evident, with a salient relational dimension that contained a sense of guilt and sadness due to the possibility of

upsetting/hurting the parents. Highly internalized rules and standards for proper behavior seem to be the main trajectory of the *ego ideal*, along with an emphasis on academic, personal, professional, familial and communal success, which imply a sense of *we-self regard* and a *socially contextual ego ideal* in terms of family reputation. Religious identity is experienced in terms of fulfilling certain cultural values and obligations rather than religious musts. Inter-group relationships and intermarriage were seen as problematic with regard to a sense of identity, and the sense of belonging to a minority group was strong.

The findings about the family structure in the present study are similar to the Western reports that suggested the existence of a very strong family orientation that is cohesive and closely knit in Jewish families (Rosen & Weltman, 1996). A similar argument was made by Kaya (1999) in her study of Turkish Jewish family structure in which the family institution is viewed as the fundamental unity that is essential for the continuity of the Jewish community.

The *symbiosis-reciprocity* is seen to exist predominantly in the mother-child relationship in the present study which can be attributed to the prominent role of the mother in Jewish families in terms of having more responsibility in the social and emotional development of their children, in taking the caring role of her children's educational and financial achievements (Anderson & Sabatelli, 1999) as well as in being more in charge of educating the children about the cultural and religious practices of Judaism (Davey et al., 2001).

Some of the participants implied that the permeable boundary of the *symbiosis-reciprocity* dimension required them to maintain a second inner boundary; the *private self*, in order to protect certain personal aspects of their lives. It was argued in the literature review that the Jewish mother is often portrayed as a person

who makes sacrifices to the point of controlling, smothering and provoking enormous guilt in her children since she will never view the repayment of her sacrifices as enough (Rosen & Weltman, 1996). However, this was not the exact case for the participants of this study despite the need to provide a private self within *symbiosis-reciprocity*.

While the *familial self* is seen as being responsive to hierarchic positions in the family (Roland, 1988), it was argued in the literature that the boundaries between the parents and the children are seen as less rigid in Jewish families, thus less hierarchical and more democratic relationships compared to other ethnic groups exist in Jewish family structure (Herz & Rosen, 1982 cited in Anderson & Sabatelli, 1999; Rosen & Weltman, 1996; Kaya 1999). The results of the present study are in line with the findings of the literature as *structural hierarchy* was found to be evident as a psychosocial dimension of hierarchical relationships in the father-child matrix, yet in a non-rigid form without a strong power implication. The *structural hierarchy* within the paternal relationship was found to be more in the form of showing respect and not sharing personal information or not showing much affective transparency.

Respect for members' opinions, valuing of autonomy and self-direction, free expression of ideas are indicated as important parental attitudes in Jewish families, therefore reasoning, explanation, rationality, tolerance were mentioned to be the major parenting strategies in child rearing in Jewish culture (Sauna, 1978 cited in Rosen & Weltman, 1996; Kaya, 1999; Celebuski, 1983; Davey et al. 2001). The findings of the present study are seen to be similar to the findings of the abovementioned studies on the topic of parental discipline yet with individual differences. The results of the present study in general showed that mild to moderate control and discipline existed within the parent-child relationship, nevertheless for

most of the participants this was not in a domineering or smothering manner. These findings were also parallel to the study of Davey and her colleagues (2001) who had indicated that liberally questioning family or religious issues, expression of personal opinions freely to each other, encouragement of discussion and explanation within a respectful frame were the communicative style found in the family structure of the participants in their study. While the participants indicated that discipline was maintained within a frame of tolerance, respect, affection, rationality, freedom of thought and autonomy, some of the participants in the present study also mentioned that there was a limit to the tolerant attitude of their parents regarding certain traditional issues such as marriage. This finding was similar to the findings of the study done by Davey and her colleagues (2001) since the interviews in their study showed that there are negotiable as well as nonnegotiable obligations regarding traditional and religious issues despite the fact that rationality and tolerance are major parenting styles and value is given to children's opinion.

Overprotection is also found to be evident in the parent-child relationship for some of the participants in the present study. It was indicated in the study of Davey et al. (2001), that for some families the impact of the Holocaust played a major role in the inner world of the subjects who were the children of survivors, such as unhindered overprotective parenting. In the present study the participants were not asked whether they are the grandchildren or the relatives of Holocaust victims and/or survivors. Nevertheless certain common traumatic experiences in the history of the Jews might have influenced consciously or unconsciously the discourse of Jewish parenting in general. While it is a natural parental instinct to protect one's child and to provide a healthy and secure environment, it can be speculated that the potential environmental risks that existed throughout history, including the history of the

Turkish Jews might have implications for the upbringing of the participants in the present study.

In the present study, the religious faith of the participants was not very strong, yet still a distinctive Jewish identity was observed. This is similar to the arguments made by Amyot and Sigelman (1996 cited in Sinclair & Milner, 2005) who had suggested that the maintenance of a core Jewish identity can be preserved without the existence of religious faith. Nevertheless life cycle and cultural rituals can be argued as having an important influence on Jewish identity. For instance, in the present study while the participants were observed as not having a strong and radical religious stance, nearly all of them indicated that certain traditional basics of Judaism such as celebrating Shabbat, Bar-Mitzvah/Bat-Mitzvah, gathering on religious holidays or interactions with the community organizations played important roles in their familial and social lives, thus in the formation of their identities. This is also parallel to the findings of the studies mentioned in the literature review where it was argued that following rituals and traditions was found to be important since it gives a sense of familial and inner stability and that is a way of protecting family ties rather than religious obligations (Davey et al., 2001; Sinclair & Milner, 2005). While the wish and the need to understand the meaning underneath the rules, rituals and the traditions of Judaism were in the foreground for some participants in other studies mentioned above, this concern was only seen in one of the participants in the present study.

It is important to note as a gender issue that the Bat-Mitzvah ceremony for girls was viewed as less necessary or not as a must by the participants of the study and this was parallel to the argument that in Orthodox or traditional Jewish

communities, this ceremony for girls is not made at all, or less valued (Rosen & Weltman, 1996).

In terms of marriage, parallel to the findings in the literature all the participants in the present study indicated that intermarriage is not something they would prefer for their future (Davey et al., 2001; Sinclair & Milner, 2005). While compatibility of background and lifestyle rather than religious obligation were mentioned to be important in preferring a Jewish partner in the study of Davey et al. (2001), in the present study the concern of identity confusion in the cases of the individual and the future children, the communal pressure that intermarriage would bring and the wish for continuity of marital traditions were also mentioned as the reasons for the preference for a Jewish spouse.

The disadvantages of belonging to a minority group also existed as a theme in the present study. While the social pressure to comply with group values and rules, and the pressure to keep the family happy despite personal preferences were mentioned as the disadvantages in British young adults in the study of Sinclair and Milner (2005), being the subject of gossip especially regarding romantic relationships and their status, intermarriage or private affairs were mentioned as the disadvantages as well in the present study. The duty of caring for both Jews and non-Jews was another common theme found in the interviews.

The effect of belonging to a minority group was conceptualized as “awareness of difference” in the study of Sinclair and Milner (2005) which is argued as something that creates a psychological margin between the self and the other especially in new contexts where they have to explain to others about their thoughts, actions and values regarding their Jewish identity. A similar theme emerged in the narratives of the participants in the present study and was somewhat expressed in the

form of a *socially contextual ego ideal* such as the effort for representing the community properly to the outer group.

It was argued in the literature review that superego and ego-ideal are the intra-psychic agencies that are shaped during the internalization process of certain behavioral requirements based on the normative elements of the family and the culture (Côte & Levine, 2002). It was indicated that Jews value knowledge and learning, thus educational and professional achievement, financial success are very important themes in Jewish families and that most Jewish families view going to college, having graduate and professional degree as mandatory (Rosen & Weltman, 1996). It was also mentioned that the expected standards regarding success are usually so high (Davey et al., 2001) and implicit in Jewish families that they may never be fulfilled sufficiently which may lead to a feeling of inadequacy, low self-esteem and feelings of guilt (Rosen & Weltman, 1996). The results of this study are in partial agreement with the literature. In general a strong, well-integrated and non-punitive *superego* structure was seen for most of the participants. For the ones who were encouraged to use self initiative and choice, internal control and an emphasis on fulfilling responsibilities towards one's own self as well was even more salient. Most of the participants had internalized the rules and standards for good behavior as well as the expectations of their parents as the main trajectory of their *ego ideals*.

It was argued that success was expected formerly from men; recently it is expected from women as well, bringing a great deal of pressure on both genders (Rosen & Weltman, 1996). It was also indicated that being successful as a mother was not the only aspect of the Jewish woman's role in life, but she was expected to be well educated, to have a good professional job, to be helpful to their husbands, and to be active in the community (Rosen & Weltman, 1996). In the present study,

there was not a very salient gender difference in the narrations of the participants regarding this, yet the results showed that professional achievement was especially mentioned by the male participants while happiness in terms of professional and family life was especially mentioned as the requirements by the female participants.

There was not a strong difference between males and females, except in some areas such as the issue mentioned above. Therefore, in the following section the third person singular male pronoun “he” has been used as the generic term in portraying a general prototype of a Turkish Jewish young adult on the basis of the narratives.

The family of this prototype young man is seen to be warm, friendly and somewhat egalitarian. He is seen to be close and attached to his family, and has good and easygoing relationships with his parents. Discipline is found to exist at mild to moderate levels, yet it is not in an overbearing or smothering form. This young man is closer to his mother but at times his mother’s approaches become intrusive, which forces him to behave in a more reserved manner towards her to prevent intrusion into his private life. His relationship with his father is based on respect rather than intimate sharing. However, there is no sense of strong hierarchic power in his family. This young person’s relationship with the outside world involves mainly his Jewish friends and the community. The organizations and the activities of the Turkish Jewish community enhance his adherence to his identity. While he has positive relationships with the wider society and with his non-Jewish friends, sometimes he faces difficulties with them in explaining his adherence to some religious and cultural traditions or rituals such as the Shabbat dinner or his involvement in community activities and organizations. His family and especially this young man see religion as important but emphasize the family and community bonding function of certain cultural customs rather than strict religious practices. His relationship with

the outside group revolves mainly around the difficulty of getting involved with a non-Jewish person of the opposite sex. This issue causes a gap between inner and outer groups and makes the discrepancy more salient in inter-group relations. This young person has a strong and highly integrated superego which is evident in his emphasis on proper behavior, respect, being a good representative of the community, being successful academically and professionally as well as in terms of life style and future family. However these issues are more strongly expressed in terms of an ego-ideal. This may be because of his age, with the future still before him.

Limitations and Suggestions for Further Studies

The present study's findings can be a contribution to the existing body of literature about the Jewish identity in the Diaspora in terms of understanding the self, family and community structures that are specific to a particular context. By presenting an attempt to describe what the notion of self in Turkish Jewish (Sephardic) young adults may be like, based on the first person accounts of experience, an in-depth understanding of the Turkish Jewish culture can be obtained to already stated findings in the literature that are at a more generalized level.

A qualitative approach; narrative analysis was preferred to use in this study to grasp a richer data in understanding the attitudes, behaviors, value systems, concerns, motivations and cultural interactions despite the difficulty of carrying such a long research in terms of time and energy consuming. Understanding subjectivity in this sense is also very valuable in terms of social and clinical psychology. The qualitative approach brought the present study a phenomenological aspect that is very valuable in the field of psychotherapy. It is an ethical concern more than a necessity for therapists who work with people from different cultures or ethnic

minorities to grasp the subjective worlds of their clients that emerge in a very different contextual environment; so to say an ethnic-religious-cultural habitat. Also, qualitative research on minority groups from different cultures, religions or ethnicities are important in plural societies basically for people to understand each other and become more tolerant, empathic and less prejudicial in inter-group relations. Knowledge, information and understanding eliminate fear yet bring insight and acceptance, as well as harmony. In this sense, this present study can be seen as a contribution to the field of social and clinical psychology.

Nevertheless, limitations of the present study have to be acknowledged in order to build suggestions for further studies. First of all, the interpretations of the participants' narratives are subjective to the researchers and the time of the study, therefore new findings or interpretations can be made with reevaluation in the future by the same researchers or other ones. In qualitative research it is quite hard to limit the focus of research since the researcher may only know roughly in advance what to look for or participants' narratives might include unlooked information that might be revealed during the interview process with open-ended questions. Therefore certain parts of the narratives need to be eliminated during the interpretation process, and certain valuable information might get lost as an outcome. This may also be the case for the present study as well which can be considered as a limitation.

This study was conducted with only second and third year university students and cannot be generalized as representative of the Turkish Jewish population. In order to reveal a more general understanding of this population, a bigger sample size with participants having different demographic features such as age group, socio-economic status and level of education is required. Also, the answers of the participants might somewhat be directed according to the constructed open-ended

questions of the topic guide. Hence, in further studies a new semi-structured topic guide with wider questions can be used in order to touch different aspects of the same topic. The theoretical orientation of the researcher, and her personal features, experiences and history as a female, Turkish Jewish university graduate of psychology might also have a significant impact during the communication with the participants, the interview process with them and the interpretation of the analyses.

APPENDICES

Appendix A

Topic Guide (Turkish)

ID:

K / E:

Yaş:

Ailede kaç kişi var:

Anne ve babanın yaşları:

Anne ve babanın meslekleri:

Kardeş/kardeşler varsa cinsiyetleri, yaşları, okuyorlar mı / çalışıyorlar mı?

1. Ailenin seni yetiştirme tarzı nasıldı, biraz bahseder misin?

- Bağımsızlık konusunda, seni koruyup kollama konusunda tavırları nasıldı?

- Disiplin nasıl sağlanırdı?

2. Senin ailede çocuklarla anne-baba arasındaki ilişkiler nasıldır?

- Annenle/Babanla olan ilişkini anlatır mısın?

- Yakınlık ve paylaşım açısından nasıldır?

- Kontrol ve denetim açısından nasıldır?

3. Ailede sana yüklenen sorumluluklar, beklentiler ya da istekler nelerdir?

- Annenin/Babanın beklentileri nelerdir, bu beklentiler seni nasıl etkiler (ör: aile içi ilişkiler, eğitim, başarı, kariyer, vs.)

4. Bu beklentilerin varlığını nasıl anlarsın? Bunu biraz anlatır mısın? Açıkça söylenir mi, yoksa senin nasıl bir insan olacağıyla ilgili beklentileri, hayalleri, korkuları ve görmek istediklerinin neler olduğunu söylenmeden de farkında olur musun?

5. Bu beklentileri gerçekleştiremezsen sen ne hissedersin?

6. 'Aileye layık olmak' kavramının senin içinde bir yeri var mı?

7. Evde tüm ailenin uyması gereken âdetler ve kurallar nelerdir? Bunlar nasıl belirtilir? (sözle açıkça ifade edilen kurallar mıdır, yoksa üzerinde konuşulmayan ancak herkesin uyum gösterdiği/göstermesi beklenen kurallar mıdır?)

- Bu kurallara ve âdetlere uyulmadığı zaman nasıl tepkiler olur? (Ceza, vs. gibi)

- Bu kurallar ve âdetler konusunda esneklik var mıdır? Hangi koşullar altında bu kurallar ve âdetler göz ardı edilebilir?

- Ailende kadın veya erkek olmak kurallara uymak açısından bir fark yaratır mı?

8. Duygular aile içerisinde nasıl ifade edilir? Fiziksel mi, yoksa sözle mi?

9. Öfke, kızgınlık gibi duygular ailenizde sözle ya da tepkiyle rahat ifade edilebilir mi?

- Ailede hangi duyguların ifade edilmesi hoş karşılanmaz? Bu tip duyguların kime gösterilmesi daha uygundur / uygun değildir?)

10. Anne ve baban onaylamadıkları (tasvip etmedikleri) bir şeyi yapmamanı bekler mi?

- Yaptığın zaman bu sende ne gibi duygular uyandırır?

- Suçluluk hissi olur mu? Bu suçluluk (eğer varsa) kuralı bozduğun için mi yoksa onları üzeceksin diye mi?

- Peki, yanlış olduğunu bildiğin ancak çok arzuladığın bir isteği gerçekleştirip gerçekleştirmemek neye bağlıdır?

11. Toplumsal kurallar, ahlak, etik denince ne aklına geliyor, senin için anlamı nedir?

- Azınlık bir toplumun bireyi olmak senin toplumsal kurallar hakkında tutumunu etkiliyor mu? Nasıl etkiliyor?

12. Kendi davranışlarını ve başkalarının davranışlarını değerlendirirken mutlak bazı prensiplerin var mıdır? Varsa nelerdir? (ör: özel hayatındaki seçimlerle ilgili, aileye davranışla ilgili, ilişkilerle ilgili, derslerle ilgili, vb.)

13. Dini ve kültürel değerler ve görevlerle ilgili senin için göz ardı edilmesi mümkün olan veya olmayan kurallar ve/veya âdetler nelerdir?

- oruç günü oruç tutmak/tutmamak
- Şabat akşamlarını aileyle beraber geçirmek/geçirmemek
- Bar-mitzva / Bat-mitzva yapmak/ yapmamak
- derneklere / çeşitli cemaat faaliyetlerine katılıp katılmamak
- dini bayramları kutlamak, bu günlerde sinagoga gitmek/gitmemek
- ihtiyacı olana yardımda bulunmak/ bulunmamak
- İsrail turuna katılıp katılmamak
- Peki, bu değerler ve görevlerle ilgili tutumuna dair ailenin bakış açısı nedir? Yani bunlar senin için mi önemli yoksa ailen için mi yaparsın?
- Senin bu tercihlerine ailenin tepkisi nelerdir ve bu seni nasıl hissettiriyor?

14. Anne ve babana yalan söylemek konusunda ne düşünüyorsun?

- Ne gibi konularda yalan söylemek durumunda kalırsın?

15. Başka dinden biriyle flört etmek senin için kabul edilebilir mi?

- Mixmarriage hakkında sizin ve ailenizin düşünceleri nelerdir?
 - Bu bağlamda cinsiyet bir farklılık yaratır mı?
 - Peki dinin anneden geçiyor olması sence bir faktör müdür?

16. Hayatta başarılı olmak için sence ne gibi uğraşlar, yaklaşımlar, öncelikler gereklidir? Hangi alanlarda başarılı olmak, ilerlemek senin için değerlidir?

17. Hayatındaki ideallerin nelerdir?

- Bu ideallerin konusunda ailenin yaklaşımı nedir?

18. Hayatında kendine örnek aldığı kişiler var mı- kimlerdir?

19. İlerde çocuklarını nasıl yetiştirmek isterdin?

Appendix B

Topic Guide (English)

ID:

F/M:

Age:

Number of the family members:

Ages of the parents:

Occupations of the parents:

Gender, age, grade/occupation of the siblings:

1. How was your parents' child rearing style?
 - In terms of independence, protection and control?
 - In terms of discipline?
2. How would you define the relationship between the children and the parents in your family?
 - Can you describe your relationship with your mother/father?
 - In terms of closeness and sharing?
 - In terms of control?
3. What are the responsibilities, expectations or requirements of your family from you?
 - How do these expectations make you feel?
4. Are these responsibilities, expectations or requirements verbally expressed or transmitted implicitly?
5. How would you feel if you cannot fulfill their expectations?
6. Do the concepts such as "to be worthy of my parents' love and care" or "to protect/maintain my parents' honor" mean something for you?
7. Are there any customs and/or rules that are expected to be followed by all the members of your family? Are they verbally/explicitly uttered or expressed nonverbally/implicitly?

- What are the reactions of your parents when these customs or rules are not followed?

- Is there any flexibility regarding these customs and/or rules? Under what conditions can they be put aside?

- Does gender make a difference in terms of following these customs and/or rules?

8. How are the feelings expressed among the family members? Physically or verbally?

9. Can negative emotions such as anger or rage be expressed freely among family members? To whom can they not be expressed?

10. Do your parents expect you to abide by their restrictions regarding behaviors they disapprove of?

- How would you feel if you do not go along with their expectations?

- Would you feel guilty? (If yes) would you feel guilty because of disobeying a rule or disappointing/upsetting your parents?

- Under what conditions would you do something that you seriously desire but that you know is wrong?

11. How would you define the concepts of social rules, morals and ethics regarding your life?

- Does belonging to a minority group affect your attitude in terms of social rules? (If yes) How?

12. Do you have any absolute principles in evaluating your and other's behaviors? If any, what are they?

13. What are the religious and cultural rules or customs that you cannot disregard?

-fasting

-Shabbat

-Bar-mitzvah / Bat-mitzvah

-joining the community activities

-celebrating religious holidays, going to the synagogue on these days

-helping needy people

-visiting Israel

-What are your parents' thoughts and reactions about your attitude in this regard? How do they make you feel?

14. What do you think about lying to your parents? How would you feel?

- In what kind of situations do you lie?

15. Is dating a non-Jewish person acceptable for you?

- What are your and your family's thoughts about inter-marriage?

- Does gender make any difference?

- Is the fact that religion is transmitted through the mother in Judaism a factor?

16. What kind of approaches, preferences and priorities are needed to be successful in life?

17. What are your ideals in life?

- What is your family's approach about your ideals?

18. Do you have any model figures?

19. How would you like to rear your children in the future?

Appendix C

BOĞAZIÇI ÜNİVERSİTESİ
Psikoloji Bölümü

Bilgilendirilmiş Olur Formu

Bu araştırma Boğaziçi Üniversitesi Klinik Psikoloji Yüksek Lisans öğrencilerinden Beti Hayim tarafından yüksek lisans bitirme tezi için yapılmaktadır. Araştırma Türkiye’de yaşayan etnik bir gruba ait bireylerin aile yapısını ve ilişkileri anlamaya yöneliktir. Araştırma kalitatif derinlemesine mülakat şeklinde gerçekleştirilecektir ve yaklaşık 1 saat sürecektir. Yapılan söyleşi ses kayıt cihazı ile kaydedilecek ve daha sonra yazıya aktarılacaktır. Gizlilik esasına dayanarak katılımcının adı kaydedilmeyecektir ve kim olduğunu tanımlayabilecek her türlü kişisel bilgi değiştirilecektir. Her katılımcı için bir numara belirlenecek ve toplanan bilgiler bu numarayla kaydedilecektir.

Bu araştırmaya katılmak, sizi herhangi bir şekilde risk altına sokmayacaktır. Ancak rahatsızlık duyduğunuz anda konuşmayı bırakma hakkınız vardır.

Araştırmacının iletişim bilgileri şu şekildedir: e-mail : bhayim@yahoo.com

Tel: 0533 365 97 66.

Bu bilgilendirme ve izin formunu okudum ve anladım. Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümü Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı öğrencilerinden Beti Hayim’in yüksek lisans bitirme tezi için yaptığı bu çalışmaya katılmayı kabul ediyorum.

Ad - Soyad

Tarih

İmza

Appendix D

Transcription Notation (Seçkin, 1996)

[[Simultaneous utterances
[]	Overlap
(2)	Two second pause (number indicates duration)
:	Prior sound is prolonged
-	A cut-off of the prior sound or word
!	Animated tone
word underlined	Emphasis
upper case letters	Increased volume
o o	Noticeably lower volume
hh-	Audible exhalation
.hhh	Audible inhalation
(())	Verbal description such as laugh, cough, whisper
(xxx)	Indistinct/doubtful transcription
()	Can not be transcribed
...	An utterance is partially reported
:	Intervening turns at talk have been omitted

REFERENCES

- Akhondzadeh, S. M. (2002). *Enhancement of self-esteem in hierarchical relationships*. Unpublished master dissertation. Istanbul: Boğaziçi University.
- Anderson, S. A., & Sabatelli, R. M. (1999). *Family interaction: A multigenerational developmental perspective* (Second Edition). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Banister, P., Burman, E., Parker, I., Taylor, M., & Tindall, C. (1994). *Qualitative methods in psychology: A research guide*. Buckingham: Open University Press.
- Benbassa, E., & Rodrigue, A. (2003). *Türkiye ve Balkan Yahudileri tarihi*. (2nd ed.). Istanbul: İletişim Yayınları.
- Blos, P. (1974). The Genealogy of the Ego Ideal. *Psychoanalytic Study of the Child*, 29, 43-88.
- Blum, H. P. (1985). Superego formation, adolescent transformation, and the adult neurosis. *Journal of American Psychoanalytic Association*, 33, 887-909.
- Cherlin, A., & Celebuski, C. (1983). Are Jewish families different? Some evidence from the General Social Survey. *Journal of Marriage and the Family*, Vol. 45 (4), 903-910.
- Côte, J. E., & Levine, C. G. (2002). *Identity formation, agency and culture: A social psychological synthesis*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Davey, M., Fish, L. S., & Robila M. (2001). Ethnic identities in Jewish families. *Contemporary Family Therapy* 23(3), 323-342.
- Erikson, E. H., (1965) *Childhood and society*. Harmondsworth: Penguin Books.
- Fişek, G. O. (2002). Bende bir ben var ailemden içeri: Türkiye’de ailevi benlik araştırmaları. Paper presented at the XII. National Psychology Congress of Psychology. Ankara, Turkey. September 11-13.
- Fonagy, P., & Target, M. (2003). *Psychoanalytic theories-Perspectives from developmental psychopathology*, London: Whurr Publisher Ltd.
- Freud, S., (1965). *New introductory lectures on psychoanalysis*. (J. Strachy, Trans.). New York: W. W. Norton & Company.
- Güleryüz, N. (1993). *Türkiye Yahudileri tarihi I (20. Yüzyılın başına kadar)*. Istanbul: Tıglat Matbaacılık.
- Güleryüz, N. (1992). *The history of Turkish Jews*. Istanbul: Rekor Ofset.
- Kaya, Ş. (1999). *An area research about identity definition of Jewish community in Istanbul*. Unpublished doctoral dissertation. Istanbul: Istanbul University

- Mitchell, S. A., & Black M. J. (1995). *Freud and beyond: A history of modern psychoanalytic thought*. New York: Basic Books.
- McGoldrick, M., Giordano, J., & Pearce, J. (1996). *Ethnicity & family therapy* (2nd ed.). New York: Guilford Press.
- McGoldrick, M., & Giordano, J. (1996). Overview: Ethnicity and family therapy. In M. McGoldrick, J. Giordano, J. K. Pearce (Eds), *Ethnicity & family therapy* (2nd ed.), pp. 1-30. New York: Guilford Press.
- Piers, G. (1983). The three superegos of the western world: Psychoanalytic reflections on Judaism, Catholicism, and Calvinism. *Annual of Psychoanalysis*, *11*, 335-350.
- Riessman, C. K. (1993). *Narrative analysis*. Newbury Park, CA: Sage Publications, Inc.
- Roland, A. (1988). *In search of self in India and Japan: Toward a cross-cultural psychology*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Rosen, E. J., & Weltman, S.F. (1996). Jewish Families: An Overview. In M. McGoldrick, J. Giordano, J. K. Pearce (Eds), *Ethnicity & family therapy* (2nd ed.), pp. 611-630. New York: Guilford Press.
- Seçkin, K. B. (1996). *A narrative analysis of the construction of self in a group of Turkish university undergraduates: A self amidst tradition and change*. Unpublished master dissertation. Istanbul: Boğaziçi University.
- Sinan, S. F. (1998). *Self experience and intimate friendships: An exploration of Roland's concept of familial self*. Unpublished master dissertation. Istanbul: Boğaziçi University.
- Sinclair, J., & Milner, D. (2005). On being Jewish: A qualitative study of identity among British Jews in emerging adulthood. *Journal of Adolescent Research*, *20* (1), 91-117.
- Tokgöz, T. (1999). *Conflict in cross-gender intimate relationships: The effect of westernization on the "Expanding Self" of Turkish undergraduates*. Unpublished master dissertation. Istanbul: Boğaziçi University.